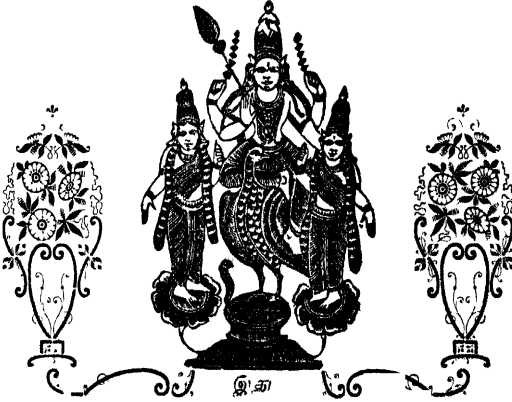

உ
சிவமயம்.

திருவிலஞ்சி குமாரகவாமி பி ள் னை த் த மி ழ்

செங்கோட்டை மஹாவித்துவான் கனம்
கவிராஜ பண்டாரத்தையா அவர்களால்
இயற்றப்பெற்று

இ ல ன் னு

P. சண்முக வெளியுத்தியினை

விருப்பத்தின்படி

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்களாகிய
கனம் M. R. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள்
கனம் M. R. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களாது

மதுரை

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிடப்பெற்றது.

சுத்தப்பதிப்பு.

இதன்விலை ரூ. 1.00 [அணா 4]

சாமிநாதையர்
உ. சிவ. சாமிநாதையர்
உ. சிவ. சாமிநாதையர்

சிவமயம்.

பாயிரம்.

அகவற்பா.

தெண்டிநாக்கடலைமண்டிடுங்கலைபாய்ப், புனைபுனிமகளின்கனி
திலதம்மெனத், தண்டமிழ்ச்செல்விதங்கிஞ்சிறப்பமை, பாண்டிநா
டதனிற் பல்வளமிசூத, அரனுறைதிரிகூடாசலத்தருகுள, இலஞ்சி
சூழ்நற்றிடுவிலஞ்சிமாநகரில், எமமனோர்ப்புரக்கவினிதுறையிறை
யாம, குமாரசுவாமி குளிர்கழற்கன்பால், மங்காதசெநநெல்
வளர்செங்கோட்டையில், உதித்தநற்கலைபயின்றுயர்மஹாவித்துவா
ன், இயலிசைநற்கவிபிராஜபண்டாரத், தையாவவர்கள் வாவமொடிய
ற்றி, ஏறக்குறையவிரிநுபததைந, தாண்டுகளாயின அனல்வகற்பனை
நிறை, பின்னையகநிழாமபெருநூலொன்று, தேங்கமழ்சோலைத்தென்
காசியிலுறை, காணுகோவென்னும்கண்ணியகுடியில், பாதுவாய்வருச
பாபதிபிள்ளையவர்கள், ஏட்டுபிரகியா யிருந்ததையென்கவி,
யோட்டிடுகதன்மைபோலுதனினதன்றியும், எவருமவாசிக் தின்புற
க்கருதிய, என்மனமகிழ் விருமபொருளுதவினா, இலஞ்சிமாநகரில்
ளாகெழுந்த குடிப, பிறநதநற்கோனிற் பெருங்கணக்காய்வோன், ஆண்
டியபேந்தரனன்பொடுகொடுத்த, பொருளுதவியுங்கொடு புண்ணிய
ர்வந்ததென், தெண்ணிபங்குடலி லின்புடனடைந்து, என்னுயிர்க்குபி
ராயிலங்குகுமரன், அருளைமுன்னிட்டிகை யச்சிடுவித்தேன்,
வடிவேலவன் நிரூலரடிவாழ்க, அச்சிடப்பொருள் தந் தவர்கனிவா
ழ்க, இச்சகற்கள்ளி லிணைப்பவ்வாழ்க, கேட்போர்யாரும கிளையு
டன்வாழ்க, இலஞ்சிமாநகருளோ ரேவருமவாழ்க, அருண்மிகுதம
ரவேளடியார்வாழ்க.

ஷண்முகதாஸன்.

இலஞ்சி.

உ
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்

ஊற்பரிசோதகர்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்.

செய்த

சிறப்புப்பாயிரம்.

செந்தமிழ்கதைய் வழமுதலா சிரியனுமாங் குறுமுணிவன்
செய்தபூசை, கந்தமிழி டத்திலஞ்சக் கரத்தனஞ்சக் கரக்கனே யா
முபாய, முநகவுரைத் தின்னநன்செய் தென்னிலஞ்சிக் குமரவேண்
மொய்ம்பிற் கொண்ட, சந்தமலி யீரைந்து பருவம்பூக் திமிம்பின்கைக்
கமிழ்ப்பா மாலை. (க)

அக்கநாட் செவ்வரண்வாழ் கவிராச பண்டாரத் தையா வெ
ன்ன, வந்தநா வலவன்செய் தானென்னக் கேட்டதுண்டம மாலை
தன்னை, யிரந்தநா ளச்சினிலிட் டொன்றையா யிரமாக்கி யெவர்க் கு
மீநகான், கந்தவேண் மெப்பபத்தி கனவினின்று மறவாமார்க் கண்ட
ன் போல்வான். (உ)

இலஞ்சிறகர் வேளாளர் துலதிலகன் கல்வியறி வின்சொல் வாப்
மை, நலஞ்சிறந்த வெழுக்கிடு சண்முகவே லாபுகமா நாமம் பெய்
றேன், பலஞ்சிறந்த வித்தொன்றைய பற்பலவா னினைக் கழிந்தது
பதது நல்துங், குலஞ்சிறந்த தெனறதிலே யுதித்தவருக் கில்கரி
கோ கூறுங் காலே. (ங)

இராமபா

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சண்முகவேலாபுகனை. சாமிநாமமினேனே, சண்முகவேலாபுகனை.

அநுபல்லவி.

விண்ணிலுறையும்பிடி

எண்ணியிறைஞ்சிமுடி

மேவுங்குதாவுன்னடி

யேற்றவேனடி கடி

(சண்)

ரணம்.

1. அக்கரிபரைபாலா

மந்திரவடி வேலா

அருள்புகழிறைசீலா

வணங்குவோர்க்குணவலா

(சண்)

2. வள்ளிமணாகந்தா

உளளபடிக்கந்தா

வரமருளிச்சுகந்தா

னுபயமலர்ப்பதந்தா

(சண்)

3. பத்தன்சண்முகன்ஆதி

சித்தர்கட்குயர்கதி

பரவுகருணாதி

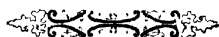
சிறக்குமிலஞ்சிப்பதி.

(சண்)

உ
சிவமயம்.

திருவிலஞ்சி குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்

காப்பு.

முதலொன்றுபாற்கடன்மடுப்புகடுப்பெடு மோட்டுப்பனைக்
கைநீட்டி, மூவுலதூய்நறுமைசூழப்பப்படாமுலை முகட்டுப்பகட்டின்
முட்டித்; துலொன்றுமுத்தரியநனைவுறப்பெருகுபாற் றுள்ளருவி
வெள்ளமாகித், தோய்ந்துநீந்திக்களித்தாமொருகன்றானை துணைய
டிக்கன்புசெய்வாப்; பகலொன்றுசெஞ்ஞடர்புறத்திருள்கருட்டுமப்
பான்மையிலோலிருபொழுதுமென், பல்வகையகத்திருள்க ருட்டுமொ
ருஞானபா பாகநனைமகளிர்கூந்தல்; ஆகிலொன்றுலஞ்சிகமழ்தென்னி
லஞ் சிக்குமர குருபரணையமர்வாழ்வை, பள்ளிலையவேற்கைபபி ரா
னைப்பராவுறுமென் னதிமதூரநவிதழைகவே.

துள்.

காப்புப்பருவம்.

திருமால் துதி.

தேமெவுதமிழங்கடம்புகடம்புயத் திரண்மலிக்குவடுபூக்
துச், செக்கர்வானென்னவருமோராறுதிருமுகத் திங்குளஞ்சிறுதுழவி
யைக்; கோமேவுசெந்தமிழிலஞ்சிவேலவனைத்ரி கூடாசலத்தெமபிரா
ன், கொத்தடியர்குலமெலாந்தழைபவருமரசிளங் குமாணைவியந்துகாக்
கப்; பூமேவுமுந்தியிற்பலபுலனபந்தியைப பூந்துமுறைகாத்துநின்ற,
பொருவரியநீலப்பொ ருப்பைக்கருப்பைப்பு காதுபுக்கந்திறற்குக்; கா
மேவுமரசிருப்புசவுசக்ராயுதந் கடவுளைக்குடவளைக்கைக், கண்ண
னைத்தண்ணந்துழாய்மொலியாணையங் கலவாழ்த்திசைத்துமன்.

MAHANAHOPADHYAYA
SIVANATHA IYER LIBRARY

சிவபெருமான் துதி.

அரவின்முதமண்டலமுமுதமயமொன்றில வார்சடைக்கொத்
தேறு நீள்பிறைக்கீற்றனை, அமுதபலிதநதபலமுனிவரர்மடந்தையரு
மாசைமுற்றிச்சோரு மாதவக்கூத்தனை; அருவ்சொரிகங்கைமதுவொ
ழுகிதுரைபொங்குபுனல் வார்திரைச்சிற்றாறு ருழ்துறைத்தீர்த்தனை
அகிலபகிரண்டமுமொரடியினிலந்முழகில் காணுதற்கெட்டாற்
சோதியைச்சீர்ப்பொலி; பரவைமனைசென்றுநகிபரவசமியம்பிவரு து
தினைச்சொற்றருளு நீதனைப்பூத்தொளிர், பனிவரைமடந்தைபெருகு
ழல்மொழிமடந்தையொரு பாகனைச்சொற்காதி போகனைப்பாக்கிய; ப
லமிசூகுறும்பலவினிழல்மிகவிளங்குசிவ லோகனைக்கர்த்தாவை யேக
னைக்கூர்த்தெழு, பழமறைகடந்தலவழியடியர்நெண்டனிடு பாதனைக்
சூற்றால் நாதனைப்போற்றுதும; ஸ்ரிதிரைமுகந்தாவமணிவிசிறுசெந்தி
நகர் மேவுகப்பற்சேரு மாழ்கடற்சேர்ப்பனை, மிர்கமதகதம்பதளபரிம
ளசுகந்தபுய பாரனைக்கற்பூர பானிதக்காப்பனை; விகடதடகும்பகடகர
டமதகுஞ்சரவி நாயகந்தகம்பம்வி சாகனைச்சேட்பொலி, வெநிகமழ்
குறிஞ்சிமனைவரையுறுமடந்தையால் விகாரமுற்றுச்சாப வேடரிற்
ரோற்றிய; குரிசிலைமணம்புணர்தல்குறமகள் விரும்புமனு கூலனைக்கட்
டாரி வேலனைக்கோற்றொடி, குலவுகரசந்தரிபொன்மனையிலவளர்குஞ்
சரிம னுளைனைச்சப்பாணி கூடுகைக்காப்பொலி; குமுறவொருபுண்டரி
கன்மணிமகுடபந்திபுடை கோபனைக்கற்றோர்கு ழாமெடுத்தேத்திய,
கொழிதமிழிலஞ்சிநகர்த்தழைபவளருஞ்சிறுகு மாரனைக்கட்டாண்
மை விரனைக்காக்கவே. (௨)

பராசத்தி துதி.

வலம்புரிகொள்வீதியினும்வளர்கோபுரத்தினும் வயங்குசெறிநீள
ருவிமணிகா லுமவைப்பினும், வழங்குமொருமாவரையுமகவாய்வளர்
த்திய வளந்தரணிபீடநிலைசொலவேதொழப்புகல்; குலங்கெழுசராதி
பர்ம குடகோடிதுற்றிய கொழுங்கதிர் நிலாமணிகள் வெயிலாயெரிக்க
வோர்; குறும்பலவினிழலுறைக்குழல்வாய்மொழிக்கொரு குழந்தைய
டியேழுமுதும் வழிபாடியற்றுவாங், கலங்குகடல்நீர்சொரிய அயிராவ
தத்தெழு கங்குவிசதாசணனுமடவாள்சூயத்திடை; கலந்தினிதுவா
ழுவொருமயில்வாகனத்தெழு கடம்பமலர்சேர்ப்புயபன்னிருபாவெற்ப

லை, யிலஞ்சிநகர் வாழ்பவனையேனையாளுமப்பனை யிலங்கிழைநலாரெழு
தழுடியாதபொற்பனை; யிலங்குசுடர்வேலவனையிமையோர்கள்னைப்
பையென் னினாங்குமரநாயகனையியல்பாய்வளர்க்கவே. (௩)

செண்பகவிநாயகர் துதி.

ஆனனம்விளங்கியபனைத்தடக்கைச்சேர்த்தெழு பாரதபெருங்க
தைவடித்தெடுத்துக்காட்டியோர், ஆயிரநெடுஞ்சிகரபுத்தகத்திற்றீட்
டிய ராமுடையகனபுவிபுரக துமொற்றைக்கோட்டனை; வானவர்பெருந்
தகையைச் சீர்க்கைப்பார்த்திபன் மாமுடிபுனைந்தசரணத்தனைப்பற
றார்க்கொரு வாலுழைமடங்கலெனசிற்றும்வெற்றித்தாக்கனை மாரி
சொரிசெண்பகவனக்கழிற்றைப்போற்றுவதும்; பானல்கமழுஞ்சரவ
ணத்துதித்துக்கார்த்தகை பாலொழுதகும்பமுலையைக்குடித்துப்பார்
த்தெழுபார்வையிலிரங்கியொருபட்டுத்துப்போர்த்தப டாமுலைமு
கங்கனிவெரித்தனைத்துப்பார்ப்பதி; வாலுலவுசெங்கண்விடைமத்தர்
வைத்துத்தேற்றிடு வானிதரவந்தசிறுபொற்றளிர்க்கைக்காப்பனை,
வாழ்வுறுயிலஞ்சிநகர்வைப்பையெய்ப்பிற்காக்கும னோகரதூரந்தரம
ணிப்பொருபைககாகுவே. (ச)

திருமகள் துதி.

வெங்கடாங்கடக்கடாங்கவிழ்ந்தாற்றமுத வேழங்கடாந்தடக்
கை, வெம்பனிபிணித்தசெம்பருதிபொருவுஞ்செம்பொன் விம்பகும்
பங்களாட்டப; பொங்குழை குதும்பமேந்துபைங்கூந்தலம் பிழிகள்
போற்கவரிகாலப், புடைசிறைமுடிபொறுத்தரிவனப்பூந்தவிசு போ
ந்தபெண்ணரசுகாங்க; கொங்குலாஞ்செழுமலரிலஞ்சியிற்சினைவரால்
கொழுமலரிலஞ்சிமேற்போய்க், கொண்டல்துண்டுகொண்டிரங்கு
தெனிலஞ்சியிற் குமரனைச்சமர்கடந்த; சிங்கமாழைமுதவிட்டப
கைவேறறச் செவ்வேல்வலந்தரித்துத்தேவேந்திரந்தரசளித்ததிருவா
ழியைத்தேவச்சேனாபதியையே. (ரு)

பிரமதேவன் துதி.

திணிகொண்டமுதண்டமண்டபம்பணிபொண்டு சீவகோடிகளுடி
ந்துச், செந்நாமரைப்பொலந்தவிசிவ்வெண்டாமரைத் தேவியுடன்
மேவியேவற்; பணிகொண்டமகவாடக்கண்டனையவினையாடல்பார்த்.

சு திருவிலஞ்சி குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

தகமகிழ்ந்துபூத்துப், பல்வாழிவாழ்மொருதொல்பெருஞ்செல்வம்
படைத்தவன்காக்கமன்னே; மணிகொண்டகட்செவிநிதம்பக்கதம்ப
முலைவள்ளிபடர்கொழுகொம்பராய், வளர்கின்றபன்னிருதடம்புயனை
யென்னிருகண் மணியைமாணிக்கமலையைத்; தணிகொண்டனுண்டுழி
யுமவெண்டரள சிரையுமவண் டாரகையும்; சிரைகிடப்பத், தண்டலேத
ழைத்தசுப்பிரமணியபுரவசதி தருகுமரகுநபரணையே. (10)

நாமகள் துதி.

முத்தமிழொருத்தனுக்கருமறைக்கெட்டாத ஷர்த்திதமுற்றேவல்
கேட்க, முற்றினிக்குத்திரமுடத்தேன்முகத்துமணி முடிவேந்தர்முன்
நிலெதிர்போந், தித்திறத்தரியாசனந்தர பிராசபத மெந்தியிகமுமபர
மும்வாய், தெமமனோர்செமமாந்திருக்கப்பெருங்கல்வி யிறைமைத
ருமிறைவிதுணையாளு; சித்தசனன்மைத்துணை அத்திமுகனுகடைய
சிங்கத்தைவெஞ்சுரற், செஞ்சேவலங்கொடியுயர்த்தபைங்கரமொ
ன்று தேவர்கோமகன்முடிக்கு; வைத்துமுழுதாண்ட தெனிலஞ்சிநகரா
திபனைவரைபகவெறிந்தவேற்கை, மறவனைத்தழையுமர கதகலா பர
பூர வாகனனைவாழ்விக்கவே. (11)

சத்தயாதர்கள் துதி.

பொன்னிற்சிறந்திட்டபுலமையிற்றலைமையிற் பொய்பாதமெய்
யுணர்வினிற், பொற்புண்டிர்கபதபூசனையிலவாசனைபொ ருநதப்பயி
ற்றிழுமுது; மென்னைபபுரதுகொண்டன்றேதனக்கடிமை யென்று
வினையோலையிட்ட, வெம்பிரான்செந்தமிழ்லஞ்சிபிரான் பொருட்
டெழுவரையுஞ்சலிப்பாம்; அன்னத்தின்வருமாலுமபிசில்வருகின்
ளாயும்வெள் ளானையிற்றோன்றுபிடியும், மானின்வருமானுமுதுகலை
யில்வருமானும்புள் ளரசில்வருகரியகுயிலு; முன்னுற்றசிக்ஃப்பொ
ருப்பில்வருகான்மாவு முதிர்வவைகாற்றினுனுகல், முடுகாமல் மாற்றி
கின்றேற்றகுழவிப்பருவ முழுதுமாபுரக்கவென்றே. (12)

காளி துதி.

பாமிழறறுயபாணரெனப பண்மிழற்றுஞ்சரும்பு
பந்தியிருந்தநிறை பருகுதரைபபாண்டிக்
கோமகற்குசசென்னிபயந தளித்தகுலமகடன்
குலமகட்குமகனெங்கள் குருபரணைக்காக்கத

தெமலர்ச் சென்பகக்காவுந் திகூடசசிலம்புஞ்

சினகரமும்நன்னகருந் தென்றலுலாந்திசையும்

மாமணிசசங்காவணமு மன்றுமென்றுங்காக்கும்

மங்கையைநங்குற்றால நங்கையைவாழ்த்துதுமே.

(சு)

முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் துதி.

கொர்சைப்புனத்திற்குறிஞ்சிக்கொடிச்சியர் குழாத்துடொருத் திவளரக, கொற்றமகனான் றிட்டவாகையுத்துமபையும் பின்னிக்கிடந் துகுலவக; கர்ணாப்பொருந்தனத்திந்திரகுமாரத்தி காதல்மணமாலே ருட்டுங், கற்பகப்பந்திரகாப்பேந்திதின் றவன் காக்கமழிலஞ்சிகாப் பார்; பச்சைப்பசும்புரலிமன்றேர்மிசைத்தோன்று பண்ணவர்கள் பன் னிருவரும், பரிமுகக்கடவுளோரிருவ ருமபொருவரும் பசுபதிகள் பதி றொருவரு; மிச்சைப்பநிந்திறததெனாமருமெனத்தொகுத் தெண்ணு முப்பான்மூவரு, மிக்கோடி முப்பத்துமுக்கோடியென்றதொகையமை யவருநிமையவருமே.

(சு0)

செங்கீரைப்பருவம்.

மேனைப்பிரட்டி, தருபெண்ணரசியுள்ளுவகைவெள்ளத்திலாட் டுவதுபோல், வெள்ளிவரை முன்றில்வாய்பொன்னுபுரந்தள்ளிமிளிர் கணைக்காற்கிடத்தி; யேனைப்பசங்குங்குமந்திமிர்த்தீரம்புனலெடுத்தெ டுத்தாட்டி விரல்சேர்த், தின்னினியமஞ்சனீர்மும்முறைசுழற்றிவார் த்திருநிலக்காப்பணிந்து; சொனைக்குறுநதிவலைபட்டாடையிட்டுத்து வர்த்திவெண்ணீறுசாத்திச், சுடர்மாளிகைப்புருந்தேந்துமுலையமிர்த ன்சுரந்திருந்துட்டிடவார்; சேனைக்குள்வைத்துமுத்தாட்டும்பசங்கி ள்ளைசெங்கீரையாடியருளே, தெரிதமிழிலஞ்சிகர்வருகுமநாயகன் செங்கீரையாடியருளே.

(சு)

தாராடுகிண்கணிச்செந்தாட்டுதைத்தாடுதமணியத்தொட்டிலா டத், தண்பவனமேல்விரலதுக்கிச்சுவைத்தன்னைதாலாட்டுமின்னிசை மடுத்; தேராடுமெய்துவண்டிணைவிழிமுகிழ்த்தயர்ந்தின்றுயிலவா ததுயின்றங், ஈடைவருபதத்துணையெ முப்பப்புலர்ந்துவயிறெக்கக்

௭ திருவிலஞ்சி குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

(குழைந்துவிம்மிப் ; போராடுகின்றெனத்துள்ளியெழுபொருமற்
பொறுதுவந்தேந்திமோந்து, பொற்குழிசியுறபால்வெண்சங்குனைத்
துபபுகட்டத்தெவுட்டிமென்னச்; சீராடியெதிர்நிலைக்கண்ணாடி சிழலு
டன்செங்கீரையாடியருளே, தெரிதமிழிலஞ்சிநகர்வருகுமரநாயகன்
செங்கீரையாடியருளே. (௨)

பொருமலறிவிக்குங்கடைக்கண் குறுந்துளிபொடிக்குமுனடுக்க
வருவோம், பொன்மேனிபாயலிற் பூந்தாதுமேந்தாதுபுதுகீரெடுக்
தாட்டுவோம்; பருமுலையருத்தித்திருத்திவைததின்மொழிபகர்ந்தணை
த்துச்சிமோந்து, பசுமஞ்சளினியரீமும்முறைசுழற்றியபய லாற்றி
வாழியென்போம்; அருமணிநுகற்சுட்டிகட்டியொருபொட்டுமிட்ட
ண்ணல்வெண்ணிறமணியோம், ஆட்டாதரவண்பட்டதொட்டி வீற்
கிடந்தாடினபடிக்குவனசத்; திருமுகமலர்ந்து குழைபாடனினையாடி
செங்கீரையாடியருளே, தெரிதமிழிலஞ்சிநகர்வருகுமரநாயகன்செங்
கீரையாடியருளே. (௩)

பட்டபுனல்நித்திலமெனத்திகழ்வட்டவார்பாகிலையெட்டை
கெடபபச்சைப்பசுந்தாட்கழுத்தளவுநீருட்பயின்றின்றமெல்லரும்பு
வட்டமிடுபானலைப்புறசிறுத்தினை முரலுமழலைச்சுரும்பர்விழந்து,
வாய்மடுத்தண்ணக்கபாடந்திறக்குமொருவள்ளமாக்கொள்ளைநவங்
கொட்டுபுசெழுங்குங்குமத்தாதினைக்குங்குறுந்தகட்டல்லிபுல்லிக்,
கோட்டோடலர்ந்துகமழ்செக்கச்சிவந்தபொற்கோணகமண்டபத்
திற்; சிட்டர்தொழுவாமுமொருசெல்விதிருமருமகன்செங்கீரையாடி
யருளே, தெரிதமிழிலஞ்சிநகர்வருகுமரநாயகன்செங்கீரையாடிய
ருளே. (௪)

கங்காநதிக்குசிகர்கடவுணதிகளினதிக்கவின்மணற்றங்குதழியிற்
கதிர்மணிக்குன்றுபொதிபுன்னையங்காவில்லமென்காணியங்கயல்பொரு
தலைக்; குங்காலிலக்கால்கொழிக்குமடைகளில்மடைக்கோவுகண்ணற்
றுவயலிற், குளிர்வயல்மருங்குவெண்முல்லைமல்லிகைவைத்தகொல்
லையிற்கொல்யானைவாற்; பைங்காற்பசுமபொற்பொகுட்டுத்தகட்டித்
ட்பங்கேருகப்பொய்கையிற், பங்கேருகச்செல்வினினையாடுபுதிகளிற்
பதிதிலாறுதலாருடன்; செங்காலனங்கன்பயில்தென்னூர்யான் னுட
செங்கீரையாடியருளே, தெரிதமிழிலஞ்சிநகர்வருகுமரநாயகன்செங்கீ
ரையாடியருளே. (௫)

வேறு.

இந்திரனங்கியமன்கொடியன்புனலீசனெடுங்காலோன்
 எண்டருசந்திரனிந்துவணைந்தவன்மாலபனென்போந்தாம்
 தந்தமிடங்கள் புரந்திடவந்ததபோதனர்சந்தோடச்
 சங்கதியுஞ்சடையுங்கிரமங்களும்வேதமுநின்றோத
 மந்தரமென்றதனங்கள்சுமந்தரமாதர்வனம்பாட
 மங்கலசங்கமுழங்கவலம்புரிவால்வணைநின்றாத
 அந்தரதுந்துமிபொங்கவிளங்குகனுகசெங்கீரை
 யண்டர்வணங்கவிலஞ்சியுந்தவனுகசெங்கீரை.

(சு)

வாழிமடற்பாளைக்குழல்சரிதரவார்கெழுபந்தாடும்
 மாதரினாப்பாரத்தனிவருசிறு கால்விசிறுங்காவில்
 விழிபிதழக்காவித்துணைவிழிமணிவேரனெடுஞ்சாரல்
 வேடர்குலப்பாவைக்கொருபுதுமணமாலேபுனைந்தாய்
 குழிமுகத்தாணுக்கினையவனுயர் தோகையர்மன்றாடு
 குலமெடுத்தாடிப்பலிகொளுமதிசூடிதரும்பாலன்
 ஆழிதரித்தோனுககொருமருமகனுகசெங்கீரை
 யாறுமுகப்பேரிக்குருபரனினிதாடுகசெங்கீரை.

(எ)

மாதனையூடேமாவினறுங்கனிவிழ்தரமந்தாரை
 வாடியினூடேவாழைநறுங்கனிவிழ்குலைசென்றேழு
 காதமுமாருவாசனைத்ததிடமூசுசுரும்பேறு
 காகிகளோடேகார்வயலின்புடையோடைபரந்தோடி
 மேதகுபாராவாரம்வளந்தரவேர்கவிசம்பீர
 வேலியினூடேபான்மணிசங்கினம்விசவளங்கடும்
 ஆதிபிரானாரானும்நெடுத்தையாடுகசெங்கீரை
 யாரணநூலோர்தேடுமிலஞ்சிமனுகசெங்கீரை.

(அ)

உருவப்பிடிநிகர்பருவக்குறமகள் பந்தாடுங்காவு
 நெடுகிக்கனமயல்பெருகிக்கருகியுழன்றேநின்றாய்வேய்
 அருணைக்கிரிபுனைதெரியற்பெரியபிரபந்தாலங்காரா
 அசலக்குறுமுனிபணியப்பணிவிடைகொண்டாளுந்தாளா
 இருவர்க்கரியவர்பவளச்சடையினர் மைந்தாவைந்துரா
 ளியற்கருள்புரிகருணைக்கடலெனுமெந்தாய்செந்துரா

௮ திரு விலங்கி குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

சுந்நிரொலிக்குருமநிக குருபர செங்கோசெங்கீரை

திமிரபரமகபடலதகினகர செங்கோசெங்கீரை.

(சு)

கும்பக்குறுமுனிவந்தர்ச்சனைபுரி குன்றேசென்றேயோ

குன்றிதசிறுகொடியொன்றிப்படர்கொழி கொடபேவங்கோலே

அம்பொற்றனிரடிமபிதகொழுமவரன் பெயென்பேறே

அங்கடபுனிதலன்டத்தனவுள வஞ்சேசெஞ்சேயே

வம்புபிறவிநிமையக்குதவுமருந்தேசெந்தேனே

மனற்றகுழலமொழிமுன்றிற்பயில்கிறு கன்றேவென்றேயேவ

செம்பொரகைபிலணிசெந்திற்கதிபதி செங்கோசெங்கீரை

செஞ்சொறபழகுமி லஞ்சிக்குருபர செங்கோசெங்கீரை. (சு)

செங்கீரைப்பருவம் முற்று.

தாலப்பருவம்.

கடவுட்புலம்போய்க்கற்பகத்தின் காவோடிகலிபுரியபைந

கமஞ்சுற்கமுநின்மிடறுவிண்ட கற்றைத்துணாபபூநிரிககவரி

துடைவைபபுதுபபூநதொடையழகார் சுரமாமகளிபணிமாற்ற

துணைபபூங்கவரியுடன்பயினறுசுடர் வெண்டரளமிடைகலந்தக

முடவுப்பிறைநான்கெனமுனைத்த முனைவாண்மருபுபபொருபபுகை

முற்றுப்பவனிககுவிசபதி மொயம்பிற்கிறுகால்முநதெரியும

அடவிபபொதுமபாசெறியிலஞ்சிக கரசேதாலோதாலேலோ

ஆறுமுகத்தெம்பெருமானே யையாதாலோதாலேலோ.

(சு)

பொலங்கற்பகத்தினகினைபூத்த பொன்னநுணர்ப்பூநததுபடி

புனிதசுரும்பர்முகநிரிஞ்சம் புயல்காற்றரும்பின்மிசைபூதத

கலங்கற்பசுநதேனுவட்டெறியூங் கனியினசிறப்புககடைககணிததுக

கனகாடவியென்றுவந்தகெக கடுககைபபுறம்வந்தோன்றுதலும

விலங்கற்கரிதாய்ப்புருந்தயலே வேரிபபுதுசசன்பகசசோலை

விழையாமருதபபேட்டளியை வேட்டங்கணையுமிலஞ்சிவெற்றி

யலங்கற்குடுமியிலங்கிலேவே லரசேதாலோதாலேலோ

ஆறுமுகத்தெம்பெருமானே யையாதாலோதாலேலோ.

கள னத்தடங்கட்கடைசியர்கைக் கருங்காப்பிடறிக்களைபறித்த
கற்றைக்கழுநீர்ப்பொதிரித்தக கழுநீன்பழுக்காய்க்குலைசிதறி
புள்ளாப்பொதிரத்தகுடக்கனியை முடத்தேமபலவமுக்கந்துடைத்து
மொய்ப்புநதேமாங்கனியுத்து முழுக்காய்க்கதலிக்குலைசாடி
வெள்ளைப்பெடையோ திமங்கிடத்த வேலிப்பற்றத்திற்பழுத்தவெலு
மிச்சங்கனிபத்தடித்துவெடி வானைப்பகடுவனையாடும்

அள்ளற்புறந்ததமிழிலஞ்சிக் கரசேதாலோதாலேலோ

ஆறுமுக்கதெம்பெருமானே பையாதாலோதாலேலோ. (௩)

என்பார்ப்பதித்தாயேக்கறதின றிருக்கார்த்திகைத்தாயொருங்கேவந்
தேதனுமுலைப்பாலமுதாட்டி யிலைப்பாற்கிடந்தமலைப்பின்றி
முன்பாலிலைப்பொருகொழுந்து முகில்போற்கிடத்துதனிவளர்ந்த
முளரித்தடங்கண்மாதுலன்போல்முழங்குஞ்செழுநீர்ச்சரவனத்துப்
பொன்போற்றயின்றமுதயின்றமணிப் பூஞ்சொட்டிலியன்தாலாட்டிப்
பொன்னங்குறவகுதடவவுங்கண் பொருத்தாய்போலுமிருந்தாயால்
அன்பாய்ததென்பாற்புழிலஞ்சிக் கதிபாதாலோதாலேலோ

ஆறுமுக்கதெம்பெருமானே பையாதாலோதாலேலோ. (௪)

முடத்துங்கருங்கைசரெடித்தாடி முடைவாயிடையர்கடகாலின் பி
முன்னுன்றியகோன்மிசைத்துபிலமுட்டுஞ்சுவைப்பான்முலைச்சர
மடக்குங் குள்கினசைக்கயல்பொய் வயற்பூஞ்சாலிக்கதிர்மேய்ந்து
மடற்பூவிரியாப்பசங்கமுலை வண்ணக்கரும்பென்றெண்ணியுண்டு
குடக்கம்பிட்டுறிக்கவைக்குளயடிக்குறுங்கால்பெயர்த்துறுங்காஞ்சிக்
குளிரீனாற்றினிளம்புனிற்றுக் குழக்கன்றுட்டிக்குழலொலிகேட்
ட்டக்குந்தமரோடமரிலஞ்சிக் கரசேதாலோதாலேலோ

ஆறுமுக்கதெம்பெருமானே பையாதாலோதாலேலோ. (௫)

விடற்கரியபாபலின்மேல் வெறுப்பாய்முனைக்குறித்திழிக்கணையேயா
வேற்புங்கணையாய்க்கொடிப்புருவ வில்லைகொல்லுங்கொடுஞ்சிலை
யுடற்பெருமபாசனாபாச னுடற்றங்கடற்றெள்ளமுக்கணையா
யுருந்தஞ்சாமுகவெளியத்தது மூலங்கருங்கோசிலக்காளஞ்
குடற்கரியதிருந்நிறு குடற்கிடஞ்சோலையின்புறத்துந் [ம்வ
தொடங்குமிருந்நாமருண்மலைதோன்றமுன்னருதருத்தொறு
தாடற்கிலைவீவப்பாயிலிலஞ்சிக் கரசேதாலோதாலேலோ
ஆறுமுக்கதெம்பெருமானே பையாதாலோதாலேலோ. (௬)

கல றிருவிலஞ்சி குமாரசுவாமி பிள்ளைத் தமிழ்.

இருவிக்குமித்திரிகூடத் திணர்ப்பூஞ்சாரம்புறத்துந்தென்
 னிலஞ்சித்திருக்கோ யிலினகத்து மிருந்தபடியேதிருந்தொனியாய்
 மருவிப்பிரியாவள்ளியுடன் வடிவேல்செங்கைவலனைந்தி
 மயிலின்புறத்துக்கயிலாய மலேபோலுயர்ந்தமலையகத்துக்
 குருவீற்சிறந்தகும்பமுனி கும்பிட்டிறைஞ்சநின்றநிலை
 கூட்டிப்பணியுந்தண்பொருளைக் குமரபாவநாசமென்னும்
 அருவிக்குமித்தடாகபுலத் தமர்ந்தாய்தாலோதாலேலோ
 ஆறுமுகத்தெம்பெருமானே யையாதாலோதாலேலோ.

இதமுறுமைம்பத்தொருவன்னங்கனி லங்குமணிககோவை
 யெழுதருமுதுமறைநான்குவடத்துமி சைத்தபெருநம்பரணவப்
 புதுமாணிக்கத்தொட்டிலின்மானத பூசைத்தனியடியார் [றய்
 பொய்யாமெய்யுணர்வணையாடையின்மிசைபொன்போல்வளர்கின்
 மதுமலர்பூத்தபொலங்கொம்பணையார் வகைவகைதாலாட்டு
 மட்டார்மலர்ப்பூந்தொட்டிலினங்கள் மழைக்கண்ணெடுங்காளிந்
 ததைமலரணையினுமொருதுயில்புரிவாய் தாலோதாலேலோ
 சம்பத்துதவமி லஞ்சிக்குருபர தாலோதாலேலோ. (அ)

சிக்கமுழங்குந்தவரைமுடியிற் செழுமணிகெழுமுல்லைச
 செறிதயிர்கடையுமி டைச்சியர்செங்கைச் செந்தாமரைமலரிற்
 பொங்கமுழங்கும ணித்தேர்வீதி புனைகொடிமணிமாடப்
 பொன்னகர்மருதவ ரைப்புழிறைந்தபு றம்பணையின்பாலில்
 வங்கமுழங்குகருங்கடனெய்தல்ப ருங்கினொருங்கேவெண்
 மதியமுமுதத்திலையுமான மணித்திரன்வீசுவதூர்
 சங்கமுழங்குந்தமிழ்நாடுடையாய் தாலோதாலேலோ
 சம்பத்துதவமி லஞ்சிக்குருபர தாலோதாலேலோ, (ஆ)

வங்கக்கடலுந் டுங்கப்பொருதெழு மாசூர்மாசூர்மா
 மங்கப்பொருதனைபைங்கற்பகநிலம் வானோரேரோரு
 மங்கட்புலனியும்கெங்கட்கொடியவ ராலேவாடாமே
 யன்றிப்பெயரியகுன்றைப்பொருமதி வீராபோருரா
 எங்கட்குடையவர்திங்கட்கடையினர் பாலாநூலாய்வோர்
 எனநப்பாழமறையனறைய குளத்தி மேழேழ்ப்பாவாணர்

சங்கப்புலமைத நுஞ்சொற்புரவல தாலோதாலேலோ
சம்பத்துவுமி லஞ்சிக் தருபர தானோதாலேலோ..

(௧௦)

இந்திரன்பாவைபெறுமிஊயவன்பாகா வேகாவோகாரா
இங்கிதம்பேசு குறமகள் மணவாளா வேனூர்வேளாளா
உந்தியங்கோகன கழுதில்மருகோனே கோனேவேலோனே
ஒன்றிரண்டெனவுரைபகருமென்னுவா யோவாமீகாமா
மந்தரம்போல்வளர்ப னிருபுயபாரா மாலாகேயூரா
வண்டுக்கொண்டாடுசுனைமருவுபிரானூர் வாணோர்போரேறே
சந்தனநதோயுமுலைபுமைபவன்பாலா தாலோதாலேலோ
தண்டையுங்கா லுமழகியபெருமாள் தாலோதாலேலோ.

(௧௧)

தாலப்பருவம் முற்றும்.

சப்பாணிப்பருவம்.

வல்லே மூழன்முலைக்குழல்வாய்மொழிக்கவுரி மழுவேறெனப்பய
ந்த, வண்டுபடுகன்தக்கரடக்கடாயானை வட்டமிட்டுக்கொட்டீர்;
யெல்லேறுசுடர்மணிக்கடகபன்னிருகரமி சைந்துசப்பாணிசொட்டி,
லிவ்வாறுகொட்டுதுமெ னப்பவளவாய்மலர்ந் தின்னருள்பழுத்துமது
ரசு; சொல்லேறுகடவுட்ப மும்பாடல்முறையிடச் சுடிகையரவரசுநெளி
யத், தொந்தமிடுகூலாயு தக்காளிவெட்டுறச் சுத்ததாண்டவநவிற்தி;
கொல்லேறுயர்த்தவன்றமாருகங்கொட்டீர் கொட்டியருள்சப்பாணியே
கொழித்தமிழிலஞ்சினருசுமரகுருபரமுருக கொட்டியருள்சப்பாணி
யே..

(௧)

கடசலதிகொட்டுகைத்தந்தாவளத்தூரி கருங்காளமேகமெய்ப்பங்,
காய்சினப்புலியினதன்வெண்டாமகாபடல மொப்பக்கவின் கொழித்து
ம்; படகிலவுகொட்டும்வெண்ணீற்றொளிரமெய்யுமதி பா நுமண்டலநிக
ர்ப்பாய், பவளாச்சுடைக்காடுசெக்கர்வானிசையமழை பைந்தேன்கடுக்கை
தூற்ற; விடவளறுகொட்டும்வெங்காகோதரப்பணிகள் மின்னொளிகவ
ற்றியீச, விண்ணின் தவிண்ணேறுவிண்ணவரவியந்தேத்த விண்ணேற்றிலண்

கஉ திருவிலஞ்சி குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

ணல்நந்தி;குடமுழவுகொட்டநடமிட்டவன்றிருமதலை கொட்டியருள்
சப்பாணியே,கொழிதமிழிலஞ்சிவருகுமரகுருபரமுருக கொட்டியரு
ள்சப்பாணியே. (உ)

தடம்வைத்தடர்ந்தேறுகரையடிச்சிறுநடைத் தந்தாவளப்பிடிசு
ளந், தடவுக்குழைச்செவிதழற்கால்முகத்தெரி தடங்கைக்கடாய்னை
யுஞ்; சுடர்வைத்தகொன்பிறைதுழைந்தேறுகொண்டவிற் றுளைபடா
முனைமருப்புத், துடியடிக்கன்றின்முடிந்தடாகத் துறைப்புளல்பார்
துவெஸ்ளிப்;புடம்வைத்துவார்த்தனையமொங்குமாகடலருவி பொன்
னுமுத்துங்கொழிக்கும்,பூலோககயிலாயகிரியென்றயர்ந்துமைப்புயல்
முகமிரிஞ்சுபொன்னங்;குமிழித்ரிகூடத்தடஞ்சாரல்வளநாட கொட்டி
யருள்சப்பாணியே,கொழிதமிழிலஞ்சிவருகுமரகுருபரமுருக கொட்
டியருள்சப்பாணியே. (ங)

மறத்தலைமயங்கரவிலங்கிலைவலங்கல்வேல் வாங்குபுதிர்ந்துமருவா
ர்,மடியத்துறந்தடியர்பொன்னுலகுவாழ்வித்த வரதாபயங்கொன்று;
சிறத்தமலையாசலச்செந்தமிழுமருமறைத் தெய்வப்பழம்பாட லுஞ்
சென்னொழுகந்துபன் னொருந்தவங்கன்புரி செல்வர்வந்தேத்துவதுபோல்
நறுத்தளிர்ச்செந்தாமரைக்காடுதைவந்துறைவண்டுமுர லுவதுபோல்,
நடையில்ப்புகம்புரவிபுடையில்விசம்பிரவி நான்மூன்றுமுறைவிதெல்போற்,
குறுந்தொடிபுலம்புகைசிவந்தொளிததும்பரீ கொட்டியருள்சப்பாணி
யே, கொழிதமிழிலஞ்சிவருகுமரகுருபரமுருக கொட்டியருள்சப்பா
ணியே. (ச)

வித்துமுனைவைத்துவெண்பார்கோலியொருமித்து வெள்ளிக்கு
ருத்துவிட்டு,வேரூன்றிவிந்குனிமிர்ந்தெழுந்தள்ளிலை விரித்துக்கருக்கு
வைத்துப்;பைத்தரைதிரண்டுபொதியாய்க்கமஞ்சுல்கொண்டுபச்சைப்
பசும்பாம்புபோற், பருவக்கருக்கொண்டுபச்சென்றிளங்கதிர் பயந்து
பரிபோற்கவிழ்ந்து; முத்துவிளைவித்துருமொத்துவாய்த்தீர்ங்குலை
முதிர்ந்துபொன்போல்விளைந்து, மொய்வரம்பறியாதுதெற்றவாடிக்க
முனி முற்றுமுடிவைத்தழைத்துக், கொத்துமவிசெந்நெல்செநிதென்
னாரின்டைகொட்டியருள்சப்பாணியே,கொழிதமிழிலஞ்சிவருகுமர
குருபரமுருக கொட்டியருள்சப்பாணியே. (ரு)

மூப்பாண்டகூடலின்முதற்பாண்டியன்புகல்வி மும்முலைக்கன்னி
பொன்னின் முடிசூடியடிமரபின்முறைநெறித்திசைவென்றிமுன்னிப்;

படர்ந்தஞான்று; மாப்பாண்டவாதியர்த மரபாண்டகொண்டல்முதல்
மற்றுள்ளகடவுளரெலாம்,வானேங்குமீனக்கொடிக்குப்பரஞ்சாய்ப்ப
வலனைந்துமாலேகுட்டு; தேப்பாண்டரங்கற்குமுடிசூட்டினன்
மை திருவயிறுவாய்த்தனிதத, திரலோங்குமுக்கிரப்பெருவழுதியா
கியத் திருமரபில்வந்துதித்த; கோப்பாண்டியற்குமொருகுலதெய்வ
மானவன் கொட்டியருள்சப்பாணியே, கொழிதமிழிலஞ்சிவருகுமர
குருபரமுருக கொட்டியருள்சப்பாணியே. (௧)

வீண்பொறைகிடந்தவென்மனப்பாண்குருக்கத்தை மெய்ப்பத
மமைத்தமைபடா, வேதநூற்பகட்டினையுயர்த்தறநுகஞ்சேர்த்து
வெவ்வினைக்கோரைபோக்கித்; தூண்பொறைகிடத்திட்டசஞ்சிகக்
குத்தியைத் துத்திப்பரித்துழுதுநிர், தூளிபடலஞ்செய்யுமவுத்திரி
கன்புரஞ் சூழ்ந்துகவவேசிகோலித்; காண்பொறைநெல்வித்திப்பிரா
ரத்துவப்பெருங் களைபறித்தாகாமியக், கருரோய்வராதருட்டினல்வா
ர்த்துஞானக்கரும்புவினைவித்துநிமிர்; காண்பொறைநிமிர்த்தவெ
ண்பிறைமுடிக்குருமதலைகொட்டியருள்சப்பாணியே, கொழிதமிழில
ஞ்சிவருகுமரகுருபரமுருககொட்டியருள்சப்பாணியே. (௨)

மன்றுதொறுடலுவந்தவர்கயிலேடி மணிமாடக்கந்த
மாதனடிகரமும்பொன்மயில்கள் மலர்க்காவிந்கார்க்கள்
துன்றுதொறுடலுவந்தபரங்கிரி ஈலையுந்தொலையாத
சூரலையாவிடுசீரலையாயுந் தொழுதிருவேமகமும்
நன்றுதொறுடலும்வந்தருள்செவ்வி நயக்குந்திருவாவி
னன்குடியும்பழமுதிர்சோலைப்பழ நாகமுமாகநெடுங்
குன்றுதொறுடலும்வந்தருள்சேவக கொட்டுகசப்பாணி
குறுமுனிபரவுமி லஞ்சிக்குருபர கொட்டுகசப்பாணி (௩)

உரவுகிடந்தநெடும்புனவாடையு வந்துகிடந்துடையா
ருபயபயோதரமீதுகிடந்தபொன் னுத்திரிகம்போலப்
பரவுகிடந்ததடங்கிரியருவிப் பாங்கர்கிடந்ததினைப்
பரணிநடந்துபரித்தபசுந்தனை கட்டியபட்டுடைநெட்
டரவுகிடந்தவகன்பேரல்கு லணங்குகணங்குழைபோ
லாசைகிடந்தகருங்கட்குவனையி னருகேமுருகவிழ்பூங்

கசு திருவிலஞ்சி குமாரகவாடீ பிள்ளைத்தமிழ்.

குரவுதிடந்ததடம்புபுத்தர கொட்டுகசுபபாணி

குறுமுனிபரவும் வஞ்சிககுருபர கொட்டுகசுபபாணி. (கூ)

அழகுதறவர்தம்மகனிர் திருநக வபபியகத்தாரி

யணியுமுனைவி வீழு தபுமுதுடன் மணத்ததிருப்பாணி
யொழுதுவமணியொளிவிடுகடகுமு முத்திரிகத்தேதாண்மே

லுதபகிரிகளி லுலவியபரிதிசு ளொத்தகுழைக்காதும
மழலைவரியணிமுலமுனைவனிழ் கடப்பமலர்க்காரு

மரகதகலவரி ருபகுலதரக வட்டமுமுட்டாத
குழைவுமழைய குழல்மொழி தலமணி கொட்டுகசுபபாணி

குமரகுருபரசரவணபவகுத கொட்டுகசுபபாணி. (கூ)

கப்பாணிப்பருவம் முற்று.

முத்தப்பருவம்.

கெழுமாரிவண்டினமுரலா நிரலாவிருந்துவிருந்தருந்தும்

கெய்தற்கருங்கானலந்துறைவெண் ணிலவுககுடவால்வளைமுத்துங்,
திகழார்க்கியின்கொழும்பவளச் செழங்காட்டார்ந்துபடர்ந்தேறிந்

தெற்றும்பனைமாமருதவயற் செங்கட்கருமபிற்செறிமுத்தும்

இகழாப்புரவத்தழிகான்யாற் நிறங்குமிபககோட்டிமிழ்முத்து
மிலஞ்சிககுறிஞ்சிககளைமுத்து மேந்தேம்சினபாநீரநதேமால்

முருமாமலர்ப்பூங்கடம்பாரீ முத்தந்தருகமுத்தமே

முருகாகுமரமுத்தையா முத்தந்தருகமுத்தமே. (க)

கடவுட்பொருளைக்கடற்றுறையங் கனனித்துறையம்பொன்னித்தக

கடலந்துறையுமபொங்குபுனற் கங்கைத்துறையுந்தங்குதழி

தடவுக்குடவால்வளைமுத்தஞ் சலாகைப்பருவத்தடைபட்டாஞ்

சலாபத்திகளாஞ்சமுதாயத் தரவாமபாதிதணவாமற்

குடமுட்கனியின்சுளபிதிர்ந்து கொழுந்தேனெழுங்செழுந்தேகமாங்

குலவுக்கனியைசசுழித்தரம்பைக்குலத்தைப்பாழித்துமணங்கொழிக்கு

முடவுப்பலவின்முனைத்தவன்சேய் முத்தந்தருகமுத்தமே

முருகாகுமராமுத்தையா முத்தந்தருகமுத்தமே.

2.)

சத்தமிருந்தமுதுமறையோன் நண்ணங்கயிலைத்தடஞ்சாரற்

றடங்கோட்டி டபந்தனைத்தாழ்ந்து தனக்கென்றன்னமிரந்திட்டா

அத்தமிருந்தசுடராழிப் பெருமானன்றுமாவலிபா

[ன்

லாழிப்புலனமிரந்திட்டா னருமாதவத்துக்கன்னியர்தஞ்

சித்தமிரந்தானெம்பெருமான் சிறியேமிரத்தல்பிழைபாமே

தெய்வத்தமிழ்தேர்தென்னிலஞ்சிசைவக்கொழுந்தேதீங்கனிவாய்

முத்தமிரந்தேநின்பாலாய் முத்தந்தருகமுத்தமே

முருகாகுமராமுத்தையா முத்தந்தருகமுத்தமே.

(௩)

தென்னிலஞ்சிப்பெருமானின் நிருத்தாமரைக்கைக்கொடை

க்குடைந்து, செல்லுஞ்செல்லுந்திருத்தாதைத் திருமாமறுக்கு

டைந்தசங்கு; மன்னர்மறைகள்முறையிடுகின் மலர்த்தாட்குடைந்த

கமலமுநின், மதுரந்துளிக்குஞ்சிறுகுதலை மழலைக்குடைந்தவான்கரு

ம்பு; மின்னிற்றுகுடைதுண்ணிடைக்குறப்பெண் வெருவப்புகுந்துன்

வேற்குடைந்த,வேழப்பொருப்புந்தருமுத்தம் விழைந்தாற்கிடைக்கு

ம்வேண்டுகலே; முன்னர்க்குருமாமுனிபணிசேய் முத்தந்தருகமு

த்தமே, முருகாகுமராமுத்தையா முத்தந்தருகமுத்தமே.

(௪)

செக்கச்சிவந்தசெழுங்கமலச் சிமிழ்வாய்திறந்ததிருமுத்துஞ்

செந்நெற்படப்பைசெநியிலஞ்சிக் கன்னற்றிரளிற்றிரள்முத்து

மெக்கற்படுகரிழிகான்யாற் நிரங்குமிபக்கோட்டியிழமுத்து

மெங்கோனிருக்குந்திரிகூடத் தேலாப்புறத்திற்கிளைமுத்து

மைக்குட்குளிக்கும்படிகுளிக்கு மலைவாணர்சலாபத்துமுத்தம்

வந்தாற்குறப்பெண்ணகையுறைக்கு வைத்துமதுரத்துனிதுளும்ப

முக்கட்கனிக்குமினிக்குநின்வாய் முத்தந்தருகமுத்தமே

முருகாகுமராமுத்தையா முத்தந்தருகமுத்தமே.

(௫)

வேறு.

கழிபிறப்புற்கொலையிற்றுகங்கவிஞர்சித்தம்பெருகவே

கயிலைவெற்புப்பொதிகைவெற்புங்கடவுள்வெற்புந்தகையவே

கக திருவிலஞ்சி குமாரகவாயி பிள்ளைத்தமிழ்.

தழுவுபொற் குங்குமமுலைக்கண்டனிசுவைக்கும்பவளவாய்
தனைமுகககுஞ்செவிநிகைக்குந்தளிர்டிக்குந்தகையவே
பொழிமதத்தன்புகர்முகத்தன்புடையிலநீர்த்தம்புரியவே
புனல்முடிக்குங்கடவுள் ப்பன்புதரகைக்குங்குருகவே
குழல்மொழிப்பெண்கயிலிருக்குங்குழவிமுத்தந்தருகவே
குறுமுணிக்கன்றஞ்சரக்குங்குமரன்முத்தந்தருகவே. (ஈ)

கழைசுழிக்குங்கயமுகத்தெங்கடவுளைக்கண்டவிசுழ்
கடிபுனத்தன்செருகுறப்பெண்கரநெரித்தஞ்சினவளாய்த்
தழைபுடுத்தங்கயல்வரச்சந்தனமணக்குந்தன்கடார்
தழுவிமுத்தந்தருகெனத்தந்துகிசிற்சுந்தலைவரீ
பொழிமதச்செண்பகவனத்தெம்புனிதன்முத்தம்பொழுதெலாம்
புயவரைக்கண்பதியவைக்கும்புதுமலர்ச்செஞ்சரணனீ
கொழிதமிழ்த்தென்புளிபுரக்குங்குரிசில்முத்தந்தருகவே
குறுமுணிக்கன்றஞ்சரக்குங்குமரன்முத்தந்தருகவே. (ஈ)

வேறு.

கன்னலங்காநிதன்மொய்த்தவெண்முத்தங்குருப்பாலைபுக்கரை
படுங்குழனித்தடஞ்சாரிவெண்முத்தெருத்தின் கவைக்கால்மிதித்து
டைபடுந்; துன்னலஞ்சடர்முத்திபக்கோட்டிலுண்டது துரங்குபுட
ங்கலேறுசத்திக்குருத்தொடுபிடுங்கச்சிதர்படுந் துளைகொணன்முள
ரிமுத்தம்; பன்னலங்காட்டிலும்பாய்ந்தளறுபடுநெய்ம் பரவைக்கழிச்
கானல்வாய்ப், பணிலமுத்தெல்லம்புலால்பிடுந்தெய்வப் பதிக்கெலாம்
பழையபதியார்; தென்னிலஞ்சிப்பதித்தேவசேனாபதி திருப்பவன்
முத்தமருளே, சேனோங்குமாடநீர் கூடச்சிலம்பன் திருப்பவன்
முத்தமருளே. (ஈ)

வானோங்குமுப்புடைப்பைங்காய்க்குலைத்தெங்கின் மடல்விழ்ந்து
நெற்றுவிழ்ந்து, வாளரவுடன்நிங்கள்முறிபட்டுவிழ்ந்ததென மருத
முருடிடறிமதுரக்; கானோங்குவெள்ளிமுறிகல்லென்றொலித்தலுங்
கருவிரல்வெள் ளுகிர்வலோக்காற், காய்த்திட்டசெம்பிட்டநெடியவற்
கன்புறக் களியுடற்குளிகட்குறும்; பேனோங்குசிறுநரைப்புன்றலைக்
கடுவன் பிணையிழ்ந்ததென்றுபதறிப், பேதுற்றிமைத்திமைத்தலமரு
தல்கண்ணுரீப் பிணாவதிணங்குபுதழீ; தேனோங்கு மணமுயரிலஞ்

சிவனாடன் திருப்பவளமுத்தமருளே, சேணுங்குமாடத்ரிகூடச்
சிலம்பன் திருப்பவளமுத்தமருளே, (௭)

கைப்பவளமாணிக்கக்கடகஞ்சிலம்புபொற் காரைகைவந்திகாப்பு
கனககொந்தளவோலைவெண்முத்துமாலிகை கலந்தொளநெருங்கிட
மருங்கெய்ப்பவளருத்தனக்குன்றுங்குழற்காடு மேந்திழைநலர்களை
ந, ரினியமடலெழுதுதென்காசிக்குமுத்தமி ழிலஞ்சிப்பதிக்குமெங்
கோன்; வைப்பவளருஞ்சப்ரமணியபுரத்திற்கும் வளராறுமுநகர்க்கும்,
மநகத்தடஞ்சாவிசூழ்பிராணாருக்கு மன்னுபொன்னுலகமென்
ற; செப்பவளமோங்குநன்னகர்க்குமொருவேந்தன் திருப்பவளமுத்
தமருளே, சேணுங்குமாடத்ரிகூடச்சிலம்பன் திருப்பவளமுத்த
மருளே. (௧௦)

முத்தப்பருவ முற்றம்.

வாராவினப்பருவம்.

கண்டாயில்லைப்போலுமிது கரத்துக்கிசைந்தகுறுந்தொடிகின்
காதுக்கிசைந்தமாணிக்கக் கதிர்ப்பூங்குழைமற்றிதுகாந்தான்; தண்டா
ரகைபோல்மாணிகிடந்த சதங்கைவடமற்றிதுநினக்குத், தரவேண்டா
வோவந்தாலித் தனையும்புனையுந்தரமாமே; விண்டாரணங்கள்வழுத்
தரிய விழுத்தாளிணையுமருள்பழுத்த, வெண்பூரலுழைவிருமுகமும்
விளங்கப்புகுந்தென்மனக்கோயில்; கொண்டாய்வருகதமிழிலஞ்சிக்
குமரப்பெருமாள்வருகவே, குடுமிச்சடர்வேற்படையுடைய கோமா
ன்வருகவருகவே. (௧)

ஆர்க்குங்கனகத்தான்பந்தத் தழுத்துமவயிரச்சட்டிகிடந், தசை
நீதயிசைந்தமலர்க்கடம்பத் தலங்கற்குடுமியொடுமலங்கச்; சேர்க
குங்குரல்வாய்ச்சிறுசதங்கை சில்லென்றலம்பப்பொலஞ்சிலம்பு, சில
மபச்சிலம்பிற்சிங்கத்தின் சிறுகன்றென்னச்சிறுறடியார்; பார்க்குந்த
வம்போல்படைபழகிப் பழகுமடவார் தளிக்கைவிரல், பாய்ந்துபிடித்
துநடந்திளைத்துப் பனிவேர்வரும்செவிலி முகங்; கூர்க்குங்குறிப்பு
ங்குறுநகையுங் குழைவுமறிந்தேம்வருகவே, குடுமிச்சடர்வேற்படையு
டைய கோமான்வருகவருகவே. (௨)

மகாமகோபாத்தியாயி

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்

பாஸ் நியாயம்.

கறு திருவிலஞ்சி குமாரகவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

அமுளிக்கலவிக்கொடுமபோரி லவிழந்தகுழலுமிடைமெரிந்த, வ
ங்கச்சரியஞ்செங்குமுத வதரச்சிவப்புங்கருங்குவளைச்; சமரக்கடை
க்கண்ணிவப்புமிடை சரிந்தவுடையுநதளர்ந்தையுந், தழுவுங்கொழுகர்
தடம்புயபூ தரலெனசந்தனச்சாந்தந்; திமிசத்திமிசத்திமிர்ந்தசெப்
பிற் சின்னப்பிறைபோற்கிடந்தநக, சின்னங்களுமாய்த்துயிலெழுந
தார் செப்பாமொழியைச்சேடியர்க்குச்; குமரிக்கிளிகன்புகழிலஞ்சிக்
குமரப்பெருமான்வருகவே, குடுமிச்சுடர்வெற்படையுடையகோமா
ன்வருகவருகவே. (௬)

அடிமைவழிககோரானெனக்கொண் டருட்பால்புகட்டி மருட்
பிறவி, யறுககும்படிவந்தெழுந்தறிவித் தஞ்சாநெழெட்டெனும
பருவந்; துடைமைப்படுத்தியஞ்செழுத்து முபுகசிகதெனுமிர்க்கு
யிராபுணர்வுக்குணர்வார்ப்பயின்றறியு முருநிற் குருவாயுடன்வலுந்;
மடமைதனித்தவழிபாடு திருத்திமழலைத்திரந்திருத்தி, மறுககனி
நாவரத்திருத்தி வலியப்பிடிசோறமுதருத்திக்; குடுமிநிநுத்தியெனை
வளர்த்த குருவேவருகவருகவே, குடுமிச்சுடர்வெற்படையுடைய
கோமான்வருகவருகவே. (௭)

புறஞ்சுற்றியதெண்டிரையாழிப புலனப்பரப்பெலாந்தெரிந்நு
மொருடேந்தருடேந்தவர்க்குதவார் புறையலிருக்குமிடந்தேடி;
மறஞ்சுற்றியவேறகுறுகிலமா மன்னர்புகுதுதுன்னுவபொன்,வாரிப
பெருங்காவடிசேர்ந்தது வழங்காநெறிபோமவழக்கேபோல்; அறஞ்சற்
றறியார்குலவேட ருங்கோட்டடுக்கற்புரத்துவைத்த, வாய்ப்புஞ்சிற
கீஇயகற்றி யளித்தென்கவாநுகொடுபொதுங்; குறிஞ்சிகுழவாதமி
ழிலஞ்சிக் குமராவருகவருகவே, குடுமிச்சுடர்வெற்படையுடைய
கோமான்வருகவருகவே. (௮)

அப்பன்வருகவெனையாண்ட வைபன்வருகவாமருலகுக்

கதிபன்வருககபிலாயத் தரசகுமரன்வருகவெங்கன்
வைப்பன்வருககுழல்மொழித்தாய் மைநதன்வருககலவமயில்

மகிழ்வோடேறித்தேவர்தொழ வருவான்வருகவறநெறிக்குக்
துப்பன்வருகமெஞ்ஞானந ஸுறைவன்வருகபுலம்புதுந்

தொடியன்வருகமணிசுடிகைத தோளான்வருகதுலங்குமனக்
கொப்பன்வருகமாணிக்கக் குழையன்வருகவருகவே
குடுமிச்சுடர்வெற்படையுடைய கோமான்வருகவருகவே. (௯)

தேந்துணரலங்கன்முடியிமையவர்குமாந்தொழச் சிங்காசனத் திருக்குந், தேவேந்திரன்வரக்குமாரத்திகணவனைத் தேடித்திகைத் திருப்பக்; காந்தளஞ்சாரலிற்கடிபுனங்காக்குமான் கன்னிக்கோர் கண்ணிவைத்துக், களிந்துதருபுணர்வினற்புணர் தந்து பின்வருங் கள நாடியுண்மயங்கி; யேந்திளங்கொங்கைமாரிடைவினவியுடைவினவி பென்போக்கினைறுடன்போக், கிடையீடுகைவந்தரத்தொடுகிறுத் தெயின் ரேற்றபடியாற்றுலதுவைக்; கூந்தலம்பிடியுடன்புதுமணக கோலமுங் கொண்டு வநகவன்வநகவே, சும்பமுனிதஞ்சமெனநம்பு தெனி லஞ்சிவநு குமரநாயகன்வருகவே. (௭)

ஐத்தகிவபத்தாபரிசுத்தரிதயத்தினின் றுதயஞ்செய்ப்பானுவநக வுத்தேசலக்ஷணபரிக்கையினகப்படா வெளியினுளியுருவன்வருக் வததுவாவைதுடக்கறின் றுசோதித் தரந்ததீர்த்தவன்வருகவந், தறிவதொருகுறிதன்னதருளிலறிவித்தென்னை யாட்கொண்டருவ ன்வருக்; பததிவலையிற் படுபரமவோதிமம்வருக பழையவாதனைய கற்றம், பரமபரமாதீதபர முத்திரல்குவர பரிசாதம்வருககின்; கொ த்தடியர் கூட்டத்திலென்னையுமி நுத்திக குறித்தபெருமான்வருகவே, சும்பமுனிதஞ்சமெனநம்பு தெனிலஞ்சிவநு குமரநாயகன் வருகவே.

அனிர்வசனமாபபெருஞ்சலதியாடுமடி யேங்களுனையடைய மட்டே, மடிஞ்ஞமனைத்துமுடையவனுமுடைமைபபெருஞ் மாத லாலடியரேமுந்; தனதுபொருளுடைமையிற்றீரமைதேறியொரு தண்ணளிசரக்கவருக, தற்காக்கவருககை தரவருகவற்றாத தண்கரு ணைவெள்ளம்வருக; வனசதிதிவருகவர பரிசாதம்வருக வளர்சுரபி வருகசுந்தா, மணிவருகவென திருகண்மணிவருகவேன்னையன் வருக வென் னபபன்வருக; குனிசிலைப்புருவத்திருத்திழையருந்தவக் குழவி யினமதிவருகவே, சும்பமுனிதஞ்சமெனநம்பு தெனிலஞ்சிவநு குமர நாயகன்வருகவே. (௮)

ஏறுதவுச்சிவிருக்கும்பரசுத்தேனை யிருமுடவனொருதனிகிடர், தேக்கற்றுமங்காந்துநின்னிலையென்னிலையு மின்னிலையெனக்கிடர் தேந்; காருகசிந்தாசுலப்புன்மைதனையுடைய யாற்றியொருபடித்தே ற்றுவித், தானநதரலதீரீரட்டிப்பராவமுத மூட்டித்தன்னலவை

20 திருவள்ளுசி குயரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

காட்டி; மாறுதலீவானுபூதிபருந்தீவானு பூதிசமுமாகமன்னு, ம
ன்னுபசுகரணமுஞ்சிவகரணமாக்கியரு மறையின்பெரும்பொருளை
யுங்; கூறுதுகூறியென்மனப்பெருங்கோயிலிற் குடிகொண்டவன்வரு
கவே, கும்பமுனிதஞ்சமெனநம்புதெனி லஞ்சிவரு குமரநாயகன்
வருகவே. (க0)

செங்கையிலங்கியகுறுந்தொடிபுலம்பவொளிர் திகழும்வெயி
லிருள்பருகவே, செஞ்சரண பங்கயசிவம்பொலிமுகநாடிபார் சென்ன
சாகரமொழிபவே; யங்கரைவடங்கொள்கொம்புமணிபுங்குலவ
வருணமேகலையசையவே, யங்கதபுயங்களில்விளங்குபணிராண்டரவிய
ணையவார்குழையசையவே; கங்குல்பகவின் திமல்கண்களபணிரண்டு
மெழுகநனைவாரிதிசெறியவே, கங்கைமகஞஞ்சயிலமங்கையரசுநதம
து கயல்கள்போல்விழிஞ்ஞரவே; கொங்குமழ்தென்ககிலைமுன்றி
னில்லடந்துவரு குழவிவாரணம்வருகவே, கும்பமுனிதஞ்சமெனநம்பு
தெனி லஞ்சிவரு குமரநாயகன்வருகவே. கக

வாராணசிபருவம் முற்றம்.

அம்புலிப்பருவம்.

எண்ணிரண்டேருதுகலைவாய்ந்துமொருகார்த்திகை யிளம்பயோ
தநமுகந்து, மெம்பிரான்சடி லகோடரப்பெருங்கங்கை யாற்றிடைவ
ளந்துமெங்கோன்; நிண்ணலம்பெருகுமொருகண்ணைத்தந்துமிந
தீவரச்சுணையிந்துஞ்சிகரவரைபிடறியும்பூச்சுக்ரவாளச் சிலம்புசுற்
றித்திரிந்தும்; விண்ணவந்தருமலைவேலைசின்னேறுங்கமர் வேட்கவிதை
தந்துமிவையோர், விசுடதடமணிமகுடநிரைபழகுசரணா விர்தனை
நிகர்த்தியந்தோ; வண்ணலஞ்சேவற்பதா கைப்பதாபனுட னம்புலீயா
யாடவாவே, யந்தண்மருகஞ்செறியிலஞ்சிவடிவேலனுட னம்புலீயா
டவாவே. (க1)

ஒராயிரங்கோடிதோட்டுநெட்டோடைமட் மிழ்புண்டரீகமெ
ன்றோ, வும்பங்கடைபுந்திருப்பாற்குடற்றாழியி னுருட்டுதெள்ளமுத
மென்றோ; காராழிவிடமுண்டகண்டன்சடாடவி கட்டுமலரிண்டை

யென்றே, கற்பகாடவிமகவிற்குஸ்தூரிதிட்கைக் கண்ணாடியென்றெண்ணியோ; தாராகணக்கயலினிறைதேந்தரப்புக்க சக்ரவாகப்புளென்றே, தன்னன்னை தந்தபாற்கிண்ணமென்றோகொண்டு தம்மின்கள் தம்மின்களென்; ஞ்ராயுமறைமுடிவிலாடுமிவனுமொ வம்புலியாடவாவே யந்தண்மருதஞ்செறியிலஞ்சிவடிவேலனுட னம்புலியாடவாவே. (உ)

தேனுந் துவந்ததிடத்திக்குமதுரவாய்த் தெய்வப்பிணக்கள் குமாபா, செம்பொற்ப்பாமுலைததுமபத்ததுமபச்செழுந்துணர்ப்பாரி சாதக்; காணுதுபூர், கொடைகவின் பெறச்சூட்டிக் கலந்தனைத்தாங்கி நுப்பார், கா தற்ப்பா கம்வந்தலைமோதவந்ததின் காட்சியொருகாட்சி யன்றே; மோனந்தரும்பெரியாரமனனுபுகியின முலை முகைததுமபஞா ன, மொய்மணத்தார்கூட்டுமுத்திபெருந்திரு மோகமுறுசகசமான ஆனந்தவெள்ளமெனுமாறு முகநா, தனுட னம்புலியாடவாவே, யந்தண்மருதஞ்செறியிலஞ்சிவடிவேலனுட னம்புலியாடவாவே. (ங)

விரங்கிடந்தவாட்குரபன்மன்னாதி மேவார்தமைக்குமைக்குமிக் கானலென் னிகளனைத்தினுந்தலைமைபெற் றுன் வித்தியாபாண்டித்ய பாறங்கதாபட்டமுள்ளாவன்கடவுள் பழஞ்சிறைவிடுத்தினைவனைப் பட்டாரகப்பெரும்பட்டணங்கைக்கொளப் பட்டாபிடேகம்வைத் தான்; வாரங்கிடந்தகுறவன் விரியகிபிட்ட மட்டவிழ்குரார்தொடைக் கு, மாதரசிசேர்த்தியமடற்பாரிசாதமலைக்குமிடையேமதாணியாரங் கிடந்துலவுபன்னி ருபயாசலெனுடம்புலியாடவாவே, யந்தண்மருதஞ் செறியிலஞ்சிவடிவேலனுட னம்புலியாடவாவே. (ச)

நாடகப்புரவிப்பசுந்தேருருட்டுமிள ஞாயிறுதயம்புரிந்து, நாட் கொண்டுபடரியகதிர்க்கெதிரெறித்தவபிரப்பொடிநகைப்பதேய்ப்பப்; பாடகத்துறைமிடற்றுக்கருவிமாக்களிசை பயில்மகதியாழ்மொழியு டன், பாதினென்பெரும்பண்ணுமேழிசைவடித்திசைப் பஹுனோப பத்திசான்ற; மாடகமுருக்கிமணிவார்த்திவலகைவந்து வள்ளுகிர்வ டிம்புலருடி, மகமயாழ்வாசுக்குமின்னிசையுடன்பழகி மழகதிரெறிக் குமணிவாய்த்; நாடகக்குழைகிடந்தாபிம்வடிகாதனுட னம்புலியாட வாவே, யந்தண்மருதஞ்செறியிலஞ்சிவடிவேலனுட னம்புலியாடவா

[வே. ௫]

மகாமகோபாத்தியாய

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்

நாஸ் லிபேயம்.

22 திருவிளஞ்சி குமாரசுவாமியின்னைத் தமிழ்.

மேவுதுங்கமயூமுண்டுசின் வீரவெம்பகைகையலாம்

வேரிதங்குதிரிகூடமுண்டு மீனுடன்றனிதவழலாம்

பாடியென்றொருபேரொழிந்துசெய் பாதகங்களுமொழிபலாம்

பாணலங்கிவாவிடங்கிய பாய்தடம்புனல்படியலாம்

மூவிரண்டிசரோருநகங்களின் மூரல்கண்ணிளமதிழலாம்

மோனமென்றுபதேசமுன்செயு மூலமந்திரமறியலாம்

ஐயின்னகுடிமேவுகந்தனொடாட வம்புலிவருகவே

யாழிலஞ்சியில்வேளொடின்றினி தாடவம்புலிவருகவே. (ஈ)

கோடகப்படவெழுங்கொய்யுரைப்புரவித், கொடிஞ்சித்தடந்தே, க
ரின்மேற், குலவிவலம்வருமொருபன் னிருபரிதமண்டல கோடி க
மெழுந்ததேபோற்; பாடலைக்குங்கதிர்க்கோமேதகத்திரள் பதித்து
வயி ரந்துறுத்தி,பத்மராகக்கோடிகோடானகோடிசிறை படவழுத்திக்
கொழுங்கான்; மாடெழுசுடர்க்கற்றைவயிரீயத்தகடு வாரித்துவன்
றீவிரவும், மரகதமமைத்துரகமணிகள் பதிதத்துபுய வரைமுக்கொப்
ப்பவலமவற்; தாடகக்குழைகடந்தாடுமவடிதானுட னம்புலியாட
வாவே, யந்தண்மருதஞ்செறியி லஞ்சிவடிவேலனுட னம்புலியாட
வாவே. (எ)

குறுமுயலகன்விடித்தாட்டானு தீர்ப்பணன் கொடியகயரேய்
தணிப்பன், கோளராப்பகையுமுன்குரவனிலிடந்தல் குரவுமிரவுந்
தவிர்ப்பன்;செறிபுனற்கடலிற்றடந்தேர்மிசைத்தோன்றுசேட்டிளம்
பருதிபோல, சித்தந்தழைக்குமற்றுணையுமொருதன்மைபிற் றீரானு
செல்லவைப்பன்;புறவுமிப்படியுள்ளனமைகளெலாநதரும் புன்மைக
வெலாந்தவிர்க்கும், பொன்னடிததாமரையரிக்குலமொன்றன்று
போந்தனர்க்கேந்திழைநலார்; அறுவர்முலைபுண்டபால்மணமறுவாய
னுட னம்புலியாடவாவே, அந்தண்மருதஞ்செறியி லஞ்சிவடிவேலனு
டனம்புலியாடவாவே. (அ)

செம்புலழிபிட்டணையதிழுடைக்காழ்மந்தி சென்றொருக்காலும
றியாச், சேண்கிளர்மரம்பயிலருங்கோட்டிணிடைவைத்த செந்தே
னிருல்கிழித்து; வம்புலழிசாரலிலிதைப்புனங்காக்குமட மகளிருந்த
முதமுண்ண, வண்ணப்பசுந்தீனையின்னிலாக்கொழுங்கதிர் வான்கி
கொழித்து மருண்மாக; கொம்புலழி குத்திபடந்தந்திடித்துக்

கொழந்தைக் கலைப்படுத்திக், குழையளவும்வாங்கிக் குழைக்குந்தடச்
சிலைக் குன்றவாந்திருத்திவிடுநெட்; டம்புலழிதேனருவிபாயுமலை நாட
னுடனம்புலியாடவாவே, யந்தண்மருதஞ்செறியி லஞ்சிவடிவேலு
டனம்புலியாடவாவே. (௬)

பருவரைப்படர்சினைப்பாரிசாதப்பொதும் பரினின்றலாவுகட
வுள், பாஞ்சாதனன்விழிஞறுந்துளியுரைத்துழி பாத்துநின்றிருவரறி
யா; பொருவரைப்பங்கிலுடையவன்பால்சுரந்தமுலை யுண்டசெங்க
னி வாய்மலர், தோடவிடுதூதுவருரைக்குந்திருக்குறிப் புணராத
சூரபடலங்; கருவரையறுத்துத்திரும்பினோனெங்கோன் கடைக்கணி
க்குங் குறிப்புக், கண்டுபணிகேளாதவர்க்கேதுதஞ்சமெதிர் காணுக்
கடைக்கன்சிவ; தருவரைதுளங்குநின்றயில்வேலெறிந்தவனொடம்
புலியாடவாவே, யந்தண்மருதஞ்செறியி லஞ்சிவடிவேலுடனம்புலி
யாடவாவே. (௭)

அம்புலிப்பருவமுற்றும்.

சிற்றிற் பருவம்.

மருக்காற்புனைப்புதுநிழலவெண் மணற்கால்மருங்குநிலவெ
ரிப்ப, மாடஞ்சமைத்துக்குடிபுஞ்ந்து மணிக்காலிப்பியடுப்பேற்றிக்;
குருக்கால்செம்பொற்சிறுசுழுகாற் கொழிக்குந்தளந்தேனுலைப்பெய்
து, குடவால்வலைவெண்சூழிசிபொங்கக் குழற்காலாம்பல்நெருப்ப
மைத்து; முருக்கால்வெல்லமுடியாவாய் முகிழ்த்துக்கவிழ்த்துக்கிடந்
துதி, முகம்வேர்த்தனம்நீகுறும்பிழைத்தால் முற்றுந்தரமோமுக்கா
லுந்; திருக்கால்பிடித்துக்கும்பிட்டேஞ்சிறியேஞ்சிறில்சிகையேலே
தேவேயிலஞ்சிச்சினவேலோய் சிறியேஞ்சிறில்சிகையேலே. (௧)

அம்பொற்சிறுயிட்டணிகாண வன்னைவருவாள்பின்னையுமென்,
ஞாயினையதோழியருண் டவரும்வருவாரன்னையரைக்; கும்பிட்டி
றைஞ்சித்தோழியரைக் கூடித்தழுவிக்கொண்டன்னை, கொணர்ந்தவரி
சையத்தனையுங் கைக்கொண்டெமதுகுலமனையின்; சம்பத்தவர்க்குக்
காட்டியுள்ளந் தழைக்கும்படிக்குவிருந்தளித்துத், தமியேங்களுமு
ண்டினைப்பாறுந் தனையுஞ்சதியெல்ததியேலுன்; செம்பொற்றிருத்

தாள்சென்னிவைத்தேம் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே, தேவேயிலஞ்சிச்சினவேலோய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே. (௨)

கங்கைத்திருத்தாய்திருத்தனமுங் கவுரிகுழல்வாய்மொழித்தாய்தன், கதிர்ப்பூண்முலைபுகார்த்திகைத்தாய் கனகாசலப்பயோதரமு; தங்கக்குடம்போல்மணிக்குடம்போற் தாளக்குடம்போற்குடியாபபால், ததும்பத்ததுமப்பிதிரோடத் தாரோடசையுத்திருவாரைஞாண்; பொங்கச்செறித்தமணிநெகிழ்தது புலம்பப்புலம்பிற்சிறுபண்டி, புலரப்புலரவினையாடப் புகுத்தாய்பயந்தார்பொருப்பாரோ; திங்கட்சடையான்கண்மணியே சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே, தேவேயிலஞ்சிச்சினவேலோய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே. (௩)

முந்திப்பிறந்தவிளங்களிற்று முகத்தெம்பெருமான்கணத்தினுக்கு, முன்னேகிறுத்தேருடன்போந்து முதிரா முகின்மென்முலையெம்பாற்; புத்திக்களிப்பால்வினையாடப்புகுந்துபுமுதியாட்டயராப், பொன்னஞ்சிலம்பாடிமுடிபிற் புனைந்தெழுநிலைக்கரங்கிவரற்; தந்திப்பொழுதெமமுறுகடைநதான் தளங்கொண்டிளங்கோமகனீயுந், தண்டைத்திருத்தாய்வணங்குமெம்பாற் நயவுபுரியுந்தன்மைத்தாற்; சிந்தித்திடிவன்றென்றறியேஞ் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே, தேவேயிலஞ்சிச்சினவேலோய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே. (௪)

நச்சுமரந்தானுனாலும் நட்மரங்காண் டொன்றுதொட்டு

நாங்குளமுமைக்கொன்மை நடத்துந்தலைமைப்பெருமான்காண் வைச்சுமரந்தண்ணிர்வார்த்து வளர்ப்போர்குறைக்கறினையாரோ

மற்றோர்குறைவந்துற்றலு மாற்றிப்புரக்கவழக்கன்றோ

கச்சைமுனிநதுமுகங்கருத்துக் கணத்துச்சினத்துக்கடக்களிற்றின்

கதிர்வாண்மருப்பைமுனைமடக்கிக் கதிர்க்குங்கதிர்ப்பூண்முலைக்குற செச்சைசெறிக்குங்குதிருமார்பா சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே [த்தி

தேவேயிலஞ்சிச்சினவேலோய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே (௫)

வேறு.

அறல்பாய்க்கிட்டமணலுடே யடியேங்கட்டுகிறுவிடே

குறைநீர்த்திட்டபணியோடே குடிபூர்த்திட்டகுறைபாடோ

யிறைவாங்கச்சம்மதியாய்நீ யிடைபோந்தெற்றிவிடலாமோ

திருல்லாங்கிதரசபைவேலோய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே

மேறித்தென்பெச்சைமகன்மார்பா சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே.

வரப்பட்டவரெண்மில்நால்வர் மாற்றங்குறியாக்கொத்தடியார்
 மற்றோர்நால்வரயாங்கன்புது மழலைத்திரத்தெமவழியடியார்
 தரப்பட்டவராதலினொருத்தர் தகையாரென்னுமவகைதேறித்
 தடநதேர்மறுகில்லினையாடச் சமைந்தேஞ்சமைத்தசிறுவீடு
 பொரப்பட்டெழுந்தபோரவுணர் புழைமாளிகையுஞ்சுரபன்மா
 பொனமாளிகையுங்கொடிமகிலும பொலந்தேர்மறுகும்வீரமயேந்
 திரப்பட்டணமுமனறுகண்டாய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே
 தேவேயிலஞ்சிசினிலேலாய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே. (எ)

எகையிடப்பயி நுதுலகு கெமிராட்டியறமபுரக்கு
 மிலங்குகயிலாயப்பொருபு மிளங்கோமகனீயினிதிருக்குங்
 கருகமாமாகன்பபொருபுங் காண்கிற்புரமன்றதனலுநீ
 காலாலமைத்தபணியெல்லாம கைபாற்செய்யக்கடவேம்பரம்
 முருகியிமவான் றி நுபுசலவி முகலவிவ நஞானறிநுபுடையும்
 மொப்பங்கவரிகாநாஞ்சி முகலாபேர்திபுபுதற்கவழி
 சிறிசுதிரங்கவேண்டியோ சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே
 தேவேயிலஞ்சிசினிலேலாய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே. (அ)

வராதகுன்றிரண்டுசுமரகொசியு மருங்குமகருங்கோவலர்மகளிர்
 மணிரீரநஞ்சுன்ககயலபோய் மாமனகுறுமபுவினீததான்முன்
 கூருகுமபல்ககனறுமுன்றுசென்று குலமாதவத்தக்கன்னியர்பால்
 குறுமபுபுரிந்தானறிநுகதானைகுனிக குங்கருபுசசிலேபுடன்சென்
 றுபகுதிநரைகனனொருவ னுக்கொழுந்தமைப்பிரிந்த
 வணங்கனாபாறு குறுமபிழையா வலலுமபகலுமடிகளியாஞ்
 றோர்குஞ்சிறுவண்டலிந குறும்போ சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே
 தேவேயிலஞ்சிசினிலேலாய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே. (ஆ)

சையேர்தியான்மணிரீரகுறப்பட்டககரசிமாருடன்
 பரிசுருகுகிசியபகசின்று பணிசெய்கிற்பெட்டங்கவரி
 கையேர்திப்போங்காநாஞ்சி கழற்காற்றிறுபா னுகையெடுப்பேங்
 காலங்கருதித்திருவந்திக காப்புமெடுப்பேங்கருத்தாலும் [த்த
 பொய்யேமபிரிதோர்கடவுளரைப பொருளென்றணரேமருள்பழு
 பொன்னங்கிழோபுணனிரண்டு பொற்றாட்பணிக்குக்குற்றேவல்

உகா திருவிலஞ்சி குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

செய்யேங்களெனக்குறியேஸ்ரீ சிறியேஞ்சிற்றில்கிதையேலே

தேவேயிலஞ்சிசினவேலோய் சிறியேஞ்சிற்றில்கிதையேலே. (1)

அலம்போநதுபலபிறவி யாழிபிறழ்நதுள்ளக

கலம்பாழ்ப்படாது கரைகாட்டுநீகாமா

யிலம்பாடுதீரகொழிப வெமமனோதேததுஞ்

சிலம்பாடிபுனைந்தேஞ் சிறில்கிதையேலே.

(கக)

சீயறிப்பநவ முல்லும்.

சிறுபறைப்பருவம்.

நங்கன்கொண்முனி நமுகங்கனிநுலுமங்க தேந்திந்தேந்திவீ
லே, நனினககுடங்கையிலடக குமுரவேன்சநக னுசலவரைப்பினனி
த்தி; யெங்கன்பன்னிருகுரவருந்தனிவார்த்திட வெழுததுமுதலை
தியற்பே, ரியலமுதலமுக்கொடிபடாதுகொணலுறமு நிசை
பபனுவல்புத்துவரிஞா; கங்களுகதகவாகபகாபாற்காய்கநது சார
ங்குறித்துநல்குந, தலைவரவபாறகனிரதுணாகவாகநருநு தா
நாறபொருளபயக்குஞ்; செங்கமுதமுதகமிழ் முழங் குமவள நாடனே
சிறுபறைமுழங்கிபருளே, (1) கன்னிலஞ்சிபபதிபன்னிருகைமேக
மே சிறுபறைமுழங்கியருளே (க)

குலைககாநதளங்கைக துறுகொடிபுறங்கொளக கொல்லமணி
வாய்துடிப்பக, கூவேற்கருங்கண் பொருதிமைசிவபுறக கொடி
டுமபுருவமேறக; கலைககாதலவருநாநொத்தனைநுபாபக தனைவெ
றுபுருதுவங்கித, தனைநிலாவ முதொ முதுசநதரமண்டல முகந் தான
மண்டலநிகாப; முலைககாபிலமுதநங்கொடுததெரியுமடநலா மு
தியுலவிப்புலியியல, மொய்பாசறைககனத்தாடவரகபட்ட வெத
திசைமுததுமமைப; கலைககாமரங்குமு முகதுவயலுரனே சிறுப
றைமுழங்கிபருளே, தென்னிலஞ்சிபபதிப பன்னிருகைமேகமே சிறு
பறைமுழங்கியருளே. (2)

௨௮ திருவிலஞ்சி குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

குதட்டிமேய்நது, கொழுமலர்த்தேனூறவிரவிவருபுனலுண்டு குறு
நடைப்பின் றுமறுகி; மறுகிற்புகுநதுபணைமருதநிழலிற் றாங்கி மாங்
கனிபடைப்பவாங்கி, வாங்கிசுழிப்புகுநதுண்ணெனறெழுந்துதன்
மழக்கன்றினுக்கிரங்கி; சிறுக்கனைத்துவருதென்றாரினனாட சிறு
பறைமுழக்கியருளே, தென்னிலஞ்சிப் பதிபன்னிரகைமேகமேசிறு
பறைமுழக்கியருளே.

கைதகலைவைததவிருப்புடனறவர் கூடத்தலைதொழுமுழல்வோர்
கற்றரசுககைவிலைசெயுமற்பகனித் தவாமிழிவெனவோ
யிற்றிலைபதாபகத்தைவழித்துமெனக்கருநாபிரிசுவை
பெய்ததவருககுமிளைத்தவருககுமிரக்கமதுடையான்
நகதலைசுதரத்திதலைதிற்குமநடைபிடிதருமகனி
நச்சரவத்தினடித்தருள்பசைமுநிறகொருமருமகனி
முத்தலையுத்தரனனிதருள்புகிரன் முழக்குகசிறுபறையே
முக்குமிக்கிரிபிற்குமரபன முழக்குகசிறுபறையே. (௭)

அகத்தினிலினைப்பவாபிறப்பைப்பிறப்பைப் புகற்றிடுமருள்
மலையே, அகத்திடன்வழத்திடனிலக்கணவிலக்கிப் பணைமகருநாபுரு
பரணை; பணைக்கிரமொடுங்கியென்னததிடையருட்கதிர் பரபிரி
படரொளியே, படைப்பாவனமுடித்தலைபடைத்துலகினைத்தனிபடை
த்திடுமிறையவனே; நிகழ்த்தியபடிக்கிஞ்சுக்கதினிலெனதொழில்
நிரப்பியநிருமலனே, நினைப்பொருமறப்பனிசிறப்பிசிறப்பமுமநிறுத்
திடுநியதியுளாய்; முகழ்த்தபுனைக்கசிறுதருக்கியொருபவன்
முழக்குகசிறுபறையே, முகற்றிசிறைநுகற்குமலமொழிக்கொருமழ
குக்கு முழக்குகசிறுபறையே. (௮)

இதயமணிமுத்தரிதையதநாபாபித்தானிசினிடையொருமுத்தி
பயில்வா, கொறிடல் முகட்டிலெழுதினகரனியிரவைபிற்காட்சி
பரபையுமா; யுதயகிரியதநாபாபித்தானிசினியரு முடியப்புவெற்
பின்மிசைபோ, பொளிப்பனிசக்கரிலவொருபுடையெறிப்பவையி
லொருபுடைபெறிப்பமலசமேல்; மதலையெழுமசுழியிலெழுவிப
டைப்பவரு மரகதமணிகளுவகிபோல், வரியவணைகளுவிழிவளரு
மொருபாசையுதில் மருமகனொருத்திசுறமான்; நிகலையிலிற்றகாப

மெழுகுநெருக்கைகொடு சிறுபறைமுழக்கியருளே திரிசூழிவெற்பு
டையகுமல்மொழிதிருக்குமர சிறுபறைமுழக்கியருளே. (௯)

இடைச்சியர்புனைதுகிலெடுத்தொருதருவினீ லீருப்பவன் மரு
மகனே, யிருட்டுறைபுழமிளமுலைக்குமரியுமென விலக்கினில்வருபவ
னே; படைப்பவர்தொகுதிகள் படைப்பவனெனுமிறை பழிச்சியப
ழையவனே, பகுத்திபலகலைதொகுத்திநிலைபெறு பரப்ரமவொளி
யுருவே; யுடைச்சொழமுதசலழவட்டெழுதயமுத வொருத்தர்பின்
வருபவனே, யுருத்திரபசுபதியெனத்தொழுமறையவ ருளத்திலுமு
றைபவனே; முடித்தலையிமையவர்கொடித்தலமுரியவ முழக்குகசிறு
பறையே, முடப்பலவடியினில்முனைத்தவன் மழவிடை முழக்குகசிறு
பறையே. (௧௦)

சிறுபறைப்பருவ முற்றம்.

சிறுதேர்ப்பருவம்

வெண்டேருருட்டிவரும்வேதாளமிட்டவடி பாதாளமுட்டவிர
வா, வீரசக்ராயுதப்பகழிபும்புட்டிலும் வெநிற்கொண்டெருத்தலைப்
ப;மொண்டேருருட்டி வைத்தாலையநவரத்தன் முடிமுகடளாவிதிற்து
சுதண்டேவதண்டேகாதண்டகணபனு முடியராச்சிறுநாணிரிர்;
தொண்டேருருட்டிவருசேட்டிளம்பரிதமதி யுபயசக்கரங்க ளாக
வாபாவிட்டபரிபூட்டிமுடிபுரங்கனலீகூட் டெண்ணவான்றரணிவட்டத்
திண்டேருருட்டிமொருசேவகன்றிருமகலை சிறுதேருருட்டியருளே,
செந்தமிழி லஞ்சிரகர் வந்தகந் தசுவாமி சிறுதேருருட்டியருளே.

மனதற்கருங்குழற்றெய்வாபவெண்ணகை வளர்க்குங்கலாபம
யில்போல், மடப்பரிடி நடைச்சியர்கொடிப்படையெடுப்பெடு வான்
மதிக்குடைகளிபா; ஆனறிற்றருங்காகுளங்கரங்காநிற்ப வதிற்கடல்மு
மழரசமார்ப்பவலைபாபலையுருதுயில்லொளுங்கங்குற்கடாயாண யழி
மதக்கலுழிகொப்பக; குன்றிற்பனைத்தகுவுவத்திடந்தோண்மதன்
கோலஞ்சமைந் தகன்னந், கோதண்டமேந்திகுறும்பெறிசனற்களி
க்கொய்யுளைபுரவடிபுட்டுந்; தென்றற்றடந்தேரு ருட்டிம்ப ரங்கிரிய
சிறுதேருருட்டியருளே, செந்தமிழி லஞ்சிரகர் வந்தகந் தசுவாமி
சிறுதேருருட்டியருளே. (௨)

௩.௦ திருவிலஞ்சி குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

தூங்குகமஞ்சூற்கநங்கொண்டல்மஞ்சுகண் டிஞ்சந்த டஞ்சார
லிற், சுழலகிணறபைங்கட்கநுமபொரைசசெக்காவாய்ச சூருகிப்
போர்வேவகையுந்; தாவதுஞ்சிவப்புண்ணிவெள்ளிகழுழற்படி சாரங்
கபர்தாளமுந், தங்கனிற்பகைமைதோநதொருநுதைப்புனலுண்டு சஞ்
சரிகுஞ்சுநீகூடப்; பூங்குஞ்சுநு தவட்டடவிகொடிச்சியர் புனத்தி
தழமைதகது நுந், புதுவெள்ளிமெறிபசுசெறிததபாலமுக்கனா புல
வியிறெகிமுநாபதிபாற; நேயகுதேதாறுமபரவுசிதரநதிக்கிறைவ
சிறுதேருருட்டிபருளே, செநதமிழி லஞ்சிகா வந்தகந் தசுவாமி
சிறுதேருருட்டியருளே. (௩)

இருள்வீனீனத்திலொருவீரலினுழகதி லிட்டவொருகளிறை
தக, விராமபாளையாட்டின்மயிர்க்கொகைபல்லமென டொன்னுங்க
ணக்கிணவகைபோ; லொருபொருங்காறுமோபெருக்கெருவெமப
டையுமவரைவருங்கவினயா, லொருநானகுமாகியபாகாதிமுக்கனமும
மடித கோங்குசேனா முகமுமே; மருவிநிகுமபிபுரகண்டமுமவாந்
னியு மனனுயிரகணையுமபால, வாய்ககச முகமுமணிசமுங்கட்க
ரோணி மாசேனைநெரியவிசையன்; செருவலிககிண டேருருட்டிம
பிரானமருக சிறுதேருருட்டியருளே, செநதமிழி லஞ்சிகா வந்த
கந் தசுவாமி சிறுதேருருட்டியருளே

எண்ணைககுடங்கொன்ன நுபார்குநீலவட மேந்தி மாலைக்கடை
சிமா, மெந்ததுககுடக்கொநிநெந்ததாவங் துறவை யிடுகொருக்கெரு
விழ்தக; பண்ணைசசெதுயிலணைபாநிகநருஞ்சிறாபாறுமபாலசெ
ங்கனறுபோய்ப்பாய்ந்திடு முடபலவாடி குடக்கனிசிகுமாபநிபுரக
தகத்தின, மொண்ணைகருமாக்கிரிஞ்சுசூலவாழைநீன் முடியமுச
சேரிழிந்து, மொய்யெனறுபிசேறறிவாய்ககசெஞ்சாவிடொரிமுத
வைவாரிகுஞ்சிகக; திண்ணைககுவெண்ணிலவறிகுமுடி மாணா
சிறுதேருருட்டியருளே, செநதமிழி லஞ்சிகா வந்தகந் தசுவாமி சிறு
தேருருட்டியருளே. (௪)

இறைக்குஞ்சுநுந், தாவதுஞ்சிவப்புண்ணிவெள்ளிகழுழற்படி சாரங்
கபர்தாளமுந், தங்கனிற்பகைமைதோநதொருநுதைப்புனலுண்டு சஞ்
சரிகுஞ்சுநீகூடப்; பூங்குஞ்சுநு தவட்டடவிகொடிச்சியர் புனத்தி
தழமைதகது நுந், புதுவெள்ளிமெறிபசுசெறிததபாலமுக்கனா புல
வியிறெகிமுநாபதிபாற; நேயகுதேதாறுமபரவுசிதரநதிக்கிறைவ
சிறுதேருருட்டிபருளே, செநதமிழி லஞ்சிகா வந்தகந் தசுவாமி
சிறுதேருருட்டியருளே.

துளிரளிந்; கரைமிருகமதகலனைவ துன்னசிவமதுகங்கை செண்ப
கக்காடுபொங்கு, கடல்கடந்தருவித்தடாகங்கடந்திரு கரைக்குறும்
பெரியவோதி, திரைக்குஞ்சிரைபுனற்சித்ராநதிககிறைவ சிறுதேரு
ருட்டியருளே, செந்தமிழி லஞ்சிருநர் வந்தகந் தசுவாமி சிறு
தேருருட்டியருளே. (௬)

கம்பவளவாரண்கடல்வந்திரங்கக கறங்குருதிரைக்கானல்வாப்க்
கரியசிறுமுட்கனிழ்படகலைமுடககேத கைககாவின விழுதுபறறி;
வாமபனிழமவென்மடற்றலைமிசைபடர்ந்தோடி மணற்குன்றுதனை
மூடி, மதுமலர்ப்புண்ணைககருங்கோடுலாயதன் மருங்கோடொருங்
கோடியே; சூபவளமென்முலைக்கடைசியர்குழாம்பயில் கொழும்பணை
கககலி நகரிக், கொலைக்குருந்தேறி முல்லையொடுபின்னிக் குறிஞ்
சிககவட்டி னுரபோப்ச; செம்பவளவல்லிபடர்ந்தென்குமரிவளநாட
சிறுதேருருட்டியருளே, செந்தமிழி லஞ்சிருநர் வந்தகந் தசுவாமி
சிறுதேருருட்டியருளே. (௭)

மகவானபணைககிறைவி மகராசிபெற்றமகள் பயில்போலிருக்க
வயல்போய், மகலிவொருத்திபிசுமுக்கிடனாகுமுலை வினாகாவலுக்குவ
ருவான; முகலாளித்தகரளமுசின்மூரலுக்குருகி முலைவேலெடுத்து
வருவாய், முருகாமருததுழவன்மருகாதிருதகணியில் முதல்வாவொரு
த்திபுக்கல்வா; உகா முயற்பிறையை முழுமேனமுடிக் குமெமையுடை
யானவலசெனியிலே, புறையா னுரைப்பரியவொருதாரகப்பிரம வுப
கேசமவைத்தகுருவே; சிகராசலகதினயர்திரிகூடவெற்பெனொரு சிறு
தேருருட்டியருளே, செந்தமிழி லஞ்சிருநர் வந்தகந் தசுவாமி சிறு
தேருருட்டியருளே. (௮)

பணிகொண்டதாரைசன்மணிககேருமர்ச்சுனன் பாழித்தடர்
கேருளே, பருவமுஞ்செல்வகலைபொருபெருஞ்செடனேபருசசடி
கைருற்றிமுற்றக; தணிகொண்டகல்லிலாவரதமனோகரமே கலா
பாரமணிநெடுந்தே, ரனதேருடக்குநிலநன்றுதைநகைசெய்வ தாழி
யொன்றுதவன்றே; கணிகொண்டவையமுங்காண்பதிற்கங்குலிற்
காமன்கரங்குபொற்றேர், காற்றேரலாதில்லைமேற்றேருறைபபகன்
கவனவாம்புரவிபினமேற்; திணிகொண்டசெல்வவுன்றேரலாதில்லை

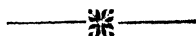
௩௨ திருவிலஞ்சி சூமாரகவாமி பின்னாத்தமிழ்.

யாற் சிறுதேருருட்டியருளே, செந்தமிழி லஞ்சிரகர் வந்தகந் தசுவா
மி சிறுதேருருட்டியருளே. (௯)

மருள்வந்தபிறவிக்கடற்படிந்துள்ளாசை மகரம்புடைத்தடிப்பா,
மாள்சின் றசிறுயிர்க்குற்றிடத்துதவிசெய வராமரக்கலமேழுதந்; த
ருள்வந்தமெய்யன்பரார்வந்தழைக்கின்ற வகநெக்குநெக்குருகினே,
ஹனுமுகனனவினுக்கெதிரிட்டிவட்டெரியு மாநாதமாப்பெருக்கே;
பொருள்வந்தகடவுட்பழம்பாடலேந்துமொரு பொன்மாளிகைகூறு
வைத்த, புனைமணிவிளக்கமேஅனுபூதிநந்துபர போகம்விளைகின்ற
விளைவே; தெருள்வந்தமணிமன்றமுடையவன்செல்வமே சிறுதேரு
ருட்டியருளே, செந்தமிழி லஞ்சிரகர் வந்தகந் தசுவாமி சிறுதேரு
ருட்டியருளே. (௧௦)

சிறுதேர்ப்பெருவழிநூல்.

லஞ்சித்திருப்புருத்.

நும்பனிகின்றநெடுங் துழல்கண்டு தொடர்ந்தெதிர்கின்ற விழி
வேலாற், சமுன்றுசமுன்றுதுவண்டு துவண்டு சுருண்டிசுருண்டி மட
வார்தோள்; னிரும்பிவரம்புகடநுநடந்து மெலிந்துகளர்ந்து நலியா
தே, விளங்குதடம்புபுனைந்தணிதண்டை விதங்கொள்சகங்கையடி
தாராய்; பொருநதலர்மைந்தருங்கெடவன்று பெலன்சிரிபொள்
றை யெறிவோனே, புகழ்ந்துபுகழ்ந்துவணங்கு துணைகொள் புகாதா
ன்வஞ்சி மணவாளா; இரும்புனங்கைநெருங் குதாநம்பை பிரண்டிம
ணைந்த புயவேனே, யிலஞ்சியமென்று விரிஞ்ஞானின்ற விலஞ்சியாமி
நதபெருமானே.

கொந்தளவோலைகுலுங்கிட-வாழி ராங் குடாழி நமன்றிட
மேகக் கொண்டைகனமாலை சுரிந்திட-வாசப் பணிவீர்தோர், கொங்
கைகள்மார்பு குழைந்திடப்-பாழிக் கண்கயல்மேனி சிவந்திடம்-கோ
வைக் கொஞ்சியவாழிசங்கொடு-மேகாக் கடலுண்டே; சந்திரவாரம
ழிந்திட-நூலிற் பங்குடையாடை துவண்டிட-நேசந் தந்திடமாறுச
தும்பியும்-மூழ்துற் றிரிபோதுன், சந்திரமேனி முகங்களுந்-நீலர்

சந்த்ரமேற்கொடமர்ந்திடு-பாதச் சந்திரவாசுசதங்கையு-மேசற் ற
ருள்வாயே;சந்தரர்பாடலுக்கந்திரு-தானைக் கொண்டுநற்றூதுநடந்தவ
ராகத் தொந்தமொடாடியிருந்தவள்-ஞானச் சிவகாமி, தொண்டர்க
ளாகமமர்ந்தவள்- நீலச் சங்கரிமோகசவுந்தரி- கோலச் சந்தரிகாளி
பயந்தரு-ளானைக் கிளையோனே; இந்திரதேவர்பயங்கெடச்-சுரைச்
சிற்திடவேல்கொடெறிந்துநற் - றேகைக் கென்புற மேவியிருந்திடும்
வேதப் பொருளோனே,என்புறமேவியிருந்தவள்-மோகப் பெண்டி
ருவானை மணந்திய- லார்செற் கஞ்சியளாவுமில்ஞ்சிவி - சாகப் பெரு
மானே. (௨)

கரக்கமலமின தரம்பவளவளை களம்பகழிவிழி-மொழிபாசு
கரம்பாடிதுழலை குரும்பைகுருகுப கரும்பிடியினடை-யெயின்மா
கோ; டரங்கநககன தனங்குதலைச்சையலங்கனியமுற-மயில்மீதே,
யமர்த்தபவளினை களைந்துவருகொடி யவந்தகனகல-வருவாயே; தர
ங்கமுதியம கரம்பொருகதிறை சலந்தித்திதும்-ரெனவான, தலம்பர
வாறை புலம்பவருசிறு சகங்கையுடிகொழு-பவராழி; யிரங்குகொ
லைதிரு வரங்கர்மருகப விரண்டுபுயமலைக்-கிழவோனே, யிலங்குதரத
மிழ் விளங்குவந்திரு விலஞ்சிமருவிய-பெருமானே. (௩)

மாலையலைநு மாலையிலவநது மாலையனங்கன்-மலராலும்

வாடையடர்ந்து வாடையெழுந்து வாடைசெறிந்த-வனலாலும்
மோலமழிந்து சாலவொருது கோமள வஞ்சி-தளராழன்

கடிமுயங்கு நீயவனை புருவமின்று-வரவையும

காலனங்க விலலகொண்டு காதிநடந்த-குமரேசா

கானமடந்தை யானைமடந்தை காதலுக்கந்த-முருகோனே
மோலைந்நாநது சாணினைநது குழுவிலஞ்சி-யுறைமோனே
சூரியனஞ்ர வாரியில்வநது சூரணவென்ற-பெருமானே. (௪)

மைந்தரினிய தகைகமனைவி மண்டியலறி-மதிமாய

வநரவிழிகள் விஞ்சுமரநி வன்னையதனி-ஹுபாசந்
தந்தவளனி ஹந்தியநிவு கங்குதலைப-வுநிர்போமுன்

தமமழனது மொடொனடித் தந்துகருணை-புரிவாயே
மந்திசுடிக்கொளந்தவரைபில் மங்குகாடருவு-மணவாளா

மண்டுமசுரர் தண்டமுடைய வென்றிமயலில்-வருவோனே
இந்துசுடிவர் பங்கில்வளரு மிந்துநுதல்-தருசேயே

இஞ்சியதனில் மருகதுயிலி லஞ்சிமருவு-பெருமானே. (௫)

திருக்குற்றாலத்தலபுராணத்தில்

அகத்தியராற் கூறப்பெற்றதோத்திரம்.

வேலைநெடுங்கடல்தடித்துவிரெடுங்குன்றிடித்தவேலினுனே
காலைவருசெங்கதிரோமலைமதியேகயிலைக்கடவுள்வாழ்வே
வாலசவுநதரிகொளரிதிருவயிறுவாய்த் தழுமுமணியேபென்பால்
பாலையுந்தேனையும்மதுரப்பாகையம்போல்மறைப்பொருளைப்பாலித்தானே.

விஞ்சையர்க்குவிஞ்சைபொழிமேகமேயவுணவிருள்விடியக்கூ
வுஞ், செஞ்சேவற்கொடியுயர்த்தசேவகனெதெய்வமடப்பிடியோடா
நெங், குஞ்சரமேவள்ளிபடர்குன்றமேசுரர்பெருங்குலத்தைதமாய்ப்ப,
வஞ்சமுமமையாதென்றுமுதுகமாகவெழுந்தருளினுனே. (உ)

செங்கைவேலுளவாபோற்றிதேவந்தரகலைவாபோற்றி
கங்கையாள்புதல்வாபோற்றிகார்த்திகைகசிறுவாபோற்றி
பங்கயத்தடஞ்சூழ்செம்பொற்பணிமதிவிலஞ்சிமுதூர்க்
கொங்கலர்கடப்பமாலைக்குமரதேசிக்னேபோற்றி. (ங)

எந்தாய்போற்றிபரங்கிரிவினையவாபோற்றிசெந்தார்வாழ்
செந்தாபோற்றிபழனிமலைத்தேவையோற்றிதேவேசன்
மைந்தாபோற்றியோகத்தில்வாழ்வேபோற்றிசோலைமலைக்
கந்தாபோற்றிதிருநிலஞ்சிக்கடவுள்போற்றியெனத்தொழுதான். (ச)

வேல்வாழியில்வாழிசேவல்வாழியேறுமுளபடைவாழியினங்
குதண்டைக், கால்வாழியருள்பொழியும்விழிகள்வாழிகளின்குலவுநீ
ராறுகரங்கள்வாழி, மால்வாழிவாழியெனப்பணிந்துவாழ்க் காமலைமா
துதருமுருகன்மகிழ்ந்தவாறு, பால்வாழியெனையாளுங்கருணைவாழி
பங்கிருந்தமங்கையர்தம்பதங்கள்வாழி. (ரு)

MAHAMAHOPADHYAYA

10 II V SWAMINATHA IYER LIBRARY

புத்தகவிளம்பரம்.

தனிச்செய்யுட்சிந்தாமணி புத்தகம் 1க்கு விலை நூ	3—0—0
சிவரகசியம்	3—0—0
சிவஞானபாஷியம்	2—0—0
பாழி மாம்பழக்கவிச்சிங்காவலரவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு	2—8—0
பாரதம் (தமிழ்ச்சங்கம் பதிப்பு)	3—0—0
வைத்தியசாரசங்கிரகம் ஷே	3—0—0
பன்னூற்றாட்டு ஷே	2—0—0
சைவமஞ்சரி ஷே	1—8—0
ஞானமிர்தம் ஷே	1—0—0
விவேகபாஷி-வது வால்பம்	2—0—0
கன்னியாகுமரித்தலபுராணம்	1—0—0
அரிமழத்தலபுராணம்	1—0—0
குமணசரித்திரம்	0—8—0
சித்தாந்தஞானரத்தாவளி	0—6—0
இராமேச்சுவரம் பர்வதவந்தகனிபம்மை பிள்ளைத்தமிழ்	0—2—0
பவாசிப்பிள்ளைத்தமிழ்	0—2—0
பிரோடாகைக்குவார் மஹாராஜா அவர்கள் செய்த மஹோபநிஷாசத்தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு (படத்துடன்)	0—2—0
லாலா லஜபதிராய் சரித்திரம் (படத்துடன்)	0—2—0
நன்னெறி மூலமும் உரையும் கயம்பதிப்பு	0—2—0

இவைகளுக்குத் தபால் சார்க்க பிரத்தியேகம்.

மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்.

புரொப்ரைட்டர் அன் பத்திராதிபர்,

விவேகபாஷி அச்சியந்திரசாலை,

நி. 251. வடக்காவணிமூலவீதி, மதுரை.

சுமரன் துணை.

விவேகபாநு அச்சாபிஸ்,

நிர். 251. வடக்காவணிமூலவீதி.

ம து ர

அச்ச வேலைகள். பயிண்டிவேலைகள்.

தமிழிலும், இங்கிலீஷிலும், பலவிதமைகளாலும், கிஸ்ட்டுகளாலும், திருமணப்பத்திரிகைகள் பட்டா முச்சலிக்கா ரீது உண்டியல் வகசாலத்து முதலிய கோர்ட்டுச் சம்பந்தமான சகல வேலைகளும், புத்தகங்களும், வியாபார சம்பந்தமான சகலவேலைகளும் கண்குப்பபுத்தகங்கள் வட்டிச்சிட்டப்பாங்கன் லெட்டர்பாரங்கன் பழைய நூல்கள் தவறாலவிததுவானகற்பாநிம புதிய நூல்கள் இலக்குணப்பதிமைக்கல்லாமல் திருத்தமாபுரபாடர்க்காலும் பாடந்நாலும் ஒவ்வொருவர் மனையுபகிரகிக்கும்படி அலவசரித்து சிகிரமாகவும் சாசனசூபமாகவும் செய்துகொடுக்கலாகும்.

கட்டிகாமிஷன், ரூலிங்மிஷன் நம்பரிங்மிஷன் கம்பிததையலமிஷன் டிரப்பரேஷன்மிஷன் டைமிஷன் முதலிய இயந்திரங்கள் எங்களிடமிருப்பதால் கிஸ்ட்டு முதல் யஅலங்காரத்துடன் இவ்விதஉயர்ந்தபயிண்டிகளும்குறைந்ததொர்ச்சு சிகிரமதயாராய்கொடுக்கலாகும்.

விவேகபாநு,

ஒரு மாதாந்தத்தமிழ்ப் பத்திரிகை நூலாராய்ச்சிகள், சிலநூலையச்சித்திரசருக்கங்கள் பலங்கைச்செய்களின் குறிப்புக்கள், மதசம்பந்தமான விஷயங்கள், பதார்த்தகண்குறிப்புக்கள், விமோட்சசெய்திகளின் தொகுதிகள் முதலியவைகளில் ஒவ்வொன்றும் எழுதப்பெற்று சிலநூலடங்கனாக வெளிவருகின்றது.

வெங்கடசுந்தரம் இரண்டி

மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராஜர் தம் மனைபாடசாலை உபாத்தியாயர்
விவேகபாநுப்பத்திரைப்பதி
புரொப்பரைட்டா.
ஆ. முத்துசாமிப்பிள்ளை
மா. சாஸ்திரர்

உ
காமாட்சி அம்மை துணை.

காஞ்சி காமாட்சி அம்மை பிள்ளை தந்தமிழ்

ஆக்கியோன:

காஞ்சி. இரா. குப்புஸ்வாமி, B. A.

இஃது

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள், ஐகத்குரு

ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமி

மகாசந்நிதானம் அவர்களால் அருளப்பட்ட

ஸ்ரீமுகம்

அணியப்பெற்று,

திருமதி. ராஜேஸ்வரி அம்மையால்,

MAHAMAHOPADHYAYA,
V. SWAMINATHANAYAR LL. B.
ANMIYUR, MADRAS-41

மன்னார்குடி ராஜேஸ்வரி அச்சகத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

உ
காமாட்சி அம்மை துணை.

காஞ்சி காமாட்சி அம்மை பிள்ளைத்தமர

பதிகம்,

தோற் றவாய், அரும்பநவுரை, பொருள்,
காமாட்சி அம்மை திருந்ருவப் பட்டம்,
அடங்குளம்,

அருட்புலவர்

காஞ்சி. இரா. குப்புஸ்வாமி B. A., அவர்களால்
ஆக்கப்பெற்று,

திருநாதி ராஜேஸ்வரி அம்மையால்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இப்பதிப்பின் விற்றுமுதல் தொகை முழுதும்
காஞ்சி பச்சையப்பன் உயர்நிலைப் பள்ளியில்
ஏற்படுத்தப்பெறும்

உபகாரப் புத்தக நிதிக்காக
ஒதுக்கப்பட்டது.

ராஜேஸ்வரி அச்சகம், மன்னார்குடி.

21—10—1959.

பதிப்புரிமை }
உடையது }

{ பிரதிநிலை,
{ ரூபா. 1.

காஞ்சி காமாட்சி அம்மை
ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள் ஜகத்குரு
நீ சங்கராசாஸ்ய ஸ்வாமி மகா சந்திதான மாவதளால்
அருளப்பட்ட ஸ்ரீமுகம

நாநாயன் எம்மருதி:

அணிந்துரை.

**மன்னார்குடி District Munsif தமிழன்பர் சைவத் திருவாளர்
உயர்திரு. M. சண்முக சுப்ரமணியம், B. A., B. L.,
எழுதி உதவியது.**

பக்தியால் திளைப்பது நம்நாடு. நமது முன்னோர்கள் ஆண்ட
வனை நாயகனாகவும், அம்மையப்பனாகவும், நண்பனாகவும் பாவித்து
பரவினர். தான் வழிபடு கடவுளைக் குழந்தையாகக் கண்டு பிள்ளைப்
பிராயத்தைப் பத்துப் பருவங்களாகப் பிரித்து அவ்வப் பருவங்
களுக்கேற்ற செயல்களைப் பாடுதல் “பிள்ளைத் தமிழ்” எனப்படும்.
“தமிழ்” என்றால் இனிமை என்பது பொருள். தமிழுடன் பக்தியும்
இசையும் கலந்துவிட்டால் அது நெவிட்டாத அமுதமாகி விடுகிறது.
அதை அனுபவிப்பதே நமது பிறவிப்பயன். என்றால் அது மிகை
யாகாது

“காஞ்சி காமாட்சி அம்மை பிள்ளைத் தமிழ்” என்ற இந்
நூலிலே உலக மாதாவாகிய காமாட்சி அம்மையை பத்துப் பருவங்
களிலும் நம் அகக் கண்முன் என்றும் நிலைபெற நிறுத்தி இருக்கிறார்
இந்நூல் ஆசிரியர் காஞ்சி. இரா. குப்புஸ்வாமி பிள்ளை B. A.,
அவர்கள். மன்னார்குடி உதவி தாசிஸ்தாராகப் பொறுப்புள்ள பதவி
யில் இருக்கும் இவர்களது தமிழ் ஞானமும் பகதி பரவசமும் ஒவ்
வொரு பாடலிலும் வெளிப்படுகின்றன. கவி பாடுவது, அதிலும்
பக்திப் பாடல்கள் இயற்றுவது என்றால் அதற்குப் புலமையோடு
அருளும் பெற்றிருக்க வேண்டும். அந்த முறையில் ஆசிரியர் அருட்
புலவராக விளங்குகிறார். பக்திக் கடலிலே மூழ்கி எடுத்த நன்
முத்துக்களாக மிளிகின்றன பாடல்கள்.

“பன்னுமறை சொன்னதமிழ் அன்னைவரு தென்பொதிகை

பண்டைநாள் விட்ட கன்று

பாண்டியர சோடுதமிழ் ஆண்டஅவை யேடுறுவு

பாய்க்பற் கண்ணி யாக்கி

நன்குமலர் கந்தமிழு மென்னுமினி தாயதமிழ்

நாறுதீங்கு கண்ணி யாக்கி

நாற்றிசையின் சாற்றுமொழி நாற்றமெழ வேத்துவணம்

நண்ணியத் தொண்டை எய்கி”

என்று செங்கீரைப் பருவத்திலே வரும் 6-வது பாடலிலே தெள்ளுதமிழ் துள்ளி விளையாடுவதுடன் ஆசிரியரின் தமிழ்ப்பற்றும் கன்கு புலப்படுகிறது.

“வானே வெளியி லியங்குகிற
வளியே நிலனே வெண்மதியே
வயங்கும் பரிதி முதலாய
வகைசே ருடுக்க ளின்றொகையே

அனே முதலாம் பல்லுயிர்க
ளனைத்து மாய தோருயிரே
ஐம்பூ தங்க ளென்பவற்றுள்
அணுவற் றிருக்கும் நுண்பொருளே”

என்று வரும் தாலப் பருவ பாடலிலே, அண்டங்களெல்லாம் தன்னுள் ளடக்கி அணுவிற்கு மணுவாக இயங்கும் பராசக்தியின் தன்மையை விளக்கிக் கூறுகிறார் ஆசிரியர்.

இவ்வாறு அருமையான பாடல்கள் பல உள்ளன இங்நூலிலே. பாடல்களுக்கு அரும்பத உரையும் பொழிப்புரையும் ஆசிரியரே எழுதி யிருப்பது தனிச்சிறப்பு.

பக்தி மணங் கமழும் இப்பாடல்களைப் படித்து, இன்புற்று அம்மையின் அருளைப் பெற்றுய்வோமாக !

மன்னார்குடி. }
30—5—1959. }

M. சண்முக சுப்ரமணியம்,

அணிந்துரை. 2.

அண்ணாமலை நகர Annamalai University
தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் வித்வான்
உயர்திருவாளர் G. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, M. A., B. L.,
ஆக்கி யுதவியது.

திரு. காஞ்சி. இரா. குப்புஸ்வாமி பிள்ளை அவர்களைக் கருவிலே திருவுடைய ஒரு கவிஞர் பெருமகனார் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அவர்கள் ஒரு பொறுப்புவாய்ந்த வேலையில் அமர்ந்திருப்பதோடு அமையாமல் தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் பெருந் தொண்டு ஆற்றிவருகிறார்கள்.

கச்சியம்பதியிலுள்ள **காமாட்சி அம்மை** உலகெலாம் படியளக்கும் உயர் தெய்வம். அவள் அவர்களுடைய குலதெய்வம். அவ்வம்மையின்மேல் அவர்கள் இயற்றியுள்ள **பிள்ளைத்தமிழ்** கற்றோர்க் கிதயம் களிக்கும் கவின் பெற்று விளங்குகிறது. பாடல்களில் சான்ற சங்கத் தமிழ் போன்று பிள்ளையவர்களின் பாடலும் பரிமளிக்கிறது. வாராணசிப் பருவத்தைப் படிக்கும் பொழுது அம்பிகை நம்முன்னே உண்மையாக ஓடிவருவது போன்ற உணர்ச்சி உண்டாகிறது. இணைத்தல், வேறுபடுத்தல், அளித்தல், ஒறுத்தல், என்னும் நான்கு முறைகளையும் கையாண்டு அவர்கள் அம்புலிப்பருவத்தை அழகுற வமைத்துப் பாடியுள்ளார்கள்.

நூலாசிரியரே உரையாசிரியராகவும் அமைவது மிகவும் அருமை. அவர்கள் அளித்துள்ள பேருரை அந்நூலை நன்கு கற்றற்கு மிக உதவியாக இருக்கிறது. மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் மூன்றும் இந்நூலில் சிறப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன. தமிழ் மக்கள் இந்நூலைப் படித்துக் காமாட்சி அம்மையின் கருணைக்குப் பாத்திர மாவார்களாக!

Annamalai University, }
Annamalai Nagar. }

G. சுப்பிரமணிய பிள்ளை.
3-6-1959.

முதற் பதிப்பு, 1000 பிரதிகள்.

பதிப்புரை

காஞ்சி காமாட்சி அம்மை அகில உலகங்களையும் ஈன்றளிக்குந் தாயாக விளங்குகிறார்கள். இவ்வம்மையின்மேல் “பிள்ளைத்தமிழ்” என்னும் பிரபந்தத்தை அருட்புலவர் **காஞ்சி இரா. குப்புஸ்வாமி பிள்ளை, B. A.**, அவர்கள் ஆக்கியுள்ளார்கள். பராசக்தியைச் சதா காலமும் மனனம் செய்யும் அவர்களின் பக்தி யுள்ளத்தில் உருவாகி யது இக்காவிய நூல். ஆதலின் இதை அச்சிட்டு வெளியிடுவதை அடியேனின் முக்கிய கடமையாக மேற்கொண்டேன்.

இந்நூல் வந்த வரலாறு, நூல் ஆசிரியரே எழுதி இப்புத்தகத்திற் சேர்த்துள்ள தோற்றுவாயில் விவரிக்கப்பெற்றுள்ளது.

புதுமை. புரட்சி, விஞ்ஞானம், அணுசக்தி இத்தகையன மக்கள் மனதை இக்காலத்தில் கவருகையில் புராணத் தொடர்புடைய இந் நூல் வெளியீடு புதுமையிற் புதுமையாகத் தோன்றலாம்.

அணுவின் சக்தியை யாவரும் உணர்ந்த தாகையால் அணு விற்கும் அணுவாக உள்ள அம்மையின் சக்திவன்மை எத்தன்மைத்து என்று உய்த்துணரத்தக்கது. அணுசக்தி பல நாட்டு மக்களிடையே நவீன யுத்த தளவாடத் தயாரிப்புக்கும், போட்டிக்கும் சாதனமாகப் பயன்படுவதுபோல் அல்லாமல் பராசக்தியின் சக்தி உலக மக்களை ஒன்றுபடுத்தி, உய்விக்கவல்லது. தெய்வ சக்தி உலகெங்கும் ஒன்றே யாகையால் பராசக்தியை உலகுக் கொன்றே யாய தெய்வம் என ஏற்கவும், போற்றவும் ஐயமும் உண்டோ!

அத்தகைய சக்தியே காஞ்சியில் உருக்கொண்டு காமாட்சி அம்மையாக எழுந்தருளி யுள்ளார்கள். இக் காமாட்சி யம்மையின் மேல் ஆக்கப் பெற்றுள்ள **இப் பிள்ளைத் தமிழை** தமிழுலகம் ஏற்கு மாறும் இதைப் பயிலும் அன்பர்கள் எல்லா நன்மைகளையும் எய்து மாறும் அம்மை அருள் புரிவார்களாக!

இப் பதிப்பிற் காணக்கூடிய பிழைகளை அன்பர்கள் பொறுத்து அடுத்த பதிப்பிற் திருத்தி வெளியிடுவதற்கு உதவ வேண்டுகிறேன்.

இப்புத்தகத்தை பக்தி சிரத்தையுடன் அச்சிட் டுதவிய ராஜேஸ்வரி அச்சகத்தாருக்கு அடியேனின் நன்றி உரித்தாயது.

இவ்வெளியீட்டுக்குக் காமாட்சி அம்மையின் அருளும், பெரி யோர்களின் அநுக்கிரகமும் அடியேனுக்கு உற்ற துணையாக இருந்தது அடியேன் செய்த புண்ணியமே. இப்பணிக்கு உதவிய யாவார்க்கும் அடியேனின் இதயங் கலந்த நன்றி.

செம்மை யளிக்குந் திருவளிக்குங் காமாட்சி
அம்மை கடைக்க ணருள்.

மன்னார்குடி.)
21-10-59.)

இங்ஙனம்,
ராஜேஸ்வரி.

உ
காமாட்சி அம்மை துணை,

காஞ்சி காமாட்சி அம்மை பதிகம்.

உந்திக்கு ஞாலகளைத்து முயிர்த்தளித்த வுன்றன்னைப்
புந்திக்கு ளிருத்துதற்குப் போதுமோ போதமர்ந்தார்
வந்திக்கு மரியவளே வடிவுடைகா மாட்சியுனைச்
சிந்திக்கு மடியேற்குத் திருவளிக்குந் திருவுடையோய் ! 1

மாவோடு மலர்க்கொன்றை வன்னிகளை யைம்போதின்
காவோடு களிக்கச்சிக் காமாட்சி யம்மையுனை
நாவோடு புகழ்ந்தறியேன் நவின்றுபூ சனைபுரியும்
பூவோடு னடிபோற்றப் புகலளித்தற் கெய்தாயோ ! 2

இருளென்னச் சூழ்மாய விருவினைக்குட் கிடந்தரிய
பொருளென்னப் பற்றுதற்குப் புல்லறிவு மில்லாதான்
உருளென்னப் பிறவிதொறு முழல்கின்ற அடியேற்கின்
றருளென்ன வருளிளையே அம்மைகா மாட்சியுமை ! 3

வேதத்தின் முன்னாளுய் விஞ்சைக்கு மரிதானாய்
பூதத்தின் உண்ணின்றாய் போக்குவர வேயிகந்தாய்
நாதத்தின் வித்தானாய் நங்கைகா மாட்சிநினோர்
பாதத்தின் சிறுவிரலைப் பரந்தவக லிடங்கொளுமோ 4

பண்ணுற்ற வின்மொழியாய் பாலுற்ற வெண்ணகையாய்
எண்ணுற்ற எண்ணமெலா மீடேற்ற வல்லவியே
விண்ணுற்ற எவ்வெவர்க்கும் மேலாய தேவியுனைக்
கண்ணுற்ற வர்க்கினிய காஞ்சிகா மாட்சியுமை ! 5

அழுந்தோறும் மகற்கன்னை யகமகிழ்ந்துச் செம்பரிதி
எழுந்தோறும் மலர்கஞ்ச மெனவுளத்தோ டூட்டுவன்போல்
விழுந்தோறும் நின்னடியில் விருப்போடு மெடுத்தனைத்துத்
தொழுந்தோறுங் காத்தியுயிர் தொழுங்காம நாட்டத்தோய் ! 6

மதியருளும் மதியேயோ வழிபுகட்டும் ஒளியேயோ
கதியருளங் கதியேயோ கடவுட்கா மாட்சியுயர்
நிதியருளும் நிதியேயோ நினைத்தடியேன் புகழ்ந்துரையுந்
துதியருளும் படிவேண்டின் துதித்திடுமா றருளுதியே ! 7

அரவினோ ராழியணி அம்மையுல கெங்கினுமுன்
உரவினோ டுயிரளிப்பை யொருவனெனக் கொளிப்பமெனக்
கரவினோ ருளங்கொள்ளின் கறைகொளுமுன் புகழுன்னைப்
பரவினோ ரவர்கட்குப் பரிந்தருள்கா மாட்சியுமை ! 8

தூற்றுவரா யினுமுன்னைத் தொழுதிலரா யினுமொருவர்
தேற்றுவரா ரும்மிலராஞ் சிறியவர்தந் துயர்கடிந்துச்
சேற்றுவரா னுருவிழியோய் சிறுமையெலாந் தவிர்நின்னைப்
போற்றுவரா லருளுமைநீ புகழ்காம கோட்டத்தோய் ! 9

அம்மாவோ யாங்களுயிர்க் காதரமே யென்றென்று
விம்மாவோ லிட்டழைத்தல் விண்கிழிக்கு மண்மையுளாய்
சும்மாவோ நீயிருப்பை சுந்தரனே கம்பனெனும்
பொம்மாவோ லக்கமமர் போதுசெவி கேளாதோ ! 10

செம்பிட்ட முலைமுழுதுந் திமிர்குங்கு மந்தோய
வம்பிட்ட சிலைவிழியி னருட்பொழியுங் காமாட்சி
எம்பிட்ட முதையுண்டா னிடத்தொருபா லிருந்தோயைக்
கும்பிட்ட அடியேங்கட் குலமுழுது மளிப்பவளே ! 11

அம்மை மலரடி வாழ்க !

உ
காமாட்சி அம்மை கலை.

காஞ்சி காமாட்சி அம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

தோற்றுவாய்.

ஆத்தாளே வாவென் றழைப்பதன்முன் சேயேனைக்
காத்தாயே கச்சியமர் காமாட்சி—ஏத்தேனை
அன்பால் அருகிருத்தி ஆரமுத மூட்டவருள்
உன்பால் சுரப்பாய் உவந்து.

காஞ்சிமாநகர், பி்ருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்
றும் பஞ்சபூதத் தலங்களுள் முதன்மையான பி்ருதிவி தலமாகவும்,
முத்தி கரும் எழு தலங்களாகிய அயோத்தி, மதுரை, மாயை, காசி,
காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை இவற்றுள் முதன்மையாம் காஞ்சி நகர்
என்ற பெயர் பெற்றதும், நகரங்களுள் சிறந்தது காஞ்சி, “நகரே ஷ
காஞ்சி”, என்ற புகழ் படைத்ததும் ஆகும்.

இங்கருக்கு 1. காஞ்சிபுரி, 2. பிரளயசித்து, 3. சிவபுரம்,
விண்ணொப்புரம், 5. திரிமூர்த்தி வாசம், 6. பிரம்புரம், 7. காம
பீடம், 8. தபோவனம், 9. சகற்சாரம், 10. சகலசித்தி, 11. கன்னி
காப்பு, 12. துண்டிப்புரம், 13 தண்டகப்புரம். என்னுந் திருநாமங்கள்
உண்டு. இதைத் திருக்கச்சி, துவாத சாந்தா தீதமுத்தி கோத்திரம்
ஸ்ரீபுரம், காமகோட்டம் என்றும் அழைப்பர்.

இந்நூலில் காஞ்சிமாநகரின் பெயரைப் “புரம்” என்று சிறப்
பாக ஆளப்பெற்றுள்ளது.

சமய குரவர் நால்வராலும் பாடப்பெற்றதும் கந்தரர் கண்
பெற்ற சிறப்பு வாய்ந்ததும் கச்சியம்பதி. திருக்குறளுக்குப் பேருரை
எழுதிய பரிமேலழகரும், கந்த புராணம் பாடிய கச்சியப்பரும் 63
நாயன்மார்களுள், திருக்குறிப்புத் தொண்டரும், ஐயடிகள் காடவர்
கோனும் திருவவதாரம் செய்த புண்ணிய நகரம் இதுவே.

காஞ்சிபுரம் பதினெண்ணாயிரம் கோயில்கள் கொண்டது என்ப
தாக ஆன்றோர் கூறுவர். “மங்களா சாசனம்” பெற்ற 108 வைணவத்
திருப்பதிகளுள் 18-ம் முக்கியமான 1008 சிவத்தலங்களுள் 108-ம்
காஞ்சி மண்டலத்தில் அமைந்துள்ளன.

இவ்வெல்லா தேவாலயங்களுக்கும் கேந்திரமாக அமைந்துள்
ளது காமாட்சி அம்மை கோயில்.

சிவபிரானுக்குப் பஞ்ச பூதத் தலங்கள் அமைந்துள்ளனபோல்
அம்பிகைக்கு, 1. அயோத்தியில் பி்ருதிவி பீடமும், 2. வடமதுரையில்
அப்பு பீடமும், 3. மாயாபுரியில் தேயு பீடமும், 4. கரையில் வாயு
பீடமும், 5. காஞ்சிமா நகரமாகிய இங்கு ஆகிய 5 பீடமும்

ஆகாச பீடமும் அமைந்திருக்கின்றது. ஆகவே காஞ்சி காமகோட்டம் **பிலாகாச** தலமாக விளங்குகிறது. இந்த பிலாகாசமே அம்மையின் திரு உருவமாக வழிபடப்பெற்று வருகிறது.

காஞ்சி காமாட்சி, காசி விசாலாட்சி, மதுரை மீனாட்சி, ஆரூர் கமலாட்சி, நாகை நீலாட்சி, என்ற பஞ்ச மூர்த்தங்களில் தனிக் கோயில் கொண்டு அமர்ந்த திருக்கோலத்துடன் வீற்றிருப்பது காஞ்சி காமாட்சி அம்மையே.

காஞ்சி மண்டலத்தின் எல்லை வடக்கே திருப்பதியிலுள்ள சுவாமி புஷ்கரணியும், கிழக்கே மகாபலிபுர சமுத்திரமும், தெற்கே தென்பெண்ணை நதியும், மேற்கே விரிஞ்சீபாத்துக்கு மேற்காக உள்ள பாலாற்றை அடுத்துள்ள “சிலாகிருதம்” என்ற மடுவுமாம் என்ப இதற்குட்பட்ட காஞ்சி மண்டலத்துக்குத் “துண்டா மண்டலம்” என்றும் “தொண்டைமண்டலம்” என்றும் பெயர். இம்மண்டலத் துக்குத் தலைநகர் ‘காஞ்சிபுரம்’ இங்கரின் பிரதான தேவதை காமாட்சி அம்மையாகும்.

காஞ்சி காமாட்சி, அங்குசம், பாசம், கரும்புவில் பஞ்சபாணம் தாங்கி, முன்பக்கம் பிலாகாசத்துடன் அமர்ந்துள்ளார்கள். அன்பர் களின் கண்முன் நிற்கவேண்டி அம்மையின் திரு உருவப்படம் அடியேன் வரைந்தமைத்த வண்ணம் இப்புத்தகத்தின் முகப்பில் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

காமாட்சி அம்மையையும் அம்மையின் கோயிலைப் பற்றியும் விவரம் “காமாட்சி விவாசம்” என்னும் நூலில் காணலாம்.

பார்வதி சமேதராகப் பரமசிவன் கைலாசத்தில் வீற்றிருந்த சமயம் வலம் வந்த **பிருங்கி** மகரிஷியால் உபேட்சை செய்யப்பட்ட உமையவள் இறைவனின் இடப்பாகம் பெறவேண்டித் தவம் புரிய இக்காஞ்சி மாநகரே மிகச் சிறந்ததென ஐப்பசி மாத பூர நட்சத்திர தினம் அம்மை இப்பதி அடைந்தனர்கள் என்ப.

அம்மை ஈண்டு அறச்சாலை வகுத்து அதில் இறைவனின் இரு நாழி நெல்கொண்டு 1. ஆதுலர்க்குச் சாலை, 2. ஒதுவார்க்குணவு, 3. அறுசமயத்தார்க் குண்டி, 4. பசுவுக்கு வாயுரை, 5 சிறைச்சோறு, 6. ஐயம், 7. தின்பண்டம் நல்கல், 8. அறவைச் சோறு, 9 மகப் பேறுவித்தல், 10 மகவு வளர்த்தல், 11. மகப்பால் வார்த்தல், 12. அறவை பிணஞ்சூடுதல், 13. அறவைத் துரியம், 14. சுண்ணம், 15. நோய்க்கு மருந்து, 16. வண்ணூர், 17 நாவிதர், 18. கண்ணாடி, 19. காதோலை, 20. கண் மருந்து, 21. தலைக்கெண்ணெய், 22. பெண் போகம், 23. பிறந்துயர் காத்தல், 24 தண்ணீர்ப் பந்தல், 25. மடம், 26. தடம், 27. சோலை, 28. ஆவுரிஞ்சுதரி, 29. விலங்கிற் குணவு,

ஃ. எறு விடுத்தல், 31. விலை கொடுத்து உயிர்காதல், 32. கன்னி-
காதானம் என்ற 32 அறங்களும் வளர்த்து, பரமேஸ்வரரைக்
குறித்துத் தவம் செய்ய பரமேஸ்வரர் காட்சி அளித்து அம்மைக்கு
இடப்பாகம் தந்தனர் என்பது புராண வரலாறு. இதனை

“விடைபின் மேலவர் மலைமகள் வேண்ட
விரும்பு பூசனை மேவிவீற் றிருந்தே
இடைய ருஅறம் வளர்க்கும்வித் தாக
இகப ரத்திரு நாழிநெல் அளித்து”
என்ற பெரிய புராண அருள் மொழியாலும்

- 1 “எல வர்குழ லாளுமை நங்கை
என்றும் எத்திவ ழிபடப் பெற்ற
கால காலனை கம்பனெம் மானை”
- 2 “அற்ற மின்புக ழாளுமை நங்கை
ஆத ரித்துவ ழிபடப் பெற்ற
கற்றை வார்சடைக் கம்பனெம் மானை”
- 3 “வரிகொள் வெள்வனை யாளுமை நங்கை
மருவி எத்திவ ழிபடப் பெற்ற
பெரிய கம்பனை”
- 4 “கெண்டை யந்தடங் கண்ணுமை நங்கை
கெழுமி எத்திவ ழிபடப் பெற்ற
கண்டம் நஞ்சடை கம்பனெம் மானை”
- 5 “எல்லை யின்புக ழாளுமை நங்கை
என்றும் எத்திவ ழிபடப் பெற்ற
நல்ல கம்பனை”
- 6 “மங்கை நங்கைம லைமகள் கண்டு
மருவி எத்திவ ழிபடப் பெற்ற
கங்கை யாளனை கம்பனெம் மானை”
- 7 “எண்ணில் தொல்புக ழாளுமை நங்கை
என்றும் எத்திவ ழிபடப் பெற்ற
கண்ணும் மூன்றுடை கம்பனெம் மானை
- 8 “அந்த மின்புக ழாளுமை நங்கை
ஆத ரித்துவ ழிபடப் பெற்ற
கந்த வார்சடை கம்பனெம் மானை”
- 9 “பரந்த தொல்புக ழாளுமை நங்கை
பரவி எத்திவ ழிபடப் பெற்ற
கரங்க ளெட்டுடை கம்பனெம் மானை”

10 "வெள்ளங் காட்டிவெ ருட்டிட அஞ்சி
வெருவி ஓடித்த முவவெ ளிப்பட்ட
கள்ளக் கம்பனை "

என்ற நம்பியாரூரின் தெய்வத் திருமறை வாக்குகளாலும்.

" ஏகம் பத்தின் இயல்பாய் இருந்து
பாகம் பெண்ணே டாயின பரிசும் "

" ஏகம் பத்துறை எந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுரு வானுய் போற்றி
என்ற திருவாசகத் தேன் பனுவலாலும்.

"அருந்தவத்தாள் ஆயிழையாள் உமையாள் பாகம்
அமாந்தவன் காண் "

என்று தேற்றமாங்கமிழ்த் தாண்டக வேந்தர் செப்பு மாமறை
வாசகத் தாலும் தெள்ளிதின் உணரலாம்

இவ்வம்மையைப் பற்றி ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகள்
'சௌந்தர்ய லகரி' என்னும் நூல் அருளியுள்ளார்கள். இம்முனிவர்
காஞ்சிக்கு எழுந்தருளி நகரைப் புதுப்பித்தும் பிரதான ஸ்லயங்களை
நீர்மாணித்தும், முக்கியமாக காமாட்சி அம்மையாகிய பராசக்தியின்
நீர் சக்கரயந்திரத்தின் கோணத்தை அனுசரித்து அம்மையின் ஆல
யத்தை நிருமித்தும் அம்மையின் உகர நிலையைச் சாத்தப் படுத்திய
காகவும் வரலாறு இருக்கின்றது.

ஆதி சங்கர ரவர்களின் வழிவழி வந்த தற்கால பீடாதிபதிகள்
ஆததிக வளர்ச்சிக்கும் உலகில் தர்மம் செழிக்கவும் புரிந்துவரும்
கொண்டின் மகத்துவம் சொல்லுக்கு அடங்காதது.

இவ்வூரில் அனேக புண்ணிய தீர்த்தங்கள் உள்ளன. காஞ்சி
யின் தெற்காக ஓடும் பாலாற்றைப் பற்றிக் காஞ்சிப் புராணத்தில்
விளக்கம் காணலாம். அதுபோல் "வேதவதி" நதியும் காஞ்சிப்
புராண வரலாற்றில் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளது.

இவையல்லால் இத்தலத்தில்

1. பாபம் போக்கிப் புண்ணியமாக்கும் புண்ணிய தீர்த்தமும்
2. வேண்டுவார்க்கு வேண்டியதே ஈயும் இட்டசித்தி தீர்த்தமும்
3. சகல நன்மைகளையும் தரும் மங்கல தீர்த்தமும்
4. தேவர்களின் ஒப்பற்ற காவலையுடையதாகிய
காப்புடைத் தீர்த்தமும்
5. மூன்று உலகங்களிலும் உள்ள எல்லாத் தீர்த்தங்களையும் தன்
லிடத்தே அடக்கியுள்ள சர்வ தீர்த்தமும்

6. உலகம் தன்வடிவினதாகிய **உலகாணித் தீர்த்தமும்**
7. சிவபிரான் அணிந்த ஆகாய கங்கையால் நிரம்பியதும் பூவுல
கோருக்கு எளிதின் கிடைக்கப்பெற்றதுமாகிய
சிவகங்கைத் தீர்த்தமும்
8. பெருக்கெடுத்து வந்ததால் உமை அம்மையை நடுங்கச் செய்த
கம்பா நதித் தீர்த்தமும்
மிகச் சிறந்த தீர்த்தங்களாகும்.

கம்பா நதி என்பது இதுகால் ஒரு வாவியின் உருவினதாகக் காண்கிறது. இந்நதிக்கரையில் அம்மை பரமேஸ்வரரை இலிங்க உருவில் பூசிக்கையில் கம்பாநதி பெருக்கெடுத்துவர அம்மை நடுக்குற்று இறைவனைத் தழுவு அம்மையின் கைவளைத்தழும்பும், தனச் சுவடும் பெற்றுத் தழுவக் குழைந்தனர் இறைவர் என்பது இத்தல விசேட வரலாறு.

காமாட்சி அம்மையின் ஆலயத்தைச் சேர்ந்த **இட்டசித்தி** தீர்த்தத்தில் ஆதி வாரத்தில் நீராட நரமதையில் நீராடிய புண்ணியமும் **காயா ரோகணத்தில்** குரு வாரத்தில் நீராட சிந்து நதியில் நீராடிய புண்ணியமும், அம்மையின் கோயிலுக்குள் காப்பக்கிருகத்தின் மேற்காக உள்ள **பஞ்ச** தீர்த்தத்தில் சுக்ர வாரத்தில் நீராட கோதா வரியில் நீராடிய புண்ணியமும் **சக்கர** தீர்த்தத்தில் அம்மையின் அவதார நட்சத்திரத்திலும், பூர்வ பல்குனி நட்சத்திரத்திலும் நீராட கண்டகி நதியில் நீராடிய புண்ணியமும் எய்துமென ஆன்றோர் கண்டறிந்த உண்மை.

காமாட்சி அம்மையின் கோயிலிலேயே 108 திருப்பதிகளில் ஒன்றாகிய, 'திருக்கள்வன்' ஊர் என்ற வைணவத்தலம் அடங்கியுள்ளது. அஃதில்லாமலும் காமாட்சி அம்மையின் கோயிலின் பின் புறம் திருமால் நின்ற திருக்கோலத்துடனும், இருந்த திருக்கோலத்துடனும் கிடந்த திருக்கோலத்துடனும் ஒருவர்கீழ் ஒருவராய் காட்சி அளிக்கின்றனர்.

காஞ்சி மண்டல பிரதான தேவதையான காமாட்சி அம்மையின் மேல் பிள்ளைத்தமிழ் ஆக்குதல் வேண்டுமென இந்நகர் பிரபல சவுளி வியாபாரியும் ஏகாம்பரநாதர் தேவஸ்தான அறங்காப்பாளரும் நகர நிதி நிர்வாகஸ்தரும் சிவ தேசச் செல்வருமாகிய திருவாளர் **பொ. கோவிந்தராஜ உடையாரவர்கள்** அடியேனுக்குக் கட்டளை யிட்டார்கள். இது காமாட்சி அம்மையின் உத்தரவேன்றே இப்பணியைச் சிரமேற்கொண்டு இப்பிள்ளைத் தமிழை அம்மையின் அருளுக்குக் கருவியாக இருந்து ஆக்கியுள்ளேன். ஒன்றுக்கும் பற்றா அடியேனுக்கும் இப்புண்ணியம் கிடைத்ததே என்று திருவருளை எண்ணி வியக்காமலிருக்க முடியவில்லை.

இதுசமயம் பிள்ளைத்தமிழ் என்பது பற்றியும் ஒருசிறு குறிப்பு அவசியமாகின்றது.

“பிள்ளைத்தமிழ்” பிரபந்த வகையில் ஒன்று. இதைப் “பிள்ளைக்கவி”, “பிள்ளைப்பாட்டு” என்றும் வழங்குவார்கள். பரடப் பெறுந் தெய்வத்தைக் குழந்தையாகப் பாவித்து அதன் வயதுக் கேற்ப திருவீனையாடல் புரிவதைப் பல பருவங்களாகப் பகுத்துப் பாடப் பெறும் நூல் “பிள்ளைத்தமிழ்” என்ற பெயரினது. அவதார புருஷர்களைப் பற்றிப் பிள்ளைத்தமிழ் இயற்றுதலும் வழக்கில் உள்ளது.

இப் பிரபந்தம் “ஆண்பால் பிள்ளைத்தமிழ்” என்றும் “பெண்பால் பிள்ளைத்தமிழ்” என்றும் இரண்டு பெரும் பிரிவுகளை உடையது. அதில் “பெண்பால் பிள்ளைத்தமிழ்” 1. காப்பு, 2. செங்கீரை, 3. தாலாட்டு, 4. சப்பாணி, 5. முத்தம், 6. வாராணை, 7. அம்புலி, 8. அம்மானை, 9. நீராடல், 10. ஊசல் என்பதாகப் 10 பருவங்களை உடையது.

(தெய்வக்) குழந்தையின் இரண்டு மாத வயதிற்குக் காப்புப் பருவமும், ஐந்து மாத வயதிற்குச் செங்கீரைப் பருவமும், எட்டு மாத வயதிற்குத் தாலாட்டுப் பருவமும், ஒன்பது மாத வயதிற்குச் சப்பாணிப் பருவமும், பதினொரு மாத வயதிற்கு முத்தப் பருவமும், பனிரெண்டு மாத வயதிற்கு வாராணைப் பருவமும், பதினெட்டு மாத வயதிற்கு அம்புலிப் பருவமும், ஐந்தாம் ஆண்டுமுதல் ஒன்பதாம் ஆண்டு காறும் சிறு சோறு அட்டல், ல்ல புருஷனைப் பெறுதற்குத் தவந் செய்தல், கழங்காடல், அம்மானை ஆடல், பந்தாடல், நீராடுகல், ஊசலாடுதல் முதலிய பருவங்களும் என்பதாக அறிஞர் வகுத்துள்ளார்கள்.

இந்நூல் அடியேனால அமமையின் உத்தரவுபடி ஆக்க வேண்டுமென்ற ஆசையின் காரணத்தால் ஆக்கப் பெற்றதே யன்றி அதற்கான ஆற்றல் காரணத்தால் ஆக்கப்பெற்ற தின்று. ஆகையால் இதில் காணக் கூடிய சொற்குற்றம் பொருட்குற்றங்களைக் காமாட்சி அம்மையார் பொறுத்துக் கொள்வார்கள் என்றும், மெய்யன்பர்கள் அக்குற்றங்களுக்காக அடியேனை மன்னிப்பார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

பாக்களை எளிதில் அன்பர்கள் உணருமாறு பாக்களுக்கு அரும்பதஉரையும், பொருளும், அப்பப்பாவின் கீழ் சேர்த்துள்ளேன்.

இந்நூல் எழுத்துப் பிரதி முழுமையும் மனமுவந்து பார்வையிட்ட நுதிய மன்னார்குடி மெய்யன்பர் திருவாளர் வித்வான் பொ. பெத்தபெருமாள் வன்னியரவர்களுக்கு அடியேன் நன்றி பெரிதும் உரித்தாயது.

பாக்களை வாசித்து சீர்தூக்கி அணிந்துரை எழுதி உதவிய மன்னார்குடி District Munsif ஆக பதவி வகிப்பவர்களும் தமிழன்பரும், சைவத் திருவாளரும், ஆகிய உயர்திரு. M. ஷண்முக சுப்ரமண்யம், B. A., B. L., அவர்களுக்கும், இப்பிள்ளைத் தமிழை ஆராய்ந்து அணிந்துரை ஆக்கித் தந்துள்ள அண்ணாமலை நகர Annamalai University தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறைத்தலைவர் பேராசிரியர் வித்வான் உயர்திரு. G. சுப்பிரமணிய பிள்ளை M. A., B. L., அவர்களுக்கும் அடியேனின் இதயங்கலந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடியேன் பிறந்த புண்ணிய பூமியாகிய காஞ்சிமா நகரத்து முக்கிய தேவதையாக எழுந்தருளியுள்ள காஞ்சி காமாட்சி அம்மை நின்மேல் இந்நூலை ஆக்குதற்கு அடியேன் செய்த புண்ணியம் அடியேனின் பெற்றோர்கள் செய்த தவப்பயனே ஆகையால் அவர்களின் பாத தாமரைகளை அடியேன் சிரத்திற் சூடி அவர்களுக்கு வணக்கம் செலுத்துகின்றேன்.

இந்நூல் முடிவு பெறுதற்கு உற்ற துணையாகிய காஞ்சி காமாட்சி அம்மையின் பாதார விந்தங்களை நனைத்து நனைத்து, வணங்கி, வணங்கிப் போற்றுவன். இந்நூலைப் பயிலும் மெய்யன்பர்களுக்கு அம்மையின் திருவருள் எளிதாக வேண்டுமென்று வேண்டி அம்மையின் திருவடிகளை அடியேனின் சிரத்திற் சூடிப் பணிந்து போற்றுகின்றேன்.

வாழி காஞ்சி வளரறம் வாழியே
வாழி வானத் தருவளம் வாழியே
வாழி காம விழியுமை வாழியே
வாழி மூன்றின் வயத்தினர் வாழியே!

மன்னார்குடி, }
29—6—59.

இக்கனம்,
காஞ்சி. இரா. குப்புஸ்வாமி.

உ.
காமாட்சி அம்மை துணை.

காஞ்சி காமாட்சி அம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

காப்பு

கற்பக விநாயகன் துதி.

அண்டபகி ரண்டமவை யொன்றிவளர் பல்லுயிர்க
ளாவையு முன்னி யுன்னி
ஐந்துகர வேகம்ப னோடேல வார்முழலி
அம்மையின் பால வென்ன
பண்டவன டைந்தவண மேயுலகி னுற்றவவர்
பல்லிடை புநு நீறு
பண்ணுமா றங்கியுமிழ் கட்பொறிகள் மட்டிசெழ
பம்புமு வெள்ள நீரான்
வண்டல்செய் தடியர்மனங் கொண்டவவை அன்றடையு
வண்ணமே அந்நவ னென்னும்
வாரணநான் காரணமுந் தேவென நின் றேயடியர்
வந்தனை யுகந்த பொருணி
கண்டுமொழி வண்டுகுழல் கெண்டைவிழி தண்டைகழல்
காஞ்சிகா மாட்சி மீது
கசடனறி விலிபிளையந் தமிழ்புனைய கச்சியுயர்
கற்பகக் களிற்று காவே'

அரும்பத உரை

கற்பக விநாயகன் = தேவதரு போன்று விரும்பிவைத்தரும் விநாய
கக் கடவுள், பகிரண்டம் = பெரிய அண்டங்கள், ஒன்றி = பொருந்தி, ஏல்
வார்முழல் = வாசனை பொருந்திய நீண்ட கூந்தலை யுடைய உமையம்மை,
பண்டவன் அடைந்த வணம் = முன்னர் (பழம்) அவன் அம்மையப்ப
னிடம் பெற்றதது போன்று, அங்கியுமிழ் கட்பொறிகள் = கோபாக்கினி
யால் கண்ணில் எழுகின்ற தீப்பொறிகள், பம்பு = எழுகின்ற, வாரண =
பாசை முகவ, ஆரணம் = வேதம்.

பொருள்

சகல உலகங்களிலும் உள்ள உயிர்கள் நினை, திருவேகம்பனுக்கும்
ஏலவார் குழலிக்கும் புதல்வனே என்று துதிக்க அவர்களின் இடைபூறு
களைக்கண்ணின் தீப்பொறிகளால் தகித்து, அந்நீற்றை மதநீரால் வண்டல்
செய்து முன்னம் நீ கருதிய வாறே பழம் அடைந்தது போல் அடியார்கள்
கருதிய யாவும் அடைய அருள்வை என்னும் ஆனைமுருகனே, காஞ்சி
காமாட்சி நீது அடியேன் பிள்ளைத்தமிழ் பாட நீ காத்தருள்வாயாக!

முதலாவது கவிப்புப் பருவம்.

திருமால்

விஞ்சைக்கு மிஞ்சுமஞ் சேழினும் மிக்கதொர்
கஞ்சிகம் பாநதிபுடை
விண்ணில் மேதிரண் டொண்கோல மாகநிலை
மின்னிழித் ததுபோல்வதால்

கொஞ்சிக்கு லாவுவிண் எண்டிக்கு னுள்ளபெண்
குழவிபா லகரெவர்களும்
கூடிப்பு கழந்தித் தேவக்கு முந்தையினக்
குவலயத் தாசிவளென

அஞ்சிற்ப பாவையிவள் கஞ்சப்ப தந்தோய
அம்மைகா மாட்சியெனவீண்
டந்தணன் மாதவக் கௌதமன் கானிடை
காணக்கி டந்தவமயம்

கஞ்சிக்கு னேதிருக் கள்வனென் போன்முதல்
காக்குபதி னெண்மர்களும்
காக்கக்கி டந்துபா லாற்றைவி ழைந்துறாஉம்
கண்ணைப்பு ரந்திடுகவே!

அரும்பத உரை.

விஞ்சைக்கு மிஞ்சும் அஞ்சு ஏழினும் மிக்கதொர் கஞ்சி = கலை
ஞானத்தால் விளக்குதற் கரிய பஞ்ச பூதத்தலங்களில் முதன்மை யாகவும்,
முத்தி தரும் ஏழு நகரங்களில் சிறந்த தாகவும் உள்ள ஒப்பற்ற காஞ்சி,
கம்பா நதி = கம்பா நதி தீர்த்தம், குழவி பாலக ரெவர்களும் = திருப்ப
பாலகரின் பெண் குழந்தைகள் யாவரும், திருக்கள்வன் = திருக்கள்வன்
என்னும் பெருமான்.

பொருள்.

பஞ்ச பூதத் தலங்களில் முதன்மை யானதும், முத்தி தரும் தலங்கள்
ஏழினுள் சிறந்தது மாகிய காஞ்சிமா நகரத்தில் கம்பா நதித் தீர்த்தக் கரை
யில் விண்ணின் கீலம் திரண்டு நிலையாய் மின்னல் போன்ற ஒளியுடன்
இறங்கி வந்ததே போன்றதால், அதனுடன் கிழக்கு முதலாகத் திருப்ப
பாலகர். 1. இத்திரன், 2. அக்கினி, 3. யமன், 4. திருதி, 5. வரூணன்,
6. வாயு, 7. ருபேரன், 8. ஈசானன் ஆகிய திருப்ப பாலகரின் பெண்கள்
கூடிப் புகழ்ந்து இக்குழந்தை காமாட்சி என்ற பெயருடன் நிலத்தில்
பாதம் தோய வந்த தேவக் குழந்தை என்றும் உலகத்துக்கு அரசி
என்றும் சொல்லக்கூடிய வண்ணம் கௌதமன் ஆசிரமம் அமைந்த
வினத்திடை போந்த சமயம் திருக்கள்வன் முதலாக காஞ்சிமண்டல
பதினெண் ஞாத்தற் கடவுளரும் அக்குழந்தையைக் காப்பாற்றுவார்களாக!

சிவபெருமான்

மண்டுமயல் கொண்டமுனி வண்டுருவின் அண்டர்தொழ
வானுலகி னம்மை மகிழ
மன்னுமொரு முப்பத்து முக்கோடி தேவரொடு
வணங்குதே வக்க ணங்கள்

கண்டுளடி எமதுபுகல் கண்ணுதற் கடவுளென
கயிலையங் கிரியி லுள்ளான்
காரிருள தேயிரிய வாலொளிய தாயகல
ககனவெளி பூடு நிற்க

சண்டப்ர சண்டமு வாயுடைய நெட்டிலேவேல்
தங்குசெவ் வங்கை யுயர
சாட்டாங்க தண்டனென் றேதொழுது நின்றவலம்
சத்தியையு பேட்சை செய்து

கொண்டபொழு தச்சபையை விட்டவனி யுற்றசிறு
குழந்தைகா மாட்சி அம்மை
கூடமுடை யோய்தவசி வேடமுடை யோயுடலில்
கூறுகொள வந்து காவே!

அரும்பத உரை.

மண்டுமயல் = அதிகமான பக்திபால் உண்டான மயக்கம், இரிய = கெட,
வாலொளி = பெரிய ஒளி, அகல = விலகி நிற்க, ககனம் = ஆகாயம்,
சண்டப் பிரசண்டம் = வேகத்திலும் வேகமாக, உபேட்சை = அசட்டை
கூடம் = அண்ட கூடம், கூறு கொள = இடப்பாக மாகக் கொள்ள.

பொருள்.

வானோர் தொழவும் உமையவள் மகிழவும், முப்பத்து முக்கோடி
தேவர்களும், மற்ற தேவ கணங்களும், நின் திருவடி எமது தஞ்சம்
கண்ணுதற் கடவுளே! என்று போற்ற, கயிலைமலையையுடையவன் ஆகிய
நீ அகண்ட வெளியில் பிரகாசிக்க, நீ தாங்கும் முத்தலைச் சூலம் பக்கவில்
உயர்ந்து நிற்க, பக்தி மயக்குற்ற பிருங்கி மகரிஷி நின்னை மாத்திரம்
தொழுது சாட்டாங்கமாக வணங்கி சத்தியை அசட்டை செய்த போது
அச்சபையவிட்டு விலகி வந்த காமாட்சி நின்னுடலில் இடப்பாக
மாகக் கூறு கொள்ளுமாறு அவ்வம்மையைக் காப்பாயாக!

கற்பக விநாயகன்

இக்குசொலு குக்குவிதழ் மிக்கமுகு சொக்குமகள்
 இப்பிறவி உய்ய வண்ணம்
 இட்டமிக வற்றவிருள் சுற்றியமெய் பெற்றவெமை
 எட்டவெளி யுற்று வாழும்

பக்குவம ளிக்குபுது புத்தமுத மொத்தமலர்ப்
 பாதமெளி தாக வருளும்
 பட்டிலுநன் மெத்தெனுடல் பொற்குழவி கச்சியமர்
 பைங்கிளியை இனிது காக்க

முக்கனியுண் கட்டிபய றப்பமொடு நச்சினிய
 மோதகமொ டெள்ளு ருண்டை
 மொச்சையுண தத்திவெகு பத்திரில் புக்குலவு
 முடிகனு கந்த தேவை

அச்சிவனு ருற்றிவர்தேர் அச்சினைமு றித்தகரி
 ஆனனமொ டுற்ப வித்தாற்
 கச்சிறுவ னைக்குறவ ரச்சிறுமி பற்றவருள்
 ஐங்கரனை அஞ்ச லிப்பாம்!

அரும்பத உரை.

இக்குசொல் = கரும்பு போல் இனிய சொல், உருக்கும் இதழ் = வடிக்கின்ற உதடு, முக்கனி = மா, பலா, கதலி, கட்டி = கற்கண்டு, நச்சினிய = விரும்பத்தக்க இனிப்பு உடைய, இலம் புக்குலவு = வீடு விடாக அழைத்து உலவுகின்ற, முடிகள் = பெரிச்சாளி, இவர் = ஊர்ந்து செல்லும், கரி ஆனனம் = யானைமுகம்.

பொருள்.

இனியசொல்லை வடிப்பவனும், மிகுந்த அழகு உடையவனும் எடுத்த இப்பிறவியி னின்று வீடுபேறடையும் நல்வாழ்வு அடைய விரும்பும் எம்மை இருளஞ்சூழ் பூவுலக வாழ்வி னின்றும் நீக்கி பகல் இரவு இல்லா வெளியில் வாழும்படி யான பக்குவம் அளிக்க வல்ல பாதங்களை யுடைய வனும் மிகுதுவான திருமேனி யுடையவனுமான குழந்தை காமாட்சியைக் காக்கும் பொருட்டு, முக்கனி, கற்கண்டு, பயறு, அப்பம், மோதகம், எள்ளுருண்டை, மொச்சை முதலிய நவதானியம் உண்ண, அன்பர்களின் வீடுகள் எல்லாம் தத்திச் சென்று உலாவும் முடிகளை வாகனமாக உடைய வனும் சிவன் ஊர்த்த தேர் அச்சு முறியச்செய்த வனும், வள்ளியை முருகன் மணக்க உதவியவனு மாகிய கற்பக விநாயகனைத் தோத்தரிப் போமாக!

குமரவேள்

சத்துவகு ணப்பிரிய சிட்டர்பிற துட்டர்வயின்
தப்பியுல குக்கு ஞானத்
தத்துவம்வி ளக்கியுயிர் நற்சுகப தத்திலுற
சத்சிவைய ணித்த வாரே

அத்தமயில் வைத்தகும் ரப்பன்வளை யற்குடையன்
அக்குறம கட்டு நேயன்
அத்துவித சொற்பதமெ மக்கெளிதின் சித்திபெற
அக்கணம ருட்டு னான

சுத்தசிவ பத்திவழு விற்குவடி னுப்படுநர்
சொர்க்கவுல குக்கு ளேக
துத்தியா வுக்குவிதி செப்புமயி ஓற்றுகிரி
உட்கதுளை யிட்ட சீலா

கத்திசிர முற்றுலவு மப்பினைவ கித்தவவன்
கைப்புறமு கக்கு பேதை
கச்சிகர் மெச்சியமர் பச்சையிள இக்கனைய
கட்டிவளர் தற்கு காவே!

அரும்பத உரை

சத்துவம் = முக்குணத்தில் முதற்குணம், சிட்டர் = தெய்வ அடியாவர்,
துட்டர்வயின் = தீயரிடம், அத்துவித சொற்பதம் = கடவுள் வேறு, ஆன்மா
வேறு என்று வித்தியாசம் இல்லாததாகச் சொல்லும் உயர்ந்த பதவி,
குவடு = கிரவுஞ்சம், விதிசெப்பும் மயில் = நடந்துகொள்ளும் முறையை
வகுத்து உரைக்கும் மயூரம்.

பொருள்

இறைவனின் மெய்யடியார் தீயரிடம் தப்பிப் பிழைத்து உலகினருக்கு
ஞானம் புகட்டி உயிர் சுகம் பெற்று வாழ தீயவரை ஒழிக்க வேண்டு
மென்று சிவபிராட்டி சத்தி வேலுக்கு உத்தரவிட்ட வண்ணம் அந்த சத்தி
வேலை கையிற்றாக்கி வள்ளி மணான், அவன் வேறு யான் வேறு என்
றில்லாத பதவியை அளிக்க வல்லவன், சிவபத்தியில் வழுவினவர்கள்
உய்ய அருளிக் கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்தவனை பரிசுத்தனே, கங்கை
பைச் சிரசில் உடையவனின் பக்கவில் அமர்ந்து கச்சியில் குழந்தையாக
அமர்ந்துள்ள காமாட்சி ஆம்மை வளர்ந்துவர நீ காப்பாயாக!

பிரமன்

விண்முதலா அனைத்துலகி னெழில்தீரட்டி எடுத்தவதை
மிகுத்தநென எளியோம் காண
விழிக்கமுதை யளிக்கவல தனித்தவனப் புடைத்ததென
விளங்கியகா மாட்சி வானத்

தண்ணிலவு புயலுலவத் தருவளநற் பதியனுகித்
தழையவரு மிறைவி எம்மைச்
சதுர்வடுவி னமையுமுட லதுவகல அருளினாய்
தவமகளை இனிது காக்க

மண்முதலா மற்றுளபூ தங்களினுற் பாவையெனும்
வாங்கிவிடு துருத்தி யேபோல்
வாயுவினா லியங்கெமது மாயவுரு வதுவாக்கி
வளருமொரு பான்மை தந்து

பண்ணுபெரு வினையாட்டு நனிகெடுநாள் புரிந்துவரும்
பான்மையினுன் செய்த பாவை
பதமிழிமா விதமருளத் தவமுயலுஞ் சதுமுகனின்
பதமலர்யாம் பழிச்சு வோமே!

அரும்பத உரை

சதுர்வடு = நான்கு குற்றம், தவமகளை = தவம் செய்வும் உமைய
வளை, நனி = அதிக, பதம் = நல்ல தன்மை, பழிச்சுவோம் = தோத்தரிப்போம்.

பொருள்.

சகல உலகங்களிலும், படைக்கப்பட்ட அழகுகளை எல்லாம் ஒன்று
கூட்டி எடுத்த ஒப்பற்ற அழகு இப்பூவுலகோ ராகிய அடிபேங்கள்
காணத் தக்க தாய் காமாட்சி என்ற பெயரோடு காஞ்சிமா நகரத்தில்
அடியேமைப் பற்றியுள்ள நான்கு குற்றங்களாகிய நரை, திரை, மூப்பு,
சாக்காடு என்பவகைகள் விலகும்படி அருள்புரிய வேண்டி ஈண்டு தவம்
செய்யும் அவ்வம்மையைக் காக்கும் பொருட்டு, பஞ்ச பூதங்களால்
ஆக்கப்பட்டு துருத்தி போல் இயங்கி வளர்ந்து வரும் பாவைகளைச்
செய்யும் வினையாட்டு உடைய பிரமன் அவன் செய்த பாவைகள் பதம்
அழித்து போகாத வாறு பெருந்தவம் முபல்கின்றவ னாகிய அந்த சது
முகனின் பாதங்களைத் தோத்தரிப்போமாக!

இந்திரன்

தவத்திறனின் சிறக்குநலம் அனைத்துலகி னுணர்த்துவகை
தரித்ததிரு வேட மாகி
தழைத்ததரு வனத்தினிடை விரித்தசடை படைத்தவவள்
சமர்த்தனரன் நாம மோதி

பவக்கடலில் மிதக்குமிரு விலத்திலுள மனித்தரவள்
பதப்பரிசு மெய்து மாறு
பசித்துமிக மெலித்தவுடல் கறுத்தநெடு கயற்கணிஞள்
பதிக்குளையர் காஞ்சி போந்து

சிவத்தினிடம் விருப்பினொடு பெருத்தவ மியற்றுதனிச்
சிறப்புடைய காம நோக்கால்
செழித்தமத ஒழுக்குடைய வெளுத்தகரி உகப்பஇகல்
செயக்குருதி வசீர பாணன்

கவிக்குடை நிறுற்றுபதி தனக்கிறைவ னெனப்புலவர்
கவிச்சுவையின் பாட லாக்கிக்
களிக்குபுகழ் படைத்தகட வுளுக்குமனஞ் செலுத்துவமக்
கதுப்பினனை இனிது காக்க!

அரும்பத உரை.

தரித்த திரு வேடம் = பூண்ட தவ வேடம், தரு = மரம், பதப் பரிசம் = பாத தீட்சை, இகல் = போர் செய்யும், செயக்குருதி = சிவந்த இரத்தம், வசீர பாணன் = வச்சிராயு தத்தை உடைய இந்திரன், கவிக்குக்குடை = விரித்துக் கவிழ்த்துப் பிடித்த குடை, பதி = அமரபதி.

பொருள்.

தவப்பயனால் உண்டாகும் சிறந்த நலத்தை உலகுக்கு உணர்த்தத் தவ வேடம் பூண்டு வனத்தில் விரித்த கூந்தலுடன் சிவபிரானின் பஞ்சாக் கரம் உச்சரித்து மக்கள் அவன் பாத தீட்சையால் நன்மை எய்தும் பொருட்டு, உபவாசத்தால் திருமேனி வாடி காஞ்சிமா நகரத்தில் சிவபிரானைக் குறித்துத் தவம் செய்யும் அம்மையின் கடாட்சத்தால் வெண்ணையானையை ஊர்ந்து வச்சிராயுதம் கொண்டு போர் புரிந்து வெற்றி கண்டவன் என்று பாவாணர் புகழ்ந்து பாடும் வண்ணம் குடைகூவிக்க அமர்ந்துள்ள இந்திரனே, அவ்வம்மையைக் காப்பாயாக!

அட்ட இலக்குமி

அருட்குவியல் குவித்தவகல் வெளிக்குள்குடி யிருக்குமவள்
 அகத்தினுறு மான்ம கோடிக்
 களிக்குமருள் இனித்தமுதை அருத்துநசை உளத்துடையள்
 அசித்தமற மன்னு காஞ்சி
 ஒருத்திரிக ரொருத்தரிலா தருத்தியொடு எமக்கருளும்
 உருக்கமுடை காம கோட்டத்
 துடுக்குமுடை இருக்கைதல தறித்தலையில் உகப்பபுர
 உருத்திரியை இனிது காகக
 விரைத்துவினைத் தறுத்துமணி எடுத்துபலன் பெருக்குமதில்
 விருப்புகொளு மாதிரி னோடு
 மிகுத்தபொரு ளெதர்க்குமொரு தனித்ததிரு எனத்தகுமொர்
 விழுப்பமுடை எண்ம ராவோர்
 புரக்குமவர் அகழ்த்துபுவி இடத்துமணி எடுத்துதவி
 புரத்தினமர் அம்மை பூண்ப்
 பொருத்துபல புதுப்புதிய பணிக்குமயல் விளைக்குமலர்ப்
 பொருட்டினரை அஞ்ச லிப்பாம்!

- ❦ -

அரும்பத உரை

அகம் = வெளியாகிய இடம், அருத்துநசை = ஊட்டுகின்ற ஆசை,
 அசித்தமற = கிலைபெற்று உள்ள, அருத்தி = அன்பு, தறித்தலையில் =
 ஆடை நெய்யும் இடத்தில், புர உருத்திரியை = திரிபுராந்தகியை, மணி =
 தானியமணி, அகழ்த்து = பூமியிலிருந்து தோண்டி எடுத்து, மணி = விலை
 யுயர்ந்த கற்கள், பணி = ஆபரணம், பொருட்டு = தாமரை மலரின்
 உயர்ந்த உள்பாகம்.

பொருள்

அருளைப் பெருங் குவியலாகச் சேர்த்து அகண்ட வெளியான இடத்
 தில் குடியிருந்து அக்குடிக்கு விருந்தினராக வரும் ஆன்ம கோடிகளுக்கு
 அருளாகிய இன்னமுதை எடுத்து ஊட்டி காஞ்சியில் ஒப்பற்றவளாக
 ஆடை நெய்யும் தறியிடத்திலேயே பட்டாடை பெற்று உடுப்பவளும்
 தாரகாரூரனின் புத்திரர்களாகிய வித்யுந்மாலி, தார காட்சன், கமலாட்
 சன் என்ற அசுரர்கள் சுவர்க்கம், மத்திமம் பாதாளம் இவைகளில், பைம்
 பொன், வெண்பொன், கரும்பொன் மதிலரண் வருத்துச் சஞ்சரித்தவர்
 களை நகைத்தெரித்தவளுமாகிய திரிபுரார் தகியைக் காக்கும் பொருட்டு,
 அட்ட ஐசுவரியங்களாகிய, தனம், தானியம், தைரியம் செனரியம்,
 வித்தை, விசயம், கீர்த்தி, இராச்சியம் இவைகளுக்கான அட்ட இலக்குமி
 களும் காமாட்சி அம்மையைப் பல மணிகள் பதித்த ஆபரணங்களால்
 அலங்கரித்து இன்பம் பயக்க அவர்களை இறைஞ்சுவோமாக!

கலைவாணி

கள்ளினவிறு வெள்ளிதழி கஞ்சமலர் அள்ளியுமிழ்
கந்தமெழு இன்பு கொண்டு
கண்கணிறை தோகைமயில் துள்ளிமகிழ்ந் தாலுவபோல்
கன்னிகலை வாணி யாடி

வெள்ளையணி யோடுபுரள் வெள்ளைமணி தாழ்வடமும்
வெண்தகடோ டாணி கொண்டாள்
வெள்ளிமுளை போதினோருர் பள்ளியெழு யாமமதில்
விச்சைபயில் விக்கு நங்கை

துள்ளுமொரு நாதமுமிழ் யாழுடைந ரம்புதற
துங்கமுற ஏழி னோசை
நாண்டுகர வல்லிதமி மோடுமறை பாடுருயில்
சொல்லுதுடி வெல்லு மிடையாள்

பள்ளிபயில் பாலவர் உள்குவணம் பண்ணுமகள்
பாலனமு கந்த பாவாய்
பண்ணவனோ டில்லினறம் பண்ணுகலை வாணிபுர
பைங்கிளியை என்று காவே !

அரும்பத உரை

கள் = தேன், அவிழ் = மலர்கின்ற, வெள்ளிதழி = வெள்ளை மடலை
உடைய, கஞ்சம் = தாமரை, கந்தம் = வாசனை, ஆலுவ = ஆழ்வது, அணி
= ஆபரணம், வெள்ளைமணி = முத்து, படிகம், ஆணி = எழுத்தாணி,
பாலனம் = பால்சோறு, பால் உண்ணும் அன்னம், பால்போன்ற
அன்னம், இல்லினறம் = இல்லறம், ஏன்று = ஏற்று.

பொருள்.

விரிகின்ற வெண்டாம்பரை வீசுகின்ற வாசனையால் மகிழ்ந்து, மரிக்
போன்று ஆடி, வெள்ளை ஆபரணத்தோடு முத்துமாலை பூண்டு, வெள்ளித்
தகட்டோலையும், எழுத்தாணியும் கொண்டு, வெள்ளிமுளைக்கும் போது
இளைஞருக்குக் கல்வி பயில் வித்து யாழில், சட்சம், ரிஷபம், கார்தாரம்,
மத்திமம், பஞ்சமம், தைபதம், திடாதம் என்ற ஏழு இசைகளையும்
நூண்டி மறைகளைப்பாடும், தடியிடையாள், பள்ளிப் பாலகர் கிணந்து
பாடத்தக்கவள் அன்னத்தை வாகனமாக உடையவள், திரும்போடு மனை
யறம் செய்பவள் ஆகிய நீ உமையாகிய பைங்கிளியைக் காப்பாயாக!

தூர்க்கை

தாவிகயல் பாயழகி னுலலைக ளேயுயர
தாதுமண மேவு நன்னீர்
தண்ணுலவு வாவிகரை கேவிமறை யோனமுது
தாவெனவே கூவு காலை

காவிழுகை யேவிரியு பூவினிக ராயவிரு
கண்களினு ளன்பு வார
காதலொடு நாதமென ஒதுமினி தாங்கவிதை
காழியவ னோது வண்ணம்

மாவினுயர் வானநரை யாமெருது ஏறிமுனம்
வார்க்குமரு ளமுது தந்த
வள்ளன்மை யோய்மகிடன் உள்குந்தி றத்தினெழு
மங்கைதிரி குலி யுலகிற்

பாவமெமை யேயனுகா வாறுதவு தேவியுமை
பாலகிய ளாகு மித்தப்
பச்சினாயள் மெச்சபதி கச்சியினி லேயமரும்
பைங்கிளியை இனிது காவே!

அரும்பத உரை

தாது = பூவின் மகரந்தப் பொடி, மேவு = பொருந்து, வாவி = தடாகம், மறைபோன் = திருஞான சம்பந்தன், காவிழுகை = கருங்குவளை மொட்டு, வார = ஒழுக, காழியவன் = சிகாழி திருஞானசம்பந்தன், வள்ளன்மை = ஈகைத்தன்மை, மகிடன் = மகிடாசுரன், உள்கும் = நினைக்கும்.

பொருள்,

கயல்கள் பாய்வதனால் அலைகள் உயரும் தடாகத்தின் கரையில் நின்று “அம்மை யப்பா” என்று கூவி அழுதபோது அவன் கண்களில் அன்பு நீர் பெருக தேவாரம் பண்ணிசையோடு பாடும்வண்ணம் சிகாழியில் திருஞான சம்பந்தன் முன் விடைமீது ஆரோகணித்து திருவருட் பாலமுது தந்த ஈகைக் குணம் படைத்தவனே! மகிடாசுரன் நினைந்து போற்ற நின்ற திருக்கோலத்துடன் காட்சி அளிக்கும் திரி ரூவியே! பாவம் எங்களை அடையாதவாறு உதவி புரியும் தேவியே! பைங்கிளியாகிய காமாட்சி அம்மையைக் காப்பாயாக!

சத்த மாதர்கள்

சத்தபரி பாகவிறை சித்தமுடை யோர்பரவ
 துப்புரவி னோடரிய தவழுக்கிச்
 சொர்க்கமொடு வாழ்வினுயர் நற்சுகமு மேயடைய
 துர்க்கையவ தாரிபவ மதுபோக்கிக்
 கத்துகழு லோடிடையின் கெச்சையொடு பாதமலர்
 கக்குமொலி யோகடலை யிலதாக்கிக்
 கச்சிபதி யேயமரு பச்சைநிற மாகவரு
 கைப்பினைய தாமவளை நனிகாக்க
 தத்துபுனல் வாழுமனம் பக்கியர சான்மைவிடை
 தர்க்கியக டாமகிடன் மதவூற்றான்
 சத்தமிடு கோலமயில் தக்கயிவை ஊருமவர்
 சத்தியமர் சீயமகிழ் எய்ருத்தாள்
 ஒத்தெழுவ ராயமமர் கிட்டைதவ யோகநெறி
 யுற்றசிவ காமியுளம் மகிழ்வாக்கி
 ஒக்கநட மாடியிரு கைக்குரவை யாகிவலம்
 உற்றஎழு மாதரடி முடிசேர்ப்பாம்!

அரும்பத உரை

பரிபாகம் = பக்குவம், நிறை = நிறைந்த, துப்புரவு = ஒழுங்கு, ஊக்கி = முயன்று செய்து, கைப்பினை = ஏந்துத் குழந்தை, அனம் = அன்னம், பக்கியரசு = கருடன், மதவூற்றான் = யானை, சத்தியமர்சீயம் = வலிமை பொருந்திய சிங்கம், சத்திக்கு வாகனமாகிய சிங்கம், ஆயம் = கூட்டம், குரவை = கைகோத்து ஆடும் ஆட்டம்.

பொருள்,

பரிபக்குவம் நிறைந்த மனமுடையோர் பரவி ஒழுங்கான முறையில் தவம் முயன்று, நல்வாழவு, சுகம், மோக்கம் அடைய உமையம்மை மெய்யன்பர்களின் பாபத்தைப் போக்கி, பாதத்தில் சப்திக்கும் அணிகளைப்பூண்டு பச்சை நிறமாகக் கச்சிப்பதிலில் ஏந்து குழந்தையாகப் போந்துள்ளவளைக் காக்கும் பொருட்டு, அன்னம், கருடன், விடை, மகிடன், யானை, மயில், இவைகளை ஊரும், பிராமி, நாராயணி, மகேஸ்வரி, காளி, இந்திராணி, கௌமாரி இவர்களும் சிங்கத்தை யுகந்த வராகி யும் ஆம்மையை மகிழ்வித்துக் குரவைக் கூத்தாடும் ஏழு மாதர்களின் பாதமலரை நம் சிரத்திற் சூடு வோமாக!

முதலாவது காப்புப் பருவம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது செங்கீரைப் பருவம்.

மரகத மாடக வயிரம் ணிப்பல
வைத்தகு டம்போல
வளருரு தாரையோ டகலுறு சூரிய
மண்டல மேலாக

கரகமெ டுத்துயர் அகலில டுக்கியின்
கால்கொடு மேலுக்கிக்
ககனவெளிக்குளே திரியவி டச்சுழல்
காமவி ழித்தேவி

அரகர வென்பவ ரிதயநி றைந்தவர்க்
காதர மோடாள்வான்
அணிமயி லென்னுமொ ரொயிலுடை அம்மையின்
ஆடலு கந்தாட

அரவுமு டுப்பத புனிதன்ம கிழந்திட
ஆடுக செங்கீரை!
அணிமணி முத்தமொ டுரைதர அம்மையீ
ஆடுக செங்கீரை!

அரும்பத உரை

மரகதம் = பச்சைமணி, ஆடகம் = பொன், தாரை = நட்சத்திரம்,
கரகம் = மண் பாத்திரம், அகல் = அகண்ட ஆகாயம், ஊக்கி = எழுப்பி
ஆதரம் = அன்பு, அணி = அழகு,

பொருள்.

மரகதம், வயிரம் முதலிய விலையுயர்ந்த கற்களையும், பொன்
முதலிய உயர்ந்த உலோகங்களையும் தன்னுள்ளே வைத்த குடங்கள்
போல பல நட்சத்திரங்கள், சூரியர் ஆகிய அண்டகோளங்களை ஒன்றின்
மேல் ஒன்றாகப் பாத்திரங்களை அடுக்கியதை ஒப்ப அடுக்கி அதைக்
காலால் உதைத்து வான வெளியில் சுழலச் செய்து, பரமசிவன் நின்
ஆடலைக்கண்டு ஆனந்தக் கூத்தாடவும் காளிக்க நிருத்தம் செய்யும்
கிருட்டினன் மகிழ்ந்தாடவும் காஞ்சி காமாட்சி அம்மையே செங்கீரை
ஆடுக!

செங்கீரைப் பருவம்

வானநெ டுங்கவி கைக்குளி ருக்கையின்
மாயிரு ளங்கேக
வாலொளி யேயெழு திங்களே னுஞ்சுடர்
வாசிர முன்னுல

கூனல்வெ ளிக்கெழி லாயவு டுக்குல
கோதைய ணிந்தார்போல்
கோலநெ டும்புவி மாதுபெ ருந்தவங்
கூடுவ ணங்காஞ்சி

கானின ருந்தவ வேடமொ டுந்தனி
காரிகை தன்னேடு
காமமெ முந்தரன் ஆகமி ரண்டற
காண்பொழு தங்கெய்த

ஆவிலு கந்தத வச்சிறு பைங்கிளை
ஆடுக செங்கீரை!
அங்கரம் நன்கசை யும்படி பெண்பிளாய்
ஆடுக செங்கீரை!

அரும்பதவுரை

கவிகை = குடை, வாசிரம் = இருபிடம், கூனல் = வளைவு, கோதை = பூமலை, கோலம் = அழகு, கான் = காடு, காரிகை = பெண், இரண்டற = இருவர் உடல் இரண்டு அன்றி ஒன்றாக, காண்பொழுது = காணக் கூடிய நேரம், ஆனின் உகந்த = பசுவின் ஐந்து உகந்த.

பொருள்,

வானாகிய பெரிய குடையின்கீழ் அமர்ந்து இருள்நீக்கும் ஒளியாகிய சந்திரன் இருக்கையின்முன் தொங்கவிடப்பட்டாற்போல் ஆட, வான வெளியில் தோன்றும் நட்சத்திரங்கள் புவிமாதாக்கு மாலைகள் அணிவித் தாற் போன்று அமையுமாறு தவஞ் செய்த அப்பூமாதேவியின் சிகரமாகிய காஞ்சிசில் தவவேடம் பூண்டுத் தனித்திருக்கும் அம்மையாகிய நீயும் அரனும் இரண்டற ஒன்றாகக் காணக்கூடிய சமயம் நெருங்க, பசுவின் ஐந்தும் உகந்த காமாட்சி அம்மையே செங்கீரை ஆடுக!

செங்கீரைப் பருவம்

திங்களி ளம்பிறை கங்கையெ ழுந்ததிர்

செஞ்சடை யோனாட

செங்கதி ரோனெழு வண்ணமெ ழுந்தருள்

சேவக னின்றாட

பொங்கிவ யம்பெறு சூலியொ டும்படர்

பூமிபு ரண்டாட

புந்தியி னின்றபெ ரும்பினை மாமுகன்

பூவடி யோடாட

தங்கியி யங்குயாழ் அங்கைய மர்த்திசை

தத்தந ரம்போடு

தாளமி குங்கர மாடுப தத்திமி

தாமென வேயாட

அங்கைநி லத்தழு வுந்துளி ராகுபெ

ணடுக செங்கீரை!

அம்பிகை கஞ்சியி னன்பின மர்த்தவன்

ஆடுக செங்கீரை!

அரும்பத உரை

திங்கள் = சந்திரன், செங்கதிர் = சூரியன், சேவகன் = முருகன், படர் = பரந்த, புந்தி = மனம், மாமுகன் = விராயகன், திமிதாம் = ஒலிக்குறிப்பு, நிலம் = நிலமடந்தை, துளிர் = மாந்துளிர், பச்சையும், சிகப்பும் கலந்த துளிர் இலை.

பொருள்.

பிறைச் சந்திரனும் கங்கையும் அமைகின்ற செஞ்சடைப் பரமசிவன் ஆடவும், இளஞ்சூரியன்போல் எழும் முருகன் ஆடவும், ஆரவாரத்துடன் எழுந்து வெற்றிகொள்ளும் திரிசூலி ஆடவும், அவனாடன் பூமாதேவி ஆடவும். நெஞ்சிற் குடி கொண்ட பெரிய பிள்ளையாகிய விராயகன் பாதத் தைத் தூக்கி ஆடவும் யாமாடன் தாளத்தை ஒலித்து 'திமிதாம்' என்று கலைமகள் நடமிடவும், கைகளை நிலத்தில் ஊன்றி காஞ்சி காமாட்சி அம்மையே செங்கீரை ஆடுக!

செங்கீரைப் பருவம்

குமரித்து றைக்கிறைவி கொழித்தி லக்குவைகள்
கொண்டவ னுயர்த்தி வேலை
குரையப்பி னுக்கடியில் மலையிற்கொ டப்பவள
கூலங்கொ ணர்ந்து யர்த்தப்

பமரக்கு வட்டிலெழு நறவிற்க லக்கிமுத
பாலியா றென்னு மங்கை
பரவிக்கொ ணர்த்தபுர நகிற்ப டுத்தொளிநு
பைம்பொலின் நாரி முத்துக்

குமரப்ப திக்குள்வளர் மகளிர்க்கி னித்தவுமை
கொஞ்சங்கு முந்தை பூண
குழுமிக்க ரத்தினொடு புனையத்தொ டுத்தபல
கோவையி னிலங்க வாங்கித்

திமிரக்கு முற்குநறு தயிலப்ப சைக்குழவி
செங்கீரை ஆடி யருளே !
சிமயச்சி ரத்துதவழ் மதலைத்த வச்சிறுமி
செங்கீரை ஆடி யருளே !

அரும்பத உரை

குமரித் துறைக்கிறைவி = தென்குமரி முனைக்கு இறைவி, நீத்திலம் = முத்து, வேலை = சமுத்திரம், கூலம் = சமுத்திரத்தில் கிடைக்கும் முத்து பவழம் போன்ற விலையுயர்ந்த மணிப்பொருள், பமரம் = வண்டிசை, திமிரக்குழல் = கறுத்தகுழல், சிமயம் = மலை.

பொருள்.

குமரித் துறைக் கிறைவி கொழித்து எடுத்த முத்தக் குவியல்களைக் கொண்டு வந்து சேர்க்கவும், கடலுக்கடியில் பவழ மலைகளில் கிடைக்கும் பவழங்களைக் கொண்டுவந்தும், வண்டிசை செய்யும் மலையில் உண்டாகும் பாலாறு தன்னுடன் கொணர்ந்த பொன்னுல் நார் இழுத்துக் கொடுக்கவும், குமரப்பதியாகிய காஞ்சியில் உள்ள மகளிர் முத்தமலை, பவழமலை தொடுத்துக் கொடுக்க வாங்கி அணிந்தும், கறுத்த குழலுக்கு, நெய்ப்பசையிட்டுப் மிகவும் குழந்தை காமாட்சியே!, செங்கீரை ஆடுக!

செங்கீரைப் பருவம்

மொக்குளதன் உச்சியின்று றச்சனள வுக்குசமை
முற்றநெடு மாடி வானம்
முட்டமதி யோடுவிளை யாடுமகிழ் வாகுவணம்
முந்திதவ மாக்க கில்லேம்

இக்குவல யத்துளயிர் விக்குபொழு திற்பிரியும்
என்னுமொரு வாழ்வு தன்னில்
இச்சைபெரி தாகுமதி அற்புதநி கழ்ச்சிசெய
ஏழையே மெண்ணு மெண்ணம்

நக்கனவ னோடுநட மொக்கபுரி வோயுணர்வை
நச்சுமிவர்க் கன்பு காட்டி
நற்பதமெ மக்கருளி முத்திதர வேயுலகில்
நண்ணியிவ னெய்து பாதம்

செக்கரெழு வந்துதவழ் கச்சியம்ப திக்குடையோய்
செங்கீரை ஆடி யருளே!
சிக்குழுடி முக்கனளார் சித்தமகிழ் விக்குகொடி
செங்கீரை ஆடி யருளே!

அரும்பத உரை

மொக்குள் = நீர்க்குமிழி, யாக்கை நிலையாத தன்மை, தச்சன் =
பிரமன், சமை = அமைக்கின்ற, முற்ற = முழுமையும், நக்கன் = பரம
சிவன், நச்சுமிவர்க்கு = விரும்புகின்ற இவ்வடியார்க்கு, செக்கரெழு = சிவப்
பாக.

பொருள்.

நீர்க்குமிழியின்மேல் உயர்ந்த மாடி வீடு கட்டி அதனுள் இருந்து
உயர ஏறி நிலவோடு விளையாடும் புண்ணியம் முன் சன்மத்தில் செய்ய
வில்லை. நிலைசிலாக் காயத்தினராகிய யாம், பெரிய ஆசையோடு இப்
பிறவியிலிருந்தே முத்தி வீடு அடைய நினைக்கும் எண்ணம், பரமசிவனோடு
நடம்புரியும் அம்மையே நீ உணர்வை, அதனால் யாம் விரும்பிய வண்ணம்
முத்திதர இம் மண்ணுலகம் வந் தெய்திய காமாட்சி அம்மையே கின்
பாதம் சிவப்பத் தவழ்ந்து செங்கீரை ஆடுக!

செங்கீரைப் பருவம்

பன்னுமறை சொன்னதமிழ் அன்னைவரு தென்பொதிகை
பண்டைநாள் விட்ட கன்று
பாண்டியர சோடுதமிழ் ஆண்டஅவை யேதிறுவு
பாய்கயற் கண்ணி யாகி

நன்குமலர் கந்தமிகு மென்னுமினி தாயதமிழ்
நாறுதீங் கண்ணி யாக்கி
நாற்றிசையின் சாற்றுமொழி நாற்றமெழ வேத்துவணம்
நண்ணியித் தொண்டை எய்தி

மன்னுபுகழ் காமவிழி யாளுடலஞ் செய்யழகின்
மாலையின் பொலிவு வீக்கி
வாசமெழ வேயணியு மாலேபுனை வார்முழலி
வார்க்குதே னமுது தன்னால்

தென்னவென வண்டொலிசெய் தின்புசெயுங் கஞ்சியுமை
செங்கீரை ஆடி யருளே!
திங்கள்முக நங்கைகின் தங்கைகில மங்கையுற
செங்கீரை ஆடி யருளே!

அரும்பத உரை.

வரு=முதன் முதலாக (பூமிக்குத்) தென்னாட்டில் வந்திறங்கும்,
தமிழ்-ஆண்ட அவை=தமிழ்க் கடவுளால் ஆளப்பட்ட சங்கம், கயற்
கண்ணி=மதுரை மீனாட்சி, கண்ணி=தமிழ்ப் பாமாலை, ஏத்துவணம்=
போற்றும்படி, தொண்டை=தொண்டை நாடு, வீக்கி=மிகுதி யாக்கி,
தென்னவென=ஒலிக்குறிப்பு, தென்ன என.

பொருள்.

முதன் முதலாக பொதிகை மலையில் வந்து இறங்கி, பிறகு வடக்கே
மதுரைக்குப் போந்து மீனாட்சி என்ற பெயரோடு மதுரையையும், ஆங்கு
நிறுவப்பட்ட தமிழ்ச் சங்கத்தையும் ஆண்டு, தமிழ் மாலை புனைந்து,
தொண்டை நாடு எய்தி, காமாட்சி அம்மை யாகிய நின் அழகினால் அம்
மாலையின் அழகை அதிக மாக்கும்படி அம்மை நீ அணிய அதன் இன்பத்
தால் அருள் சுரப்ப மக்கள் பேராநந்தம் அடையச் செய்யும் காமாட்சி
அம்மையே செங்கீரை ஆடுக!

செங்கீரைப் பருவம்

பன்னகமென் பள்ளியொடு வெண்பனியின் தண்வரையும்
பங்கயப் போதி ருப்பும்
பாவைபுவி யாமினாய மாதுகா மேயமைய
பார்த்துளம் நையு மளவில்

சென்னியொரு ஆயிரவ னென்னுமர வேந்திமுடி
சேர்க்குமப் பார சுமையின்
செங்கணவன் நொந்தயர்வின் சிந்துமணி அந்தமிகு
செம்பொனின் வைத்தி றைக்க

நன்னர்செயும் வண்ணமதின் மின்னுபணி தன்னினசை
நஞ்சிறு நங்கை கொண்டு
நாடியவை யாவுமணி மேனியுட நேதவழு
நாரிகா மாட்சி அம்மை

சென்னிநடு வின்குழலை செஞ்சடைய தாயுடையோய்
செங்கீரை ஆடி யருளே!
தென்னன்சிவ னென்னுமிறை வன்கனிவின் முன்னிழி
செங்கீரை ஆடி யருளே!

அரும்பத உரை.

பன்னகம் = பாம்பு, தண்வரையும் = வெள்ளியங்கிரியும், பங்கயப் போதிருப்பும் = தாமரைமலர் ஆசனமும். செங்கணவன் = செங்கண் அரவு. மின்னுபணி = பிரகாசிக்கின்ற அணிகலன்கள், சென்னிநடு = உச்சி.

பொருள்

அறிதூயில் மாயோன் கிடந்த பாம்பையும், பரமேஸ்வரன் எழுந்தருளிய வெள்ளியங்கிரியையும், பிரமன் அமர்ந்துள்ள தாமரை மலரையும் தாங்குகின்ற பூமாதேவியின் கரங்களைக் கண்டு மனம் வாடிய ஆயிரம் முடியுடைய அரவு அப்பூமா தேவியைத் தாங்கும் மிகுந்த பாரத்தின் காரணமாக அயர்ந்து தன் ஆயிர மணிகளையும் சிந்த அவைகளைக் கொண்டு இழைத்த அணிகலன்களை அணிந்த திருமேனியை யுடைய காமாட்சி அம்மையே, உச்சியில் குழலை முடித்துள்ளவளே! செங்கீரை ஆடுக!

செங்கீரைப் பருவம்

மதிபல கதிரவீழ் பகலவர் தமைஇழை
மாண்பான் கண்கூசும்
வடிவினோ டொளிர்சுட ரவைமுடி யணியுமொர்
மந்தா னங்கொண்டு

பதிமணி யவைதிகழ் சுடிகையோ டகலணி
பண்பூ னூரத்தாள்
படுவுடு கொடுதொடு வடமொடு படர்தரு
பைந்தா ரங்கோதை

மதிநவ மணிபொருந் தணிபல இடையின்ம
விந்தே மின்வீச
மலரடி அணிகழ் லொலியெழு தகைமைம
கிழ்ந்தோய் காமாட்சி

திதிதிமி யெனஇசை செய்யுமிரு பதமகள்
செங்கோ செங்கீரை!
திருமகள் புவிமகள் கலைமகள் பரமென
செங்கோ செங்கீரை!

அரும்பத உரை

மதி = சந்திரன், பகலவர் = சூரியர், மந்தானம் = மகிழ்ச்சி, அகல் =
அகண்ட மார்பு, மதிநவமணி = மதிக்கத்தக்க நவமணி.

பொருள்.

பல சந்திரர்களையும், பல சூரியர்களையும் வைத்து இழைக்கப்பட்ட
தால், கண் கூசும்படியான அமைப்புடன் ஒளிவீசும் சுடரணிகளை
அணிந்து மகிழ்ச்சி கொண்டும், பதிக்கப்பட்ட மணிகள் பிரகாசிக்கின்ற
சுடிகையும், மார்பில் ஆரமும் அணிகின்றவள், விழுகின்ற நட்சத்திரங்க
ளால் தொடுக்கப்பட்ட மாலையுடன், மலர்மாலை புரளும் மார்பை உடைய
வள், விலையுயர்ந்த மணிகள் பொருந்திய மேகலை போன்ற அணிகள்
திருவரையில் ஒளிவீசத் தக்கவள் ஆகிய காமாட்சியே, நீ பாதத்தில்
அணிந்த கழல் ஒலிக்க நிதிதிமி யென ஆடுகையில் பாதம் சீப்பிக்க செங்
கீரை ஆடுக!

செங்கீரைப் பருவம்

ஒழுக்கமு தீழியத ரமலரி நிதழென
ஒல்குஞ் செவ்வாயோ
ருள்கரு விழியசை வதினவை செயலற
ஒன்றே ஒன்றுகி

விழுசடை முகமதி தவழ்தரு முகிலென
விண்ணோர் கொண்டாட
விரைசெறி குழலம ரறுபத முாலுவி
ருந்தா வின்பாகி

புழுருறழ் தடமுலை நெகிழ்வதி னறுமணம்
பூங்கா வென்றுகி
புகவிரு கரமொடு பதமல ரசைபிடி
போன்றே சாய்ந்தாட

செழுமணி எனஉதிர் வியர்வைநன் னுதலெழ
செங்கோ செங்கீரை!
திருவினர் தொழுதினி தமர்புர முடையவள்
செங்கோ செங்கீரை!

அரும்பத உரை

‘ஒழுக்கு அமுது இழி அதரம் அலரின் இதழென எனப் பிரிக்க, ஒல்கும் = துவளும், விரை = பூந்தேன், புழுக்கு = வாசனை, உறழ் = பொருந்திய

பொருள்.

மலரின் இதழ்கள் தேனைச் சொட்டுவதுபோல் வாயிதழ் துவண்டு அமுதைச் சொரியும் செவ்வாயுடன் கண்ணோட்டமுடைய இரண்டு கரு விழிகளும் நீ அசையும் வேகத்தினால் ஒரு விழியெனத் தோன்ற, ஆடுகையில் நின் முகத்தில் விழுகின்ற கூந்தல் சந்திரனைத் தவழ்கின்ற புயல் இது வென வானவர் கொண்டாட நீ சூடிய புட்பத்தில் மொய்த்த வண்டுகள் பாரும் இசையால் இன்ப மடைந்து மார்பிற் பூசிய வாசனை, மார்பு அசைவதின் மணம் வீசும் பூந்தோட்டம் போன்று வாசிக்க, பிடி தன் நான்கு கால்களும் சாய்ந்தாட ஆடுவதுபோல் நீ அசைய, வியர்வை நினது நெற்றியில் முத்துக்கள்போல் எழுந்துவிழ காமாட்சி அம்மையே சென்னை ஆடுக.

செங்கீரைப் பருவம்

குருமையீ னருமொழி அருளிய குருமுனி
 குன்றே கொண்டுது
 குளிர்வளி தவழ்வதி னெழுதரு குருகுமி
 குந்தே கூகூஇ

தருநிழ லொடுமுகி லதுஇம முகிழ்வதின்
 தந்தா மென்றடு
 தலமிசை சிகையுடை மயிஓடு மதகெழு
 சங்கீ தத்தோடு

வருமொரு பிடிதவழ் கருமலை யதுவென
 வந்தோய் இப்பூவின்
 வடிவுயர் பவளிரு ிதியுடை யவளென
 மண்ணோர் பண்பாடுந்

திருவுடை பதியெனு புரமமர் மடமயில்
 செங்கோ செங்கீரை !
 திகழுல குயநெறி யதுகொளு மழகுரு
 செங்கோ செங்கீரை !

அரும்பத உரை.

குருமை = பெருமை, குறுமுனி = அகத்தியன், குன்று = பொதிகை,
 குளிர்வளி = தென்றல், கூகூஇ = கூகூ எனக் கூவி, இமம் = குளிர்ச்சி.

பொருள்.

பெருமை பொருந்திய அரிய தமிழ் மொழியை உலகினுக்கு அருளிய
 அகத்தியன் வதியும் பொதிகைமலை தன்னிடத்தே இருந்து வீசுகின்ற
 தென்றல் காரணமாக உற்பத்தியாகின்ற குருகுள் கூவ மரநிழலில்
 முகில் தருகின்ற குளிர்ச்சியின் பயனாக சிகையுடைய ஆண் மயில்
 தோகை விரித்து ஆட மதகில் துழைந்து செல்லும் சலம் தருகின்ற இசை
 யோடு, பிடி பெயனவும், மலைக்கார்த்த வந்தது போன்றும் இப்பூவுலகின்
 வந்தவன் பெரிய நிகியாகிய அருட்செல்வத்துக்கு இறைவியெனப் பூவுல
 கோர் இசைத்தோதக் கூடிய பெருகல முடையவனோ, காஞ்சி
 காமாட்சியே செங்கீரை ஆடுக !

இரண்டாவது செங்கீரைப் பருவம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது தாலப் பருவம்.

நூற்றே டெழுதலம் வீற்றேர் திருவொடு
நொடிக்குந் தவநெறியான்
நோற்றே பலவுயிர் காப்பாள் மகவென
நுவலும் பிலதலமாய்ப்

போற்றும் புரமிதில் வீற்றாள் தனையவர்
புகழ்ந்தே அருகணந்து
பொலியும் பலமணி புனைவித் தயர்வற
புகலப் பலமொழிகள்

காற்றுந் துயில்கொள வையம் பொறைகொளும்
கணமுந் துயில்வையெனின்
காத்தந் கொருவரிங் கிலரென் பதுஉயிர்
கருதுந் தருமுணர்வாய்

சாற்றுந் தபவனம் வேட்டும் மடமயில்
தாலோ தாலேலோ!
தவமிக் கினிதமர் தனிகற் பகதரு
தாலோ தாலேலோ!

அரும்பத உரை

நொடிக்கும் = புகழ்ந்து பேசப்பெறும், பிலதலம் = பிலாகாச தலம்,
உயிர் = உயிர்த்தொகை, வேட்டும் = விரும்பும்.

பொருள்.

நூற்று ஏழு தலங்களிலும் வீற்றிருக்கின்ற தாயர்களும் பரம
பதத்தில் வீற்றுள்ள சீதேவியும் ஆக நூற்றெண்மரும் கூடிப்போய்
அம்மையாகிய நீ பல்லுயிர்களையும் காத்து நோன்பு நோற்கும் பிலாகாச
தலமாகிய ஸ்ரீபுரத்தில் வீற்றிருக்கையில் கின்னைப் புகழ்ந்து நின் திரு
மேனியை மணிகளால் அலங்கரித்து நின் அயர்வு நீக்கப் பல இனிய
மொழிகள் பேசிட, காற்று சற்று துயின்றாலும் உலகம் அந்நின்றி சற்று
பொறுத்துக்கொள்ளும், ஆயின் நீ துயின்றால் காத்தற்கு யாரும் இன்றி
உயிர் வாழாது என்பது உணர்ந்தவனே காஞ்சியாகிய தபோவனம்.
மகிழ்ந்த காஞ்சி காமாட்சி அம்மையே உன்னைத் தாலாட்டுவோமாக!

தாலப் பருவம்

அண்டங் கடந்தெழு பிண்டங் களுக்கும்ப்
புறமாய் அமையுமுயர்
ஆணிப் பொனம்பல மானத் தனித்ததொர்
அகலிற் பிணைபுவன

உண்டை நிலப்பரப் பென்னும் புனைப்பெயர்
உடனாய்த் தொடுக்குமில்லி
உண்டோ எனஞ்சிறு மென்சீர் நுகப்புடை
உமையா ளெனுங்குழவி

கண்டே மெனத்தகு வண்ணங் கிடந்துகண்
களிநீர் துளும்பிவிழுங்
கண்ணாய் எழிற்கிது ஒன்றாய்ப் படைப்பருங்
கவினுற் றணைநகருள்

தண்டா ளிறைக்கிட மொன்றாய்ப் பொருந்துவை
தாலோ தாலேலோ!
சான்றோர் தொடுக்கிலை காண்போ தசைத்திட
தாலோ தாலேலோ!

அரும்பத உரை

அண்டங்கள் = கோளாகாரங்கள், பிண்டம் = உயிரோடுங்கூடிய
உடல், ஆணி = மேன்மையான, உண்டை = உருண்டை, தொடுக்கும்ல்
= தொட்டில், நுகப்பு = இடை, குழவி = குழந்தை, துளும்பி = அலைந்து.

பொருள்

அண்ட பிண்டங்களுக்கு அப்பாலாய், மேன்மையான அழகிய
அம்பலமாகிய வெளியில் பிணைக்கப்பட்டுள்ள உருண்டையான நிலப்
பரப்பாகிய தொட்டிலில், உண்டோ இல்லையோ எனத்தரும் மெல்லிய
இடையினள் ஆகிய குழந்தை உமையவள் நீ நிறென்று தோன்றியவ
ளாகக் கிடந்து கண்களில் அன்பு நீர்த்துளி ததும்பிக் கிடக்க ஒப்பற்ற
எழில் உடையவளாய், படைப்பதற்கு அரியளாய், காஞ்சியில் அடியாரீர்க்கு
தண்ணென்ற கிழல் தரும் திருவடிகளையுடைய இறைவனுக்கு இடத்தில்
அவனுடன் ஒன்றாகப் பொருந்தும் காமாட்சி அம்மையே, உன்னைத்
தாலாட்டுவோமாக!

வரப்பே உயரள் ளற்பழன
வளப்பங் கெழுநெற் கதிர்கவிய
மல்குங் கதலி வான்கிழிப்ப
வண்ப லாமா கதிர்விழங்க

சுரப்பான் மிக்க கயப்புறங்கள்
சுவைசேர் புன்செய்ப் பலன்களெலாம்
தோன்றும் நிலமா மகளுடுக்கத்
துகில்போர்த் தன்ன எழில்விளைக்க

இரப்போ ருக்கு கச்சியினுள்
சுன்று ளென்ன முப்பழமோ
டினனா ரமுதம் எவ்வுயிர்க்கும்
எடுத்தே யூட்டி அறம்வளர்த்துப்

புரப்போய் காம கோட்டமெனும்
புரத்தோய் தாலோ தாலேலோ !
பொன்மே னிக்கு ளொருபாகம்
பொறுத்தோய் தாலோ தாலேலோ

அரும்பத உரை

அள்ளல் = சேறு, பழனம் = வயல், வளப்பம் = வளமை, கெழு = பொருந்திய, சுரப்பால் = ஊற்றினால், கதிர் = சூரிய ஒளிக்கதிர், அஃகு = குறைந்த, புரப்போய் = காப்போய், புரத்தோய் = காஞ்சிபுரத்தை இடமாக உடையவனே.

பொருள்.

வரப்பு உயர்ந்த சேற்று வயலின் வளமை பொருந்திய நெற்கதிர் வளைந்து செழிக்க, மிகுந்து உயரமான வாழை வானைப் பிளக்க, பலாவும் மாவும் கதிர்வனின் வெளிச்சத்தை விழுங்க, ஊற்றுநீர் அதிகரித்த கயங்களின் பக்கத்தில் புஞ்சைப் பலன்களெல்லாம் பூமகளுக்கு வண்ணச் சேலை போர்த்தது போல் அழகு செய்ய, வேண்டும் என இரப்போர் இல்லாத கச்சிப் பதியில் தாயைப் போன்று அடியார்களுக்கு முப்பழமோடு அன்னம் அளித்து அறம் வளர்த்து மக்களைப் புரக்கும் காமாட்கி அம்மையே உன்னைத் தாலாட்டுவோமாக!

தாலப் பருவம்

தாமம் புனையி லிங்கவுருச்
சாமி யவன்பாற் சிந்தையொடு
தவம்பூண் டிறைஞ்சி அஞ்செழுத்தைச்
சாற்றித் திருநீற் றுன்பொலிந்து

நேமத் தொழுகி சாந்தணிந்து
நெடுங்கூ ருசி நுண்முனையில்
நிமலற் கன்பாய் அமர்ந்துருகு
நெஞ்சத் தோடத் தத்துவற்குக்

காமம் பெருக்கு மந்திரத்தைக்
காலைப் பொழுதும் நண்பகலும்
கதிர்வீய் போதும் நடுநிசியும்
கசிந்துச் சரித்தே ஆவுதியின்

ஓமம் புகைய வாசமுகில்
உகந்தோய் தாலோ தாலேலோ!
உம்ப ருலகின் உயர்கச்சி
உறைவோய் தாலோ தாலேலோ!

அரும்பத உரை.

தாமம் = மாலை, நேமம் = நியமம், ஆவுதி = ஓமாக் கினியில் பெய்யும்
கெய், வாசம் = வாசனை.

பொருள்.

மாலை சூடிய இலிங்க உருவாக அமைந்த பரமேஸ்வரனிடம் பொருந்
திய சிந்தையொடு, தவம் பூண்டு தொழுது 'நமசிவாய' என்னும் ஐந்து
ஈழுத்தையும் ஒதி திருநீறு அணிந்து, நேமத்தோடு சாந்தணிந்து, ஊசி
முனையில் அமர்ந்து நின்மலனாகிய அப்பர மேஸ்வரன்மேல் அன்பாகி
தன்பால் அவருக்குக் காமம் உண்டாக்கிப் பெருக்குதற்கான மந்திரத்தை
காலை, நண்பகல், மாலை, இரவு, எப்போதும் உச்சரித்து ஆகுதியின் வாசம்
பொருந்திய புகைப் படலத்தை மகிழும் காஞ்சி காமாட்சியே உன்னை
தாலாட்டுவோமாக.

தாலப் பருவம்

வானே வெளியி லியங்குகிற
வளியே நிலனே வெண்மத்யே
வயங்கும் பரிதி முதலாய
வகைசே ருடுக்க ளின்றொகையே

ஆனே முதலாம் பல்லுயிர்க்
ளனைத்து மாய தோருயிரே
ஐம்பூ தங்க ளென்பவற்றுள்
அணுவுற் றிருக்கும் நுண்பொருளே

ஊனே நிறைந்த எவ்வுயிர்க்கும்
உரித்தா யுள்ள அண்ணிறைவே
ஒங்கு மொளியே எவ்வவர்க்கும்
ஒன்றே யாகி எப்பொருளும்

தானே யாகுங் காமவிழித்
தலைவீ தாலோ தாலேலோ!
தவமுற் றவர்வாழ் திருக்கச்சித்
தலத்தோய் தாலோ தாலேலோ!

அரும்பத் உரை .

வளி = காற்று, வெண்மதி = வெண்ணிலா, வயங்கும் = ஒளிர்கின்ற, பரிதி = சூரியன், உடு = நட்சத்திரம், ஆன் = பசு, ஐம்பூதங்கள் = பஞ்ச பூதங்கள், பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்பன.

பொருள்,

வானே, வானில் இயங்கும் வளிபே, நிலம் சந்திரன் சூரியன் உடுக்கள் இவைகளின் தொகையே, எந்த ஆன்மாவுக்கும் பொதுவாகிய உயிரே, ஐந்து பூதங்களி னுள்ளும், அணுவுற்றிருக்கும் நுண்ணிய பொருளே, எவ்வுயிரினுக்கும் உரித்தாகிய ஊனில் நிறைந்தவனே, ஓங்கிய ஒளியே, யாவரும் கட்டவுள் ஒன்று என்று சொல்லக் கூடிய தன்மையனே நீ படைத்த எப்பொருளும் நீயே ஆனாய் எனத் தக்கவனே, காமாட்சி அம்மையே, உன்னைத் தாலாட்டு வோமாக!

ஊழா கியகாழ் வித்தெடுத்திவ்
 வுலகி லொருசால் விதைக்கவது
 ஊன்றோய் யாக்கை எனும்பயனை
 உறுமா ருக்கி மாற்றுருவின்

ஏழேழ் பிறவி யாமெடுத்தும்
 எமைவிட் டகலா தடுத்தடுத்தீண்
 டெம்முட் கிளைத்து யாக்கையிதை
 எரியிட் டழித்தும் பட்டிலதால்

சூழே கம்பத் தவ்வடியார்
 தோன்றத் துணையே அவ்வினையைத்
 துணைநின் விழிவேற் படைகொண்டு
 துளைத்துக் களையுந் திறனுடையோய்

வாடி ரென்று வாழ்த்துமெங்கள்
 மணியே தாலோ தாலேலோ!
 வண்டார் பொழில்சூழ் திருக்கச்சி
 மகிழ்வோய் தாலோ தாலேலோ!

அரும்பத உரை

ஊழ் = பழவினை, கிளைத்து = பெருகி, எரி = தீ, பட்டிலதால் = அழிந்து
 போகாததால்.

பொருள்,

பழவினையாகிய விதைபை ஒருமுறை இம் மண்ணில்கில் விதைக்க
 அது யாக்கை என்னும் விருட்சத்தைக் கொடுக்கிறது. இது உரு மாறி
 மாறிப் பிறந்து, தாவரம், ஊர்வன, நீர் வாழ்வன, பறவை, விலங்கு, மக்கள்
 தேவர் என்ற பல பிறவிகளும் எடுத்து வினை பெருகிக் கொண்டே
 போகிறது. யாக்கையை எரித்தும் அவ்வினை பாழ்பட்டிலது. இதனால்
 வருந்தும் அடியார்களின் தோன்றத் துணையாக உள்ளவனே! நின் கூர்
 ஆயில் விழியாகிய படைமனில் வினையைப் பொடித்து விலக்கி இருவினை
 சேரா நல்வாழ்வு வாழ்வீர்களாக என்று வாழ்த்தியருளும் காமாட்சி
 அம்மையே உன்னைத் தாலாட்டு வோமாக!

தாலப் பருவம்

வார்க்கும் ககனப் பாலமுதே
வையத் தமுதப் பாற்கடலாய்
வான்றோய் முகிலே விண்கிழிய
வளர்ந்தோன் கிடந்தங் கவ்வமுதை

ஈர்த்துக் கொடுவந் தித்தலத்துள்
இருத்தப் பமுனத் தெவ்வுழியும்
எய்யும் மலர்க்கை வாளியினுன்
இயன்று வளர்த்த செங்கரும்பைச்

சேர்க்கும் கையாள் மலர்க்கணையைச்
சிவன்றன் உள்ளத் தூடுருவிச்
சென்றங் கவனைக் கச்சியுறச்
செயும்பே ராற்றல் கொண்டுதலத்

கீர்த்தக் கரையில் நோன்பியற்றுந்
திருவோய் தாலோ தாலேலோ!
சிவமா மதனிற் பங்குகொளும்
திறலோய் தாலோ தாலேலோ!

அரும்பத உரை.

ககனம் = ஆகாயம், வளர்ந்தோன் = நெடியமால், எவ்வுழியும் = எந்த
இடத்திலும்.

பொருள்.

காமதேனு வாகிய தெய்வப்பசு சொரிந்த பாலமுதே பூமியிற் பாற்
கடலாக அமைய விஷ்ணுவே வான்முகிலாக அந்தப் பாற்கடலில் படிந்து
அதை முகந்து கொண்டு வந்து இக்கச்சியம் பதியில் வயல் தொறும்
மழையாகப் பொழிந்து பாய, மன்மதன் முயற்சிசெய்து அவ்வயல்களில்
கரும்பை வளர்க்க அக்கரும்பைக் கையில் ஏந்தி அதில் மலர்க்கணையைத்
தொடுத்து சிவனுடைய உள்ளத்தில் அக்கணை பாய்ந்து அச்சிவபிரானைக்
கச்சியம் பதியில் நின்னிடம் உறும்படிச் செய்யும் மிகுந்த ஆற்றல்
படைத்து தீர்த்தக் கரையில் நோன்பு இயற்றும் காமாட்சி அம்மையே
உன்னைத் தாலாட்டுவோ மாக!

கமலஞ் செழித்த வாவியினிற்
களிக்கு மெருமை தம்நிரைகள்
கடிநீர் கலக்கு மவ்வாற்றான்
கண்துஞ் சாத வார்கயலும்

தமமுட் சிலம்பு கார்நுணரும்
தடத்துட் கிடக்கும் மேதிமடி
தடிக்குங் காம்பின் வாயிருத்தித்
தத்தம் வயிறுண் டாருவணம்

அமருங் கருமா தத்தறியில்
அயருங் காலை வார்க்கமுதம்
ஆங்கு வகுத்த பூம்பொழிலி
னகத்தே ஓடி வண்டிசைப்ப

சுமங்கள் பூப்ப சடைமுடியில்
சுமப்போய் தாலோ தாலேலோ!
தொண்டைக் கணிசெய் கச்சியமர்
சுகமே தாலோ தாலேலோ!

அரும்பதவுரை

கமலம் = தாமரை, வாவி = தடாகம், நிரை = கூட்டம், கடிநீர் = புது
மணம் பொருந்திய சலம், தமமுட் சிலம்பு கார் நுணரும் = இருட்டில் சப்
திக்கும் கறுத்த தவளைகளும், ஆருவணம் = நிறையும்படி, தறி = கட்டுத்
தறி, சுமங்கள் = மலர்கள்.

பொருள்,

தாமரை செழித்து மலர்ந்த தடாகத்தில் விளையாடிக் களிக்கும்
எருமைக் கூட்டங்கள் நீரைக் கலக்குவதால் தூக்க முறத கயல்களும்,
இருட்டில் சப்திக்கும் தவளைகளும், நீரிற் கிடந்த எருமைகளின் முலைக்
காம்பில் வாய்வைத்து வயிறுர உண்டபின், அவ்வெருமைகள் தம் கட்டுத்
தறியில் கிடக்கையில் வடிக்கும் பால் பக்கத்தில் உள்ள பூம்பொழிலிற்
பாய்ந்து வண்டுகள் சப்திக்கும் வண்ணம் மலரும் புட்பங்களைச் சூடும்
காமாட்சி அம்மையே உன்னைத் தாலாட்டுவோமாக!

தாலப் பருவம்

வைவா ணெடுங்கண் செஞ்சடைச்சி
வாரங் குலவு மங்கயற்கண்
வண்ணங் கண்ட வாங்கியல்
மருவும் பெடையோ வெனமயங்கி

சையோ கையினை நோக்கியெழுஞ்
சமயத் தாங்கு வானவெளி
தாவும் பைங்கால் வெண்குருகு
தம்மை யுண்ணப் போந்ததெனக்

கையாற் றுங்கும் மலர்க்கணையை
கண்முன் றுடையான் தன்னகத்திற்
காம மெழுப்பி எவுவதைக்
காணும் கயலுட் பாய்ந்தொளியச்

செய்வாய் கர்ச்சிச் சிறுகுழவித்
தேவீ தாலோ தாலேலோ!
திருமா லவனுக் கினையளெனுஞ்
செல்வீ தாலோ தாலேலோ!

அரும்பத உரை.

வை = கூர்மையான, வாரம் = அன்பு, வாவி = தடாகம், பெடை =
பெட்டை, சையோ கையினை = பரமேஸ்வரனுக்கு இன்பந்தரும் பராசக்தி
யாகிய காமாட்சி அம்மையை.

பொருள்.

கூர்மையான வானைப்போன்ற கண்களையுடையவளும் சிவந்த
சடையை உடையவளுமாகிய தவசி காமாட்சி அம்மையின் கண்களைக்
கண்டு வானியில் உள்ள கயல்கள் அவைகளைத் தம் பெடையெனக்
காதல்கொண்டு ஆங்குச் செல்ல வேண்டி நீரில் பாய்ந்து அம்மையை
நோக்கிச் செல்லும் போது, அம்மை பரமசிவனிடம் ஏவி விடும் மலர்க்
கணையை ஆகாய வெளியில் பாயக் கண்டு அக்கயல்கள் தம்மைப்
பிடித்து உண்ணும் வெண்குருகு என அம் மலர்க் கணையைக் கண்டு
அச்சமுற்று நீருக்குள் பாய்ந்து ஒளியச் செய்யும் குழந்தை காமாட்சியே
உன்னைத் தாலாட்டுவோமாக!

தாலப் பருவம்

அடுக்குந் தொகைசேர் அக்கரங்கள்
அரும்புஞ் சொல்லாய்ச் சொல்லினமர்
அருட்பே ரென்னுஞ் செல்வமெலாம்
அளிக்கக் கண்டு தொண்டர்குழாம்

தொடுக்கும் புகழ்ப்பா மாலைநுள்
துளிக்கும் பொருளை ஒருங்கெடுத்துச்
சுவைத்துத் தீளைக்குந் திருவுடைய
சுரும்பே போன்று காதலொடு

படுத்துச் சேக்கை யுண்ணுகர்ந்து
பயந்துய்த் ததனால் இனிதெய்தி
பத்தர்க் கரிய பொங்கலுணப்
பரிவான் றருவ மென்னுமொழி

கொடுக்கும் வாக்கா மிசைகூட்டுங்
கொடியே தாலோ தாலேலோ!
கோயில் கொண்டு கஞ்சியிடம்
கொண்டோய் தாலோ தாலேலோ!

அரும்பத உரை.

அக்கரங்கள் = எழுத்துக்கள், அரும்பும் = சொல்லாக உண்டாகும், துளிக்கும் = துளிதுளியாகச் சொட்டுகின்ற, சேக்கை = படுக்கை. நுகர்ந்து = தேனை யுண்டு.

பொருள்.

தமிழ் எழுத்துக்களால் ஆன சொல்லில் தொக்கி இருக்கின்ற அம் மையின் அருட்பேற்றை அச்சொற்கள் அன்பர்களுக்குத் தரக் கண்ட அடியவர் அச்சொற்களைக் கொண்டு செய்யும் புகழ்ப்பா மாலைநுள் துளி துளியாகப் பெருக் கெடுத்த அருள் வெள்ளத்தைச் சுவைத்து மலர் மாலைசில் இன்புறும் வண்டு பிறருக்கும் தேனை அளிப்பதுபோல, அப் புகழ் மாலை தொடுத்துள்ள சொன்மலர் தொறும் படுத்து இன்பம் அனுப வித்து அனுபவித்த இன்பத்தைப்பிறருக்கும் அளிப்பதாக வாக்கு கொடுக் கும் இனியமொழி பகர்பவனே, காஞ்சி காமாட்சியே, உன்னைத் தாலாட்டு வோமாக!

மூன்றாவது தாலப் பருவம் முற்றிற்று.

நான்காவது சப்பாணிப் பருவம்.

மாதவஞ் செய்யுந் ரரவிடம் பெறுவர

வன்மையின் அந்த தேவை

வஞ்சிக்க வேயெண்ணு மதிசயங் கண்டுனது

மாவளைக் கைக ளார்ப்ப

சீதரன் முக்கணன் நிகைவுறும் பொழுதத்துஞ்

சென்னிகை ஒட்டு போதும்

சென்றவர்க் கின்புசெய் பரிபவம் உணர்தொறும்

செவ்விதழ் நக்கு பூப்ப

காதலான் வேதனைக் கடிமணம் புரியும்க்

கால்கலை வாணி தன்னைக்

கைப்பிடித் தன்பினுற் றழுவுத லிலாதவன்

கட்டிபோல் நாக்கி ருத்திச்

சாதகஞ் செய்தமி முதுகண்டு னிருகையாற்

சப்பாணி கொட்டி யருளே!

தம்பிரா னாகமு டிடம்பகிர் தவமகள்

சப்பாணி கொட்டியருளே!

நரும்பத உரை

ஆர்ப்ப = சப்திக்க, சீதரன் = விஷ்ணு, முக்கணன் = பரமசிவன், பரிபவம் = எளிமை, சென்னி = பிரம்ம கபாலம், நக்குபூப்ப = எள்ளி கைக்க. கட்டி = கற்கண்டு. சாதகம் = பயிற்சி.

பொருள்,

தவச் சிரேட்டர்கள் பரமசிவனைக் குறித்துத் தவம் செய்து அப் பரமசிவனிடம் பெறுகின்ற வரத்தின் மகிமையால் அப்பா னுக்கே வஞ்சகமாக நடப்பது கண்டும், அச்சமயம் என்ன செய்வது என்று உணராது சிவபிரான் கலக்கமுறுவது கண்டும், அவன் கையில் பிரம்ம கபாலம் ஒட்டிக்கொள்ள அதை எப்படி நீக்குவது என்று திகைத்ததைக் கண்டும், விஷ்ணு சிவனுக்காகப் பரிந்து உதவியது கண்டும், மணம் செய்துகொண்ட பிரமன் தன் மனைவி கலைமகளை உடலுறத் தழுவாமல் கற்கண்டைச் சுவைப்பதுபோல் அக்கலைவாணியை நாக்கில் வைத்துப் பிரமன் தமிழ்மறை பயில்வதைக் கண்டும், கைவளையல்கள் ஆர்ப்ப காமாட்சி அம்மையே சப்பாணி கொட்டுக!

சப்பாணிப் பருவம்

ஆறுமுக னோடுகுற மாதொடுக ளித்துவினை
யாடுபோ தங்க மொன்றி
அம்மையவ ளாரமுத மென்னுமது வாய்பொழிய
அள்ளியுண் ணற்கு வாயின்

ஊறுநசை யோடினிய கோவையிதழேபருக
உள்ளங்க ளிக்கு செவ்வேள்
ஒன்றுமுக மின்னதென ஐயுறுவ னவ்வளவில்
ஒடிக்க ரத்து நிற்ப

மாறுபடு சிந்தையொடு மஞ்சையிலி வர்த்துகுற
வள்ளியைப் பின்றொ டர்ந்து
வாவுமுரு கோளைவிழி காணுபொழு தெள்ளிநகு
வாயிதழ் கள்ளு திர்க்க

சாறுமிழ் இக்குவய லாறுவள கச்சியுமை
சப்பாணி கொட்டி யருளே!
தாவுகையில் பாடமயி லாடுநகர் மேவுமகள்
சப்பாணி கொட்டி யருளே!

அரும்பத உரை

ஓடுகுறமாத = ஓடிவினையாடுகின்ற வள்ளி, அங்க மொன்றி = உடலோடு உடல் பொருந்தி, நசை = ஆசை, செவ்வேள் = முருகன், கரந்து = மறைந்து, மாறுபடு = வேறுபட்ட, மஞ்சை = மயில், வாவு = பாய்ந்து செல்லும்.

பொருள்.

ஆறுமுகக் கடவுள், ஓடி வினையாடுகின்ற வள்ளியுடன் களித்து வினையாடும்போது உடலோடு உடல் பொருந்தி வள்ளியின் வாயின் ஊறலை அவன் உதட்டில் சுவைக்கும் ஆசை கொண்டு தன் ஆறு முகங்களில் எந்த முகத்தை வள்ளியின் முகத்தோடு வைத்து வள்ளி வாயின் அமுத பானம் செய்வது என்று சந்தேகமுற்ற அப்போது வள்ளி வினையாட்டாக ஓடி மறைய ஆறுமுகன் அதுசமயம் ஏமாற்ற மடைந்த மனத்துடன் வள்ளி எங்குற்றாள் என்று மயில்மீது ஏறிப் பாய்ச்சலாகச் சென்று தேவதைக் கண்டு ஏனாமாகச் சிரித்து குழந்தை காமாட்சி அம்மையே சப்பாணி கொட்டுக!

சப்பாணிப் பருவம்

சங்கறுத் தொள்வனைகள் சங்கரிக் கங்கையில்
தங்குமா நிட்டு பெற்ற
சௌபாக்கி யப்பெருஞ் செல்வச்செ ருக்குடைய
தாமரை மேய மாது

தங்கும்பு யற்கடவு னெங்கும்நி றைந்தபொருள்
தண்கடல் மச்ச மாகி
சாலவட் டத்திகிரி யூதுசங் கேந்திபின்
தன்கரம் நழுவ விட்டுச்

செங்கணன் கூர்மழுற் றெய்துமு னவ்விரு
செஞ்சுட ரணிகள் பூண்டு
செங்கரத் தின்னபடி யேயணியு கைவளை
திங்கள்காண் போதி லாழி

சங்கங்கு விக்குமலை என்னச்சி லம்புவணம்
சப்பாணி கொட்டி யருளே!
தண்ணென்தி ருக்கச்சி தங்குங்கு லக்கொட!
சப்பாணி கொட்டி யருளே!

அரும்பத உரை

ஒள்வனைகள் = ஒளியோடுங் கூடிய வளையல்கள், சௌபாக்கியம் =
அட்ட ஐசுவர்யம், மிகுந்த பாக்கியம், புயற்கடவுள் = விஷ்ணு, ஆழி =
சமுத்திரம்.

பொருள்.

சங்குகளை அறுத்து பிரகாசிக்கின்ற வளையல்களாகச் செய்து
பரமேஸ்வரியின் கையில் என்றும் அணியும்படி கொடுத்து அதனால்
அட்ட ஐசுவரியங்களையும் அடைந்த இலக்குமி மார்பில் தங்கிய புயற்
கடவுளாகிய மகாவிஷ்ணு மச்சாவதாரம் எடுத்துவந்து, சங்கு சக்கரங்
களைப் போட்டுவிட்டு மறைந்தபோது அவைகளை வளையல்களாகப் பயன்
படுத்தி அதுபோலவே மகாவிஷ்ணு ஒவ்வொரு அவதாரத்திலும் செய்து
இப்படியே கையில் நிறைய வளையல்கள் பூண்டு, பூண்ட வளையல்கள்
சந்திரனைக்கண்ட சமுத்திரம் அலைகள் பெருக்கத்தினால் சப்திப்பதுபோல்
சப்திக்கும் வண்ணம் காஞ்சி காமாட்சி அம்மையே சப்பாணி கொட்டுக!

சப்பாணிப் பருவம்

கஞ்சங்க றங்கஇடை மின்னின்று வண்டலைய
காற்சிலம் பொத்தி சைப்ப
காடுகுழல் போதுதீர் கூடியிசை பாடிகலை
வாணிபர தம்ப யின்று

செஞ்சொற்க லைப்பொதிகை தன்னிற்பி றந்தஇளங்
தென்றற்க ளித்து மாங்கு
தேனிறந ரம்பிருப தோடொன்று கூடியாழ்
செங்கரங் கொண்டு மீட்ட

பஞ்சொத்த லஞ்சமலர் கன்றுப்ப டிக்கொட்டி
பண்ணின்க ரங்க ளார்ப்ப
பாகொழுது வாய்பு 5 மோடுவிழி வார்த்துமுது
பாயகின் அன்ப ரார்ங்குத்

தஞ்சந்த ருட்கடனெம் கஞ்சிப்ப ிக்கிறைவி
சப்பாணி கொட்டி யருளே!
சைவந்த றைக்கமழை பெய்யும்ப ிற்குழவி
சப்பாணி கொட்டி யருளே!

அரும்பத உரை

கஞ்சம் = கைத்தாளம், கறங்க = ஒலிக்க, காடுகுழல் = குழங்காடு,
போது = புட்பம், பரதம் = பரத நாட்டியம், செஞ்சொற்கலைப் பொதிகை
= இனிய தமிழ் மிதந்து வளர்ந்த பொதிகை மலை, கஞ்சமலர் = தாமரை
மலர்.

பொருள்.

துருவம், மட்டியம், உருபகம், சம்பை, திரிபுடை அடதாளம், ஏக
தாளம் என்ற தாள ஒலிகளை எழுப்பும் கைத்தாளம் ஒலிக்க இடை
மின்னலை விட துவண்டு அலைய, இதற்கு ஒப்ப காலில் அணிந்த சிலம்பு
சப்திக்க, குழலில் கூடிய மலர் உதிரும்படி ஆடி, இசைபாடி, தென்பொதி
கையிலிருந்து தமிழ்க் கலையுடன் உண்டாகிய இளந்தென்றல் வீசக்
கனித்து இருபத்தொரு நரம்போடுங் கூடிய பேரியாழ் வாசித்து நின்னிடம்
கலைவாணி பரத நாட்டியம் பரிலும்படி நின் மெல்லிய மலர்க் கரங்கள்
கண்டும் படிக்குங் கொட்டி கைகள் சப்திக்கவும், வாயமுதத்தோடு கண்
னின் அழுது கலந்து பாய நின் அடியார்க்கு அவர்கள் தஞ்ச மென்ற
பொழுது அருள்புரியும் காமாட்சி அம்மையே சப்பாணி கொட்டுக!

சப்பாணிப் பருவம்

நெய்யிட்ட காட்டுநடு வேயொழுகு கந்தமணி
நெற்றியிற் றிலக மோடு
நெட்டாழி யாயகரு ணைக்கடையி னிடைபுகு
நீள்புயற் றுரை யாக

மையிட்ட கண்ணவையி ளுள்ளிட்ட அமுதினை
வாரியுண் கழும லத்து
மாமறைக ணைக்குமறை அண்டபிளை ஏழிசையின்
வண்டமிழ்ப் பாட லோத

கையிட்ட மின்வட்ட பொற்றுள மோடொலிசெய்
கல்லெனுஞ் சப்த மீந்து
காழியற் கன்றுதவு கஞ்சங்க னோனோக
கஞ்சிகா மாட்சி அம்மை

தையிட்ட தாளொலி கைகொட்டி யேமகிற
சப்பாணி கொட்டி யருளே'
சைவந்த ழைக்கமறை பெய்யும்மு கிற்குழவி
சப்பாணி கொட்டி யருளே!

அரும்பத உரை

நெய் = கூந்தல் நெய், கந்தம் = வாசனையைத்தலைம், அறை = சொல்லிய, ஆண்டபிளை = திருஞான சம்பந்தர், னை = தாளாக்குறிப்பின் ஒன்று.

பொருள்.

கூந்தல்நெய் இட்ட குழற்காட்டிலிருந்து வடிந்த வாசனையோடுக் கூடிய அந்த நெய் நெற்றியில் இட்டுள்ள கத்தூரி திலகத்தோடுங் கலந்து வெள்ளம் போற் கண்ணிற் பொழிய அமுதம் நிறைந்த நின் கண்ணுக்குத் தீட்டிய மையோடுக் கூடிய அக்கருணைக் கடலைப்பருகிய சீகாழ் திருஞான சம்பந்தன் ஏழு இசையுடன் கூடிய தேவாரம் பாடுதற்குத் துணையாகத்தாளாமும், அதற்குச் சப்தமும் கொடுத்து உதவிய காரணத்தால் மின்னிடம் தாளமின்றி கைத்தலங்கள் நோக கஞ்சி காமாட்சி அம்மையே “நை” என்ற சப்த மெழுச்சப்பாணி கொட்டுக!

சப்பாணிப் பருவம்

மேகமுட னுடுமுழு சோமனையுண் டாறலைகொள்
வேகமுறு நங்கை யுண்டு
வேதமணி காடுசடை யூடுழையு லாவிவிளை
யாடியெழு நாக மிப்பால்

தாகமொடு மாதிருவர் காமநுகர் ஆறுமுகன்
தாணுசிவ பால னேவு
சத்தியசி லாலசுரர் உட்கவெளி வானுலகு
தாவுதிற லோனி வர்ந்த

வாகனம் ஈரமொயி லானஉரு வானலகில்
வாயினுற உய்த்து வாங்கி
வள்ளுகிரா டேகொடிய கால்களிடையே புரளு
மாறுபடு கால முன்னி

சாகவுண வாலமர்த போதனர்கள் சூழ்தவசி
சப்பாணி கொட்டி யருளே!
சைவந்த றைக்கமறை பெய்யும்மு கிற்குழவி
சப்பாணி கொட்டி யருளே!

அரும்பத உரை

சோமன் = சந்திரன், ஆறு அலைகொள் வேகமுறு நங்கை = ஆகாய
கங்கை, ஊடு உழை = உள் இடத்தில், தாகம் = ஆசை, தாணு = சிவ
பெருமான், வள்உகிர் = வலிய நகம், சாகம் = இலை, கரை முதலியன,

பொருள்.

மேகத்துடன் ஆடுகின்ற பூரண சந்திரனையுண்டு அலைபோடும் கூடிய
ஆறுகிய நங்கை என்னும் ஆகாய கங்கையை உண்டு, சிவபிரானின்
சென்னியில் சடைக் காட்டில் முற்காலத்தில் உலகிய பாம்பு, இப்போது
சிவபிரானின் குமாரனாகியவனும், இரண்டு மாதரின் காமத்தை நுகர்கின்ற
வனும், சக்திவேல் கொண்டு அசுரரை வென்று வீழ்த்திய வனுமாகிய
சிறியவன் ஊர்ந்த மயூரம் அப் பாம்பை சிவன் சடையிலிருந்து வாயினால்
வாங்கி வலிய நகங்களோடும் கூடிய பாதங்களிடையே புரளும்படிச்
செய்யும் காலம் நேர்ந்தமையைப் பற்றி நினைந்து, தபோதனர்கள் வாழும்
கச்சியில் தவக் கோலத்துடன் அமர்ந்த காமாட்சி அம்மையே சப்பாணி
கொட்டுக!

சப்பாணிப் பருவம்

தட்டுமு முக்கொலி வெட்டவெ ளிக்குள்த
கர்த்துகி நித்தேக
தப்புசி றும்பறை சில்லரி பாண்டிலின்
தாளமொ டுஞ்சேர்த்துக்

கொட்டுமி டைத்துடி யாழ்முர சத்தொடு
கோணுகு முற்கொண்டு
கூட்டுமி சைக்கமை பாட்டுமி டற்றுமொர்
கூட்டமெ முந்தாட

அட்டநெ டுந்திசை கட்டுத நிக்கயம்
அத்தமெ டுத்தாட
ஆடுபெ ருங்கிரி போலவ சைந்திடு
ஆட்டுக ரங்கொண்டு

கொட்டும லர்க்கொடி யொத்தப சுங்கிளை
கொட்டுக சப்பாணி !
கொத்துவி ளக்குயர் கச்சிசு டர்க்கொடி
கொட்டுக சப்பாணி !

அரும்பத உரை.

முழக்கொலி = முழக்குகின்ற ஒலி, சில்லரி = நாகசுரம், பாண்டிலின் தாளம் = பிரமதாளம் எனப்படும் பெரிய தாளம் தரும் இனிய தாளஒலி, இடைத்துடி = இடையை உடையதுடி, யாழ் = நரம்புக் கருவியின் இனம், கோணுகுழல் = கோணைக் கொம்பு, மிடற்று = வாழினால் பாடும், அத்தம் = துதிகை, கொட்டு மலர்க்கொடி = மலர்களைச் சொரிகின்ற மலர்க்கொடிக்க கொம்பு.

பொருள்

தட்டி முழக்கிய தோற்கருவியின் ஒலி வெட்ட வெளியைக் கிழித்துக் கொண்டு செல்லும்படி, தப்பு, சிறுபறைகள் கொட்டப்பட்டு சப்திக்க அத்துடன் பிரம்ம தாளமும் யாழும் ஒக்க இசைத்து, அடிக்கப்பட்ட துடி முரசம் இவைகளுடன் கோணைக் கொம்பும் நாகசுரமும் ஊதப்பெற இப் படியாக இசைக்கப்பட்ட, தோல் துளை, நரம்பு, கஞ்ச வாத்தியங்களுடன் ஒக்க வாய்ப்பாட்டு பாடுகின்ற பெண்கள் கூட்டம் எழுந்து ஆடவும், அட்டதிகில் உள்ள யானைகள் தங்கள் துதிகைகளைத் தூக்கி ஆடவும், பெரியமலை அசைத்தது போல் இரண்டு கைகளையும் அசைத்து காமாட்சி ஆம்மையே சப்பாணி கொட்டுக!

சப்பாணிப் பருவம்,

வங்கிய வொண்பிறை செஞ்சடை தங்கிம்
கிழந்தபெண் தன்னோடு
வானுற வேவளர் காமநெ டுங்கடை
மாதிட மாய்ச்சேர

நங்கைய வர்க்குளெ ழுந்தபெ ரும்பகை
நஞ்சமர் கண்டத்தான்
நன்றல வென்றுவெ றுக்கியு மன்னவர்
நட்பினி ருந்தாரில்

வங்கபெ ருங்கடல் கங்கைபு குந்திட
மைவணி மண்ணெய்த
வார்சடை யோன்றனி யாய்த்தவ மாக்கும
னத்துடை யோனென்று

கொங்கவிழ் காஞ்சிபொ ழிற்சுக பெண்பிளை
கொட்டுக சப்பாணி!
கூடமி டத்தவன் கூடுமி டத்தவள்
கொட்டுக சப்பாணி!

அரும்பத உரை

செஞ்சடை தங்கி மகிழ்ந்த பெண் = கங்கை, வங்கிய = வளைந்த
வங்கம் = உப்பு.

பொருள்.

வளைந்த பிரகாசமான பிறைச் சந்திரன் உலவும் செஞ்சடையில் தங்கி
மகிழ்ந்த கங்கை யோடு வானெலாம் வளர்ந்த காம விழியாள் ஆகிய
உமையம்மை இடப் பக்கத்திற் சேர இவர்கள் இருவர்களுக்கும்
உண்டாள் பெரும் பகையைக் கண்ட பரமேஸ்வரன் அத்தகைய பகை
மை நல்ல தல்ல வென்று வெறுப்பினுங் கூட அவர்கள் நட்போடு இல்லா
மல், கங்கை சமுத்திரத்திற் குதித்தாள், உமையம்மை மண்ணிற் சிறந்த
கஞ்சியில் வந்து குதித்தாள். பரமசிவன் ஏகாங்கியாகத் தவஞ் செய்ய
மனந் துணிந்ததைக் கண்டு காஞ்சி காமாட்சியே சப்பாணி கொட்டுக!

சப்பாணிப் பருவம்.

மிண்டுயிர் வாழ்சம ணென்னும தத்தினர்
வீயவ னன்னீரில்
வெற்றிபெ ற்ச்சிவ சத்திய ளித்தருள்
விப்பிர ரோடப்பர்

மண்டல மீதுயிர் தன்பதி யேயடை
வண்ணமெ டுத்தோதி
வானிடை நீடிய மால்வரை யேயென
வந்தவர் தம்முடே

பண்டுபி றந்துவ ளர்ந்துத வழந்திவண்
பன்னுதி ருக்கச்சி
பத்தரி டைச்சிவ பத்திவ ளர்க்குமெம்
பச்சையி ளம்பிள்ளாய்

கொண்டலு யர்ந்துபொ ழுந்தக ளிப்பொடு
கொட்டுக சப்பாணி !
கூடுப சுந்தளி ரன்னக ரங்கொடு
கொட்டுக சப்பாணி !

அரும்பத உரை

மிண்டுயிர் வாழ்சமண் = மதத்தினால் வாழும் சமண மதத்தினர்,
வீயவனன்னீரில் = கனல் சோதனையிலும், சலசோதனையிலும் தொலைய,
சிவசத்தி = சிவனும் சத்தியும், விப்பிரன் = திருஞானசம்பந்தன்.

பொருள்.

மதத்தினால் உயிர்வாழ்ந்த சமணமத வாதியர் தொலையும்படி அவர்
களைக் கனல், சல சோதனையில் வெற்றிபெறும் வண்ணம் சிவனும்
சத்தியும் இவ்வுலகத்துக்கு அளித்த திருஞான சம்பந்தரும் அவருடைய
அப்பரும் நீரையும் நெருப்பையும் எதிர்த்த வன்மையுடன் மண்ணுலகத்
தில் உயிர்கள் தன்பதியை அடையும் வழிகளை எடுத்துரைத்து வான்
அளாவிய மலைகள் போன்று தோன்று மவர்களுக்கு இடையில் முன்
பிறந்து வளர்ந்து கச்சிக்கு வந்துள்ள காமாட்சி அம்மையே தொண்டர்
களுக்குச் சிவ பக்தியை வளர்த்துச் சப்பாணி கொட்டுக !

சப்பாணிப் பருவம்

பூதலத் திறையவர்க் கன்புசெய் யடியவர்
 போற்றுவ தோரான்மா
 பூதமந் திரஇலிங் கந்திர வியமெனப்
 பூசையஞ் சுத்தங்கள்
 ஆதரித் திருமையி லிட்டுமுப் பொருளவை
 ஆக்கிவீட் டிற்புக்கு
 மந்நெறிப் படியினின் றுய்குவ ரெனவெணு
 மவ்வெண மோராதார்
 காதலித் தறுசுவை யுண்டியிட்டு லிதைக்
 கட்டுடை யாற்போர்த்தி
 கட்டிலிற் றழுவுங் கைச்சுகங் களியுறக்
 கண்டதை எள்ளிப்போய்
 கூதலற் பழுவம டப்பிடி பொருமகள்
 கொட்டுக சப்பாணி!
 கோபுர மொடுமதி லாலய முடைமகள்
 கொட்டுக சப்பாணி!

அரும்பத உரை

பூசையஞ்சுத்தங்கள் = ஆராதனைக்காய ஐந்துசுத்தங்கள், இருமை
 யின் = பெருமையுடன், முப்பொருள் = அறம், பொருள், இன்பம்
 —வீடு = சொர்க்கம், அயுசுவை = உவர்ப்பு, புனிப்பு, கைப்பு, இனிப்பு,
 கார்ப்பு, துவர்ப்பு, கூதலற் பழுவ மடப்பிடி பொருவுமை = குளிர்ந்து
 இருண்ட வனத்தை யிடமாக உள்ள இளம் பெண் யாண்பை ஒத்த
 உமைபம்மை.

பொருள்.

இம்மண்ணிலகில் இறையவர்க்கு அடியவர், ஆன்ம சுத்தம், மந்திர
 சுத்தம், இலிங்க சுத்தம், திரவிய சுத்தம், பூத சுத்தம் என்னும் ஐந்து
 சுத்தங்க ளோடும், அன்பு செய்து, அறம், பொருள் இன்பம் ஆய முப்
 பொருளும், ஆக்கி மோட்ச வீடு எய்தும் நன் னெறிசில் மக்கள் நிற்பார்க
 ளொன அம்மையாகிய நீ எண்ணுங்கால், மக்கள் உண்டி, உடை, நங்கை
 யர் மோகம், களித்தல் என்னும் நான்கு சிற்றின்பங்களில் ஆழ்ந்து
 வாழ்க்கையை வீணுக்குவதைக்கண்டு எள்ளிக் காமாட்சி அம்மையே
 சப்பாணி கொட்டுக!

நான்காவது சப்பாணிப் பருவம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது முத்தப் பருவம்.

அரும்புநுனி சிலம்புவரி அலம்புமது நிரம்புமுழல்
அகங்குளிர விரும்புமுமை மிக்கக் ருபாகரி
அறஞ்செயவிங் கமர்ந்துகொடை மிகுந்தவணம் தருந்தவசி
அருங்குணிதண் இலந்தைகரை நிற்குஞ் சடாதரி

கரும்புமொழி துலங்குவிழி இலங்குமணி புலம்புகழல்
கலம்பகமெல் லுடம்புதனில் அப்பும் மனோன்மணி
கரும்புசிலை மலர்ந்தகணை விளங்குகர மலங்குசநீள்
கருங்கயிறு நிரிந்தகரந் தங்குந் தபோதனி

சுரும்புமூல் வனங்கமழ தடங்குலவு வளங்கொழிய
துலங்குமொரு அணங்கெமது கண்ணுக் குளாவவள்
சுடர்மவுலி புனைந்தமுடி அருங்குதலை மடப்பெண்ணுடு
துளிந்துளவர் நெருங்கியுயர் முத்தங் கொடாயென

விரும்புமெம துளங்குலவு மிளங்குழவி எனும்பரிவு
மிகுந்தவது மகிழ்ந்துனது முத்தம் பெணையருள்!
வெருண்டகலை இரண்டுவிழி பொருந்துமென மருண்டவிழி
விருந்துசமை அரும்பதநன் முத்தம் பெணையருள்!

அரும்பத உரை

அலர்பு = வழிகின்ற, இலந்தை = குளம், கலம்பகம் = கலவைச்சாந்து,
மலங்குசம் = மல் அங்குசம், வலிமை பொருந்திய அங்குசம், தடம் = தடா
கம், மவுலி = கிரீடம், கலை = மான்.

பொருள்.

வண்டுகள் மலர்களில் உண்டு உமிழ்ந்த தேன் அபிடேகத்தால்
உள்ளம் குளிர்ந்தவள், மிகுந்த கருணை உடையவள், தவஞ்செய்து முப்பத்
திரண்டு அறங்களும் புரிந்து கம்பா நதிக்கரையில் அமர்ந்துள்ளவள், ஒளி
பொருந்தியதும், சப்திக்கக்கூடியதுமான அணிகளணிந்து கலவைச்
சாந்து திருமேனியில் அப்பியவள், சடாமுடியை உடையவள், நற்குண
முடையவள், கரும்புநிலை, மலர்க்கணை, பாசம், அங்குசம் ஏந்திய கரத்தி
னள், வனத்தில் அமர்ந்துள்ள பெண், எமது கண்களில் உள்ளவள்,
மாயோன் நூற்றெண்மறும் தங்களுக்கு முத்தம் கொடுக்கவேண்டுமென்று
வேண்ட முத்தம் தருக!

முத்தப் பருவம்.

இருட்டறையு ளொளித்துதீர்க் கருக்குழியி லுதித்தவுரு
 இருக்குபொழு தருத்துவுண் வண்ணும் நினாசயம்
 இயற்றுமறு தலத்தொடது தசக்கயிறு பிணிக்கசதை
 இரத்தமிர தசக்கிலமெ லும்புஞ் சதாநினை

வுருத்துமிட முடற்சரும மெனத்தகுமிப் பொருட்களமை
 உருக்கொடெழு மருத்தரவர் உள்ளின் றுலாவீட
 ஒழுக்குடைய மலச்சலதி யுதக்கூவ பிலத்தொடமர்
 உடற்குரசை மிகுத்துடையெம் உள்ளங் குலாவிய

வீருத்தன்சிவ நிருத்தனிடம் பொருத்துமுளம் படைத்தெதையும்
 வெறுத்துமக மியற்றிவனம் வைகுந் தபோதனர்
 மிகுத்தியல்கொண் டருச்சனைசெய் தவத்தினளாக் கருத்துகனி
 வீருப்பின்மது அகழ்த்தகிழங் கின்னும் பழாவகை

பருப்புமலர் துளிர்ந்ததளிர் செழித்தஇலை சமித்திவைகள்
 படைத்தவர்கள் செழிக்குவணம் முத்தம் பெணையருள்!
 பணித்தசிலை தொடுத்தமலர்க் கணைக்கிறைவ ருளத்தினிடம்
 பகுத்துடலை அளிக்கவல முத்தம் பெணையருள்!

அரும்பத உரை

அறுதலம் = மூலாதாரம், ஸ்வாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை, தசக் கயிறு = அத்தி, அலம்புடா, இடை, காந்தாரி, குஹு, சங்கினி, சிருவை, சுழிமுனை, பிங்களை. புருஷன், சத்த தாதுக்கள் ஆகிய, சதை, இரத்தம், சுக்கிலம், இரசம், மூளை, எலும்பு, தோல், எழுமருத்தர் = எழுகின்ற பத்து வகைக் காற்றுக்கள் ஆகிய அபானன். உதானன், கிருகரன், கூர்மன், சமானன், தனஞ்சயன், தேவதத்தன், நாகன், பிராணன், வியானன், மகம் = யாகம், மிகுத்தியல் = வில்வம்.

பொருள்.

இருண்ட உதரத்தில், உதிரக்குழியில், உற்பத்தியாகி அங்கு ஊட்டப் படும் உணவை அருந்தும் கரு ஆறு ஆதாரத்துடன், தசநாடிகளால் கூட்டப்பட்டு, சத்த தாதுக்களால் ஆன உருவில் பத்து காற்றுக்கள் உள்ளே உலாவ நவத்துவாரத்தோடு கூடிய உடம்பின்மேல் ஆசைவைத்துள்ள எம்முள்ளத்தில் கலந்த சிவனிடத்தில் சிந்தையை நிலை நாட்டி மற்றெதையும் வெறுத்து யாகம் செய்து வனத்தில் வாழும் தபோதனர், பரமேசுரனுக்கு வில்வார்ச்சனை செய்யும் காமாட்சி அம்மையாகிய உனக்கு, கனி, மது, கிழங்கு, காய், மலர், தளிர், இலை, சமித்து இவைகளைத் தருவித்துக் கொடுக்குமவர்கள் செழிக்கு வண்ணம் முத்தம் தருவாயாக!

முத்தப் பருவம்.

மலைக்கரசி தனத்திலெழு கடற்பருகு முகிற்குழவி
 மகிழ்ச்சியொடு கறக்கமுதம் என்னக் கலாவிநன்
 மணத்தொடுவாய் கடற்கடைமந் தரத்தைநிகர் சுழற்றியுமிழ்
 வடிக்கமிழ்து சுவைத்திடுநா நன்னர் சுலாவிட
 கலைச்சுருதி எனக்குதலைச் சொலைப்பொழியும் இதழ்க்கனிகள்
 கடற்கரையொத் தெவர்க்குமளித் தீன்பம் பராவிட
 களித்தடியர் தமக்கமுது கொடுத்தவர்தம் பிறப்புததி
 கடக்கவல தனிக்கருணை அன்பின் கொடாயென
 நிலைத்தநகர் எனத்தகுமிப் புரத்திலிறை யவர்க்குநிதம்
 நெறிப்படிநின் றருக்கியநீர் தந்தும் பதாம்புயம்
 நினைத்துபுனல் விடுததுமவர் குடிககமுத மளித்துமிக
 நெடிக் கலவை விளக்குமலர் சொல்லும் நிவேதனம்
 இலைப்படிகம் குடைக்கவரி அசைச்சிவிரி நிருத்தமிசை
 இனித்தபுகை யொடுக்கருவி யீன்பம் நலாரதி
 எடுததுணுமல் விடத்தினிடர் தவிர்த்தகரங் குவித்தவரோ
 டிணைத்திறுக அணைத்தீடுமம் முத்தம் பெணையருள்!

அரும்பத உரை

கலாவி=கலந்து, சுலாவிட = சுழற்றிட, மந்தரம்=மந்தரமலை, பராவிட=பரவிட, பிறப்பு உததி=பிறவிப் பெருங்கடல், இலைப்படிகம் = சுட்டையாகிய முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி, நலாரதி=நல்+ஆரதி, நல்ல ஆலாத்தி.

பொருள்,

மலைக்கு அரசியாகிய உன் தாயின் தனங்களில் உண்டாகிய பார் கடலைப் பருகும் முகில்போன்ற குழந்தை நீ மகிழ்து நின்வாயினுள் ஊர் நெடுக்கும் அமுதமும் கூடிய அந்தக்கடலில் நாவாகிய மந்தரமலை கடைய, அந்தவாழினின்றும் மறைகள் உண்டாக. அதை எவர்க்கும் அளித்து ஐன்பம் உண்டாகும்படி வாயின் அமுதத்தையும் கொடுத்து அதன் பயனால் அடியார்களின் பிறப்பு நீங்க அருள்புரிய வேண்டுமென்று அடியார்கள் வேண்ட நிலையாகிய காஞ்சியில் இறையவர்க்கு அருக்கியம், பாத்நியம், ஆசமனியம், கந்தம், புட்பம், வைவேத்தியம், தூபம், தீபம், ஆலத்தி, கண்ணாடி, குடை, சாமரம், ஆலவட்டம், நிருத்தம், கீதம், வாத்தியம் ஆகிய பதினாறு உபசாரமும் செய்து, அவரைத்தொழுது, முன்னால் அவர் உண்ட விடத்தை நெஞ்சுக்குள் செல்லாதபடி தடுத்த அந்தக் கரங் கனால் அவரை அணைத்துத் தரும் ஒப்பற்ற முத்தத்தை அடியேங் களுக்குக் குழந்தையாக காமாட்சி அம்மையே முத்தம் தருக!

முத்தப் பருவம்.

சுரபியைத் தவைகலங் தாட்டுகின் மலைமிகச்
சுவைமிகு பஞ்சா மிர்தம்
சுனைபலா கதலியோ டொட்டுமாங் கனிவகை
துளித்தவின் சாற்றி னேடு

விரவுசெங் கன்னலின் சாறுநெய் நறவுடன்
வெண்கட்டி பொடியு மிட்டு
வெம்மையின் பாகுசெய் தெடுத்துபக் குவமுடன்
விமலரோ டுண்டு மிச்சில்

நரர்களுக் கிட்டேழு உலகினுக் கிட்டுயிர்
நற்பதத் துற்று வாழ
நசையுற்றெ டுத்தாட்டி மகிழுந்த யாபரி
நளினவின் இதழ்சி வப்ப

பரமசற் குணவதி குழவிசங் கரியுமை
பவளவாய் முத்த மருளே!
படியிசை யுயர்புரக் கச்சியுற் றமர்சிவை
பவளவாய் முத்த மருளே!

அரும்பத உரை

சுரபி ஐந்து = ஆன் ஐந்து, விரவு = கலக்கின்ற, கன்னல் = கருட்டி,
மிச்சில் = உண்டு மிகுந்த எச்சில், நளினம் = தாமரை.

பொருள்.

ஆனின் ஐந்து (கோசாணம், கோமுகத்திரம், பால், தயிர், நெய்)
கலந்து பரமசிவனுக்கு அடிடேகம் செய்து, தேன், பால், வாழைப்பழம்,
சுருக்கரை. நெய் கலந்த பஞ்சாமிர்தமும் முக்கனியின் சாற்றினோடு கலந்த
கருப்பஞ்சாறு, நெய், தேன் இவைகளுடன் கற்கண்டு பொடிதாவி இளஞ்
சூட்டின் பாகுசெய்து எடுத்து அப்பரமசிவனுக்கு நிவேதனம் செய்து
நீயும் உண்டு, மிகுந்ததை நரர்களுக்கும் ஏழு உலகினருக்கும் விகியோ
கித்து அவர்கள் யாவரும் அப்படி உண்டதனால் நன்மையுற ஆர்வமுற்று
அவ்வினிய பாகை யாவர்க்கும் ஊட்டி மகிழ்கின்ற தயாபரியே உன்
தாமரை போன்ற வாயிதழ் சிவப்ப முத்தம் தருக!

முத்தப் பருவம்.

அம்மைநின் அருள்விழைந் தவர்புகழ் கல்வியும்

அவாவுநல் வெற்றி மக்கள்

ஆடக முண்ணுநெல் நல்லாழ்நு கர்ச்சியும்

அறிவழ கோடு பெருமை

செம்மைசேர் இளமையும் துணிவுநோ யின்மையும்

திண்ணிய வாழு நாளும்

தேகமோ டுள்ளத்தி னுறமுவை எய்திடத்

திருவருள் தந்த மென்று

கம்மிடங் கொண்டவண் போந்துத வழந்தெழுங்

காழுறு நோக்கி யுன்றன்

கஞ்சமென் செவ்விதழ் பூப்பவோ றின்சொலால்

கசிந்துபாய் அமுத முறி

பம்புமே கம்பொழிய இன்பினே கம்பமுமை

பவளவாய் முத்த மருளே!

படிமிசை யுயர்புரக் கச்சியுற் றமர்சிவை

பவளவாய் முத்த மருளே!

அரும்பத உரை

ஆடகம் = பொன், கம் = ஆகாயம், பம்பு மேகம் = மிகுதியாகக்
கொம்புகின்ற மேகம்.

பொருள்.

அம்மையே, உன் அருளை விருந்தினவர்கள், புகழ், கல்வி, வெற்றி,
நன்மக்கள், பொன், நெல், நல்லாழ். துகர்ச்சி, அறிவு, அழகு, பெருமை,
இளமை, துணிவு, நோயின்மை. வாழ்நாள், வலிமை, இப்பதினாறு
பேறும் எய்த அருள் தந்தனம் என்று ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கி வந்த
உன் மலர்வாய் பூப்ப இனிய சொல்லால் உன் வாயிலிருந்து கசிந்து எழும்
அமுதம் ஊற்றெடுத்து அதன் காரணமாக மேகம் மழை பொழிய ஏகம்ப
முற்ற காமாட்சி அம்மையே நின்பவழுவாய் முத்தத் தருக!

முத்தப் பருவம்.

அன்பெனு மூறல்பி லிற்றும வர்ப்பொகுட்
டகமெனு மாச னத்தில்
ஆங்கெம துள்ளமு ருக்கியெ டுக்கவ
மைந்தசிங் கார உருவைச்

சொன்மலர் தூவிய ருச்சனை செய்துது
தித்துப்ப ணிந்து தொழுவே
கடரொடு தோன்றுமு ருக்கொடு கின்றவுன்
தோற்றமெம் முள்ளம் நிறைய

நின்மன மன்பின்ம லர்ந்தத வின்றெழு
நிரஞ்சன மாய நறவு
நிட்கள மகத்துவ மிகுத்தியாம் காண்வணம்
நிருபணம் தந்து செவ்வாய்

பன்மணி முத்துசின் மயவழு தேயுதிர்
பவளவாய் முத்த மருளே!
படியிசை யுயர்புரக் கச்சியுற் றமர்சிவை
பவளவாய் முத்த மருளே !

அரும்பத உரை

ஊறல் = ஊற்று, பிலிற்று = துளித்து விழும், மலர்ப் பொகுட்டு = மலரின்
புள், நிரஞ்சனம் = நிறைவு, நறவு = தேன், நிட்களம் = களங்கமற்ற,
நிருபணம் = காட்சி, சின்மய = ஞானமய.

பொருள்.

அன்பு என்னும் தேனை வடிக்கின்ற மனமாகிய மலர் ஆசனத்தில்
அடியேங்கள் உள்ளத்தை உருக்கி எடுத்து அமைத்த உருவை இருததி
யாமது சொல்மலர் கொண்டு அருச்சித்து, துதித்துப் பணிந்து எழு, அது
போது, ஒளி யோடு தோன்றும் நின் திரு உருவம் எம் உள்ளத்தில்
நிறைய உன் உள்ளத்தில் அடியேங்கள் மேல் ஊற்றெடுத்து நிறைந்த
அன்பாகிய தேனை பரிசுத்தமாகிய மனத்தினோம் ஆகிய அடியேங்கள்
காணத்தக்கவாறு காட்டி காமாட்சி அம்மையே உன் செவ்வாயின்
ஞானமயமாகிய முத்துக்கள் உதிர முத்தம் தருக !

முத்தப் பருவம்.

அடலரி பிடரியி லிவர்தர வலமென
அக்கக னத்திடையீ
லதீர்முழ வொடுபறை துடியிசை இடியென
அச்சமெ முப்பவொலி

குடமுழா அடிபட தமருக முரசுகு
ரைத்தக டற்கதியாய்
குடைமுகி லெனநிழ னுதவமின் விருதுகு
லப்பெணை நுத்துவர

நடமிடு மறுவர்கள் திமிதிமி எனவெந்
டித்துபு றத்தசைய
நடையிடு மகதியர் பரமென அவர்வயின்
நச்சும னத்தினளாய்

முடியணி சிறுபிளை புரமமர் பரசிவை
முத்தம ளித்தருளே !
முகிழிள மலிதழ் தருசுக நிதியருள்
முத்தம ளித்தருளே !

அரும்பதவுரை

அடல் அரி = வலிமை பொருந்திய சிங்கம், இவர்தர = ஊர்ந்துசெல்ல
அறுவர்கள் = ஆறு மாதர்கள், அவர்வயின் = அவரிடம், நச்சு = விரும்பு.

பொருள்.

வலிமை பொருந்திய சிங்கத்தின்மீது ஏறி வலமாக வான வெளியில்
செல்லுகையில், முழவு, பறை, தடி, குடமுழா, தமருகம், முரசு இவைகள்
சப்திக்க, முகில் குடையென நிழல்தர மிரகாசிக்கின்ற கொடிகளை குலப்
பெண்டிர் பிடிக்க, சரசுவதி, இந்திராணி, இலக்குமி, அதிதி, அந்ருபை,
அருந்ததி ஆகிய ஆறு மாதர்கள் 'திமிதிமி' என நடனமிட்டு பக்கத்தில்
செல்ல, பூலோகத்தில் நடந்து செல்லும் திக்கற்றவர்கள் நின்னைப் பர
மென, அவர்களிடம் அன்பு வைத்து குழந்தை காமாட்சியே முத்தம்
தந்தருள்க!

முத்தப் பஞ்சவம்.

மதியின் கரியின் வெண்மருப்பு
வாழை கமுகு செங்கரும்பு
வளரும் செந்நெல் இப்பியிவை
வழங்கும் முத்தும் கண்படுநீர்

முதலை நந்து வாலுடும்பு
முகிமுங் கமலம் சங்கரவு
மூங்கி லேனக் கொம்பமர்கூல்
முகிலுஞ் சிந்து முத்தவையும்

பதமென் நங்கை கட்கமுத்தும்
பைங்காற் கொக்கும் தேவரமர்
பசுவின் பற்க ளென்றிவையும்
படுமுத் தெவையும் முத்தலவே

முதுமைக் கச்சிப் பைங்குழவி
முத்தம் தருக மெல்லிதழ்வாய்
மூர லிதழ்கள் முத்துதிர்க்க
முதல்வீ முத்தந் தந்தருளே

அரும்பத உரை.

மதி = சந்திரன், கரி = யாணை, மருப்பு = தந்தம், கமுகு = பாக்கு, இப்பி = சிப்பி, கண்படுநீர் = கண்ணீர் வடிக்கும், நந்து = நத்தை, ஏனம் = பன்றி, சூல்முகில் = கறுத்த மேகம்.

பொருள்.

சந்திரன், மீன், யாணைத் தந்தம், வாழை, கமுகு, கரும்பு, நெல், சிப்பி, முதலை, நத்தை, உடும்பு, தாமரை, சங்கு, அரவு, மூங்கில், பன்றி யின் கொம்பு, மேகம், நங்கையார் கழுதது, கொக்கு, பசுவின் பல் இவை கள் தரும் முத்துக்கள் முத்துக்கள அல்ல, (ஆகையால் அவைகளை அடி யேங்கள் விரும்பினோம் அல்ல) முதுமையாகிய காஞ்சி புரத்தில் எழுந் தருளி இருக்கும் காமாட்சி அம்மையே நின் வாய் முத்தம் தருக!

முத்தப் பருவம்

அதிரு முவர்நீ ரார்கலியோ
டமுத ஓதப் பால்நிறைவும்
அமல நன்னீர்ப் புணரியினோ
டாசெய் யாய அலைபுனலும்

தநீநீட் பாவை வாரலையும்
தண்டேன் வேலை செங்கருப்பஞ்
சாற்றி னுகதி யாகுமிவை
தநுரத் தெவையு மரித்தெடுத்து

சுதிசேர் பண்சொல் இளங்குழவி
துலங்கக் சென்னி யணிமுதலா
துணையாம் பாதத் தணிவரையில்
தொடுத்த முத்தத் திருவுருவோய்

முத்திதாஞ் சைவக் கடற்கிறைவி
முத்தத் தருக! கச்சியுமை
முர விதழ்கள் முத்துதிர்க்க
முதல்வீ முத்தத் தந்தருளே

அரும்பத உரை

உவர்நீர் = உப்புநீர், — ஆர்கலி, புணரி, அலைபுனல், ஓதம் = சமுத்திரம், ததி = தயிர், பாவை, வேலை, உததி = சமுத்திரம், சுதிசேர் பண்சொல் = நரம் பிற்பொருந்திய பண், துலங்க — ஒளிரியும்படி.

பொருள்.

உப்புநீர்க் கடலும், பாற்கடலும், நல்ல சல்க் கடலும், நெய்க்கடலும், தயிர்க்கடலும், தேன்கடலும், கருப்பஞ் சாற்றுக் கடலும் தருகின்ற முத்தெவையும் அரித்தெடுத்து சுதியிற் பொருந்து பண்ணென மதலை மொழி பேசுகின்ற குழந்தை காமாட்சி அம்மையாகிய நீ சென்னி அணி முதலாக திருவடி அணிவரையில் அம் முத்துக்களைத் தொடுத்து அணிந்த அழகிய திரு உருவத்தை உடையவளே பழமையாகிய சைவக் கடற்கு இறைவி யாகிய காமாட்சி அம்மையே முத்தம் தருக!

முத்தப் பருவம்

தொகைதண் டமிழோ தக்கடலில்
சுவைத்தங் கரித்த தண்முத்தும்
துதிசெங் கஞ்ச மலர்நின்று
சொரிவெண் மணியும் இந்திரன்றன்

தகைசால் பன்னி வானினெடு
தனுவங் குதிர்க்க சேர்த்தெடுத்த
தண்ணூர் முத்தும் அம்பரத்தில்
தடத்தே அதிதி பெறுமுத்தும்

வகைசேர் தவமத் தீரிமனையாள்
வானின் குவித்த ஒண்முத்தும்
மதியம் உதிர்க்க அருந்ததியாள்
வாரி யெடுத்த முத்துமுதிர்

முகைசெங் கஞ்ச மலர்வாயோய்
முத்தந் தருக! கச்சியுமை
மூர விதழ்கள் முத்துதிர்க்க
முதல்வீ முத்தம் தந்தருளே!

அரும்பத உரை

தொகை தண் தமிழ் = தொடுக்கப்பட்டதும் குளிர்ச்சி பொருந்திபது
மான தமிழ், வெண்மணி = முத்து, வானின் நெடுதனு = வானவில், அதிதி
= காசியபன் மனைவி, அத்திரிமனையாள் = அரகுபை, அருந்ததி = வசிட்டன்
மனைவி.

பொருள்.

தமிழ்க் கடலில் கலைமகள் அரித்தெடுத்த முத்தும் செந் தாமரையி
லிருந்து இலக்குமி எடுத்த முத்தும், வான வில்லி லிருந்து இந்திராணி
எடுத்துச் சேர்த்த முத்தும், வானத்தில் தடத்திலிருந்து அதிதி அரித்
தெடுத்த முத்தும். அரகுபை மேகத்தினிடமிருந்து சேர்த்த முத்தும்,
சந்திரனிலிருந்து அருந்ததி எடுத்த முத்தும், ஆக இந்த ஆறு மாதர்களும்
சேகரித்த முத்துக்களையும் ஒருங்கே தரக் கூடிய மின்வாய் முத்தத்தை
காமாட்சி அம்மையே தருக!

ஐந்தாவது முத்தப் பருவம் முற்றிற்று.

ஆளுவது வருகைப் பருவம்

உலகி ஓயரு மிமயத்தி
லுருசா லரசு புரிந்தாளு
மொருவ லிடத்தே மகளாகி
உயர்மா வடிக்குச் செலுந்தேவி

இலகிவ் வடையி னெடுஞ்சார
லெழுநீர்ச் சலதி யுன்றோழன்
இமிழுந் சடையி லணிவானவ்
வெழிற்கண் டுவந்து புலன்வென்று

பலமா தவாச் சிவன்பாநம்
பணிந்தங் கவன்பால் மயல்கொண்டு
பரமென் றடைய தவமாக்கல
பரிவா னுகர வருகென்ன

மலையத் துவசன் அறைகூவும்
மதலைச் சிறுமி வருகவே !
மதிக்குழ் தலமாந் திருக்கச்சி
மகிழ்வோய் வருக வருகவே

அரும்பத உரை

சலதி = ஆறு, இமிழும் = அலைபுடையதாய்ச் சந்திக்க, மயல் = ஆசை
பகர = அனுபவிக்க, அறைகூவும் = கூவி அழைக்கும்.

பொருள்.

உலகத்தில் உயர்ந்த மலையாகிய இமயத்தில் சிறப்புடன் அரசு புரிபவ லிடத்தில் மகளாய்ப் பிறந்து காஞ்சி மாவடிக்குச் செலலும் தேவிபே! இம்மலைச் சாரலில் உண்டாகும் கங்கை உன் தோழனாகிய சிவன் தன் மடியில் அணிபத்தக்கது. ஆதலால் அந்த கங்கையின் எழில் இங்கே நன்கு காணத்தக்கது என்றும், இங்கு மாதவர்கள் பலர் நின்னைப்போல் புலனை வென்று தவம் செய்வது காணத்தக்கது என்றும், ஆகவே இங்கு வா வேண்டும் என்றும், மலையரசன் அழைக்கத்தக்க குழந்தை நாமாட்சியே வருக !

வருகைப் பருவம்

நாயே அடியா ரடி குந்
தன்னெப் பில்லா சிறியேன்யான்
தன்னை யொப்பா நிலதாய
தன்மைப் பெரியோ யுளையானாய்

நாயே னின்னை யொருபோதும்
நாடிக் கொண்டாள் எனவேண்டேன்
நாளங் குணமே யுடையாய்நீ
நன்றே செய்தற் குளையன்றே

நீயே பரமென் றுணராது
நெடுநாட் டெய்வம் பலரென்று
நெஞ்சத் திருத்தி யெய்த்தேனென்
நினைவுட் கடவு ளெனநின்றாய்

நாயே எனுமென் மனத்துள்ளே
கனிபோன் றுள்ளாய் வருகவே
கச்சிப் பதியிற் றளியுற்றக்
காமக் கண்ணாய் வருகவே !

அரும்பத உரை

அடியா ரடி = நின்னடியாரின் பாதம், உளையானாய் = இருக்கின்றனை, நாயேன் = நாய் போன்றயான், நாடி = விரும்பி, கொண்டாள் = மகனாகக் கொண்டு ஆட்கொள், வேண்டேன் = வேண்டிக் கொண்டேன் அல்லன் காயே எனுமென் = காயே எனத்தக்க என்னுடைய, தளி = கோழில்.

பொருள்

நாய் போன்றவளே, அடியேன் நின் அடியாரின் அடி குடும் சிறி யேன். என் சிறுமைக்கு ஒப்பு கிடையாது. ஆனால் நீயோ நின்னை ஒப்பா ரில்லாத பெரியவள். அப்படி இருந்தும் அடியேனை நின்மகனாக ஆட் கொள்ள வேண்டுமென வேண்டாதிருக்கையில் அடிபெணுக்கு நீயே பரிந்து நன்மை புரியும் பெருங்குணம் படைத்துள்ளாய், அப்படி இருந்தும் உன்னைப் பரம்பொருள் என்று உணராத சிற்றறி வுடையேன் வேறு பல தெய்வங்களைத் தெய்வங்களாக எண்ணி வினாகிய அடியேனின் நெஞ்சத்துள் நீயே தனிக்கடவுள் என்று வந்து நிலை பெற்றனை, அங்ஙனம் நிலவி என் கனியா உள்ளத்தைக் கனிவித்துள்ள காமாட்சி அம்மையே அடியேன் கண்முன் வருவாயாக !

வருகைப் பருவம்

நீரே புற்கு விதையாகும்

நெடுங்கார் போன்றெவ் வயிர்கட்கும்

நீயோ முயிராய் இருத்தியால்

நின்னை யல்லா லுயிருண்டோ

நூரே நின்னை அறிவார்கள்

அறிந்தா ரென்பார் மனத்துள்ளே

அடங்கா தோங்கி நிமிர்ந்தோய்நீ

அன்பர்க் குள்ளத் தடங்குற்றாய்

பேரே கோடி படைத்தோயுன்

பெயரொன் றுரைத்தற் கியலாவிப்

பேதைக் கிரங்கி வருகென்னப்

பெற்றோ யுன்ற னருகெய்தற்

கோரே நென்ப துணர்தியால்

உன்சேய்க் கருள வருகவே!

உலகம் யாவும் தனியீன்ற

உமைகா மாட்சி வருகவே

அரும்பத உரை.

புற்கு = புல்லுக்கு, நீ = மழை, நிமிர்ந்தோய் = உள்ளத்தினா
அடங்கா வாறு பேருருவ முடையோய், பேதை = அறிவில், வருகென்ன
- வருக என்று அழைக்க, சேய் = மகன்.

பொருள்.

மழைத்துளிகளே புல்லுக்கு விதையாகி உயிரளிப்பது போன்று
எல்லா உயிர்களுக்கும் நீயே உயிராக உள்ளாய். உன் பெருமைபை
யார் உணர வல்லார்கள்! உன் தன்மையை உணர்ந்தவர்கள் என்று
சொல்லிக் கொள்ளும் அவர்களின் உள்ளத்தில் அடங்கா வண்ணம்பேரு
ருவம் எடுத்துள்ளாய். ஆயின் சின்னிடம் அன்பு உடையார் உள்ளத்தில்
அடங்கி இருக்கின்றாய். உனக்குக் கோடிக்கணக்கான பெயர்கள் உலகத்
தினர் வழங்கினும் ஒரு பெயரையேனும் பக்தியுடன் சொல்லத் திற வில்
லாதவன் முன்வர வேண்டுமென்று வேண்ட நின் னிடந்தெரிந்து தேடிவர
இயலாதவன் இப்பினனை என்பது உணர்ந்தனை யாகையால் காமாட்சி
அம்மையே, நீயே அடியேன் முன் வருவாயாக!

வருகைப் பருவம்

கூடங் கடந்துப் பேரண்டக்
கூட்டங் கடந்து விண்கிழித்
கோடு கடந்துச் சீவருளம்
கூடக் கலந்து மன்னியமர்

மாடங் கடந்துப் பூதமவை
வண்ணங் கடந்து கன்னெஞ்சு
வன்மை தகர்த்து மும்மலத்தின்
மாசு தவிர்த்துத் தவங்கிடந்த

வேடங் கலைத்துப் புரத்தினெடு
விதி கடந்துச் சிவனிடத்தோர்
விதங் கலந்துத் தாள்தகர்த்து
வீட்டிற் புகுத்தும் அன்புடையோய்

பாடஞ் செய்மென் குதலைமொழி
பழகுங் குழவி வருகவே!
பதியிற் சிரமாங் கச்சியமர்
பாவாய் வருக வருகவே!

அரும்பத உரை

கூடம் = அண்ட கூடம், கோடு = இமய மலையினுச்சி, கைலாச மலை
பரிணுச்சி, மாடம் = சபா மண்டபம், பூதம் = பஞ்ச பூதம், மும்மலம்
ஆணவம், காமியம், மாயை.

பொருள்.

அண்டங்களையும், பேரண்டங்களையும் கடந்து, விண்ணைக் கிழித்
தெழுந்த இமயத்தையும், கைலாசத்தையும் கடந்து உயிர்களின் உள்ளத்
திற் கலந்து அதையும் கடந்து மன்னி இருக்கின்ற சபா மண்டபத்தைக்
கடந்து, பஞ்ச பூதங்களின் தன்மையைக் கடந்து எமது கல் நெஞ்சத்தின்
தன்மையைப் பிளந்து மும்மலத்தின் குற்றம் தவிர்த்து, தவவேடத்தைக்
கலைத்து காஞ்சி நகர் விதி எல்லாம் கடந்து சிவனிடத்தில் ஒரு பாகம்
கலந்து மோக்க வீட்டின் தாளைத் தகர்த்து அந்நாள் எம்மைப்புக
அருளும் அன்பு உடையவனே, குதலை மொழி பயிலும் காமாட்சி
அர்மையே வருக

வருகைப் பருவம்

குணமுஞ் செயலும் பலவாய
கோமுக றுடையா ரவருள்ளும்
கொடிகு மரையோன் அளியாதான்
கோல மாயோன் கிடந்திட்டான்

கணங்கட் கிறைவ னுளையல்லால்
காத்தற் கியலா னவனில்லின்
கண்ணா ணட்டி உலகூட்டும்
காதற் கொருத்தி யெனுமன்னாய்

மணத்துட் பூவுண் மதுநரம்பின்
மகர யாழ ளதலிசையுண்
மாயப் பொறிகட் புலனைந்துண்
மறைவுற் றுள்ள வதுவென்னே?

பணங்கக் குமணி பதிக்கின்ற
பணிபூ னுடையாய் வருகவே!
பதியிற் சிரமாங் கச்சியமர்
பாவாய் வருக வருகவே!

அரும்பத உரை

கோ = கடவுள், கொடி. தாமரையோன் = மகாலக்ஷ்ணுவின் உந்தித்
காமலத்துறையும் பிரமன், அளியாதான் = உலகுக்கு ஊட்டாதவன்,
கோலம் = அழகு, கிடந்திட்டான் = படுத்துக்கொண்டான், கணங்கட் கிறை
வன் = பூக்கணங்களின் தலைவனை பரமசிவன், காதல் = அன்பு, பணம்
= படக்கையுடைய நாகம், பணி = ஆபரணம்.

பொருள்.

சத்துவம், ராஜசம், தாமசம் என்ற முக்குணங்களும், படைத்தல்
காத்தல், அழித்தல் என்ற மூன்று செயல்களையும் உடைய மூன்று கடவு
ளரில், பிரமன் தான் படைத்த உயிர்களைக் காப்பாற்ற மாட்டாதவன்
விஷ்ணு எக்காலத்தும் படுத்துள்ளான், பரமசிவன் உலகுக்கு ஊட்ட
இல்லக்கிழத்தியாகிய உன்னையே எதிர்பார்த்துள்ளான். ஆகையால்
அவன் இல்லத்தில் அழுது செய்து உலகமனைத்துக்கும் ஊட்டுதற்கு நீ
ஒருத்தியே உள்ளாய், அத்தகைய நீ அடிபேங்கள் காணவண்ணம் பூசி
ஹள்ளும், அதன் மணத்துள்ளும், பாழிலும், அந் இசையினுள்ளும்
பொறியினுள் உள்ள புலன்களினுள்ளும் மறைந்துள்ளாயானால் அடி
யேங்கள் நின்னைக் காண்ப தெங்கனம்! நாக முமிழ்ந்த இரத்தினம்
இழைத்த ஆபரணங்களைப் பூண்ட காமாட்சி அம்மையே அடியேங்கள்
காணுமாறு வருவாயாக!

வருகைப் பருவம்

சொற்கோத் தெடுத்த தொன்மறைகள்
சூழ்ந்தா தார மெனப்பற்றி
துதித்தங் கார்த்த தெனமலிற்
சூடக் கிடந்த அணிகலன்கள்

பொற்பா டகமும் சிலம்புமொலி
பொலங்காற் சதங்கை நூபுரமும்
புலம்புந் தண்டை ஒண்கழலும்
பொற்பாம் பாத சாலமவை

விற்கோ டிரண்டிற் றெடுத்ததெனும்
விறிவேற் கிலக்காய்த் தத்துவனை
விருப்பிற் கொண்ட பைங்கிளையுன்
மென்கஞ் சத்தி லொலிக்குவணம்

பற்பா வலர்க்குப் பரிசளிக்கும்
பண்போய் வருக! இப்புவன
பதியிற் சிரமாங் கச்சியமர்
பாவாய் வருக வருகவே!

அரும்பத உரை

மலர் = பாதமலர், பொலன் = அழகிய, மேன்மையான, புலம்பும் =
ரப்திக்கும், பொற்பு = பொலிவு, விற்கோடு இரண்டில் = இரண்டு புருவங்
களாகிய வில்லில், இலக்கு = குறிப்பு, கஞ்சம் = பாத தாமரை.

பொருள்.

சொற்களால் ஆன நான்கு வேதங்களும் நிற்பாதங்களை ஆதார
மெனப்பற்றி ஆங்கு ஒலித்தனபோல் நிற்பாதங்களில் அணிந்த பொற்
பாடகம், சிலம்பு, காற் சதங்கை, பாதக் கிண்டணி, தண்டை, கொடையின்
சிறப்பு காட்டும் காலணி இவைகளாகிய பாத அணிகலன்கள், நின் புருவ
மாகிய இரண்டு வில்லில் விழியாகிய இரண்டு அம்புகளைத் கொடுத்து அந்த
அம்புகளுக்கு இலக்காகச் சிவபெருமானை விரும்பிய பகங்களியே, உன்
பாதங்களில் சப்திக்க பாவலர்க்கு அருளாகிய பரிசு தர கா மாட்சி
அம்மையே வருக!

வருகைப் பருவம்.

காலேக் குணக்கில் அத்திகிரி
 கரத்தோன் எழுப்ப அத்திகிரி
 கண்ணின் நெழுமப் போதுடுத்த
 கரியி னுரிவை அகற்றியுச்சி

வேலைப் போதில் முனம்வனதம்
 விநிநிக் கழனி தொறும்வளர்த்து
 விண்ணோய் நெங்கின் விழுக்குலையில்
 விசர்பூ பரிதி நீப்பருகி

மாலேச் சேக்கை யறுபோது
 மதிய மெழுத்து கோட்டருடு
 வளுவற் காத னுளமெழுப்பும்
 மடலார் தென்றல் அசைத்துலவும்

சோலைச் சுகமே இனிதுநுகர்
 தோகாய் வருக! சச்சியமர்
 துரியங் கடந்த பெருவாழ்வின்
 தாயோய் வருக வருகவே!

அரும்பத உரை

குணக்கில் = கிழக்கில், அத் திகிரி = திருமாலின் (அந்தச்) சக்கரம், அத்திகிரி = யானைமலை, கரியின் உரியை = பாலைத் தோலை, வனதம் = தாமரை, நீர் = இளநீர், சேக்கை = படுக்கை, கோட்டம் = காம கோட்டம், மடல் = பூவிறை, வளுவல் = இளமை.

பொருள்.

காலையில் கிழக்கில் சக்கரபாணியாகிய விஷ்ணு எழுப்ப அத்திகிரியின் னு எழுப்போது கரியின் உரியை அகற்றி உச்சிப்போதில் முந்தாமரை மலர்ந்த வயலில் தென்னை வளர்த்து வான் முட்ட ஓங்கி இருக்க அதில் உண்டாகிய சூலத்தெங்கில் இளநீர் பருகும் சூரியன், மாலையில் படுக்கைக்குச் செல்லும்போது சந்திரன் எழுந்து இளமைக்கு உரிய காதலை உயர்களிடத்தே எழுப்ப மடலோடுங் கூடிய புஷ்பச்சோலையிலே தென்றல் வீசும் நற்சுகத்தை அனுபவிக்கும் காஞ்சி காமாட்சியாகிய மடமயிலே வருக!

வருகைப் பருவம்.

கொடுக்கக் குறையா நிதிபெற்றும்
கொடுக்கா திருப்பை எலினெற்குக்
கொடுத்தாற் பிழையென் றிருந்தாயோ
கொடுக்குங் கர்தான் வலித்ததோ

மடுக்குஞ் செவிக்குட் குறைகேட்டும்
வாளா யிருத்த லதுகண்டால்
வன்னெஞ் சத்தா யெனவையம்
வையா தென்று நினைத்தாயோ

எடுக்கப் பெயர்க்கும் திருப்பாதம்
ஏழைக் கருளற் குறுமென்றென்
றெண்ணிக் கொண்டித் தனைகாலம்
இறுமார் திருந்தேன் புரத்தாங்குத்

தொடுக்குஞ் சாலத் திருப்பாதந்
தோன்றும் படியே வருகவே!
துணைனோ காழன் எடுத்துன்னைத்
தோளி னனைப்பன் வருகவே!

அரும்பத உரை

நிதி = பர ஞானத்தைத் தரும் அருள். மடுக்குஞ் செவி = கேட்குங் காது, குறை = அடியேங்களின் வருத்தங்களை, வாளா = பரிகாரம் ஒன்றும் செய்யாது, வன்னெஞ் சத்தாய் = வலிய உள்ளத்தை உடையவள, வையாது = சிந்திக்காது, இறுமாந்து = மகிழ்ந்து, புரத்தாங்கு = காஞ்சிபுரமாகிய அங்கு, சாலம் = பாத அணிகலம், துணை = இரண்டு திருப்பாதங்கள்.

பொருள்.

கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறையாத தன்மையதாகிய அருள்நிதியை நீ பெற்றிருந்தும் அடியேனுக்கு அதைக் கொடுப்பது பிழையென்று இருந்தனையா, அல்லது பலருக்கும் அருள் கொடுத்துக் கொடுத்துத் திருக்கரங்கள் நொந்தன வாகையால் கொடா திருந்தனையா? அடியேங்களின் தேவைகளை இவையென்று அடியேங்கள் சொல்லியும் காதில் வாங்காமல் பேசாமல் இருப்பதுபற்றி உலகம் நின்னைக் கன்னெஞ்சம் படைத்தவன் என்று நிந்திக்காமல் இருக்கும் என்று நினைத்தாய்? நிற்பாதம் பெயர்வதைக் கண்டால் நீ அடியேங்கட்கு அருளுதற்காக வருகிறாய் என்றே இதுகாறும் இறுமாந்திருந்தேன். ஆகையால் கச்சிப்பதிபாகிய அங்கு பூட்டிய பாதசாலம் விளங்கப்பெற்ற திருவடிகள் அடியேங்கள் முன் தோன்றும்படி காஞ்சி காமாட்சி அம்மையே வருவாயாக!

வருகைப் பருவம்.

துவளஞ் செவிக்குண் டலமசைய
 சுடர்கட் டுவடம் மிடற்றெளரி
 சோதிப் பரிதி யுடன்பிறையும்
 சுடிகை முத்த மும்புரள
 பவளத் தொடையல் மணிவடமும்
 பணிமுத் தாரம் வச்சிரம்நற்
 பச்சைக் கோமே தகம்பொருத்திப்
 பதித்த மாலை யுடனசைய
 கவளக் கரிமா திரங்கடொறுங்
 கதிகெட் டணிபன் மணிஒலித்துக்
 கச்சிப் பதிக்குக காப்புடைநீ
 கலினென் றடிவைத் தெழுவெருண்டு
 தவளச் சலதி மதம்பொழியத்
 தருவோய் வருக ! அம்பரமென்
 தலத்துற் பவித்த இளம்பிடியெந்
 தலைவீ வருக வருகவே '

அரும்பத உரை.

சுடர் கட்டு வடம் = பொற்றும்பு, மிடற்று = கழுத்தில், சோதிப்பரிதி =
 ஷோகாசிக்கின்ற சூரியன், சுடிகை = நெற்றிச்சுட்டி, பணி = குளிர்த்தியான,
 கவளம் = வாயினாள்வினதாக உணவு உண்ணும், கரிமா திரங்கள் தொலும்
 = பாணிகள் எட்டுத்திக்குகளிலும், வெருண்டு = பயந்து, தவளச் சலதி
 = வெள்ளையான நீ, மதம் = கன்னம், கபோலம், ஐஜுமாதிய மூலிடத்தி
 லிருந்து பொழியும் மத நீர்.

பொருள்.

துவள்கின்ற செவியி லணிகின்ற குண்டலங்கள் அசைய கழுத்தில்
 ஷோகாசிக்கின்ற பொற்றும்பு அசைய. சூரிய சந்திர டிறையும் நெற்றிச்
 சுட்டியும் புரள, மார்பில் அணிந்த பவளமாலை, மணிவடம், முத்து மாலை
 அசைய, அவைகளுடன் வச்சிரம், பச்சை, கோமேதகம் இவைகள் வைத்
 திழைத்த மாலை அசைய, கிழக்கு முதலாக உள்ள அட்டதிக்கு யானை
 ளாகிய — 1. ஐராவதம், 2. புண்டரீகம், 3. வாமநம், 4. சூழதம்,
 5. அஞ்சநம், 6. புஷ்பதந்தம், 7. சார்வபௌமம், 8. சுப்பிரதீகம் என்ற
 இவை, தாம் அணிந்த மணிகள் ஒலித்து கச்சிப்பதி காமாட்சி அம்மை
 யாகிய நீ காலணி ஒலிக்க அடி எடுத்து வைப்பது கண்டு அச்சமுற்று மும்
 மதமும் சொரிய காஞ்சி காமாட்சி அம்மையே வருக !

வருகைப் பருவம்.

பெண்ணே பரமா னந்தபெரும்
பெருக்கே வருக! விழைந்து பெறும்
பேறே இமய மலையந்த
பிள்ளாய் வருக! அகிலமெலாம்
பெற்றாய் வருக! புகழ்பரந்த
பெயராய் பெருகு நலமளிக்கும்
பெரியோய் வருக! உயிர்த்தொகையின்
பெட்பே வருக! அடியவர்தம்

எண்ணே இயங்கு மெங்கெங்கும்
இருந்தாய் வருக! ஆதிகடை
இல்லாய் உலகின் சமயமெலாம்
இகந்தாய் வருக! எண்ணலர்க்கும்
இனியாய் வருக! அருமந்த
என்றாய் அளித்த உலகனைத்தின்
இறைவீ வருக! இறைஞ்சுமெமை
ஏற்பாய் வருக! மறைபகரும்

பண்ணே பற்றும் பற்றிலர்தம்
பற்றே வருக! களிப்பருளும்
பண்போய் அடியேம் பெறவரிய
பதமே வருக! ஆதிபரா
பரையே வருக! அமுதமருட்
பரிசோய் வருக! அருள்பழுத்த
பழமே எழுமைப் பிறவியின்ற
பயனே வருக! இருளகற்றும்

கண்ணே மணியே இடர்தவிர்க்கும்
காப்பே வருக! அறம்வளர்க்குங்
காரே பயிலுங் கலைஞானக்
கடலே வருக! காலமெலாங்
கடந்தாய் வருக! இளம்பிடியின்
கன்றே கலைஞர் எழுதரிய
கவினே கச்சிக் காமநெடுங்
கண்ணாய் வருக! வருகவே

அரும்பத உரை

விழைந்து = விரும்பி வேண்டி, பெட்பே = அன்புக் குரியவனோ,
எண்ணே = மதிக்கத் தக்கவனோ, இகந்தாய் = கடந்தவனோ, எண்ணலர்க்கு
மும் = நினைக்காதவர்கட்கும், அருமந்த = அருமருந்தன்ன, என்றாய் =
என்றாயே, அளித்த = பெற்ற, இறைஞ்சுந் = போற்றும், மறைபகரும் =
வேதப்பொருளின், பண்ணே = இசைவடிவானவனோ, பரிசோய் = புகைந
தன்மையனோ, காரே = மழை போன்றவனோ, இளம்பிடி = இளைய பெண்
மாய், கவினே = அழகு உடையவனோ, காமநெடுங் கண்ணாய் = அன்பு
நிகுந்த நீண்ட கண்களை உடைய காமாட்சி அம்மைபே.

ஆறாவது வருகைப் பருவம் முற்றிற்று

ஏழாவது அம்புலிப் பருவம்.

அகமுடை யரலிட மமருமெ மிறைவித
னகமுனைத் தவனி ஈற்ற
அமயமொண் ணமுதுமிழ் நயனம் வீடமிருந்
தகலுவை யென்று மந்தாள்

முகனிருந் தகல்வெளி யுலவ்செம் மனனமர்
முருகிள அம்மை யின்பால்
முதிர்பசை யினனெனுங் கரியிது வெனவுரை
முயல்தவழ் மதிய மென்போய்

திசுமுல கருள மு துணவா சிலையமை
திருவுடைச் செல்வி கச்சிச்
சிறுபிளை சிவையவ னொடுகளி துணையொரு
செவிலியிங் கில்லை கண்டாய்

அகவுமெய் யடியவர் சுகமுற இறைவியொ
டம்புலீ ஆட வாவே !
அணிமயி லொய்யுமை யெனுமிளங் குழவியொ
டம்புலீ ஆட வாவே !

அரும்பத உரை

அகம் = இடம், அகம் உனைந்து = மனம் வருத்தி, அமரம் = சம்பம்
நயனம் = (இடக்) கண், முருகிள அம்மை = அழகும் இளமையும் பொருந்
திய அம்மை, பசை = அன்பு, அகவு = அழைக்கின்ற.

பொருள்,

அம்பலமாகிய பெருவெளியை இடமாக உடைய அரவிடத்தில்
அமருகின்ற இறைவி தன் உள்ளம் வருத்தி பூமிக்கு வந்தபோது அழகு
கிரணன் ஆகிய நீ அரவின் நயனம் என்ற இடத்திலிருந்து ஆகாய
வெளிக்கு அகன்றது என்பது நீ அம்மையின் பால் காட்டும் அன்பிற்கு
அடையாளம் ஆகும், இத்தன்மை உடைய மதியமே, உலக மெல்லாம்
உண்ணக்கூடிய அருளமுதைச் சமைத்துத் தரும் கச்சிக் காமாட்சிக்குத்
துணையாகத் தாதியர் யாரும் இல்லையாதலால் நீ அவளுடன் ஆட
வருவாயாக !

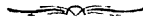
அம்புலிப் பருவம்

கலைமுழு துடைமதி யமெனினு மிழிவொடு
ககனவெ ளிக்கு ளோடுங்
கத்யுடை யவனென மனமுடை வதினுணும்
கறைமிடற் றேனி டத்தில்

நிலைபெறு வகையிது வெனுமுறை தவமுயல்
நெறியினில் சின்றி யற்று
நியதியொ டுயர்பத மடையுமொர் வழிபுகல்
நிமலையொ டாடல் செய்யின்

தலைவனி னுடலொடு சரிசம மெனுமுமை
தவசிகா மாட்சி போன்று
தணலொடு பரிதியும் விழியென மகிழ்வவன்
றனையடை யாற்றல் பெறுவாய்

அலைமுகி லினிலொளி பனியுமிழ் விரிகதர்
அம்புலீ ஆட வாவே !
அணிமயி லொயிலுமை யெனுமிளங் குழவியொ
டம்புலீ ஆட வாவே !

அரும்பத உரை

கலைமுழு துடை மதியம் = எண்ணிரண்டு கலை கனம் நிரம்பிய
சந்திரன், மனம் உடைவது = உள்ளம் தளர்வது.

பொருள்.

கலை முற்றிய முழுச் சந்திரனாகியும் கீ ஆகாபத்தில் திங்கற்றவன்
போல் வான வெளியில் ஓடும் நிலைமை உனக்கு உற்றதே என்று கீ மனம்
தளர்வதை விட கறை மிடற்று அண்ணலோடு நிலை பெற்று இருக்கும்
முறை இது வெனக் காணும் தவம் புரியும் அம்மையுடன் ஆடுவாய் ஆகில்
பரமசிவனின் ஆகத்தில் சரிசமமான ஒரு பாதி பங்குகொள்ளும் காமாட்சி
அம்மைபைப்போல், பரமசிவன் கண்ணென அணியும் சூரியன்,
நெருப்பு இவைகளோடு சந்திரனாகிய நீயும் கண்ணெனப் பொருந்தும்
ஆற்றல் பெறுவாய், ஆதலால் காமாட்சி அம்மையுடன் ஆட வருவாயாக!

அம்புலிப் பருவம்

பவமக ஞ்ருவுமை சடைமுடி யுயர்சிவை
தனிமுக வழகி னெப்பச்
சமைமதி எனமனம் மகிழ்வது முறையல
தலமுணர் உண்மை கேணீ

பவமுனஞ் செயுமதன் பயனென முகமதிற்
படர்படை நோய கற்ற
பதித்ரு நகரெழு புனலெழு தினமுமெய்
பலபகற் படிந்து முண்டும்

சிவனுடல் பகிர்மகள் மறைபகர் கடவுளெஞ்
சிவைசிவை என்று கூவித்
திருவலம் வ நவதொ டடிபணிந் தெழுவருட்
செயும்விளை யாட்டு வந்தே

அவசமொ டருளாகல் வணமருள் மகளுட
னம்புலீ ஆட வாவே !
அணிமயி லொயிலுமை யெனுமிளங் குழவியொ
டம்புலீ ஆட வாவே !

அரும்பத உரை

உரு உமை = அழகிய உமையவள், சமை = அமைகின்ற, அவசம் = பரவசம்.

பொருள்,

சடை முடியுடன் தவம் செய்யும் உடையவளுடைய ஒப்பற்ற முகத்திக்கு நிகராக அழகுடைய முகம் உடையவன் என மகிழ்வது முறையல்ல. இதன் உண்மை யாதெனில் முன்செய்த பாவத்தின் பயனாக உன் முகத்தில் படாதுகின்ற படைநோயை காரணம். இந்த நோயை அகற்ற கச்சியிலுள்ள ஏழு தீர்த்தங்களிலும் ஏழு தினங்களிலும் முழுநி அக் கணீரை யுண்டு உமையவளை “சிவை, சிவை” என்று கூப்பிட்டு வலம் வந்து அடி தொழுது, அவள் செய்யும் திரு விளையாட்டில் வசப்பட்டு உன் உடற் படை அகல அருளும் அக் காமாட்சி அம்மைபோடு ஆட வரு வாயாக!

அம்புலிப் பருவம்

பிறைமதி எனமுடி மிசைநகர் பொழுதான்

பெருமித மோடு வைப்பன்

பெருகும்வ் வமயமங் ககலுற எறிமும்

பிழைபுரி சடைய னஞ்சுண்

கறையமர் மிடறன் லுருமுழு தரவுநிழ்

கருவிடங் கொள்பி டாரன்

கலைவளர் பொழுதினில் மநுவுநஞ் சவனெடு

கலவுபுன் நெஞ்ச மோடு

பிறைமுடி யடனியில் ஒளியிடு வையெனும்

மடமைகண் டலக மெள்ளும்

மழுவக லெலிவெயி லிரவியென் றிவரொடு

வதியவெப் பெய்து வாயென்

நறவுரை மொழிசிவை புரமமர் உமையுட

னம்புலீ ஆட வாவே !

அணிமயி லொயிலுமை யெனுமிளங் குழவியொ

டம்புலீ ஆட வாவே !

அரும்பத உரை

பெருமிதம் = களிப்பு, அகல் = அகண்ட வானவெளி, அடவி = காடு.

பொருள்,

பிறையாக வேணியில் நகர்ந்து கொண்டிருந்த சமயம் மிக மகிழ்ச்சி போடு திண்ணை வைத்து, நீ கலைநிற் பெருகும்போது வெளியில் எடுத்து விரிவிடும் குற்றம் செய்யவன், நஞ்சு உண்ணும் கறை மிடறான், உடல் முழுதும் கக்கப்பட்ட பாம்பின் விடம் உடைய பாம்புப் பிடாரன், நீ கலையில் வளர்ச்சி அடையும்போது விடம் பொருந்திய அச் சிவனெடு கலந்திருக்கும் கிழ்மையான எண்ணத்தோடு அவனுடைய மறை முடிச்சடைக் காட்டில் நின் பூரண ஒளிபைத் தருவது என்னும் உன் அறியாமையைக் கண்டு உலகம் பரிகாசம் செய்யும், அதுவும் அல்லாமல் மழுவகலும், நெற்றியில் நெருப்பும் வலக்கண்ணாகச் சூரியனையும் உடைய அவனுடன் இருப்பாயானால் உனக்கு வெப்புநோய் எய்தும், இந்த நல் வார்த்தையைச் சொல்லும் காமாட்சி அம்மையுடன் ஆட வருவாயாக !

அம்புலிப் பருவம்

மதலையெ னுருவினெ டடர்சடை முடி யினில்
வருமொரு நாள்கொ டங்கி
வளருரு நிலவென ினையளி முதல்வியின்
மடியிலி ருந்து போந்தாய்

மகளெனு மினையவர் மருவாவங் கிலரென
மனமுடை மாத ராரின்
மலரம ளியிலிடர் புரியமு தகிரண
மதியவர்ச் சாப மதனூல்

அதியழ குடையவ னெனவுல குரைபொழு
தரவுண எண்ணி யெய்த
அவலமொ டகல்வெளி அலைவதின் நலமுற
அமலையெங் கச்சி வாழும்

அதிகுணி விகசித மலர்விழி யுமையுடன்
அம்புலீ ஆட வாவே!
அணிமயி லொயிலுமை யெனுமிளங் குழவியொ
டம்புலீ ஆட வாவே!

அரும்பத உரை

* உரு தில்வு = முழு நிலவு, மதன் = மன்மதன், மருவ = கூட, மனம்
உடை = மனம் தளர்ந்த, அவலம் = வருத்தம், விகசித = மலர்கின்ற.

பொருள்.

பிறையாகத் தோன்றிய காலம் முதற்கொண்டு பூரண சந்திரனாக
வளரும் வரையில் உன்னை ஈன்ற தாயின் மடியில் இருந்து பிறகு வான
வெளிக்குச் சென்றாய். பருவ மங்கையரைக் கூடுதற்கு மன்மதனைப்
போன்ற இளைஞர் இல்லை என்று வருந்தும் மாதர்களின் முன் அவர்கள்
வருத்தத்தை அதிகரிக்கும் உன்னைக் கண்டு அம்மாதர் உன்னைச் சபிக்கும்
காரணத்தால் பருவகாலத்தில் உன் உருவைக் கண்டு உலகோர் புகழும்
போது உன்னை அரவு உண்ணுதற்கு வரும் என வருந்துவதை விட
உனக்கு நன்மை உண்டாகும் வண்ணம் காமாட்சி அம்மையுடன் ஆட
வருவாயாக!

அம்புலிப் பருவம்

ஒருபதி தனிமனை யவளொடு வதிவதிவ்
வுலகினின் நீதி யென்ப
துயருல கிலு முள ததுவுணர் வையெனினும்
உருபத் யாய நியோ

இருபதொ டெழுவரை கலவிசெய் தவரவர்
இலமிலஞ் சென்று வைகல்
இனியவ ருளுமொரு மனையவ ளுணர் பொழு
திகழ்வினின் கேண்மை கொள்ளாள்

தருபதி பருவஞெண் ணிலவொளி இரவினிற்
றனிமையி லுலாவ நோக்கித்
தன்மெழி னுறையுநர் எளிகை புரிவதின்
தலைவியொ டாட உய்வை

அருபத மருளுமெம் புரமம் ருமையுட
னம்புலீ ஆட வாவே !
அணிமயி லொயிலுமை யெனுமிளங் குழவியொ
டம்புலீ ஆட வாவே !

அரும்பத உரை.

வைகல் = தங்கல், கேண்மை = உறவு, தருபதி = இன்பத்தரும் மனை
ளன், எளி நகை = பரிகாசத்துடன் சிரித்து. அருபதம் = அரிய பதவி,
புரம் = காஞ்சிபுரம்.

பொருள்.

ஒரு புருஷன் ஒரு மனைவியுடன் வாழ்தல் உலக ஞாயம், இது
வானுலகத்துக்கும் பொருந்தும். அப்படி இருக்க தக்க முனிவரின் குமாரி
களாகிய நின் இருபத்தேழு மனைவிகளுடன் ஒவ்வொருத்தியுடன் ஒருநாள
தங்குவை என்பதை மறறவர்களில் ஒருத்தி உணர்வாள ஆலை பிறகு
உன் உறவை எவ்வொருத்தியும் கொள்ளாள். பிறகு உன் பருவ உருவத்
தோடு இரவில் தனியாக உலாவ நேரிடும். இதைக் கண்டு உலகம் உன்னைப்
பரிகாசம் செய்யும், இதைவிட நீ அரிய பதவி தந்தருளும் காமாட்சி
அம்மையுடன் ஆட வருவாயாக !

அம்புலிப் பருவம்

கத்திப்ப ரத்தசங் கக்கடற் பாவையின்
 கருப்பத்து தித்து வந்த
 காரணத் தான்மனி தற்கொப்ப நின்னுடல்
 காணரை குட்ட முதலா

நித்காந்தி டுக்குமக் கட்டந்த வீர்துமுன்
 பெரி வினைக டட்டதும்
 நெடுஞ்ச கப்பேற டைந்துநல் வாழ்வுற
 நெஞ்சம்ப டைத்த நிலவே

முத்திக்க நும்பதி கச்சிப்பு ரந்தனில்
 முற்றந்த வாகி டந்த
 முககட்சி வைக்கு நின் குற்றந்த வீர்க்குமு
 யற்சிமிங் குண்டு பெறுதி

அத்துச்ச முற்கிது சொற்கிளிப் பிள்ளாயொ
 டம்புலீ ஆட வாவே!
 அத்தநா ிசாரக் கொத்தகா மாட்சியொ
 டம்புலீ ஆட வாவே!

அரும்பத உரை

கத்தி = அலையுடன் சப்தித்து, கடற்பாவை = கடலாகிய மகள், குற்றம் = உடற்குற்றம் 18, அவை 1. பசி, 2. நீர்வேட்டல், 3. பயம், 4. வெகுளி, 5. உவகை, 6. வேண்டல், 7. நினைப்பு, 8. உறக்கம், 9. நகை, 10. நோய்ப்படுதல், 11. மரணம், 12. பிறப்பு, 13. மதம், 14. இன்பம், 15. அதிசயம், 16. வியர்த்தல், 17. தேகம், 18. கையாறு, அத்துச்சம் = கிரகம் நிற்கும் நல்லுச்சம்.

பொருள்.

சப்தித்து பார்த்துள்ளதும், சங்குகளை உற்பத்திச் செய்வதுமாகிய பாற்கடலாகிய பாவையின் கருப்பத்தில் நீ உண்டாகியதால், மக்களுக்கு உண்டாகக்கூடிய குற்றங்கலெல்லாம் உன்னையும் பிடிக்கும். அந்தக் குற்றங்களைத் தவிர்க்கவும் நீ செய்த வினைகளைத் தீர்க்கவும் நீடிய சுகம் பெறவும் நல்லாழ்வு உறவும் நினைக்கும் நிலவே, முத்தி தரும் தலங்களுள் முதன்மையாம் காஞ்சிபுரத்தில் முழுதவம் செய்யும் முக்கண் சிவைக்கு உன்னைப்பற்றும் குற்றங் குறைகளைத் தவிரக்கும் முயற்சி மிக உண்டு. ஆதலால் அம் முயற்ச்சியின் பயனைப் பெறுக, இது உனக்கு நல்ல சமயம், காஞ்சி காமாட்சியுடன் ஆட வருவாயாக!

அம்புலிப் பருவம்

கூடிக்க ளித்துநின் னோடுந்த வழ்ந்துறாஉம்

குழவிகார் மேக மென்போன்

கோதண்ட மேபிடித் தூரும்நி னைத்தகர்

குறும்பிற்க ளிப்ப னிங்கோ

ஒடிப்பி டித்துடன் ஆடிக்க ளிக்கவோ

ஒண்டொடி யார்க ளின்றால்

உன்னையெம் மம்மைவா வாவென்ற ழைத்துனக்

குற்றபைந் தொடையு மணியும்

சூடிக்க ளிக்குபோ தோடும்பு துப்புது

நாயபட் டாடை போர்த்தி

துங்கமுத் தாரஞ்சி வப்புநற் றழுவடஞ்

சுடர்மணி பணியு மணிவித்

தாடிக்க ளிக்குந் கோலப்பொ ருட்டருஉ

மம்மையோ டாட வாவே !

அத்தநா ரீசரர்க் கொத்தகா மாட்சியொ

டம்புலீ ஆட வாவே !

அரும்பத உரை

குழவி = குழந்தை, கார்மேகம் = கறுத்த புயல், கோதண்டம் = வில், தகர் = பிளக்கும், குறும்பு = விளையாட்டான பொல்லாங்கு.

பொருள்,

உன்னோடு கூடிக்க ளித்துத் தவழுகின்ற மேகமாகிய குழந்தை (சில சமயங்களில்) வில் ஏந்தி உன்னை அம்பால் எய்து இரண்டாகப் பிளந்து விடுவதாகக் குறும்பு செய்து களிப்பான். இங்கோ அம்மையுடன் ஒடிப் பிடித்தாட ஒருவரும் இல்லை. ஆகையால் உன்னை எங்கள் காமாட்சி அம்மை “வா வா” என்று அழைத்து உனக்கு, மாலை, மணி, புஷ்பம், பட்டாடை, முத்தாரம், பவழவடம், மற்றும் அணிகலன்கள் கொடுத்தும் விளையாடுவதற்கான அழகு சாமான்கள் எல்லாம் கொடுத்தும் உதவும் காமாட்சி அம்மையோடு ஆட வருவாயாக !

அம்புலிப் பருவம்

ஏற்றம்ப யக்குபே ரின்பங்கொ டுத்தநுள்

இன்ன மு தஞ்ச மைத்தாங்

கேதந்த விர்த்துவி ருந்துசெய் மாதேவி

ஏகம்ப வாணன் முன்றில்

வீற்றம்பொற் கூழொண்ம ணிக்கறி அட்டியுண்

வெண்ணிலாச் சோற மைத்து

விண்ணின்றி ழித்தமு துண்டென்னொ டாடவா

வெண்ணிலா என்றும் வாரா

சீற்றத்தி னோடுள மாற்றம்பொ ருந்துதி

ருட்டிசெ லுத்து மாற்றான்

சிற்றின்ப மஞ்சநொ றுங்கவிழ்ந் தன்பினின்

சித்தமு தெய்க்த வண்ணம்

ஆற்றற்கு நீயஞ்சி எத்திப்பு கழக்கக்சி

அம்மையோ டாட வாவே !

அத்தநா ரீசுரர்க் கொத்தகா மாட்சியொ

டம்புலீ ஆட வாவே !

அரும்பத உரை

ஏதம் = துன்பம், அட்டி = சமைத்து, திருட்டி செலுத்து மாற்றான் = பார்த்ததனால்.

பொருள்

பெருமை தரத்தக்க இனிப் அமுது சமைத்துப் பிறவித் துன்பம் நீங்குமாறு விருந்து செய்கின்ற அம்மை ஏகம்ப வாணனின் முன்னால் வீற்று பொற்கூழ் சமைத்து நவமணிக்கறி ஆக்கி வெண்ணிலாச் சோறு பண்ணி அம்புலீ! விண்ணின்று இழிந்து வந்து ரிலாச் சோறுண்டு அம்மையுடன் ஆடி பேரின்பம் அடைய 'வா' என்று அழைப்பிலும் வாராத கோபத்தால் அம்மை முனிந்து கோக்க அதன் பயனாக, சிற்றின்பம் நுகரும் இடமாகிய கட்டில் தொறும் உன் அமுத கிரணம் பாழாகும் வண்ணம் அம்மை செய்து விடுவார்களா. அதற்கு அஞ்சி அம்புலியே காமாட்சி அம்மையுடன் ஆட வருவாயாக !

அம்புலிப் பருவம்

மேகச்சி நுனுனக் காடற்கு ளானென

மெல்லிகா மாட்சி நின்னை

விண்ணின்றி நங்சிவந் தாடென்ற மைப்பினும்

விட்புலத் தின்று மகலாய்

காகத்தி னுக்கருள் வோனப்பு யற்றனைக்

காழக மென்று கத்து

காகுளிக் குத்தகு நாகத்து மீதுற

கண்பிசைந் தேக்க மடைவாய்

மோகந்த ரத்தகு தோற்றம்ப டைத்தந்

முற்றும்வ னப்பி முக்க

முக்கணன் வைத்தொ யிறறையாங் கேயெழ

முட்டுவன் சிந்தை கொள்ளிவ்

வாகத்தி னோடுந் வித்தகன் னம்புலி

அம்மையோ டாட வாவே !

அத்தம்ப குத்தகற் கொத்துக்க ளிக்குகா

மாட்சியோ டாட வாவே !

அரும்பதவுரை

சிறுன் = சிறுவன், காழகம் = உடை, காகுளி = மெத்தை.

பொருள்.

உன்னோடு ஆடுவதற்கு மேகமாகிய சிறுவன் உள்ளான் என்ற காரணத்தால் உன்னை ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிவந்து அம்மையுடன் 'ஆடவா' என்று அழைப்பினும் ஆடவந்தா யில்லை. விஷ்ணு உன் தோழனாகிய மேகத்தைத் தன் ஆடையாக எடுத்துப் போர்த்துக் கொண்டு உன் கிரோதியாகிய பாம்பின்மேல் சயனம் செய்து கொண்டால் உனக்குத் துணை இல்லை என்று துக்கப்படுவாய், அது அல்லாமலும் அம்மை வருந்தக் கண்ட பரமசிவன் உன் அழகை இழக்குமாறு தன் வலக் கண்ணாகிய சூரியனை எழச் செய்வான், ஆகையால் அழகோடும் தோன்றிய அம்புலியே, காமாட்சி அம்மையுடன் இன்னே ஆட வருவாயாக !

ஏழாவது அம்புலிப் பருவம் முற்றிற்று.

எட்டாவது அம்மாளைப் பருவம்.

செம்பொனு ருககியெ நுதுதி ரட்டியொண்

சீதள நன்மணிகள்

செப்புழ றைப்படி வைத்துபொ ருத்திய

செங்கழங் கங்கைகொடு

மபரி ருக்கையுள் சென்றுவ ருமபடி

ஊககவ மமனைகள்

ஊணகதீர திங்கணழ வண்டமெ முந்திழிந்

தோங்கியெ முந்தரனார்

தமமிட மமமைவி ருக்குமொ நுதுபோல

தற்பர னேட்டமாய்த்

கங்கவி றைககவ னெங்குறை வாளது

சாற்றிய றைக்குவணம

அம்பல வாணியெம பங்கினி லேயுளாய்

ஆடுக அமமனையே !

அமமைகா மாட்சியெ முள்ளமடி றைத்தவள்

ஆடுக அமமனையே

அருமபத உரை

சீதளம் = குளிர்ச்சிபான, ஊக்கம் = எழுப்ப, உம்பா இருக்கையில் = தெய்வ உலகத்துக்குள், மூவண்டம் = மூன்று அண்டங்கள், தற்பரன் = சிவபிரான், அம்பலவாணி = அம்பலத்தில் வாழ்பவள்.

பொருள்.

செம்பொன்னை உருக்கி எடுத்து உருட்டி அதில் மணிகளை முறைப் படி பொருத்தி கைநிற்கொண்டு, அக்கழங்குகள் தேவா உலகத்துக்குச் சென்று திரும்பும் மூன்று சந்திர மண்டலங்கள் போன்றும், அரணிடம் விடுத்த ஈது போலும் மேலே ஓங்கிச்சென்று அப்பரனின் இடப்பாகத் தில் தங்கி இருக்க விரும்புமவள் எங்கிருக்கிறாள் என்று சிவபிரானிடம் சொல்லி அச்சிவபிரானை நின்னிடம் அழைத்து வரும்படி காமாட்சி அமமையே அமமனைக்காய்களை வீசி எறிந்து அம்மாளை ஆடுக!

செந்தழ லோடுமிழ் செங்கதிர் வெய்யவன்
 திங்களே றுஞ்சுடர்கள்
 செவ்வண றூர் முக மொன்றிய கண்கள்விண்
 சென்றுதி ரிந் தனவைச்

சுந்தரி தேவச வுந்தரி அந்தரி
 துங்கைய லங்கிருதை
 சோதிபு ரந்தரி ஆதிப ரம்பரை
 நாயைக விததனைபோல்

இந்தவி ழும்மனை தானியெ ழும்படி
 ஏற்றிவி ழுங்கபொழு
 தேந்திபெ யர்ததுமெ டுத்தெறி யச்சுழன்
 நேகிவி ிருநவெளி

அந்தர மேபுகு மண்டமெ டுத்து
 ஆடுக அம்மனையே '
 அம்மைகா மாட்சியெ முள்ளம்நிறைந்தவள்
 ஆடுக அம்மனையே '

அரும்பத உரை

செந்தழல் = நெருப்பு, செங்கதிர் வெய்யவன் = சூரியன், திங்கள் = சந்திரன், இந்தவிழ் = குளிர்ச்சியைத் தருகின்ற.

பொருள்.

நெருப்பு, சூரியன், சந்திரன் ஆகிய மூன்று கண்களும், செஞ்சுட ராகிப பரமசிவன் முகத்திலிருந்து திளம்பி வாலில் திரிந்தனவற்றை, தேவமாதர்களுள் அதிக அழகு உடையவளும், பார்வதியும், வாலில் இடம் உடையவளும், உயர்ந்தவளும், அலங்காரம் உடையவளும், சர்வ உலகங்களையும் காப்பவளும், பரமாகிப பரை யானவளும், சுத்தையான வளும், ஆகிய நீ கண்டு மகிழ்ந்தனைபோல் அம்மனைக்காப் மேலே எழுந்து கீழே விழுந்த பொழுது ஏந்தித் திரும்பவும் எறிய, அவை சுழன்று வானவெளியில் புகுமாறு அந்த மூன்று அண்டங்களையும் கையில் எடுத்து காமாட்கி அம்மையே அம்மானை ஆடுக!

அம்மாணப் பருவம்

மண்டியெ முங்கதிர் செஞ்சுடர் வானின்ம
திக்கொளி யைத்தருமவ்
வண்ணம ளிக்குசு டர்க்குழை கொப்புவ
னப்புடை யொண்மகரக்

குண்டல மேதகு சூழிய மோடிரு
கோகன கப்பிறைகள்
கோலம ணித்தொடர் பட்டம டுக்குகு
ரைக்குபொ னெண்வளைகள்

ஒண்டட மார்பின ணிந்தசி வப்பொடு
ருட்பணி லத்தொடையல்
ள்ளிடை மேகலை யாமிவை யாலொளி
புற்றபெ ருங்கழங்கா

மண்டமெ டெத்துவி டுத்துபி டுத்து
ஆடுக அம்மனையே!
அம்மைகா மாட்சியெ முள்ளம்சி றைந்தவள்
ஆடுக அம்மனையே!

அரும்பத உரை

மண்டி எழுங்கதிர் = மிகுந்து எழுகின்ற ஒளிக்கதிர், செஞ்சுடர் =
சூரியன், மேதகு = மேன்மை பொருந்திய

பொருள்.

மிகுந்த வெளிச்சத் தோடுங் கூடிய சூரியன் சந்திரனுக்கு வெளிச்சம்
நொடும்பதுபோல் அம்மையாகிய னீ அணிந்த குழை, கொப்பு, மகர
குண்டலம், மேன்மையோடுங் கூடிய சூழிபம், பொன்னாற் செய்யப்பட்ட
சூரிய சந்திரப் பிறைகள் மணியடம், செற்றிப்பட்டம் கையில் அடுக்கப்
பட்டன போல் அணிந்த வளையல்கள், மார்பில் பவழம் முத்து மாலைகள்,
இடையில் அணிந்த மேகலை இவைகளால் ஒளிபெற்ற அம்மனைக் காய்
கலை வீசிப் பிடித்து காமாட்சி அம்மையே அம்மாண ஆடுக!

அம்மாணப் பருவம்

அன்னம் டப்பிடி கிள்ளையொ நும்பொரு
அம்மைநின் அத்தமருள்
அத்தவ முற்றம் னத்துவி ருப்புடை
அக்கம் ணித்தொடையோய்

இன்னுயி ரொத்தத னுள்ளொளி யாயெம
திவ்வுட லிற்புகுநதாங்
கெவ்வணு னிற்குளும் அவ்விட மேவிஇ
ருந்தனை அவ்வணமே

பின்னிய அம்மாண விண்ணுல கெங்கும்வி
ரித்துசென் றங்குவெளி
வீதிநெ டுத்தெரு வுந்திசை எங்கும்வி
ரைந்துசு முன்றெழவே

அன்னையெ னத்தகு பெண்பிளை பைங்கிளை
ஆடுக அம்மணையே!
அம்மைகா மாட்சியெ முள்ளம்நி றைந்தவள்
ஆடுக அம்மணையே!

அரும்பத உரை

அத்தமருள் = சிவபிரானுக்குத் தன் ஆகத்தில் பாதி கொடுத்தருளும்,
அக்க மணித்தொடை = உருத்திர அக்க மாலை.

பொருள்,

எமது அன்னையே திரு ஏகம்பமுற்று தனித்துத் தவஞ்செய்து சிவ
பிரானுக்குத் தன் உடலில் பாதி பாகம் கொடுத்தவளே, உருத்திராக்க
வடம் அணிந்தவளே, எமது, உயிராய், எமது உள் ளொளியாய், உடலின்
முழுதும் பரவி நிறைந்தும் எவ்வனுயிர்களுள்ளும் நீ ரோவி இருக்கும்
தன்மைபோல் நீயாடும் அம்மாணக் காய்கள் விண்ணுலகம் எங்கும்
விரிந்து சென்று வான வீதியில் திக்குத் திசை எல்லாம விவரந்து சுழன்று
எழும்படி காமாட்சி அம்மையே அம்மாண ஆடுக!

அம்மானைப் பருவம்

எத்திங்கி னுர்பொருந் தும்பல வாழுயிர்க்
கின்னருள் மாரி பொழியும்
எம்முமை அங்கெலாம் அம்மைநின் அங்கயல்
என்னுஞ்சு டர்க்க ணவைநோக்

கிக்கைத் து லத்தைவிட் டேயுயர் வானெழுந்
தீம்புவித் குற்ற ததுபோல்
இட்டமித் குற்றவைம் பொன்னிற்க முங்குகள்
எத்திங்க ரத்திலுயர்

எற்றிப்ப ரத்தவா றுக்குட்கு முன்றெழ
எவித்தி நும்பி வருபோ
தின்மின்க டைக்கனோக் கக்காய்க ளோடெழுந்
திங்குற்ற தென்னும் விழியோய்

அத்தத்தி வம்மனை வைத்தாடி ிட்டித்
தமமானை ஆடி யருளே !
அம்மைகா மாட்சியெ முள்ளம்நி றைந்தவள்
அம்மானை ஆடி யருளே !

அரும்பத உரை

இக்கைத் தலம் = சராசரங்களால் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட இப்
பூமி, ஐர்ப்பான் = பஞ்ச உலோகம், (இரும்பு, ஈயம், செம்பு, பொன்,
வெள்ளி), உயர்வான் எழுந்து = மேலுலகம் ஏழினும் சென்று (மேலுல
கம் ஆவன 1. பூலோகம் 2. புவர்லோகம், 3. சுவர்லோகம், 4. சன
லோகம், 5. தபோலோகம், 6. மகாலோகம். 7. சத்தியலோகம்)

பொருள்

எல்லா திக்குகளிலும் (பல உலகங்களிலும் நிலை பெற்றுள்ள) பல
உயிர்களுக்கும் அருள்மாரி பொழிகின்ற எம் உமையவனே, உயிர்கள்
உள்ள இடங்களெல்லாம் நின் சுடர்க்கண்களின் பார்வை இப்பூமியிலி
ருந்து எழுந்துபோய்த் திரும்ப இங்கு வருவதுபோல் ஐம்பொன்னினுந்
செய்த கழங்குகளை இங்கிருந்து நீ ஏவ மேலே போய்த் திரும்புவனவாகிய
அக்கழங்குகளோடு நின் பார்வையும் தொடர்ந்து போகும் நோக்கை
அடைய காமாட்சி அம்மையே, கையில் அவ்வம்மனை ஏந்தி வீசிப்பிடித்து
ஆடுவாயாக !

அம்மாணப் பருவம்

வான்றோய்த் நாகத்தின் மேலுற்ப வித்ததோர்
மகவென வந்த குமர்
மாதேவ னுன்னைக்க லந்தவந் நாணிகழ்
வதுவையின் நாய கடுனாடு

தேன்றோய்த் போதுபந் தாடிக்க ளித்ததைச்
சிந்தனைக் கின்று கொணர்வான்
செஞ்சடைச் சோதியோ டன்பிற்க சிந்தவன்
திருவருள் எய்த நிலவில்

மான்றோய்த் ழற்பட ஈராங்க ரங்கொடும்
வாங்கிப்பெ யர்த்து மெறியு
மாதவஞ் செய்யெம தம்மைபெம் மானுடன்
மருவியொன் றுய சிவமா

ஞன்றோய்த் நெஞ்சமோ டேயாழ்த இன்பிலே
டம்மாண ஆடி யருளே !
ஆடும்பி ரானுடன் கூடுங்கா மாட்சியொண்
அம்மாண ஆடி யருளே !

அரும்பத உரை

நாகம் = மலை, வதுவை = மணம், போது பந்தாடி = மலர்ச் செண்டாடி.

பொருள்,

வான் அளாவிய இமய மலையிற் பிறந்து வந்த குமாரியே, மாதேவனாகிய சிவபிரான் உன்னைக் கடிமணம் செய்த காலத்தில் நீ நின் நாயகனோடு மலர்ச் செண்டு அப்போது ஆடியதை இந்நாள் ஞாபக மூட்டும் வண்ணம் அச்சிவ பிரானின் திருவருளை இனியும் அடைய வேண்டி சிவனோடு ஆடி, அவன் கையில் தாங்கிய மானும் மழுவும் நிலத்திற்றோய விட்ட இரு கரங்கள் கொண்டு வாங்கிப் பெயர்த்தும் எறிய அம்மனையைக் கை கொண்டு சிவனோடு சிவமாகும் உள்ளத்தோடு காமாட்சி அம்மையே அம்மாண ஆடுக !

அம்மாளைப் பருவம்.

கவித்தாடு முள்ளங்க ரந்தாடு மவனெடு
கலந்துற வாடி யுமையுன்
கரமிரண் டாடவுள் எங்கைசி வப்பூற
கைவளைக ளாடி பொளிர்

நெளித்தாடு நுண்ணிடை யணிந்தாடு கிண்கிணி
நெகிழ்தாடு கொண்டை சுடிகை
நெற்றியுற் றங்காட நிமிருவண் ணப்பூவில்
நிறையுவண் டாட உறவை

விளித்தாடு வீரென உரைத்தாடு வாண்முகம்
வியர்த்தாடி வாங்க மனையை
விடுத்தாடி முன்வலம் பின்னிடக் கைகொண்டு
விளையாடி இன்ப மடியார்க்

கனித்தாடு மம்மைமு வம்மனை யேயனைத்
தம்மாளை ஆடி யருளே!
ஆடும்பி ரானுடன் கூடுங்கா மாட்சியொண்
அம்மாளை ஆடி யருளே !

அரும்பத உரை

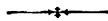
கரந்து = ஒளிந்து, நிமிரு = உயரமாகச் சூடிய, உறவை = நட்பினரை,
விளித்து = அழைத்து.

பொருள்.

சுந்தோஷித்து ஆடுகின்ற நின் உள்ளத்தில் ஒளிந்து ஆடுகின்ற அச்
சிவ பெருமானேடு கலந்து உறவாடுகின்ற உமை அம்மையே நின் கரங்
களாடவும், உள்ளங்கை சிவப்பாகவும் நீ அணிந்த வளையல்கள் ஆடிப்
பிரகாசிக்கவும், நெளித்தாடுகின்ற நுண்ணிடைநில் அணிந்த கிண்கிணி
ஆடவும், கொண்டை நெகிழ்தாடவும். சுடிகை நெற்றியில் ஆடவும்,
நிரூபியாக அணிந்த மலரில் மொய்த்த வண்டுகள் எழுந்து ஆடவும் உன்
நட்பினரை அழைத்து 'ஆட வாரிர்' என்று உரைத்து முகம் விபர்க்க
அம்மாளை ஆடி அச்சேடியர் வீசிய அம்மனையை வாங்கி வலசாரி இடசாரி
பாக எறிந்து விளையாடி நின் அடியார்க்கு இன்பம் அளித்தாடும்
அம்மையே மூன்று அம்மனைக் காய்களைக்கொண்டு, கா மா ட் சி
அம்மையே அம்மாளை ஆடுக !

அம்மாளைப் பருவம்.

இக்கேசு வைக்காதெ நிந்துமுன் அமுதவாய்
 இன்பேவ டிக்கும் எழிலோ
 டேஐம்ம லர்க்கணை யைச்சோர விட்டுமுன்
 ஈர்ப்பசைக் கண்ணு முளமும்
 மிக்கூறு தண்ணைய மேதருஉ மங்குசம்
 வீழ்த்திய ராங்கு சமொடு
 விட்டேயெ ந்தபா சத்தோய்ம னத்துவி
 ருப்பேமி குத்த இளையாள்
 திக்கேபு ரக்குமவ் வோரெண்ம ரோடறம்
 செய்யுமப் பன்னி யரோடும்
 தேவமா தாறுபே ரோடுமின் அம்மாளை
 செங்கைத்த லங்க ளெதிலும்
 அக்காலே டுத்தாடு விண்டோயு டுத்திரள்
 அம்மாளை ஆடி யருளே !
 ஆடும்பி ராறுடன் கூடுங்கா மாட்சியொண்
 அம்மாளை ஆடி யருளே !

அரும்பத உரை

இக்கு = கருப்பு, சோரவிட்டும் = இழந்துவிட்டும், ஈர்ப்பசை = தய
 வோடுங் கூடிய அன்பு, அங்குசம் = அழகிய தனம், திக்கே புரக்குமவ்
 வோரெண்மர் = திக்குப் பாலகராகிய எட்டுபேர்கள், விண்டோய் உடுத்
 திரள் = ஆகாயத்தில் விளங்கும் நட்சத்திரக் கூட்டம்.

பொருள்.

நின் கரத்திலிருக்கும் கரும்பைச் சுவைக்காது நழுவ விட்டும் நின்
 அமுதவாய் இன்பத்தையே வடிக்கும், நின் கையிலுள்ள உள்ள மலர்க்
 கணையை இழந்தும் அன்பு நின் கண்ணிலும், உள்ளத்திலும் அதிகமாக
 உண்டாகும். நின் கையிலுள்ள ஒரு அங்குசத்தை வீழ்ச்செய்தும்,
 இரண்டு அழகிய குசங்கள் உடையாய், பாசத்தை இழந்தும் நின் மனத்தில்
 மிகுந்த விருப்பம் உடையாய் ஆகிய நீ, இந்திரன், அக்கினி, இயமன்,
 கிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், சசானன் என்ற அட்டதிக்குப் பாலக
 றின் மணியையரோடும், சரசுவதி, இந்திராணி, இலக்குமி, அதிதி, அநருயை,
 அருந்ததி என்ற ஆறு மாதர்களுடனும், பிரகாசிக்கின்ற உடுத்திரளாகிய
 அம்மாளைக் காய்களை நின் எல்லா கைத்தலங்களிலும் ஏந்தி காமாட்சி
 அம்மையே அம்மாளை ஆடுக !

அம்மானைப் பருவம்.

ஒயில்காணு மாமயில் குரல்நாடு பூங்குயில்
உருமானு மந்த னெழிலி
உரைவாச கம்புகல் கிளைகுடு பூந்துணர்
உகுதேன ருந்து மறுகால்

பயில்வான வண்ணடை யிடுதாவி அன்னம்நின்
பதசேவை தன்னின் முழுக
பரைகாம மார்விழி யுமைதூது போவெனப்
பகர்யாவு மேற்க இசையா

வெயிலேயு மிழந்தமுத் தகலாழி யிற்படு
விரிசேப்ப கழ்த்த கனகம்
மிகவேயெ டுத்ததைத் திரளாயு ருட்டிமென்
மிருதாங்க ரத்தி லணைய

அயில்கூர்வி ழிச்சிவை பெருமான்ற னக்குவிடும்
அம்மாளை ஆடி யருளே!
அரனாரு டற்கிடப் புறமாய்ப்ப குத்தவுமை
அம்மாளை ஆடி யருளே !

அரும்பத உரை

ஒயில் = அழகு, மாணும் = போன்ற, எழிலி = மேகம், கிளை = கிள்ளை, கிளி, பூந்துணர் = பூங்கொத்த, உகு = சிந்துகின்ற, அறுகால் = வண்டு, வெயில் = பிரகாசம், அகலாழி = விரிந்த சமுத்திரம், விரிசேப்பு = பிரகாசி னின்ற பவழம், அகழ்த்த = தோண்டி எடுத்த, மிருகாங்கரம் = மிருதுவாகிய கைத்தலம்.

பொருள்.

நின் அழகையே கண்டு களிக்கும் மயிலும், உன் குரலையே நாடி யிருக்கும் குயிலும், உன் தோற்றத்தையே போன்றதால் அதையே கண்டு மகிழ்ந்திருக்கும் புயலும், நீ சொல்லும் வார்த்தைகளையே பேசும் கிளியும், நீ குடும் புட்பத்தில் தேனை நீங்காது அருந்தும் வண்டுகளும், நின் நடையைக் கண்டு பயில் அங்கு நடையிட்டு நின்பாத சேவையிற் முழுகி இருக்கிம் அன்னமும், ஆகிய இவைகளை ஒன்று ஒன்றாக "நீ நூதுபோ" வென மேலே சொன்ன எவையும் அம்மையாகிய நின்னை விட்டுப் பிரிந்துபோக சம்மதிக்காததால், முத்து, பவழம் பொன் இவை களைத் திரட்டிக் கையில் ஏந்தி சிவபிரானிடம் தூதாகச் செல்லுமாறு காமாட்சி அம்மையே நீ அம்மாளை ஆடுக !

அம்மானைப் பருவம்.

கொழுந்தேயெ மக்கருஞ் சிவப்பேற வித்தரன்
குடிக்காத ரத்தி லுதவு
கொடியேயு ருக்கொடு எளியோம்பி மைக்கவொங்
குலமேவி ளக்கி களிகாய்

விழும்போத ணைத்தெழ உகைத்தேதி ரும்பவும்
விடுத்தேபி டுக்கு முமைநீ
விருப்போடு மப்பர னிடத்தேப குத்தமர்
மிகுத்தாவல் கொள்ளி னடைய

எழுந்தோடு சந்திரர் விரைந்தோடு சூரியர்
இசைந்தோடு மங்கி கலைகள்
இருந்தேயெ மும்புமச் சரமேயு ணர்ந்தவை
இறைக்கேகு வண்ணம் மனனுள்

அழுந்தாசை கொண்டுமுச் சுடராங்க ழங்கொடுநீ
அம்மாளை ஆடி யருளே !
அரனாரு டற்கிடப் யுறமாய்ப்ப குத்தவுமை
அம்மாளை ஆடி யருளே !

அரும்பத உரை

கொழுந்தே = இளையவளே, உருக்கொடு = திருஉருவம் எடுத்து, களிகாய் = ஆடிக் களிப்பதற்கான அம்மனைக்காய், அங்கி = அக்கினி.

பொருள்.

இளையவளே! எமக்குச் சிவப்பேறு அளித்து அரனுடைய குடிக்கு அன்போடு உதவுங் குலக்கொடியே, திரு உருவங்கொண்டு எளிபேய்களா பிழைக்க எங்குலத்தை விளக்கி, ஆடிக் களிக்கும் அம்மனைக்காய் உயர இருந்து விழும் போது அணைத்துத் திரும்பவும் விடுத்துப் பிடிக்கும் உமையவள் ஆகிய நீ பரமசிவனுடைய இடப்பாகம் பெற மிகுந்த காதல் கொள்ளுவை எனில் அடைய சந்திரன், சூரியன், அக்கினி ஆகிய மூன்று கலைகளையும் அவைகளின் சலனம் உணர்ந்து அவை அரனோடு ஒன்று படும் சிந்தையோடு இருத்தி அம்முச்சுடர்களாகிய கழங்குகளைக்கொண்டு காமாட்சி அம்மையே அம்மாளை ஆடுக !

எட்டாவது அம்மாளைப் பருவம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது நீராடற் பருவம்

விங்குபுலை யோசிறிய தால்நெடூ து நீந்துமது
வெல்லுமோர் செயல தின்றல்
மிஞ்சுபுகழ் கஞ்சிக்கு லாலர்செயும் மண்கலசம்
மிக்குநன் றென்று கொண்டங்

கோங்கிவிழு கங்கைபுகு பஞ்சமொடு சக்கரநீர்
உயற்கா யாரோ கணம்
உதவிட்ட சித்தி கட மென்னுதீர்த் தங்களமகிழ்
வோடுநீ ராடு வாமயம்

யுங்குமதி யோடாவு கொன்றைமலர் உந்துமதை
அங்கையால் அள்ளி வெளியில்
அன்றுகறி செங்கைகொடு தள்ளுபுனல் தெள்ளுதுளி
அண்டருல கெய்து மாறு

வாங்குவளை யார்த்தசைய வண்ணமல ராலுதைய
மல்குநீர் ஆடி யருளே!
மண்ணிலுயர் சுஞ்சிநகர் மன்னிவளர் பெண்ணாரரி
மல்குநீர் ஆடி யருளே!

அரும்பத உரை

பஞ்சமொடு சக்கரநீர் உயற்கா யாரோகணம் உதவிட்ட சித்தி =
பஞ்சநீர்த் தநீர், சக்கர நீர்த்தம், காயாரோகண தீர்த்தம், இட்ட சித்தி
நீர்த்தம் என்பன, மல்கு = மிகுந்துள்ள.

பொருள்,

வளர்கின்ற நின் கொங்கைகள் சிறியன ஆகையால் இவைகளைக்
குடமொன டம்பி அதிக சலத்தில் நீந்தி ஆடுவது, நீந்துவதில் வெற்றி கரத
தக்கதல்ல ஆகையால் கச்சிக் குயவரிடம் ஒரு மண்குடம் பெற்று, அரன்
முடியிலிருந்து வழிந்து நிரம்பிய, பஞ்சம், சக்கரம், காயாரோகணம்,
இட்ட சித்தி என்ற நான்கு தீர்த்தங்களிலும் நீராடுங்கால அக் கங்கை
யுடன் மிதந்துவந்த, அரவு, பிறை, கொன்றை இவைகளை எடுத்து
வெளியே ஏறிந்து விட்டு, கைகளாலும், கால்களாலும் தண்ணீரைத்
தள்ளி அப்படித் தள்ளுதலில் நீத்துளிகள் வீண் எட்டும்படி காமாட்சி
அம்மையே நீராடுக !

நீராடற் பருவம்.

பண்டடியர் என்புருகி உள்ளமுழு தன்புவளர்

பண்பின ராகி உடலம்

பாயிருக ணின்பவமு தாறுநில மாயவிதன்

பால்மகிழ்ந் தாங்கு நசையின்

தொண்டரவர் நெஞ்சிளகு தன்மையொடு நெக்குநகி

தாயையுன் கோயி லணுகித்

தோயுமுடல் யாவுகனை நீருவி வீழுவர்கண்

தோற்றுமின் பச்ச லதியின்

அண்டர்முதல் எண்டிசையர் அங்ஙனினை வந்தனைசெய்

தன்புகொண் டாடி நெகிழ்வின்

அந்தரநின் ரோதமுகில் தாவுமழை போலமரர்

ஆட்டுநீர் கண்ணி விழிய

மண்டுமடி யார்பரவு மின்பமதின் சிந்திருகண்

மல்குநீர் ஆடி யருளே!

மண்ணிலுயர் கஞ்சிகர் மன்னிவளர் பெண்ணரசி

மல்குநீர் ஆடி யருளே!

அரும்பத உரை

என்பு = எலும்பு, நசையின் = விருப்பத்தோடு, சலதி = ஆறு, மண்டு அதிகரிக்கின்ற.

பொருள்

காமாட்சி அம்மையாகிய நீ காஞ்சிக்கு வருமுன் அடியார்கள் நின் பால் அன்புகொண்டு இன்பக் கண்ணீர்சிந்தி நிலத்தில் ஊறிய தலம் என்று இக்கஞ்சியில் விருப்பங்கொண்டு இங்கே எழுந்தருள தொண்டார்கள் நின்பால் அணுகி கோயில் முன் கிடந்த அவர்களை உடல் நளையும்படி கண்ணீர் மல்கியதால் அது ஆறுகப்பெருக, நின்னை வானோரும் அட்ட திக்குப் பாலகரும் அவர்கள் இருக்கும் இடத்திலிருந்தே பணிந்து அங்கிருந்து மழை பெய்வதுபோல் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிய, இங்ஙனமாக யாவரும் சிந்திய கண்ணீராகிய தீர்த்தத்தில் காமாட்சி அம்மையே நீராடுக!

நீராடற் பருவம்.

சத்தகடல் யாவும்டை கின்றதரி தாகுமதின்
தண்கடல் ஆடி மகிழ்தல்
சாந்தைமிசை யுள்ளமணி தர்க்கரிய தென்றுநுகர்
தாழ்புயல் ஏழின் முகவ

சுத்தசல மாகியுல கெங்குமத னுலுயிர்கள்
துப்புற வார்க்கு மழுதம்
சுத்தசிவ காமியுமை ஆயுநகர் ஆமதனுள்
துங்கமேழ் வாவி எனவெம

சித்தமெழு மேதுமடை விக்குல தீர்த்தமவை
சித்தியும மீயு மெனவிண்
செப்புபுகழ் சத்தகுளம உற்றெழுவ ருக்குரிய
தீர்த்தத்தின் முழுகி முறையால்

மத்தனையொர் பாகமுட லிற்பகிர வாவுடையோய்
மல்குநீர் ஆடி யருளே !
மண்ணிலுயர் கஞ்சிநகர் மன்னிவளர் பெண்ணரரி
மல்குநீர் ஆடி யருளே !

அரும்பத உரை

சாந்தை மிசை = பூமியின் மேல், ஏழின் = ஏழு சமுத்திரத்திலும்,
துங்க மேழ் வாவி = பரிசுத்தமான தடாகங்கள் ஏழு, சித்தியும் = சித்திய
போகமாகிய மோக்கத்தையும், மத்தன் = பூமத்தை அணிந்தவன்,
சித்தன்.

பொருள்.

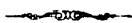
ஏழுகடல்கள் இருக்கும் இடங்களை யாதென உணர்ந்து அந்த ஏழு
கடல்களிலும் நீராடல் யார்க்கும் அரிது என்று உணர்ந்த 1. சம் வர்த்தம்,
2. ஆவர்த்தம், 3 புட்கலா வர்த்தம், 4. சங்காரித்தம், 5. துரோணம்,
6. காளழகி, 7. நீல வருணன், ஆகிய ஏழு புயல்களும், 1. உவர்,
2. நன்னீர், 3. பால், 4. தயிர், 5. நெய், 6. கருப்பஞ்சாறு, 7. தேன்
என்ற அவ்வேழு கடல்களிலும், முகந்து, சுத்தசலமாக உயிர்கள் அதனால்
பயனடைய அமுதாக வானிலிருந்து பொழிய, அது சிவகாமி அம்மை
யாகிய நீ சிறந்ததெனத் தேர்ந்தெடுத்த காஞ்சியில், எம் சித்தத்தில்
தோன்றும் எதையும் அளிக்கவல்லதாகவும், வானோரால் புகழப்பெற்ற
தாகவும், ஆகிய ஏழு தீர்த்தங்களாக அமைய, அந்த ஏழு தீர்த்தங்களில்
ஞாயிறு முதலாக ஏழு கிழமைகளிலும் அவரவர்களுக்குரிய தீர்த்தத்
தில் முழுகி சிவசிராநிடம் இடப்பாகம் பெறும் காமாட்கி அமையே
நீராடுக!

ஊதலைப் ரண்டுக்கரை மோதுநதி பாயுநில
 ஓதங்க சிந்த தலமுள்
 ஊசிநுதி மீதுதவ யோகமுட னுதனுடல்
 ஊடிடப் பாதி பகிர்வான்

ஆதரமொ டேபரம னன்றமரி விங்கவரு
 அம்மை செய்யு புரமென்
 றண்டர்புகழ் கச்சியினில் கூடிவரு மேழ்ந்தியை
 ஆளதி தேவ தைகளும்

சீதமுமிழ் பாதமலர் தோயுவண மேவருடி
 செம்மைசேர் தூய்மை பெறநின்
 சேவடிக ளேதவழு மிப்பதியி லேழினவர்
 தீர்த்தமென் ருக்கு மதனுள்

மாதரசி ஈசனொடு வேதமொழி பேசுமுமை
 மல்குநீர் ஆடி யருளே !
 மண்ணிலுயர் காஞ்சிகர் மன்னிவளர் பெண்ணரசி
 மல்குநீர் ஆடி யருளே !

அரும்பத உரை.

ஊது = சப்திக்கின்ற, ஓதம் = ஈரம், பகிர்வான் = பங்கிடும் பொருட்டு,
 தோயுவணம் = படியும் வண்ணம்.

பொருள்.

சப்திக்கின்ற அலைகள் புரண்டு கரையில் மோதுகின்ற நதி பாயும
 நில ஓதம் கசிந்த தலங்களுள், ஊசிமுனைகளில் அமர்ந்து பரமசிவன் உட
 லில் பாதி பகிர்ந்துகொள்ளும் பொருட்டு, பரமன் அமரும் இலிங்க உரு
 வீ உண்டாக்கும் இடம் என்று வானேறும் புகழ் கச்சிப்பதியில் கூடி
 வருகின்ற, கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நருமதை, காபேரி, குமரி,
 கோதாவரி என்ற ஏழு நதிகளையும் ஆளுகின்ற அக தேவதைகளும்
 அம்மைபாகிப நின் பாதங்கள் அவ்வேழ நதிகளில் படியுமாற்றான் நின்
 பாதங்களை வருடி அதனால் அவ்வெழுவர் செம்மைசோ தூய்மை அடைப
 வேண்டி நின் சேவடிகள் தவழும் இப்பதியில் அந்த ஏழு கன்னிபர்களுந்
 உண்டுபண்ணும் தீர்த்தத்தில் காமாட்சி அம்மையே ரோடுக !

நீராடற் பருவம்

ஆலெயிறி னைந்தலைய நாகணைகி டந்தறிது
யின்றுவிழித்த அளவில்
ஆருயிரே மம்மைசிவ காமியிளந் தங்கைமொழி
அங்குந லைச்சி எனவே

சாலெயில்கள் வாறுலவு காஞ்சிபுர மேகியவண்
தண்ணுலாம் நீரின் மகிழ்வால்
தாழ்ந்துவிடே யாடுமன மிக்குடைய ளென்பளது
தன்மனத் துற்ற வதுகால

பாலமுத மோடுபுனல் மாவடியில் ஓடவருள்
பாலிக்க பாறக டலினை
பண்ணிய காங்குடநி றைத்தவழ தங்கொணரும்
பன்னியோ நுற்ற நெடிய

மாலெழுமவ் ஓரைவலம் ஆகுநதி யிற்பகிய
மல்குநீர் ஆடி யருளே!
மண்ணிலுயர் காஞ்சிநகர் மன்னிவளர் பெண்ணாரி
மல்குநீர் ஆடி யருளே!

அரும்பத உரை

ஆலெயிறி னைந்தலைய நாகணை = விடப்பல் லோடுங் கூடிய சர்ப்ப
சயனம், எயில்கள் = மதில்கள், பன்னி = பத்திரி.

பொருள்.

விடப்பறகையுடைய நாகமாகிய அணையில் அறிதுயில் செய்யும
தருமால் துயிலினின்று விழித்தபோது, எமது ஆருயிர அன்னவொரு
அவன் தங்கையுமாகிய நீ காஞ்சி புத்தில் தீர்த்தத்தில் லீராகும் மனந்
தூடையாய் என்பதை உணர்நது தான்பள்ளி கொள்ளும்பாற்கடலை
செய்யரிய ரூடத்தில் விரப்பி, அதைத் தன் மனையாட்டியின் இடை யிற்றாக்
கக் கொண்டு வரச் செய்து காஞ்சியில் மாவடியில் பாலாறு என்னும் பொய்
நீராடு காஞ்சிக்கு வலமாக ஓடும்படியாகச் செய்து அப்படி பெருகி வந்த
தயில் பெருக்கெடுத்து வந்த புதிய வெள்ளத்தில் காஞ்சி காமாட்சி
அம்மையே நீராடுக!

தீர்த்தபு றங்களில் நீத்தக லன்றிரை
 தீரையோ தச்சலிலம்
 தீட்டும ணிப்பணி லத்தொடு சங்குசி
 வப்போ டாங்குகரை

சேர்த்தன வோடக லுககுளு டுக்குலம்
 திகழ்வெய் யோனுடனாய்
 தீங்களை னுஞ்சுட ருங்குள மண்முவஞ்
 செறிவும போன்றொளிர

நீததுறை யிற்பர மாகுநெ டுநதுகில
 நெடிகொள் பூநொடையல
 நீக்கிம டபபெடை அன்னமெ னத்தகு
 நடையால வாவிநடு

காற்படு கின்றம கட்டுந லந்தர
 கடிநீர் ஆடுகவே !
 காமம் லர்க்கணை நாதனு ழற்புக
 கடிநீர் ஆடுகவே !

அரும்பத உரை

நீத்த கலன் = திருமேனிவினின்று நீக்கிய அணிகலன்கள், லிரை = பத்தி, வரிசை, ஓதச் சலிலம் = சமுத்திரம், பணிலம் = முதது, அகல் = அகண்ட வானம், அண்மு = அருகேவரும், அஞ்செறிவும் = அழகிய திரளும, நெடி = வாசனை.

பொருள்.

தீர்த்தக்கரையில் அம்மையாகிய நீ நீத்த அணிகலன்களின் பத்திகள், மணிகளையும், முததங்களையும், பவழங்களையும் சமுத்திரம் கொணர்ந்து கரையிற் சோத்தது போன்றும், அததுடன் வானினின்று உடுக்குலமும், சூரியன், சந்திரன் இவைகளும் சோந்து வந்து சூலிந்தன போன்றும், தீர்த்தக் கரையில் ஒளி வீசவும் நீராட்டததுக்கு அதிகமாகத் தோன்றிய ஆடை நீத்தனவும், சூடக் களைந்த மலா மாலிகளும் நீர்த்துறையில் நீக்கி அனனம் தரையிலிருந்து நீரில் இறங்குவதுபோல் வானி நடுவில், சிவ பிரான் தலையிற் சூடிய கங்கை நின் பாதத்தில் படும்படியாகக் காமாட்சி அம்மையே நீராடுக !

நீராடற் பருவம்

கூந்தன்ம லர்ப்பொடி யோடுக லந்தநெய்

குழதத் தேனுடனாய்

கூர்விழி யாங்கயல் பாயும் வற்றெடு

குளநீ ரின்கலவ

நீந்தும் கட்டிமிர் சாந்தமொ நும்புனல்

நிறைசந் தத்துடனாய்

நீத்தம் லர்க்குவை யிற்படு கின்றவை

நெடிகந் தப்பொடிகூள்

மாந்திய வண்டுக ளோடுக ளித்திட

மலர்மென் கஞ்சமெனும்

வாசம லர்த்துணை யுங்கர மோடலர்

மடற்கஞ் சங்கலவ

காந்தவி டத்தொரு பாதிக லந்தபெண்

கடநீர் ஆடுகவே!

காமம லர்க்கணை நாதனு டற்புக

கடநீர் ஆடுகவே!

அரும்பத உரை

குழதம் = ஆம்பல், திமிர் = பூசிய, மாந்தி = குடித்து, சாந்தம் = சந்தனம், நீத்த = குடிக்களைந்த, காந்தன் = புருஷன்.

பொருள்.

கூந்தலில் வைத்த மலர் சொரிந்த கள்ளும், குழலில் பூசிய நெய்யும் சேர்ந்து வாவிரீரில் பூத்த ஆம்பல் சொரிந்த தேனுடன் கலவ, நின் விழி யாகிய கயல் வாவியில் பாய்ந்தோடுங் கயலோடு கலவ, நின்திரு மேனியிற் பூசிய சந்தனம், வாவியிற் கலந்த சந்தனக் குழம்போடு கலவ, நீ நீத்த மலரில் மொய்த்த வண்டுகள் வாவிரீரில் மிதக்கும் கந்தப் பொடியில் உள்ள மலர்ப் பொடியில் மொய்க்கும் வண்டுகளுடன் கலவ, நின் பாதங் களும் கைத்தலங்களுமாகிய தாமரை மலர்கள் வாவியில் பூத்த செங்கஞ்ச மோடு கலவ, காமாட்சி அம்மையே நின் நாயகனாகிய பரமசிவனிடத்தில் ஒரு பாதியுடன் உன் உடற்பாதி கலக்கு வண்ணம் நீராடுக!

நண்வன சம்மலர் நுதம சோகூடன்

தவழும் முல்லைமலர்

தாவிவ ள்ந்ததொர் காவிய ல்ந்துதீர்த்

தகமைச் சோலைநடு

பண்ணிய வாவியொ டும்புன லிற்படு

பலவாம் வாசமலர்

பைம்பொடி தாவம கிழந்துகு டைந்துரீ

படிந்தங் காடுகையில்

பெண்ணறு வோர்விரி வீண்ணுறை சேடியர்

பெருமா யத்தினர்மேல்

பேணிய கங்கையின் வாரியி றைத்துநின்

பெருங்கா தற்குரியோன்

கண்ணழ லாறுவ ணஞ்சொந் தும்படி

கடநீர் ஆடுகவே!

காமம லர்க்கணை நாதனு டற்புக

கடநீர் ஆடுகவே!

அரும்பதவுரை

தண்வனசம் = குளிர்ச்சி பொருந்திய தாமரை, உதிர்த்தகைமை = உதிர்த்தன்மை, ஆபம் = கூட்டம், பேணி + அகங்கையில் = ஆசைப் பெருக்கத்தால் உள்ளங்கையில், பேணிய + கங்கையில் = சிவன் ஆதரித்த கங்கையில், காதற்குரியோன் கண் அழல் = காதலன்றன் நெற்றிக் கண்ணின் நெருப்பு, காதலனிடம் உண்டாகிய காமாக்கினி.

பொருள்.

தாமரை, நுதம், அசோகு, முல்லை, காவிய என்ற பஞ்ச பாணத்துக் காய இவைகள் மலர்ந்து விழும் மடல்கள் நிறைந்த வாவியில் நீராடுகின்ற அம்மையே, சரஸ்வதி, இந்திராணி, இலக்குமி, அதிதி, அருகைய, அருந்ததி ஆகிய ஆறு மாதர்களும் தேவமாதர்களும் ஆகிய பெண்களின் கூட்டத்தின் மேல் ஆசைப் பெருக்கத்தால் அவர்கள் மேல் நீரை உள்ளங்கையால் வாரி இறைத்து அப்படி இறைக்கையில் நின் காதற் குரியோன் ஆகிய சிவ பிராஸிடம் உண்டாகிய காமாக்கினி ஆறு வண்ணம் அவன் மேல் பன்னீர் தெளித்தது போல் நீரைத் தெளித்து காஞ்சி காமாட்சி அம்மையே நீராடுக!

நீராடற் பருவம்.

விண்பட் டாடை யதனுடலில்
மின்னும் பொறிக னூடுவமைத்த
விலையிற் றுணை உகத்தருள
வேண்டு மெனுமெண் மலர்மகளிர்

ஒண்பா வாடை எடுத்தெழவும்
ஓதக் கலிங்கக் கருமுகிலின்
ஒருபால் வானச் சிலையருகிட்
டும்பர் கோன்மா மழைக்கிறைவன்

தண்ணென் மாரு தக்கடவுள்
தங்கட் டருமப் பத்தினியர்
தலைவிக் கெனவத் துகில்விரித்துத்
தழையுங் கச்சித் தடக்கரையில்

கண்ணை வற்குக் கருத்திருத்தக்
கடிகீர் ஆடி யருளுகவே!
கண்மூன் றுடையா ரிடம்பகிர்வோய்
கடிகீர் ஆடி யருளுகவே!

அரும்பத உரை

பொறி = பொட்டு, உடு = தாரை, தாணை = சேலை, எண் மலர் மகளிர்
= அட்ட இலக்குமிகள், வானச் சிலை = வானவில்.

பொருள்

விண்ணாகிய பட்டு ஆடையின் உடலில் பிரகாசிக்கின்ற உடுக்களாகிய
புள்ளிகள் அமைந்த விலையிலாத பாவாடை உடுத்தி யருள வேண்டும்
என்று அட்ட இலக்குமிகள் தாங்கி நின்றும், குளிர்ச்சி பொருந்திய கரு
முகிலாகிய சேலைக்கு வான வில்லாகிய கரையிட்டு அந்தச் சேலையை
இந்திரன், வருணன், வாயு இவர்களின் பத்தினியர் பிடித்து நின்றும்
கச்சித் தடாகக் கரையில் காத்து அம்மையுன் கடைக் கண்ணிலிருந்து
வரக் கூடிய உத்தரவுக்கு எதிர் பார்க்க காமாட்சி அம்மையே நீராடுக!

வாவுங் கலையின் மதச்சிமிழும்
 வாரும் மதமா விலாவெலும்பும்
 வகைசேர் வாசப் புழுகுநெயும்
 வண்ணஞ் சுண்ணம் மலர்ப்பிணையும்

நூவும் கந்தப் பொடிக்கலமும்
 துவருஞ் சந்தக் குழம்பகலும்
 சுடரிற் படுநற் புகையகிலும்
 நாவெள் ளாடி யொடுவிழிமை

பூவுங் கலனும் எடுத்தெடுத்துப்
 புறத்தே நிற்கு மெழுமகளிர்
 பொதுநின் ருந் மவனிடத்திற்
 பொருந்தும் நின்னை யழகுசெய்வார்

காவுங் கயமும் மலிபுரத்திற்
 கடிநீர் ஆடி யருளுகவே!
 கண்முன் றுடையா றிடம்பகிர்வோய்
 கடிநீர் ஆடி யருளுகவே!

அரும்பத உரை

வாவும் = பாயும், கலை = கலை மான், கலை மதம் = கத்தூரி, வண்ணம் = சாந்து, சுண்ணம் = பூசிக்கொள்ளும் பொடி, மலர்ப்பிணை = மலர்மாலையு, துவரும் = பூசும், (துவர்ப்பாகிய), ஆடி = கண்ணாடி, காவும் = தோட்டமும்,

பொருள்,

தாவுகின்ற கலைமானின் மதமும், கூந்தலை வார யானையின் விலா எலும்பும், கூந்தலுக்கான வாசனைத் தைலமும், நெற்றிக்கான சாந்தும், திருமேனிக்கான வாசனைப் பொடியும், அணிவதற்கான மலர் மாலையும், மேலே நூவக்கூடிய கந்தப் பொடியும், பூசுவதற்கான சந்தனக் குழம்பும், புகைப்பதற்கான அகிலும், முகம் பார்க்கும் கண்ணாடியும், சூடுவதற்கான புஷ்பமும், பூண்பதற்கான ஆபரணங்களும், தாங்கி சத்த கன்னியர்கள் பரமசிவனோடுங் கூடும் நின்னை, அழகு செய்யக் காத்திருக்க, தோட்டமும் தடாகமும் நிறைந்த காஞ்சிபில் காமாட்சி அம்மையே கீராடுக!

ஒன்பதாவது கீராடற் பருவம் முற்றிற்று.

பத்தாவது ஊசற் பருவம்

எண்சாணு டம்பெனு மிக்குச்சு வீட்டினி
 லேயுயர் உச்சி மேட்டில்
 ஏழினே டொருமுன்று நாடியென் னும்வடத்
 தீர்த்துப்பி ணித்து காணற்

கொண்ணை தோருயிர் என்னுமுஞ் சற்பலகை
 உங்ககா லாலு தைத்தே
 ஊக்கும்மி ரேசக பூரக மாமிவை
 ஓடித்தி ரும்பு வண்ணம்

கண்ணேயெ மக்கினிய பெண்ணேவ னக்கினியே
 கண்ணேறு மிக்க வுள்ளாய்
 காதலா னோதுவார்க் காதரத் தீதல்செய்
 காஞ்சிகா மாட்சி யெம்மை

புண்ணீர்ப்பெ ருங்குழி வீழாதெ டுத்துமை
 பொன்றாச லாடி யருளே !
 புண்ணியர்க் கன்பாய கண்ணியப் பெண்பினாய்
 பொன்றாச லாடி யருளே !

அரும்பத உரை

குச்சு = சிறு வீடு, ஏழினேடொரு மூன்று நாடி = தசநாடிகள், உந்த
 = எழும்ப, காலால் = உடம்பின் கால் உறுப்பால், (காற்றால்), இரேசகம்,
 பூரகம் = மூச்சு விடுதல், வாங்குதல், கண்ணேறு = திருட்டி, புண்ணீர்ப்
 பெருங்குழி = உதிரக்குழி, பிறவி.

பொருள்.

சிறுநில ஆகிய மனித உடம்பின் தலை உச்சியுடன் பிணைக்கப்
 பட்டுள்ள பத்து நரம்புகளாகிய, அத்தி, அலம்புடா, இடை, காந்தாரி,
 குஹை, சங்கினி, சிசுவை, சுழிமுனை, பிங்களை, புருஷன், என்னும் இவை
 களோடு ஊசற் பலகைபோல் சேர்க்கப்பட்டுள்ள உயிர், காற்று போக்கு
 வரத்தால் ஊசல்போல் ஆட, அவ்ஆஞ்சலி லிருந்து வேண்டுவார்க்கு
 வேண்டியதே அன்புடன் கொடுக்கும் காமாட்சி அம்மையே எமக்கு இனி
 பிறவா நலந் தந்து ஊசல் ஆடுக !

ஊசற் பருவம்

முக்குச்சி யின்றலைக் கம்பொன்மு டிக்குப்பி
முற்றும்பொ ருத்து மணிகள்
மும்முன்று மாமிரு பத்தேழு பன்னியர்
மோகன்ம திக்கு நிகரா

கக்குங்க திர்க்கன கத்தின்ப தித்திட்ட
கற்கட்டு வில்லை யுடனா
காதல்வி னைக்குமா ருடிக்க ளிப்புற
கச்சிப்ப திக்கு ளாடி

திக்குத்தி சைக்குளே முட்டும்ப டிக்காடு
தேனெழுந் தாடு சடையாள்
செம்பொற்ற டம்பல கைக்குக்க வின்றருந்
தெய்வப்பி ராட்டி உயர்வான்

புக்குப்பி னுல்விரைந் துற்றுக்க ளிப்பதோர்
பொன்றாச லாடி யருளே !
புண்ணியர்க் கன்பாய கண்ணியப் பெண்பிளாய்
பொன்றாச லாடி யருளே !

அரும்பத உரை

ராணிகள் மும்முன்று = நவமணிகள், மோகன்மதி = மன்மதனைப் போல் காமத்தை எழுப்பஞ் சந்திரன், கற்கட்டு வில்லை = கல் பதிக்கப்பட்ட பில்லை, தேன் = வண்டு.

பொருள்.

நின் கூந்தற் சடையின் முனையில் உள்ள மூன்று குச்சுகளுக்கும் அவைகளின் தலைக்குப் பொன்றைச் செய்யப்பட்ட கவசமாகிய குப்பியின் முழுதும் பொருத்தப்பட்ட கோமேதகம், நீலம், பவளம், புஷ்பராகம் மரகதம், மாணிக்கம், முத்து, வயிரம், வைடூரியம் ஆகிய நவமணிகள் முக் குப்பியில் உள்ள இருபத்தேழும் ஆகிய இருபத்தேழு நாயகிகளுக்குக் காம மெழுப்பும் ஆசை நாயகன் சந்திரனை ஒப்பாக உள்ளதும் கற்கள் இழைத்ததுமான தலையிற்கூடிய வில்லையுடனே காதல் உண்டாக்கு வண்ணம் மகிழ்ச்சியுடன் கலந்தாடும்படி திக்குகளில் வானில் தோய்ந்து ஆநிம் வண்டுகள் மொத்தத் (குழற்) சடையை உடையவ ளாகிய நீ ஊசற் பலகைக்கு அழகு தந்து ஊசல் சென்று திரும்பும்படி காமாட்சி அம்மையே பொன்னுசல் ஆடுக !

ஊசற் பருவம்

சொட்டுங்க ஞர்வதின் கச்சந்த ளர்ந்ததன்
தொங்கற்ப தக்க மிழிய
தோளுற்ற ணிப்பல ஆங்க றங்கிபூண்
சோதிக்கு ழைகள் நழுவ

எட்டச்சி வன்றனைக் கிட்டற்கு பாயமொன்
றெண்ணித்த வத்தின் விலகி
இட்டப்ப திக்குளத் துய்க்குங்க ணைக்கெனு
மின்கணைம் போது பிணையல்

மட்டற்று வார்முலை யுற்றுப்பு ரத்துதின்
மாற்பிற்பி றந்த மயலால்
வாடிச்சி வந்தர னோடுங்க லந்துநல்
வாழ்விற்க வாவி எழுமோர்

புட்பப்பு துத்தொடை பெட்டின்று வண்டிட
பொன்றாச லாடி யருளே !
புண்ணியர்க் கன்பாய கண்ணியப் பெண்பிளாய்
பொன்றாச லாடி யருளே !

அரும்பத உரை

சொட்டுங்கள் = புட்பத்தினின்று வடியும் தேன், இட்டப் பதி = மனத்
துக்கினிய நாயகன், பெட்டி = அன்பு.

பொருள்,

குடுகின்ற மலரின் தேன், திருமேனியில் வழிந்து ஓடுவதால், அணிந்
துள்ள கச்சு தளர்ந்து, அதிற் பெருத்திபுள்ள தொங்கல் இழிய, தோளில்
அணிந்த ஆரங்கள் ஒன்றோ டொன்று உராய்ந்து சப்திக்க, காதிற்பூண்ட
குழைகள் நழுவ, எட்டியுள்ள சிவபிராண அடைய உபாயம் ஒன்று
கண்டு கொண்டு, தவத்தினின்று விலகி, ஐம் மலர்க்கணைக் காய ஐந்து
வித மலர்களால் ஆய மாலையை அளவில்லாதபடி மார்பில் அணியி அது
போது நின் மார்பில் உண்டான காதலால் மாலை சிவந்து, நின் மார்பில்
புரண்ட மாலை சிவபிரானின் மார்பிற் றங்கி நல்வாழ்வு பெற ஆசை
கொண்டு அம்மாலை அப்பரமசிவனை அடைய அவா உடைய உன்மேல்
கொண்ட அன்பினால் தவண்டிட காமாட்சி அம்மையே பொன்னாசல்
ஆடுக!

ஊசற் பருலம்

செறியண்டம் யாவுங்க டந்தஞா னச்சகர்
திகழ்கின்ற சோதி தருமத்
திருஞான மாங்கதிர் என்னும்வ டம்பல
திதித்தெழுந் துற்ற அவையோ

டுறியிட்ட கலமெனப் புனைவித்த பொன்னாச
லுயிரோடு வாழு மறிவாங்
சூயர்வாய தீதென்ப துணராம லேயலைச்
நாசற்க விக்கு மளவில்

நெறியுற்று லாவுவெண் ணிலவோடு வெய்யவன்
நெடுவாவின் மாறி அவரை
சிமிர்காலி னாலுதைத் தகல்போது நடுவினில்
நிற்கின்ற ஞான ஒளியைப்

பொறிஐந்தி னுடைந் தமர்காம நோக்கியே
பொன்னாச லாடி யருளே !
புண்ணியர்க் கன்பாய கண்ணியப் பெண்பிளாய்
பொன்னாச லாடி யருளே !

அரும்பத உரை

செறி = மிகுந்த, திருஞான மாங்கதிர் = ஞானக்கதிர், திதித்து :
பெற்று, நெறி = வகுக்கப்பட்ட விதி, — நிலவு, வெய்யவன் = சந்திர கலை,
சூரிய கலை, கால் = கால் உறுப்பு, காற்று. நடு = சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்
கும் மத்தியில், பொறிஐந்து = ஐம்பொறியின் புலனடக்கம்.

பொருள்.

மிகுதியாகிய அண்டங்களுக்கு அப்பால் உள்ள ஞான ஒளி தருகின்ற
ஞானக்கதிர் என்னும் வடக் கயிறுகளாகிய நிலைபெற்ற அவைகளோடுங்
கட்டித் தொங்க விடப்பட்டுள்ள உயிர் என்னும் ஊசலோடுங் கூடிய
அறிவு, பெறுதற் கரியவற்றுள் உயர்வாகியது இது என்பது உணராமல்
அலைந்து, ஊசலாடிக் களித்து, உயிர் இடகலை, பிங்கலை என்பதாக மாறி
மாறி காற்றின் உதவியால் ஓடி அலைய, இடகலை, பிங்கலைக்கு நடுவில்
உள்ள ஞான ஒளியை அடைந்து அங்கே அமர்கின்ற காமாட்சி
அம்மையே பொன்னாசல் ஆடுக !

ஊசற் பருவம்

1) தக்க ளிப்பின்பெ ருக்கிற்கி ருப்பிட

நேயகச் சிப்ப தியனை

நித்தந்து தித்திடத் துற்றத்த பாகத்தில்

நிற்கும்ம னத்தி னுடனே

புத்தம்பு துப்புது தங்கக்க லிங்கநின்

பொற்பாமி டைக்க ணிந்துப்

பொன்னாச லின்மகிழ்ந் தின்பூச லாடவண்

போர்த்தியு டுத்து மெவையும்

அத்தத்து வன்றனை எப்துசித் தந்தனை

அற்றத்து றந்து விலகும்

அவ்வித்தி யாதத்து வத்தினம் மாயைபோல்

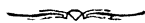
ஆங்குப்பு றத்தின் விலக

புத்திக்குள் நித்தங்க லந்தங்கி ருந்தபெண்

பொன்னாச லாடி யருளே !

புண்ணியர்க் கன்பாய கண்ணியப் பெண்பிளாய்

பொன்னாச லாடி யருளே !

அரும்பத உரை

நேயம் = அன்பு, இடத்து இடப்பாகத்தில், அத்தம் = பாதி, தங்கக் கலிங்கம் = சிதாம்பரம், (பொன்னாடை) பொற்பாம் இடை = அழகிய இடுப்பு, வித்தியா தத்துவம் = முத்தத்து வத்தினொன்று, மாயை.

பொருள்,

நித்தயானந்தப் பெருவெள்ளத்துக்குப் பிறப்பிட மாகிவனும் எமது அன்பனுமாகிய திரு ஏகம்பனைத் துதிசெப்து, அவன் இடப் பக்கத்தில் ஒரு பாதியில் இடங்கொள்ளும் மனத்துடன், புதுப்புது சிதாம்பரம் நின் அழகிய இடைமில் அணிந்து பொன்னாசலில் அமர்ந்து மகிழ்ந்து ஆடுகையில், அந்த ஏகம்பனை அடையும் நெஞ்சத்தை விட்டு மாயை விலகுவதுபோல் உடுத்த நின் ஆடை ஊசலின் வேகத்தால் விலகும்படி, எம் சித்தத்துடன் என்றும் கலந்த காமாட்சி அம்மையே பொன்னாச லாடுக !

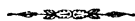
ஊசற் பருவம்

சததங்கொ டுககப்பெ றுமபொன்னி னுற்செயுந
தண்டையு ளார்க்கு மணிகள்
தங்கச்ச தங்கைக்கு வைத்தமுத தம்பலகை
யைத்தாளு கைத்த வமயம்

தத்திச்சி தர்ஹோடி அற்றுப்பு றம்போக
தண்மலாப் பாத மவையில
தங்கிச்ச வைக்குவண டச்சததி னுலெழுத
தாவலையொ வித்த கெனுமத

தத்துங்க டற்பாலெ முதுதுவ திப்பதியின
தங்கிறறெ னு டி னைத்துச
சங்கார்ப்ப ின்றினி ருந்தான்கி டருதுச
ருப்பத்தின மிது சயனப்

பொத்தின்க ளித்தகா மாட்சியெம அம்மையே
பொன்னாச லாடி யருளே !
புண்ணியாக கன்பாய கண்ணியப் பெண்பிளாய
பொன்னாச லாடி யருளே !

அரும்பத உரை

உகைத்த அம்மம் = செலுத்திய சமயம், கடற்பால = பாறகடல்,
பொத்து = தவறு.

பொருள்.

ஞானசம்பந்த பிள்ளையின் பொற்றாளத்துக்குச் சப்தம் கொடுக்கப்
பெற்ற காரணத்தால் சப்தம்பெற்ற பொன்றை செய்த தண்டையுள்
நவமணிகள் ஊதது, அதற்குள் இருக்க, சதங்கைக்கு வெளிப்புறமாகப்
பொருத்திய முததுக்கள், ஊஞ்சுற பலகை காலால் செலுத்தப்பட்டபோது
கூற சதங்கையிலிருந்து சிதறித் ததகி யோடி, பாறகடல் அலைபிவிருந்து
நீர்த்துளிகள் பறந்தன போன்றும, உகைத்த காலில் சூடிய மலர்களில்
மொய்க்கும் வண்டுகள் அசசத்தோடு எழுந்து அலைபோல ஒலிக்கவும்,
பாறகடலே இங்கு கச்சிப்பதிக்கு வந்து விட்டதோ என நினைத்துத் திரு
மால் நின்று கொண்டிருந்தவன் அமாந்து, அமாந்தவன் சருப்பத்தின்
ரீது கிடந்து செய்த இந்த தவறுதலைக்கண்டு களித்து காமாட்சி
அம்மையே பொன்னுசல் ஆடுக !

ஊசற் பருவம்

முப்பற்றி னோடுமுன் செய்துற்ற வல்வினை
முற்றும்கி டாத பசுவினை
முட்டித்தி ரும்பிமண் ணுற்றுத்த கித்திரு
மூள்வினை யைப்பொ டுத்துச்

செப்பும்பெ ணைப்பிளந் தம்பொன்சி தர்த்திமண்
திண்டாது தைத்து பதியைச்
சிந்தைக்கு ஞ்நன்றிக்க லந்தபோ தாடிய
சேனாச லான்க ளிக்க

இப்பூம டந்தைநின் பொற்பாம்ப தங்களை
ஏத்தித்த வத்தி னுதவி
இக்கச்சி யின்றிரு மாலோடி ருக்குமா
நேகம்ப முற்ற பரமாம்

பொற்றம்ப மோடமர் சிற்றம்ப லத்துமை
பொன்னாச லாடி யருளே !
புண்ணியர்க் கன்பாய கண்ணியப் பெண்பிளாய்
பொன்னாச லாடி யருளே !

அரும்பத உரை

பசு = ஆன்மா, மூள்வினை = உண்டாகின்ற நலவினை, திவினை இரண்டு,
பொடித்து = சுட்டுச் சாம்பலாக்கி, சேண் ஊசல் = அகல னீளமான ஊஞ்சற்
பலகை, ஏகம்பம் = திரு ஏகம்பன் எழுந்தருளிய தலம்.

பொருள்.

மூன்று ஆசைகளும் நீங்கப் பெறுத ஆன்மா பதியை அடைய
முயற்சி செய்கையில் மேலும் கீழும் ஊசலாடி அதுபோது பெண்ணாசை
யைத் தகாத்து (அம்மையின் ஆகத்தைப் பிளந்து ஈசனோடு கலந்து)
பொன்னாசையை நீக்கி (ஊசல் ஆடுகையில் அணிந்திருந்த பொற்கலன்
கள சிதற) மண்ணாசையினின்று விலகி (ஊசல் ஆடுகையில் பூமியை
உடைத்து) ஊசல் ஆடும்போது நின் பாதங்களைப் பூமாதேவி தன் கரங்
களால் ஏந்தி, நீ செய்யும் தவத்துக்கு உதவி அப்பூமாதேவி கச்சியில்
திருமாலுடன் இருக்க அருளி பரமாகிய பொற்றம்ப மோடு அமர்ந்துள்ள
உமையவளே, பொன்னாசல் ஆடுக !

மின்னிடைது வண்டசையு சங்கிலிபி டித்தகர
 வெள்வளைச் சங்க மசைய
 மேகலைத ளர்த்தமையின் றோளசைய பொற்கடகம்
 மின்னிக்க ரத்தி நிழிய

சென்னிமுழு தும்புனையு நன்மணிபொ ருந்துபல
 செம்பொற்க லன்க ளசைய
 தங்கௌொடு சூரியர்பு ரண்டசைய நீண்டகுழை
 செய்யமென் றோளி னசைய

பன்மணிவ டங்களசை யும்பொழுதி னங்கிளைய
 பச்சிளங் கொங்கை யசைய
 பாரமலர் மாலைபுர ளவ்வமயம் மொய்வரிப
 ரந்துபு ரத்தி னகல

பொன்னுலகொ டெவ்வுலகி னும்நிலைகொள் வாரசைய
 பொன்னாச லாடி யருளே !
 புண்ணியர்க ளன்பிணுளை உள்கவமர் எம்மிறைவி
 பொன்னாச லாடி யருளே !

அரும்பத உரை.

மேகலை = இடையணி, அமை = மூங்கில், கடகம் = கங்கணம், வரி = வண்டு.

பொருள்.

மின்னலைப் போன்ற இடையசைய, அசைகின்ற ஊசலின் சங்கிலி யைப் பிடித்த கைகளில் அணிந்துள்ள வெண் சங்க வளைகள் அசைய, மேகலை தளர்ந்திழிய, மூங்கிலை யொத்த தோள் அசைய, அணிந்த கடகம் பிரகாசித்து கைசிலிருந்து நழுவ, அணிந்த ஆபரணங்கள் அசைய, சூரிய சந்திரர் அசைய, குழைகள் தோளில் அசைய, மார்பில் அணிந்த வடங்கள் புரண்டதனால் இளங் கொங்கைகள் அசைய, அணிந்த மாலைமில் மொய்த்த வண்டுகள் பறந்து பக்கத்தில் செல்ல, சகல உலகங்களிலும் நிலை பெற்றவர்கள் அசைய, காமாட்சி ஆம்மையே பொன்னாசல் ஆடுக !

ஊசற் பருவம்

தேசுலவு வானினடு வோடுபிணை கின்றவடஞ்
செம்மனத் தன்பு கருணை
தினரெமை ஆளுமிகு நற்பசையீ ரத்தினோடெஞ்
சிந்தையா மூசல மகிழ்வோய்

காசொளிய கைப்பொருள்கி டைத்தபொழு திற்றநுமம்
காமியம் என்னு மிவர்கள்
கைக்கொடுநன் நெஞ்சமெனு மூசலைய சைக்கமனம்
கட்டுண்ட லீல்த வமயம்

ஆசுலவு மப்பொருள டைத்துமுயர் மெய்ப்பொருளை
ஆக்குமோ ராறு ணர்கிலேம்
அன்பினுமை நின்னருளி தோவடியர் மோக்கமுற
அன்புவைத் தெம்முள் நிலவிப்

பூசுகள பத்தினமர் வாசமுல கெங்குமெழ
பொன்னாச லாடி யருளே !
புண்ணியர்க ளன்பினுனை உள்கவமர் எம்மிறைவி
பொன்னாச லாடி யருளே !

அரும்பதஉரை

தேசு = பிரகாசம், பிணைகின்ற = கட்டியுள்ள, (கயிறு) தினர் = திக்
கற்றவர், ஆசு = குற்றம், வாசம் = கன்மணம்.

பொருள்.

பிரகாசம் பொருந்திய வானின் நடுவோடு பிணைக்கப்பட்டுள்ள
நான்கு வடங்களாகிய அன்பு, கருணை, பசை, ஈரம் இவைகளினோடு
சேர்த்துள்ள சிந்தை என்னும் பலகையில் அமர்ந்து ஊசல் ஆடுகின்ற
அம்மையே, காசின் வடிவமாகக் கைப்பொருளை அடைந்தபொழுது
பொருளின் ஒருபுறம் தர்மமும் மற்றொருபுறம் காமியமும் இருந்து நெஞ்ச
மாகிய ஊசலை ஆட்ட, நெஞ்சம் அலையும் காரணத்தால் மெய்ப்பொருள்
யாதென்று உணரோம், இது நின் அருளுக்குப் பொருந்தியதல்ல,
காமாட்சி அம்மையே, அடியேங்கள் மெய்ப்பொருளாகிய மோட்சம்
அடையுமாறு எம் உள்ளத்தில் இருந்து உதவி ஊசல் ஆடுவாயாக !

ஊசற் பருவம்

பாதமணி சாலமவை ஓலமிட மாறிஉதை

பாதங்க ளாலெ முந்த

பாரினொவி யாலரவு பாயஇடி யோடுமழை

பாரின்பொ ழிந்த தேபோல்

கூதன்மிகு சோலைநடு வார்டுடம்வ டத்தீடகு

லைக்கனிச் சாறு சொரிய

கூவுமறு கால்வளரு தீம்பழமு தீர்த்தெவையும்

கொண்டுலாம் ஓடை மருவு

சீதமலர் தாவுதரு தாவிக்கிளை யுடுலவி

சேய்குரங் காடு பதியில்

தீந்தமிழி னாற்கலைஞி ஊசலிசை பாடிஇரு

செய்யகைத் தாள மிடுமப்

போதகம் கிழ்ந்துபிலா காசவுந வாயவுமை

பொன்னாச லாடி யருளே !

புண்ணியர்க ளன்பினுனை உள்கவமர் எம்மிறைவி

பொன்னாச லாடி யருளே !

அரும்பத உரை

பாதமணி சாலமவை = பாதத்தில் அணிந்திருக்கின்ற அணிகளாயாவும், கூதல் = குளிர்ச்சி, வார் குடம் = பெரிய குடம் போன்ற பலாப் பழம், குலைக் கனி = வாழைப்பழம், அலுகால் வளரும் தீம்பழம் = மாம்பழம், மருவு = நெருங்கியுள்ள, போதகம் = போது + அகம் = பொழுது + உளளம்.

பொருள்.

பாதத்தில் அணிந்த அணிகலன் சப்திக்க மாறி மாறி உதைக்கின்ற திருப்பாதத்தால் பூமியில் உண்டான சப்தத்தால் அரவு தம் இருப்பிடமிருந்து வெளியாகிப் பாய, இடித்து மழை பொழிந்ததுபோல் சோலையில் மா, பலா, கதலி கனிந்து நீரோட்டமாகப் பழச்சாறு ஓட அந்த அருவி யின் பக்கத்தில் உள்ள மரங்களில் குரங்குகள் ஏறி கிளைகளின் வழிபாகப் பாய்ந்து உலவும் காஞ்சி புரத்தில் சரஸ்வதி தாளமிட்டு ஊசற்பாட்டு இசைக்கும்போது உள்ளம் மகிழ்ந்து இசைக்கொப்ப பிலாகாச உருவின ளாகிய காமாட்சி அம்மையே பொன் ஷாசலாடுக !

பத்தாவது ஊசற் பருவம் முற்றிற்று.

காஞ்சி காமாட்சி அம்மை பிள்ளைத்தமிழ் முற்றுப்பெற்றது.

10510 CANAL ST. DUNN, ST. LOUIS, MISSOURI

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு தலைகள்

ஸ்ரீ மனோகந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம்—

முதற்பாகம் ரூ. 2-0 2-ம் பாகம்
புத்தசரித்திரம், பேளத்த தருமம், பேளத்த சங்கம்
மணிமேகலைக் கதைத் தொகுக்கம்
உதயனன் சரித்திரத் தொகுக்கம்

தக்கயாகப்பரதி: (பழைய உரைபுடன்)

பாசவதைப்பரணி: (குறிப்புரைபுடன்)

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகம்

திருக்காளத்திகா தருலா

நிருபர்களின் தயக்கம் தருவது
நீதப்பு வணிக தருவது

**தமிழக வணிக
சேவையலா**

தேவையுள்ள
புத்தகங்களைக் கோவை

பழமலைக் கோவை
தலைநகர் கோவை (உச்சில்)

**தலைசைக கோவை (அச
மதுரைச் சோத்தநாதரூபா**

மதுரைச் சோதகநாதர்
தமிழர் கோயிலுலா

கடம்பர் கோயிலுலா
சிதம்பரத்தார்மத் சிலேஸ் வெண்பா

திருக்கழுக்குன்றச் சிலை
திருவெய்யப்பாண்டிச் சீகாண்டி

வனவலமுமண்க்கோ
தந்ததேதாமிலந்தாமி

சங்கர கோயிலிலந்தாதி

~~உத்தரவு (சங்கர நயினா ரெக)~~

மதுரைச் சோக்கநாதர் தமிழ்விதூதர்

கச்சி ஆனந்த குத்திரேசர் வண்ணோ

பத்மதீபா தர் தேன்றல் விடு

சிறுவர்வளத்துறைக்கோவை)

மதுரைச் சோக்கநாதர்

திருமயிலைத் திரிபந்தாத்

பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்

கோட்டையூர் ஸ்ரீசிவக்கொழுந்துதேசிகர் பிரபந்தா

புதிர்வைச்சிகந்தரம்பின்னையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு

(2-ஆம் பதிப்பு, 1926): 44 பிரபந்தங்களும்

வேறு பாடல்களும் அடங்கியது

வேத பாடல்களும்
விளக்கோட்டிப் புராணம்

வினா 3: தா.டி.ப.பு.அ.வி. ...
 திருவள்ளூர் மாவட்டம் திருவிடைமருதூர் அருகே...

திருவாலையுடையார் திருவிடைமருதூர் கந்தையார் பாரணம்

மண்ணுப் படிக்கண
தெரியும். பாரணம்

தமிழ்நாடு புரட்சி
விடுதலைப் போராட்டம்

திருவாஞ் தியாக

கிடைக்காது: பிரதான விவரம்,

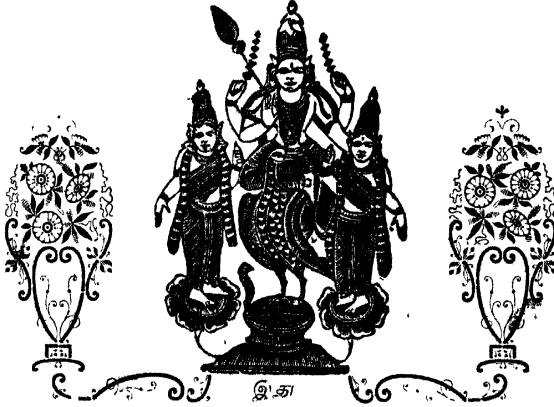
தமிழக அரசு, திருச்சி, 1971

திருவேட்டசுவரன் பேட்டை, செ

உ
சிவமயம்.

திருவிலஞ்சி குமாரசுவாமி பிள்ளைத் தமிழ்.

சேங்கோட்டை மஹாவீரர்வான் கனம்
கவிராஜ பண்டாரத்தையா அவர்களால்
பிரசுரிக்கப்பட்டது

இலக்கணம்

P. ராமநாதசுவாமிநாதர்

விருத்தப்பதிப்பு

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்களாகிய
கனம் M. R. அருணாசலக் கவிராயரவர்கள்
கனம் M. R. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களால்

மதுரை

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிடப்பட்டது.

சுத்தப்பதிப்பு.

இதன்விலை ரூ. 1.00 [அணா 4]

சிவமயம்.

பாயிரம்.

அகவற்பா.

தெண்டிரைக்கடலைமண்டிடுங்கலையாய்ப், புனைபுவிமகளின்கனி
திலதம்மெனத், தண்டமிழ்ச்செல்விதங்கிடுஞ்சிறப்பமை, பாண்டிநா
டதனிற்பல்வளமிசூந்த, அரணுறைதிரிகூடாசலத்தருகுள, இலஞ்சி
சூழ்நற்றிருவிலஞ்சிமாநகரில், எம்மனோர்ப்புரக்கவினிதுறையிறை
யாம், குமாரசுவாமி குளிர்கழற்கன்பால், மங்காதசெந்நெல்
வளர்செங்கோட்டையில், உதித்தநற்கலைபயின் றுயர்மஹாவித்துவா
ன், இயலிசைநற்கவியிராஜபண்டாரத், தையாவவர்கள் அவ்மொடிய
ற்றி, ஏறக்குறையவிரிபுபத்தைந், தாண்டிகளாயின அளவில்கற்பனை
நிறை, பின்னைத்தமிழாம்பெருநூலொன்று, தேங்கமழ்சோலைத்தென்
காசிபிலுறை, கானுகோவென்னும்கண்ணியகுடியில், பாதுவாய்வருச
பா பதிப்பிள்ளையவர்கள், ஏட்டுப்பிரதியா யிருந்ததையென்கவி,
யோட்டிடுந்தன்மைபோ லுதனினதன்றியும், ஏவரும்வாசித் தின்புற
க்கருதிய, என்மனமகிழ விரும்பொருளுதவினர், இலஞ்சிமாநகரில்
ஏர்கெழுநற்குடிப, பிறந்தநற்கோனிற் பெருங்கணக்காய்வோன், ஆண்
டியப்பேந்தர் நன்பொடுகொடுத்த, பொருளுதவியுங்கொடு புண்ணிய
ம்வந்ததென், நெண்ணியங்கூடலி லின்புடனடைந்து, என்னுயிர்க்குபி
ராயிலங்கடுகுமரன், அருளேமுன்னிட்டிதை யச்சிடுவித்தேன்
வடிவேலவன் றிருமலரடிவாழ்க, அச்சிடப்பொருள்தந் தவாந்நிவா
ழ்க, இச்சகற்கன்னி லிசைப்பவர்வாழ்க, கேட்போர்யாரும் கிளையு
டன்வாழ்க, இலஞ்சிமாநகருளோ ரேவரும்வாழ்க, அருண்மிகும
ரவேளடியார்வாழ்க.

ஷண்முகதாஸன்.

இலஞ்சி

உ
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்

ஶுற்பரிசோதகர்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்.

செய்த

சிறப்புப்பாயிரம்

செநதமிழ்கதெய்வமுமுதலா சிரியனுமாங் குறுமுனிவன்
செய்தபூசை, கந்தநிமிடததிலஞ்சந் கரகதனஞ்சக கரதகனையா
முபாய, முந்தவுரைக தின்னான்செய் தென்னிலஞ்சிக் குமரவேண்
மொய்ம்பிற் கொண்ட, சந்தமலி யீரைநது பருவமழிக் திம்ம்பிள்ளைக்
தமிழ்ப்பா மாலை. (க)

அக்கராட் செவ்வரண்வாழ் கனிராச பண்டாரத் தையா வெ
ன்ன, வந்தநா வலவனசெய் தானென்னக கேட்டதுண்டம மாலை
தன்னை, வந்தநா ளாசினிலிட டொன்றைபா யிரமாகக் கெவர்க் கு
மீநகான், கந்தவேண் மெப்பபகதி கனவினிலு மறவாமார்க் கண்ட
ன் போலவான். (உ)

இலஞ்சிறகர் வேளாளர் குலதிலகன் கல்லியரி வினொல வாய்
மை, நலஞ்சிறக வொழுக்கிது சண்முகவே லாபுகமா மாமம பெற்
றேன, பலஞ்சிறக விததொன்றைப பற்பலவா விளைக ஆபிரக துப
பகுத்து கல்து, குலஞ்சிறக தெனறதிலே யுதித்தவருக கிண்கரி
தோ டுயங் காலே. (ஈ)

இராகம பாச

ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சண் முகவேலாபுகனே. சாமிநான்மகிளேனே, தன்முகவேலாபுகனே.

அநுபல்லவி.

விண்ணிலுறைபுமபிடி

மேவுவ துகாவுளாபு

எண்ணிவிதைஞ்சிமுடி

பேறு மனே வாய்க் கடி

(அண்)

சுரணம்.

1. அநகரிபரைபாலா

அருள்புகிறிதைலா

மந்திரவடி வேலா

வணங் குவேலாககண்டலா

(அண்)

2. வன்னிமணாககந்தா

வரமருளிசு சுந்தநா

உளாபடிதிகந்தா

னுபயமலாபபகந்தா

(அண்)

3. பத்தனாசன்முசனறுதி

பரவுகருணைகி

சித்தர்கட் துயர்நதி

சிறககுமிலஞ்சிபாதி.

(அண்)

உ

சிவமயம்.

திருவிலஞ்சி குமாரசுவாமி

பிள்ளை த்தமிழ்

காப்பு.

முகிலொன்றுபாற்கடன்மடுப்பதுகடுப்படுநடு மோட்டுப்பனைக்
கைநீட்டி, மூவுலகுமீன்றவுமைகும்பப்படாமுலை முகட்டுப்பகட்டின்
முட்டித்; துஃலொன்றுமுத்தரியநனைவுறப்பெருகுபாற் றுள்ளருவி
வெள்ளமாந்தித், தோய்ந்துநீந்திக்களித்தாடுமொருகன்றூனை துணைய
டிக்கன்புசெய்வாம்; பகலொன்றுசெஞ்சுடர்புறத்திருள்கருட்டுமப்
பான்மைபோலிருபொழுதுமென், பல்வகையகத்திருள்சு ருட்டுமொ
ருநூனப்ர பாகரணைமகளிர்கூந்தல்; அகிலொன்றி லஞ்சிகமழ்தென்னி
லஞ் சிக்குமர குருபரணையமர்வாழ்வை, யள்ளிலையவேற்கைப்பி ரா
ணைப்பராவுஅமென் னதிமதுரகவிதழைகவே.

நூல்.

காப்புப்பருவம்.

திருமால்துதி.

தேமேவுதமிழங்கடம்புந்தடம்புயத் திரண்மணிக்குவடுபூத்
துச்,செக்கர்வானென்னவருமோராறுதிருமுகத் திங்களஞ்சிறுகுழவி
யைக்; கோமேவுசெந்தமிழிலஞ்சிவேலவனைத்ரி கூடாசலத்தெம்பிரா
ன்,கொத்தடியர்குலமெலாந்தழையவருமரசினங் குமரணையிந்துகாக்
கப்; பூமேவுமுந்தியிற்பலபுவனபந்தியைப் பூத்துமுறைகாத்துநின்ற,
பொருவரியநீலப்பொ ருப்பைக்கருப்பைப்பு காதுபுக்கந்திரற்குக்; கா
மேவுமரசிருப்புதவுசக்ராயுதக் கடவுளைக்குடவளைக்கைக், கண்ண
னைத்தண்ணநது முய்மெளலியானைமங் கலவாழ்த்திநைத்துமன்றே.

சிவபெருமான் துதி.

அரவின் முகமண்டலமுமமுதமயமொன்றநில வார்சடைக்கொத்
தேறு நீன்பிறைக்கீற்றனை, அமுதபலிதந்தபலமுனிவரம்மடந்தையரு
மாசைமுற்றிச்சோரு மாதவக்கூத்தனை; அருவிசொரிகங்கைமதுவொ
ழுநுரைபொங்குபுனல் வார்திரைச்சிற்றாறு சூழ்துறைத்தீர்த்தனை,
அகிலபகிரண்டமுமொரடியினிலளந்தழுகில் காணுதற்கெட்டாத
சோதியைச்சீர்ப்பொலி; பரவையனைசென்றுகவிபரவசமியம்பிவருநா
தினைச்சொற்றருளு நீதினைப்பூத்தொளிர், பனிவரைமடந்தைபெருகு
ழல்மொழிமடந்தையொரு பாகனைச்சொற்காதி போகனைப்பாக்கிய; ப
லமிக்குறும்பலவினிழல்மிகவிளங்குசிவ லோகனைக்கர்த்தாவை யேக
னைக்கூர்த்தெழு, பழமறைக்கடந்தலறவழியடியார்தெண்டனிடு பாதனைக்
குற்றொல நாதனைப்போற்றுதும்; விரிதிரைமுகநுரவமணிவிசிறுசெநதி
நகர் மேவுகப்பற்சேரு மாழ்கடற்சேர்ப்பனை, மிர்கமதகதம்பதளபரிம
ளசுகந்தபுய பாரனைக்கம்பூர பானிதக்காப்பனை; விகடதடகும்பகட்குர
டமதகுஞ்சரவி நாயகற்கதம்பர்வி சாகனைச்சேட்பொலி, வெறிகமழ்
குறிஞ்சிமனைவரையுமடந்தையால் விகாரமுற்றுச்சாப வேடரிற்
றோற்றிய; குரிசிலைமணம்புணர்தல்குறமகள்விரும்புமனு கூலனைக்கட்
டாரி வேலனைக்கோற்றொடி, குலவுகரசுந்தரிபொன்மனையிலவளர்குஞ்
சரிம னுளைச்சப்பாணி கூடுகைக்காப்பொலி; குமுறவொருபுண்டரி
கன்மணிமகுடபந்திபுடை கோபனைக்கற்றோர்கு ழாமெடுத்தேத்திய,
கொழிதமிழிலஞ்சிகர்த்தழைபவளருஞ்சிறு மாறனைக்கட்டாண்
மை வீரனைக்காககலை. (உ)

பராசத்தி துதி.

வல்லம்புகொள்வீதியினுமவளர்கோபுரத்தினும் வயங்குசெறிநீள
ருவிமணிகா லுமவைப்பினும், வழங்குமொருமூவரையுமகவாய்வளர்
த்திய வளந்தரணிபிடநிலைசொலவேதொழப்புகல்; குலங்கெழுசுராத்
பர்ம்குடகோடிதுற்றிய கொழுங்கதிர் நிலாமணிகள் வெயிலாயெரிக்க
வோர்; குறும்பலவினிழலுறைகுழல்வாய்மொழிக்கொரு குழந்தை
டியேழுமுதும் வழிபாடியற்றுவாங், கலங்குகடல்நீர்சொரியஅயிராவ
தத்தெழு கடுங்குலிச தாரணனுமடவாள்சூயத்திடை; கலந்தினிதுவ
ழுவொருமபிலவா கனத்தெழு கடம்பயலர்சேர்ப்புயபன்னிருபரவெறு

லை, யிலஞ்சிகர்வாழ்பவனையெனையாளுமப்பனை யிலங்கழைலாரெழு
தழுடியாதபொற்பனை; யிலங்குசுபர்வேலவனையிமையோர்களைவப
பையென் னிவ நகுமரையகனையியல்பாய்வளர்க்கவே. (௩)

செண்பகவிநாயகர் துதி.

ஆனனமனினங்கியபனைததடக்கைச்சேர்த்தெழு பாரதபெருங்க
தைவடித்தெடுத்தகாதடியோர், ஆயிரகெடுஞ்சிகரபுத்தகத்திற்றீட்
டிய ராமுடியகனபுவிபுரதகுமொற்றைக்கோட்டனை; வானவர்பெருந
தகையைவரகிரககைபார்த்துபன் மாமுடிபுனைநகசரணாதனைபபற
றார்க்கொரு, வாலுமைமடங்கலென சிறகுமவெற்றிததாக்கனை மாரி
ொரிசெண்பகவனக்கழிற்றைப்பேற்றுதும்; பானல்கமழுஞ்சரவ
ணத்துதித்துக்கார்த்திகை பாலொழுதும்பழுலையைக்குடித்துபபார்
த்தெழுபார்வையிலிரங்கியொருபாட்டுந்குப்போர்த்தப டாமுலை ம
கங்கவிலெடுத்தனை கதுபபார்ப்பதி; வானுலவுசெங்கண்விடைமக் கர்
வைத்துத்தேற்றிநி வானிதரவாதகிறுபொற்றறிக்கைக்காபயனை,
வாழ்வு ராபிலஞ்சிகர்வைபபெய்யபிற்சாகுதம் னோரதுரகதரம
னிரபொருபணைநகாகவே. (௪)

திருமகள் துதி.

வெங்கடாங்கரடக்கடாங்கவிழ்நூற்றுமத வேழங்கடாந்தடக
கை, வெம்பனியினிததசெமபருதிபொருவுஞ்செம்பொன் கின்பும
பங்காரட்டப; பொங்குபுணகுதும்பமேந்தபைங்குந்தலம் பிடி கள்
போற்கவரிகாலப், புடைநின்ற முடி பொறுத்தரிவனபபூநதவிசு போ
நதபெண்ணைசகாகச; கொங்குலாஞ்செழுமலிலஞ்சிபிறகினைவரால்
கொழுமலிலஞ்சிமேறபோய்க். கொண்டல்துன்னிளிகொண்டிரங்கு
தெனிலஞ்சிபிறகுமரனைசமர்கடநக; சிங்கமாழுனைமுதலிடப
கைவேறந் செவ்வேல்வலநதிறதுக, தேவேந்திரநகரவந்தததிரவா
ழியைத தேவர்கேனாபதியையே. (௫)

பிரமதேவன் துதி.

தனிகொண்டமுதண்டமண்டபமபணிகொண்டு சேவகேடிகளுரி
ந்துச, ரெநதாமரைப்பொலந்தவிசிலவெண்டாமரைத் தேவியுடன்
மேவியவற; பணிகொண்டமகவாடல்கண்டனையனியைபாடல்பார்கு

சு திருவிலஞ்சி குமாரகவாமி பின்ளைத்தமிழ்.

தகமகிழ்ந்துபூத்துப், பல்லூழிவாமுமொருதொல்பெருஞ்செல்வம்
படைத்தவன்காக்கமன்னே; மணிகொண்டகட்செவிநிதம்பக்கதம்ப
முலை வள்ளிபடர்கொழுமொம்பராய், வளர்கின்றபன்னிருதடம்புயனை
யென்னிருகண் மலையையமாணிக்கமலையைத்; தணிகொண்டனுண்டுழி
யும்வெண்டரளநிரையுமவண் டாரகையும்நிரைகிடப்பத், தண்டலேத
ழைத்தசுப்பிரமணியபூவசதி தருகுமாரகுரபரணையே. (சு)

நாமகள் துதி.

முத்தமிழொருத்தனுந்தருமறைக்கெட்டாத ழுந்திசுற்றேவல்
கேட்க, முற்றினிக்குந்திரமுடத்தேன்முகந்துமணி முடிவேந்தர்முன்
றிலெதிர்போந்; தித்திறத்தரியாசனந்தரவிராசபத மெய்தியிகழும்பர
மும்வாய்ந், தெம்மனோர்செம்மாந்திருக்கப்பெருங்கல்வி யிறைமைத
ருமிறைவிதுணையாந்; சித்தசனன்மைத்துணை அத்திமுகனுக்கிளைய
சிங்கத்தைவெஞ்சூரற், செஞ்சேவலங்கொடியுபர்த்தபைங்கரமொ
ன்று தேன்கோமகன்முடிக்கு; வைத்துமுழுதாண்டதெனிலஞ்சிநகரா
திபனைவரைபகவெறிந்தவேற்றை, மறவனைத்தழையுமர கதகலா பம
பூர வாகனைவாழ்விக்கவே. (சு)

சத்தமாதர்கள் துதி.

பொன்னிற்சிறந்திட்டபுலமையிற்றலைமையிற் பொய்யாதமெய்
யுணர்வினிற், பொற்புண்டீர்ப்பதபூசனையில்வாசனை பொ ருந்தப்பயி
ற்றிழுமுது; மென்னைப்புரந்துகொண்டன்றேதனக்கடிமை யென்று
விலையோலையிட்ட, வெம்பிரான்செந்தமிழிலஞ்சிப்பிரான் பொருட்
டெழுவரையுஞ்சலிப்பாம்; அன்னத்தின்வருமயிலுமயிலில்வருகிள்
ளையும்வெள் ளானையிற்றோன்றுபடியும், மானின்வருமானுமுதுகலை
யில்வருமானும்புள் ளரசில்வருகரியகுயிலு; முன்னுற்றசிங்கப்பொ
ருப்பில்வருகான்மாவு முதிர்வரைவகாற்றினனுக்கல், முடுகாமல் மாற்றி
நின்றேற்றகுழவிப்பருவ முழுதும்புரக்கவென்றே. (சு)

காளி துதி.

பாமிழற்றும்பாணரெனப் பண்மிழற்றுஞ்சரும்பு

பந்தியிருந்தந்திநறை பருகுதரைப்பாண்டிக்
கோமகற்குச்சென்னிபயந் தளித்தகுலமகடன்
குலமகட்குமகனெங்கள் குருபரணைக்காக்கத்

தேமலர்ச்செண்பகக்காவற் திரி ஈடச்சிலம்புஞ்

சினகரமும்நன்னகருந் தென் றனுலாந்திசையும்

மாமணிச்சங்காவணமு மன் றமென் றுங்காக்கும்

மங்கையைநங்குற்றால நங்கையைவாழ்த்துதுமே.

(சு)

முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்கள் துதி.

கொச்சைப்புனத்திற்குநிஞ்சிக்கொடிச்சியர் குழாத்துடொருத் திவளரசு, கொற்றமகளன் றிட்டவாகையுந் துமபையும் பின்னிக்கிடந் துசுவவக்; கச்சைப்பொருந்தனத்திந்திரகுமாரத்தி கா தல்மணமாலே சூட்டுங், கற்பகப்பந்திற் காப்பேந்திதின் றவன் காக்கமழிலஞ்சிகாப் பார்; பச்சைப்பசும்புரவீமான் றேர்யிசைத்தோன் று பண்ணவர்கள் பன் னிருவரும், பரிமுகக்கடவுளோரிருவரும்பொருவரும் பசுபதிகன்பதி னொருவரு; மிச்சைப்படுந்திறததென்மருமெனத்தொகூத் தெண் ணு முப்பான்முவரு, மிக்கோடிமுப்பத்துமுகக்கோடியென்றதொகையமை யவருமிமையவருமே.

(சு0)

செங்கீரைப்பருவம்.

மேனைப்பிரட்டிதருபெண்ணரசியுள்ளுவகைவெள்ளத்திலாட் டுவதுபோல், வெள்ளிவரை முன்றில்வாய்பொன்னுபுரந்தள்ளிமிளிர் கணைக்காற்கிடத்தி; யேனைப்பசங்குங்குமந்திமிர்ந்திம்புனலெடுத்தெ டுத்தாட்டிவிரல்சேர்த், தின்னிணியமஞ்சனிர்மும்முறைசுழற்றிவார் த்திருநிலக்காப்பணிந்து; சோனைக்குறுந்திவலைபட்டாடையிட்டுத்து வர்த்திவெண்ணி றுசாத்திச், சுடர்மாளிகைப்புகுந்தேந்துமுலையமிர்த ன்சுரந்திருந்தாட்டிமடவார்; சேனைக்குள்ளைத்துமுத்தாட்டும்பசங்கி ள்ளைசெங்கீரையாடியருளே, தெரிதமிழிலஞ்சிகார்வருகுமரநாயகன் செங்கீரையாடியருளே.

(சு)

தாராடுகிண்கிணிச்செந்தாட்டுதைந்தாடுதமனியத்தொட்டிலா டத், தண்பவளமேல்விரலதுக்கிச்சவைத்தன்னைதாலாட்டுமின்னிசை மடுத்; தேராடுமெய்துவண்டிணைவிழிமுகிழ்த்தயாந்தின் றுயில்வர க்துயின் றங், கிடைவருபதத்துணையெழுப்பப்புலர்ந்துவயிறெக்கிக்

கூ திருவிலஞ்சி குமாரகவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

குழைந் துவிம்மிப ; போயடுகன்றெனத்துள்ளியெழுபொருமற்
பொறுதுவந்தேந்திமோந்து, பொற்குழிசிபூறுபால்வெண்சங்குவைத்
துப்புக்கட்டத்தெவுட்டிமெள்ளச்; சீராடியெதிர்நிலைக்கண் ணாடிநிழலு
டன்செங்கீரையாடியருளே, தெரிதமிழிலஞ்சிரகர்வருகுமநாயகன்
செங்கீரையாடியருளே. (2)

பொருமலநிலிக் குங்கடைக்கண் குறுந்துளிபொடி க் குமுனடுக்க
னருவோம், பொன்மேனிபாயலிற் பூதாதுமேதாதுபு. நூரேடுக
தாட்டுவோம்; பருமுலையருத்தித்திருத்திவைத்தின்மொழிபகர் தகளை
த்துச்சிமோந்து, பசுமஞ்சளினியநீர்முற்றமுறைசுழற்ரியப்பா லூற்றி
வாழியென்போம்; அருமணிதூதற்சட்டிகட்டியொருபொட்டுமிட்ட
ண்ணல்வெண்ணீறுமணிகோம், ஆட்டாரசரவணர்பூற்றொட்டி வீற்
கிடந்தாடினபடிக்குவனசத்; திருமுகமலந்துகுழையாடவினையாடிநீ
செங்கீரையாடியருளே, தெரிதமிழிலஞ்சிரகர்வருகுமநாயகன்செங்
கீரையாடியருளே. (ங)

பட்டபுனல்நித்திலமெனத்திகழும்வட்டவரிபாகிலையெடுத்தை
நெடியபச்சைப்பசுந்தாட்கழத்தளவுநுட்பயின் நின்றமெல்லரும்பு
வட்டமிடுபானலைப்புறநீறுத்திசைமுர லுமழைச்சுரும்பர்வீழ்ந்து,
வாய்மடுத்துண்ணக்கபாடர்திறக்குமொருவள்ளமாக்கொள்ளைநவங்
கொட்டுபெழுங்குங்குமத்தாதிசைநகுங்குறுத்தகட்டல்லி ல்லிக்,
கோட்டோடலர்ந்துகமழ்செக்கச்சிவததொற்கோகனக மண்டபத்
திற; சிட்டர்தொழுவாமுமொருசெல்விதருமருமகன்செங்கீரையாடி
யருளே, தெரிதமிழிலஞ்சிரகர்வருகுமநாயகன்செங்கீரையாடி
யருளே. (ச)

கங்காநதிக்குதிகர்கடவுணதிகளினதிக்கவின்மணற்றங்குதழியிற்
கதர்மணிகுன்றுபொதிபுன்னையங்காவில்மென்கா வியங்கயல்பொரு
தலைக்; குங்காலிலக்கால்கொழிக்குமடைகளில்மடைக்கோவுகண்ணற்
றுவயலிற், குளிர்வயல்மருங்குவெண்முல்லைமல்லிகைவைத்தகொல்
லைபிற்கொல்யானைவாற்; பைங்காற்பசுமபொற்பொருட்டுத்தகட்டித
ட்பங்கேருகப்பொய்கையிற், பங்கேருகச்செல்வினையாடுபதிகளிற்
பதிநிலாதுகலாருடன்; செங்காலனங்கன்பயில்தென்னூர்யகன் னுட
செங்கீரையாடியருளே, தெரிதமிழிலஞ்சிரகர்வருகுமநாயகன்செங்கீ
ரையாடியருளே. (ரு)

வேறு.

இந்திரனங் கியமன்கொடியன்புனலீசனெடுங்காலோன்
எண்டருசந்திரணிந் துவணைந்தவன்மாலபனென்போர்தாம்
தந்தமிடங்கள் புரந்திடவந்ததேபாதனர்சந்தோடச்
சங்கதியுஞ்சடையுங்கிரமங்களும்வேதமுநின்றோத
மந்தரமென்றதனங்கள்சுமந்தரமாதர்வளம்பாட

மங்கலசங்கமுழங்கவலம்புரிவால்வளைநினறாத
அந்தரதுந்துமிபொங்கவிளங்குகனுகசெங்கீரை
யண்டர்வணங்கவிலஞ்சியுக்கந்தவனுகசெங்கீரை.

(க)

வாழிமடற்பாளைக்குழல் சரிதர வார்கெழுபந்தாடும்
மாதரினாபாரத்தனிவருசிறு கால்விசிறுங்காவில்
விழியிதழ்க்கா வித்துணைவிழிமணி வேரெனெடுஞ்சாரல்
வேடர்குலப்பா வைக்கொருபுதுமண மாலேபுனைந்தாய்நீ
குழிமுகத்தா னுக்கிளையவனுயர் தோகையர்மன்றாடு
குலமெடுத்தா டிப்பலிகொளுமதி குடிதரும்பாலன்
ஆழிதரித்தோ னுக்கொருமருமக னுகசெங்கீரை
யாறுமுகப்பே ரிக்குருபரணினி தாடுகசெங்கீரை.

(எ)

மாதளையுடேமா வின்றுங்கனி விழுகரமந்தாரை
வாடியினுடேவாழைநறுங்கனி விழுகுலைசென்றேழு
காதமுமாறவாசனைதந்திட மூசுகரும்பேறு
காவிகளோடேகார்வயலின்புடையோடைபரந்தோடி
மேதகுபாராவாரம்வளந்தர வேர்கவிசம்பீர
வேலியினுடேபான்மணிசங்கினம் விசவளங்கூரும்
ஆதிபிராணராளும்நெடுந்தகை யாடுகசெங்கீரை
யாரணநூலோர்தேடுமிலஞ்சிம னுகசெங்கீரை.

(அ)

நுவப்பிடிநிகர்பருவக்குறமகள் பந்தாடுங்காலு
டுருகிக்கனமயல்பெருகிக்கருகியுழன்றேநின்றய்வோய்
அருணைக்கிரிபுனைதெரியற்பெரியபி ரபந்தாலங்காரா
அசலக்குறுமுனிபணியப்பணிவிடைகொண்டாளுந்தாளா
இருவர்க்கரியவர்பவளச்சடையினர் மைந்தாவைந்துரா
எளியந்தருள் புரிகருணைக்கடலெனு மெந்தாய்செந்துரா

௮ தருமஸூத்ர குமாரசுவாயி பிள்ளைத்தமிழ்

திருவிட்பொலிதருபழனித் தருபர் செங்கோசெங்கீரை
திமிரப்பரமதபடலத்தினகர செங்கோசெங்கீரை. (௬)

கும்பக்குறுமுனிவந்தர்ச்சண்புரி குன்றேசென்றேயோர்
குன்றிற்சிறுகொடியொன்றிப்படர்கொழு கொம்பேளங்கோவே
அம்பொற்றளிரடிநம்பித்தொழுமவ ரன்பேயென்பேறே
அங்கட்புனிமுதலண்டத்தளவுள வஞ்சேசெஞ்சேயே
வம்புபிறவிநி மெபைக்குதவும ருந்தேசெந்தேனே
மன்றற்குழல்மொழிமுன்றிற்பயில்சிறு கன்றேவென்றேவேல்
செம்பொற்கையிலணிசெந்திற்கதிபதி செங்கோசெங்கீரை
செஞ்சொற்பழகுமி லஞ்சிக்குருபர செங்கோசெங்கீரை. (௧௦)

செங்கீரைப்பருவம் முற்றும்.

தாலப்பருவம்.

கடவுட்புலம்போய்க்கற்பகத்தின் காவோடிகவியுயரியபைங்
கமஞ்சூற்கமுனின்மிடறுவிண்ட கற்றைத்துணர்ப்பூவிரிககவரி
துடைவைபபுதுபூந்தொடையழகார் சுரமாமகளிப்பணிமாறுந
துணைப்பூங்கவரியுடன்பயின்றுசுடர் வெண்டரளமிடைகலந்த[த்து
முடவுப்பிறைநான்கெனமுனைத்த முனைவான்மருப்புப்பொருப்புசை
முற்றும்பவனிக்குலிசபதி மொய்ம்பிற்சிறுகால்முகந்தெரியும்
அடவிப்பொதுமபர்செநியிலஞ்சிக கரசேதாலோதாலேலோ
ஆறுமுகத்தெம்பெருமானே யையாதாலோதாலேலோ. (௧)

பொலங்கற்பகத்தினகிணைபூத்த பொன்னந்துணர்ப்பூந்தாதுபடி
புனிதச்சுரும்பர்முகநிரஞ்சும் புயல்காற்றரும்பின்யிசைபூத்த
கலங்கற்பசுந்தேனுவட்டெறியூங் கணியின்சிறப்புக்கடைக்கணித்துக்
கனகாடவியென்றுவந்தடுக்கக் கடுக்கைப்புறம்வந்தோன்றுதலும்
விலங்கற்கிரதாய்ப்புருந்தயலே வேரிப்புதுச்சண்பகச்சோலை
விழையாமருதப்பேட்டளியை வேட்டங்கணையுமலஞ்சிவெற்றி
யலங்கற்குடுமியிலங்கிலேவே லரசேதாலோதாலேலோ
ஆறுமுகத்தெம்பெருமானே யையாதாலோதாலேலோ. (௨)

கள்ளத்தடங்கட்கடைசியாகைக கருங்காப்பிடறிககளைப்பறிதத
 சுற்றைக்கமுநீர்ப்பொத்சரித்துக கமுனெப்பமுக்காய்க்குலேசிதறி
 முள்ளுப்பொதிர்த்தகுடக்கனியை முடத்தேம்பலவமுகந்துடைத்து
 மொய்ப்புநதேமாங்கனியுகுத்து முழுக்காய்க்கதலிக்குலேசாடி
 வெள்ளைப்பெடையோ திமங்கிடந்த வேலிப்புறத்திற்பமுத்தவெலு
 பிச்சங்கனிபந்தடித்துவெடி வானைப்பகடுகின்றையாடும்
 அள்ளற்பழனத்தமிழிலஞ்சிக் கரசேதாலோதாலேலோ
 ஆறுமுகத்தெம்பெருமானே யையாதாலோதாலேலோ. (ங)

என்பார்பபதித்தாயேக்கறநின் றிருக்கார்த்திகைத்தாயொருங்கேவர்
 தேநதுமுலைப்பாலமுதாட்டி யிலைப்பாற்கிடந்தமலைப்பின்றி
 முன்பாலிலையிலொருகொழுந்து முகல்போற்கிடந்துதனிவளர்ந்த
 முளரித்தடங்கண்மானுலன்போல்முழங்குஞ்செழுநீர்ச்சரவணத்துப்
 பொன்போற்றயின்றயுயின்றமணிப் பூந்தொட்டிலில்யான் தாலாட்டிப்
 பொன்னங்குறுங்குதடவவுங்சண் பொருந்தாய்போலுமிருந்தாயால்
 அன்பாய்த்தென்பார்புகழிலஞ்சிக் கதிபாதாலோதாலேலோ
 ஆறுமுகத்தெம்பெருமானே யையாதாலோதாலேலோ. (ச)

முடக்குங்கருங்கைச்செடித்தாடி முடைவாயிடையர்கடகாலின் [பி
 முன்னுன்றியகோன்மிசைத்துயிலமுட்டுஞ்சவைப்பான்முலைச்சர
 மடக்குங்குறுகினசைக்கயல்போய் வயற்பூஞ்சாலிக்கதிர்மேய்ந்து
 மடற்பூவிரியாப்பசங்கமுனை வண்ணக்கருமபென்றெண்ணியுண்டு
 குடக்கமபிடறிக்கவைக்குளம்புக் குறுங்கால்பெயர்த்துறுங்காஞ்சிக்
 குளிரீனாற்றினிளமபுனிற்றுக குழக்கன்மாட்டிக்குழலொலிகேட்
 டடக குந்தமரோடமரிலஞ்சிக் கரசேதாலோதாலேலோ
 ஆறுமுகத்தெம்பெருமானே யையாதாலோதாலேலோ. (ரு)

விடற்கரியபாபலின்மேல் வெறுப்பாய்முனைக்கும்விழிக்கணையேயா
 வேற்பூங்கணையாய்க்கொடிப்புருவ விலலைகொல்லுங்கொடுஞ்சிலை
 பூடற்பொரும்பாசறையூச லுடற்றங்கடற்றெள்ளமுதனையா
 யுருக்குஞ்சமுகவெளியகத்து மூதுங்கருங்கோகிலக்கானஞ்
 குடற்கரியதிடல்விருது குட்டுந்தடஞ்சோலையின்புறத்துந் [ம்மாந்
 தொடங்குமி நண்மாநருண்மாலேகோன் றமுன்னநதெருக்தொறு
 தாடற்சிலைவேன்பயிலிலஞ்சிக் கரசேதாலோதாலேலோ
 ஆறுமுகத்தெம்பெருமானே யையாதாலோதாலேலோ. (ர)

க௦ திருவிலஞ்சி குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

இருவிக்குமித்திரிகூடத் திரைப்பூஞ்சாரம்புறத்துந்தென்
 னிலஞ்சித்திருக்கோ யிலினகத்து மிருந்தபடியேதிருந்தொனியாய்
 மருவிபிரியாவள்ளியுடன் வடிவேல்செங்கைவலனைநதி
 மயிலின்புறத்துக்கயிலாய மலைபோலுயர்ந்தமலையகத்துக்
 குருவிற்கிறந்தகும்பமுனி கும்பிட்டிறைஞ்சகின்றசிலை
 கூட்டிப்பணியுந்தண்பொருரைக் குமரபாவநாசமென்னும்
 அருவிக்குமித்தடாகபுலத் தமர்ந்தாய்தாலோதாலேலோ
 ஆறுமுகத்தெம்பெருமானே யையாதாலோதாலேலோ.

இதமுறுமைமபத்தொருவன்னங்களி லங்குமணிககோவை
 யெழுதருமுதுமறைநான்குவடத்துமி சைத்தபெரும்பரணவப்
 புதுமாணிக்கத்தொட்டிலின்மானத பூசைத்தனியடியார் [றாய்
 பொய்யாமெய்யுணர்வணையாடையின்மிசைபொன்போல்வளர்கின்
 மதுமலர்பூத்தபொலங்கொம்பணையார் வகைவகைதாலாட்டு
 மட்டார்மலர்பூந்தொட்டிலினங்கள் மழைக்கண்ணெடுங்காவிந்
 ததைமலரணையினுமொருதுயில்புரிவாய் தாலோதாலேலோ
 சம்பத்துதயுமி லஞ்சிக்குருபர தாலோதாலேலோ. (அ)

சங்கமுழங்குந்தடவரைமுடியிற் செழுமணிகெழுமுல்லைச்
 செறிதயிர்கடையுமி டைச்செயர்செங்கைச் செந்தாமரைமலரிற்
 பொங்கமுழங்கும ணித்தீதர்வீதி புனைகொடியுமணிமாடப்
 பொன்னகர்மருதவ ரைப்புசிறைந்தபு றம்பணையின்பாலில்
 வங்கமுழங்குகருங்கடனெய்தல்ம ருங்கொருங்கேவெண்
 மதியமுமமுதத்திலையுமான மணித்திரள்வீசுவதூர்
 சங்கமுழங்குந்தமிழ்நாடுடையாய் தாலோதாலேலோ
 சம்பத்துதயுமி லஞ்சிக்குருபர தாலோதாலேலோ, (ஆ)

வங்கக்கடலுந் டுங்கப்பொருதெழு மாகூர்மாகூர்மா
 மங்கப்பொருதனை பைங்கற்பகிழல் வாணோறேனோரு
 மங்கட்புவனியுமவெங்கட்கொடியவ ராலேவாடாமே
 யன்றிப்பெயரியதுன்னைப்பொருமதி வீராபோருரா
 எங்கட்குடையவர்திங்குட்சடையினர் பாலாநூலாய்வோர்
 என்றபழமறையனறையுள்தமிழ் மேழேழ்பாவாணர்

சங்கப்புலமைத ருஞ்சொற்புரவல தாலோதாலேலோ
சம்பத்துதவுமி லஞ்சிக் துருபர தாலோதாலேலோ.

(சௌ)

இந்திரன் பாவைபெறுமினையவன்பாகா வேகாவோகாரா
இங்கிதம்போசகுறமகள்மணவாளா வேனார்வேளாளா
உந்தியங்கோகனகமுதல்மருகோனே கோனேவேலோனே
ஒன்றிரன்நெனவுரைபருமென்னாவா யோவாமீகாமா
மந்தரம்போல்வளப்ப நிருபுயபாரா மாலாகேபூரா
வண்டுக்கொண்டா நிகழையருஷிராணார் வாணோர்போரேறே
சந்தனந்தோயுமுலைபுமையவன்பாலா தாலோதாலேலோ
தண்டையுங்கா லுமழகியபெருமாள் தாலோதாலேலோ.

(கக)

தாலப்பருவம் முற்றும்.

சப்பாணிப்பருவம்.

வல்லேறுபூண்முலைக் குழல்வாய்மொழிக்கவுரி மழுவேறெனப்பய
ந்த, வண்டுபடுகவுன்மதக்கரடக்கடாயானை வட்டமிட்டுக்கொட்டீர்;
யெல்லேறுகடர்மணிக்கடகப்பன்னிருகரமி சைந்துசப்பாணிகொட்டி,
லீவ்வாறுகொட்டுதுமெ னப்பவளவாய்மலர்ந் தின்னருள்பழுத்துமது
மச்; சொல்லேறுகடவுட்ப மும்பாடல்முறையிடச் சுடிகையரவரசுநெளி
யத், தொந்தமிடுகுலாடி தக்காரிவெட்குறச் சுத்ததாண்டவநவிறற்கு;
கொல்லேறுயர்த்தவன்றமருகங்கொட்டீர் கொட்டியருள் சப்பாணியே
கொழிதமிழிலஞ்சிவருஞ்முரகுருபரமுருக கொட்டியருள் சப்பாணி
யே.

(க)

கடசலதிகொட்டுகைத்தந்தாவளத்துரி கருங்காளமேகமெய்ப்ப்பக்,
காய்சினப்புலியினதன்வெண்டாரகாபடல மொப்பக்கவின்கொழித்து
ப்படகிலவுகொட்டும்வெண்ணிற் றொளியுமெய்யுமதி பாநுமண்டலநிக
ந்ப்பப்பவளாச்சடைக்காடுசெக்கர்வானிசையமழை பைந்தேன்கடுக்கை
தூற்றி; விடவளறுகொட்டும்வெங்காகோதரப்பணிகள் மின்னொளிகவ
ற்றியீச, விண்ணின்றவிண்ணேறுவிண்ணவர்வியந்தேத்த விண்ணெற்றிலண்

கஉ திருவிலஞ்சி குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

ணல்நந்தி;குடமுழவுகொட்டநடமிட்டவன்றிருமதலை கொட்டியருள்
சப்பாணியே,கொழிதமிழிலஞ்சிவருகுமரகுருபரமுருக கொட்டியரு
ள்சப்பாணியே. (உ)

தடம்வைத்தடர்ந்தேறுகரையடிச்சிறுநடைத் தந்தாவனப்பிடிசு
ளுந், தடவுக்குழைச்செவிசுழற்கால்முகந்தெரி தடக்கைக்கடாய்னை
யுஞ்; சடர்வைத்தகொன்பிறைநுழைந்தேறுகொண்டலிற் றுளைபடா
முனைமருப்புஞ், துடியடிக்கண் றுநின்றிடுந்தடாகத் துறைப்புன்லபந
துவென்ளிப;புடம்வைத்துவார்த்தனையபொங்குமாகடலருவி பொன்
னுமுத்துங்கொழிக்கும்,பூலோககயிலாயசிரியென் றயர்நதுமைப்புயல்
முகடுரிஞ்சபொன்னங்;குடுமித்ரிகூடத்தடஞ்சாரல்வளநாட கொட்டி
யருள்சப்பாணியே,கொழிதமிழிலஞ்சிவருகுமரகுருபரமுருக கொட்
டியருள்சப்பாணியே. (ங)

மறத்தலைமயங்கரவிலங்கிலைவலங்கல்வேல் வாங்குபுதிர்ந்துமருவா
ர்,மடியத்துறந்தடியர்பொன்னுலகுவாழ்வித்த வரதாபபங்களைன்று;
சிறந்தமலையாசலச்செந்தமிழுமருமறைத் தெய்வப்பழம்பாட னுஞ்
சென்னாமுகந்துபன் னுஞ்ந்தவங்கன்புரி செல்வர்வந்தேத்துவதுபோல்
நறுந்தளிர்ச்செந்தாமரைக்காடுதைவந்துநறைவண்டுமுர லுவதுபோல்,
நடையில்பசும்புரவிபுடையிலவிசம்பிரவி நான்மூன்றுமுறையிடுதல்போற்,
குறுந்தொடிபுலம்புகைசிவந்தொனிததும்பரீ கொட்டியருள்சப்பாணி
யே, கொழிதமிழிலஞ்சிவருகுமரகுருபரமுருக கொட்டியருள்சப்பா
ணியே. (ச)

வித்துமுனைவைத்துவெண்பார்கோலியொருமித்து வெள்ளிகுரு
ருத்துவிட்டு,வேளுன்றிவிந்குனிமிர்ந்தெழுந்தள்ளிலை விரிததுக்கருக்கு
வைத்துப்;பைத்தரைதிரண்டுபொதியாய்க்கமஞ்சுல்கொண்டுபச்சைப
பசும்பாம்புபோற், பருவக்கருக்கொண்டுபச்சென்றிளங்கதிர் பயந்து
பரிபோற்கவிழ்ந்து; முத்துவினைவித்துருமமொத்துவாய்த்திர்ங்குலை
முதிர்ந்துபொன்போல்வினைந்து, மொய்வரம்பறியாதுதெற்றவாடிக்க
முனி முற்றுமுடிவைத்தழைத்துக்; கொத்துமலிசெந்நெல்செறிதென்
னாரின்டைகொட்டியருள்சப்பாணியே,கொழிதமிழிலஞ்சிவருகுமர
குருபரமுருக கொட்டியருள்சப்பாணியே. (ரு)

மூப்பாண்டகூடலினமுதற்பாண்டியன்புதல்வி மும்முலைக்கன்னி
பொன்னின் முடிசூடியடிமரபின்முறைநெறித்திசைவென்றிமுன்னிப்

படர்ந்தஞான்று; மாட்பாண்டவாதியர்த மரபாண்டகொண்டல்முதல்
மற்றுள்ளகடவுளரெலாம்,வானேங்குமீனக்கொடிக்குப்புரஞ்சாய்ப்ப
வலனேந்துமாலேகுட்டுந் ; தேப்பாண்டரங்கற்குமுடிசூட்டினன்னம்
மை திருவயிடுவாய்த்தகரித்த, திரலோங்குமுக்கிரப்பெருவழதியா
கியத் திருமரபில்வந்துதித்த; கோப்பாண்டியற்குமொருகுலதெய்வ
மானவன் கொட்டியருள்சப்பாணியே, கொழிதமிழிலஞ்சிவருகுமர
குருபரமுருக கொட்டியருள்சப்பாணியே. (௩)

விண்பொறைகிடந்தவென்மனப்பாண்குருந்தத்தை மெய்ப்பத
மமைத்தமைபடா, வேதநூற்பகட்டினையுயர்த்தறநுகஞ்சேர்த்து
வெவ்வினைக்கோரைபோக்கித்; தூண்பொறைகிடந்திட்டசஞ்சிதக்
குத்தியைத் துத்திப்பரித்துழுதுநிர், தூளிபடலஞ்செய்யுமவுத்திரி
கன்புரஞ் சூழ்ந்துவலவேல்கோலித்; காண்பொறைநெல்வித்திப்பி ரா
ரக்துவாபெருந் களைபறித்தாகாமியக், கருநோய்வராநருப்புனல்வா
ர்த்துஞானக்கருமபுரினைவித்துநிமிரா; கோண்பொறைநிமிர்த்தவெ
ண்பிறைமுடிக்குருமதலைகொட்டியருள்சப்பாணியே, கொழிதமிழில
ஞ்சிவருகுமரகுருபரமுருககொட்டியருள்சப்பாணியே. (௪)

மன்றுதொருடலுவந்தவர்கயிலையு மணிமாடக்கந்த
மாதனபூகரமும்பொன்மயில்கன் மலர்க்காவித்கார்கள்
துன்றுதொருடலுவந்தபரங்கிரி பிலையுந்தொலையாத
சூரலையய்விஞ்சீரலையாயுந் தொழுதிருவேரகமும்
நன்றுதொருடலும்வந்தருள்செல்வி நயக்குந்திருவாவி
னன்குடியும்பழமுதிர்சோலைப்பழ நாகமுமாகநெடுங்
குன்றுதொருடலும்வந்தருள்சேவக கொட்டுகசப்பாணி
குறுமுனிபரவுமி லஞ்சிக்குருபர கொட்டுகசப்பாணி (௫)

உரவுகிடந்தநெடும்புனலாடையு வந்துகிடந்துடையா
ருபயபயோதரமீதுகிடந்தபொன் னுத்திரிகம்போவப்
பரவுகிடந்ததடங்கிரியருவிப் பாங்கர்கிடந்ததினைப்
பரணிநடந்துபரித்தபசுந்தனை கட்டியபட்டுடைநெட்
டரவுகிடந்தவகன்பேரல்கு லணங்குதனங்குழைபோ
லாசைகிடந்தகருங்கட்குவனையி னருநேமுருகனிழ்நூல்

கசு திருவிலஞ்சி குமரகவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

குரவுகிடங்கததம்புயத்தர கொட்டுகசப்பாணி

குறுமுனிபரவுமி லஞ்சிக்குருபர கொட்டுகசப்பாணி. (கூ)

அழகுதறவர்தம்மகளிர்திருநத லப்பியகத்தூரி

யணியுமுலைகளி லிழுதபுழுதுடன் மணத்ததிருப்பாணி
யொழுதுநமணியொளியிடுகடகமு முத்திரிகத்தேண்மே

லுதயகிகளினி லுலவியபரிதிசு ளொத்ததுழைக்காதும
மழலைவரியனிமுரலமுகையவிழ் கடப்பமலர்த்தாரு

மரகதகலவநி ருபகுலதரக வட்டமுமுட்டாத
குழைவுமழையுமுல்மொழி துலமணி கொட்டுகசப்பாணி

குமரகுருபரசரவணபவகுத கொட்டுகசப்பாணி. (கூ)

கப்பாணிப்பருவம் முற்றும்.

முத்தப்பருவம்.

நெகிழாவரிவண்டினமுரலா நிரலாவிருதுவிருந்தருத் தும்

நெய்தற்கருங்கானலந்துறைவெண் ணிலவுகருடவால்வளைமுத்துந்
திகழார்கலியின்கொழுமபவளச் செழுங்காட்டர்நதுபடர்நதேறித்

தெற்றும்பணைமாமருதவயற் செங்கட்கரும்பிற்செறிமுத்தும்
இகழாப்புரவத்திழிகானயாற், நிறங்குமிபககோட்டிமிழ்முத்து

மிலஞ்சிக்குறிஞ்சிக்களைமுத்து மேந்தேம்பின்பாலிரந்தேமால்
முருமாமலர்ப்பூங்கடம்பாநீ முத்தந்தருகமுத்தமே

முருகாகுமராமுத்தையா முத்தந்தருகமுத்தமே. (க)

கடவுட்பொருளைக்கடற்றுறையுங் கன்னித்துறையும்தொன்னிநிதிக்

கடலந்துறையும்தொங்குபுனற் கங்கைத்துறையுந்தங்குகழி
தடவுட்குடவால்வளைமுத்தஞ் சலாகைப்பருவத்தடைபட்டாஞ்

சலாபத்திகளாஞ்சமுதாயத் தரவாம்போதிநணவாமற்
குடமுட்களியின்சுளைபிதிர்ந்து கொழுந்தேனெழுதிசெழுந்தேமாவ

குலவுக்கனியைசமுதித்தரம்பைக்குலத்தைப்பழித்துமணங்கொழிக்கு

முடவுப்பலவின்முனைத்தவன்சேய் முத்தந்தருகமுத்தமே
முருகாகுமராமுத்தையா முத்தந்தருகமுத்தமே.

சத்தமிருந்தமுதுமறையோன் றண்ணங்கயிலைத்தடஞ்சாரற்
றடங்கோட்டிடபந்தனைத்தாழ்ந்து தனக்கென்றன்னமிரந்திட்டா
அத்தமிருந்தசுடராழிப் பெருமானன் றுமாவலிபா [ன்
லாழிப்புவனமிரந்திட்டா னருமாதவத்துக்கன்னியர்தஞ்
சித்தமிரந்தானெம்பெருமான் சிறியேமிரத்தல்பிழையாமே
தெய்வத்தமிழ்தேர்தென்னிலஞ்சிசைவக்கொழுந்தேதிக்கனிவாய்
முத்தமிரந்தேநின்பாலாய் முத்தந்தருகமுத்தமே
முருகாகுமராமுத்தையா முத்தந்தருகமுத்தமே. (௩)

தென்னிலஞ்சிப்பெருமானின் றிருத்தாமரைக்கைக்கொடை
க்குடைநூ, செல்லுஞ்செல்லுந்திருத்தாதைத் திருமாமறுக்கு
டைந்தசங்கு; மன்னர்மறைகள்முறையிடுநின் மலர்த்தாட்குடைந்த
கமலமுநின், மதுரநூளிக்குஞ்சிறுகுதலை மழலைக்குடைந்தவான்கரு
மா; மின்னிற்றுகுடைநூண்ணிடைக்குறப்பெண் வெருவப்புருந்துன்
வேற்குடைந்த,வேழப்பொருப்புந்தருமுத்தம் விழைந்தாற்குடைக்கு
ம்வேண்டுகிலே; முன்னர்க்குருமாமுனிபணிசேய் முத்தந்தருகமு
த்தமே, முருகாகுமராமுத்தையா முத்தந்தருகமுத்தமே. (௪)

செக்கச்சிவந்தசெழுங்கமலச் சிமிழ்நாய்திறந்ததிருமுத்துஞ்
செந்நெற்படப்பைசெறியிலஞ்சிக் கன்னற்றிரனிற்றிரள்முத்து
மெக்கற்படுகரிழிகான்யாற் றிரங்குமிபக்கோட்டிமிழ்முத்து
மெங்கோனிருங்குந்திரிகூடத் தேலாப்புறத்திற்குமுத்து
மைக்குட்குனிக்கும்படிகுனிக்கு மலைவாணர்சலாபத்துமுத்தம்
வந்தாற்குறப்பெண்ணைகையுறைக்கு வைத்துமதுரத்துனிதுளும்ப
முக்கட்கனிக்குமினிக்குநின்வாய் முத்தந்தருகமுத்தமே
முருகாகுமராமுத்தையா முத்தந்தருகமுத்தமே. (௫)

வேறு.

கழிபிறப்புந்கொலையநிற்குங்கவிஞர்சித்தம்பெருகவே
கயிலைவெற்பும்பொதிகைவெற்புங்கடவுள் வெற்புந்நகையவே

கக திருவிலஞ்சி குமாரகவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

தழுவுபொற் தங்குமமுலைக்கண்டனிசுவைக்கும்பவளவாய்
தனைமுகக்குஞ்செவிலிகைக்குந்தளிர்டிக்குந்தகையவே
பொழிமதத்தன்புகர்முகத்தன் டையில்திர்த்தம்புரிபவே
புனல்முடிக்குங்கடவுளப்பன்புநூலகைக்குத் தருகவே
குழல்மொழிப்பெண்கயிலிருக்குங் குழவிமுத்தந்தருகவே
குறுமுணிக்கன்றருள்சரக்குங் குமரன்முத்தந்தருகவே. (ஈ)

கழைசுழிக்குங்கயமுகத்தெங்கடவுளைக்கண்டட. விசுழ்
கடிபுனத்தன்றெருகுறப்பெண்கரநெரித்தஞ்சினவளாய்த்
தழைபுடித்தங்கயல்வரச்சந்தனமணக்குந்தன்கடார்
தழுவிமுத்தந்தருகெனத்தந்தநூல்கிற்றிக்குந்தலைவீ
பொழிமதச்செண்பகவனத்தெம்புனிதன்முத்தும்பொழுதெலாம்
புயவரைக்கண்பதியவைக்கும்புனமலர்ச்செஞ்சரணனீ
கொழிதமிழ்த்தென்புனிபுரக்குங்குரிசில்முத்தந்தருகவே
குறுமுணிக்கன்றருள்சரக்குங்குமரன்முத்தந்தருகவே. (எ)

வேறு.

கன்னலங்காடுதன்மொய்த்தவெண்முத்தங் கருப்பாலேபுக்கரை
படுங், கழனித்தடஞ்சாலிவெண் முத்தெருந்தின் கலைக்கால்மிதித்து
டைபடுந்; துன்னலஞ்சடர்முத்திபக்கோட்டிலுண்டது துரக்குமட
ங்கலேறு, சுத்திக்குருத்தொடுபிடுங்கச்சிதர்படுந் துணிகொணண்முள
ரிமுத்தம்; பன்னலங்காட்டினும்பாய்ந்தளறுபடுநெடும் பரவைக்கழிக்
கானல்வாய்ப், பணிலமுத்தெல்லாம்புலாற்பெருதெய்வப் பதிக்கெலாம்
பழையபதியாந்; தென்னிலஞ்சிப்பதித்தேவசேனாபதி திருப்பவள
முத்தமருளே, சேனோங்குமாடதரிசூடச்சிலம்பன் திருப்பவள
முத்தமருளே. (அ)

வானோங்குமுப்புடைப்பைங்காய்க்குலைத்தெங்கின் மடல்வீழ்ந் து
நெற்றுவிழ்ந்து, வாளரவுடன்நிங்கள்முறிபட்டுவிழ்ந்ததென மருத
முருடிடறிமதுரக்; கானோங்குவெள்ளிமுறிகல்லென்றெலித்தலுங்
கருவிரல்லென் னுகிர்வளைக்காற், காய்த்திட்டசெம்பிட்டநெடியவற்
கூன்புறக் களியுடற்குளிகட்குறும்; பேனோங்குகிறுநரைப்புன்றலைக்
கடுவன் டினையீழ்ந்ததென்றுபதறிப, பேதுற்றிமைத்திமைத்தலமரு
தல்கண்ணுரிப் பினாவநதிணங்குபுதழீ; தேனோங்கு மணமுயரிலஞ்

சிவராடன் திருப்பவளமுத்கமருளே, சேணுங்குமாடதரிகூடச்
சிலம்பன் திருப்பவளமுத்கமருளே. (௬)

கைப்பவளமாணிக்கக்கடகஞ்சிலம்புபொற் காரைகைவந்திகாப்பு
கனகெகாந்தளவோலைவெண்முத்துமாலிகை கலந்தொள்ளெருங்கிட
மருங்கெப்பவளருந்தனத்தன்றுவகுமுறகாடு மேந்திழைநலர்களை
ந், ரீனியமடலெழுதுதெனகாசிசுதமுதகமி ழிலஞ்சிப்பதிக்குமெங்
கோன; வைப்பவளருஞ்சபரமணியபாகதிற் தும வளராறுமுகநர்க்க
தும், மருக்ககடஞ்ஞாவி சூழ்பிராணாருதகு மன்னுபொன்னுலகமென
று, சபப்பவளமோங்குன்னகாடகுமொ நவேரகன் திருப்பவளமுத
கமருளே, சேணுங்குமாடகரிகூடச் சிலம்பன் திருப்பவளமுத்க
மருளே. (௭)

முத்திப்பருவ முற்றம்.

வாராணீப்பருவம்.

கூடாடிலைபோலோலுதிநு கரகதுங்கிசைந்ததுந்கொடி தின்
காதுநகிரைசகமாணிக்கக் கதிப்பூரகுழைமற்றினுகாநகாந்; தண்டா
பாக்கோலமணிகிடந்த சகங்கைகடமற்றினுகினைககுத, தரவேண்டா
வேவகாவித திணையுமுணையுந்ரமாபே; விண்டாரணங்கள்வழுத்
கரிய விழுததாணிணையுமநாபபூக்க, வெண்முரனுமுவிருமுமும
விளங்கமுதகுதனமணக்கோலில்; கொண்டாய்வருந்தமிழிலஞ்சிக
சுமரப்பெருமானவருகவே, குறிப்பிடாவேறபடைபுடைய கோமா
னவருகவருகவே. (௮)

ஆதகுங்கனக்காராபாக்க நபுததுமவற்றரசுட்டிகூட, கசை
ந் தபிடைந்த மலக்கடம்பை சலங்கருதிநிபொடுமலங்கசு; கோக
குங்குலவாபசசிறுசகவகைசிலலென மலம்பபு மலஞ்சிலம்பு, சில
மபாசிலம்பிரசிகுக்ககின் சிறுகனென்னசசிறுமுடியா; பாக்கருத
வாடோலமடைபழங்கு பழகுமடவாக்கரிக்கைவில, பாப்பதுபிடித
துகடந்தினைது பணிவோவருமபிசெசவிவிழுகங்; கூககுங்குறிப்ப
வகுறுகைபு குழைவுமறிக்கெயருகவே, குறிப்பிடாவேறபடை
புடைய கோமானவருகவருகவே. (௯)

௧௮ திருவிலஞ்சி குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

அமுளிக்கலவிக்கொடும்போரி லவிழ்ந்தகுழலுமிடைமெரிந்த, வ
ங்கச்சரியுஞ்செங்குமுத வதாச்சிவப்புங்கருங்குவளைச்; சமரக்கடை
க்கண்ணிவப்புமிடை சரிந்தவுடையுந்தளர்ந்தையுந், தழுவுங்கொழுநர்
தடம்புயலூ தரலேபனசந்தனச்சாரந்தந்; திமிரத்திமிரத்திமிரந்தசெப்
பிற் சின்னப்பிறைபோற்கிடந்தநக, சின்னங்களுமாய்த்துயிலெழும்
தார் செப்பாமொழியைச்சேடியர்க்குக்; குமரிக்கிளிகன்புகழிலஞ்சிக்
குமரப்பெருமான்வருகவே, குடுமிச்சுடர்வேற்படையுடையகோமா
ன்வருகவருகவே. (௬)

அடிமைவழிக்கோராளெனெக்கொண் டருட்பால்புகட்டிமருட்
பிறவி, யறுக்கும்படிவந்தெழுத்தறிவித் தஞ்சாமேழெட்டெனும்
பருவத்; துடைமைப்படுத்தியஞ்செழுத்து முபதேசித்தெனுவிற்கு
யிரா, புணர்வுக்குணர்வாய்ப்பயின்றறியு முருவிற்குருவாயுடன்கலந்து;
மடமைதனித்துவழிபாடு திருத்திமழலைத்திரந்திருத்தி, மதுரக்களி
நாவரத்திருத்தி வலியப்பிடிசோறமுதருத்திக்; குடுமிதிருத்தியெனை
வளர்த்த குருவேவருகவருகவே, குடுமிச்சுடர்வேற்படையுடைய
கோமான்வருகவருகவே. (௭)

புறஞ்சற்றியதென்டிரையாழிப் புவனப்பரப்பெலாந்தெரிந்து
பொருடேந்தருடேந்தவர்க்குதவார் புதையலிருக்குமிடந்தேடி;
மறஞ்சற்றியவேற்குறுநிலமா மன்னர்புகுந்துதுன்னுவபொன், வாரிப்
பெருங்காவடிசேர்த்து வழங்காநெறிபோம்வழக்கேபோல்; அறஞ்சற்
றறியார்குலவேட ரருங்கோட்டடுக்கற்புரத்துவைத்த, வாய்பூஞ்சிற
கரீஇயகற்றி யளிதேன்கவர்துகொடுபோதுங்; குறிஞ்சிக்கழுவாதமி
ழிலஞ்சிக் குமராவருகவருகவே, குடுமிச்சுடர்வேற்படையுடைய
கோமான்வருகவருகவே. (௮)

அப்பன்வருகவெனையாண்ட வையன்வருகவமருலகுக்

கதிப்பன்வருககயிலாயத் தரசகுமரன்வருகவெங்கன்
வைப்பன்வருககுழல்மொழித்தாய் மைந்தன்வருககலவமயில்

மகிழ்வோடேறித்தேவர்தொழ வருவான்வருகவறநெறிக்குத்
துப்பன்வருகமெஞ்ஞானத் துறைவன்வருகபுலம்புகுதுந்

தொடியன்வருகமணிச்சுடிகைத் தோளான்வருகதுலங்குமனக்
கொப்பன்வருகமாணிக்கக் குழைப்பன்வருகவருகவே
குடுமிச்சுடர்வேற்படையுடைய கோமான்வருகவருகவே. (௯)

தேர்துணரலங்கன்முடியிமைபவர்குமாந்தொழிச் சிங்காசனத் திருக்குந், தேவேந்திரன்வரக்குமாரத்திகணவனைத் தேடித்திகைத் திருப்பக்; காந்தளஞ்சாரலிற்கடிபுனங்காக்குமான் கன்னிக்கோர் கண்ணிவைத்துக், களிந்துருபுணர்வினாற்புணர்தந்து பின்வருங் கள நாடியுண்மயங்; யேந்திளங்கொங்கைமாரிடைவினவிபுடைவின வி யென்போக்கிதின் றுடன்போக், கிடையீடுகைவந்தரத்தொடுநிறுத் தெயினை ரேற்றபடியாற்றுவதுவைக்; கூந்தலம்பிடியுடன்புதுமணக் கோலமுங் கொண் டெவந்தவன்வருகவே, சும்பமுனிதஞ்சமெனநம்பு தெனிலஞ்சிவரு குமரநாயகன்வருகவே. (எ)

ஒத்தகிணபத்தார்பரிசுத்தரிதயத்தினின் றுதயஞ்செப்பாணுவருக வுத்தேசலக்ஷணபரிசுத்தரினகப்படா வெளியினொளியுருவன்வருக் வத்துவாவைத்துடக்கறின் றுசோதித் தரந்ததீர்த்தவன்வருகவந், தறிவதொருகுறிதன்னதருளிலறிவித்தென்னை யாட்கொண்டகுல வன்வருக; பத்திவலைப்பிறப்படுப்பரமவோதிமம்வருக பழையவாதனைய கூற்றும், பரமபரிமாதிதபர முத்திரல்குவர பாரிசாதம்வருககின், கொ த்தடியர் கூட்டத்திலென்னையுமிருத்திக் குறித்தபெருமான்வருகவே, சும்பமுனிதஞ்சமெனநம்பு தெனிலஞ்சிவரு குமரநாயகன் வருகவே.

அனிரவசனமாயபெருஞ்சலதியாடுமடி யேங்களுனையடைய மாட்டே, மடிகளுமனைத்துமுடையவனுமுடைமைப்பொருளு மாத லாலடிப்பேரமுந்; தனதுபொருளுடைமைபிற்ப்ராமையேறியொரு தண்ணரிசுரக்கவருக, தற்காக்கவருகைகை தரவருகவற்றுக தண்கரு ணைவெள்ளம்வருக; வனசநிதிவருகவர பாரிசாதம்வருக வளர்சுரபி வருகசுந்தா, மணிவருகவென திருகண்மணிவருகவென்னையன் வருக வெண் ணப்பன் வருக; குணிகலைப்புருவத்திருந்திழையருந்தவக் குழவி யினமதிவருகவே, சும்பமுனிதஞ்சமெனநம்பு தெனிலஞ்சிவரு குமர நாயகன்வருகவே. (சு)

ஏறுகவுச்சியிலிருக்கும்பசுந்தேனை யிருமுடவெனாகுணிகிடந், தேக்கற்றுமங்காந்துகின்னிலையுமென்னிலையு மின்னிலையெண்கிடந் தேந்; காறுகசிந்தாகுலபுன்மைதனையுமே யாற்றியொருபடியேத துறுவித், தானந்தசலதிரீராட்டிப்பராவருத மூட்டித்தன்னாவை

௨௦ திருவிலஞ்சி குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

காட்டி; மாறாக்சீவானுபூதியருஞ்சீவானு பூதிதமுமாகமன்னு, ம
ன்னுபசுகரணமுஞ்சிவகரணமாக்கியரு மறையின்பெருமபொருளை
யுங்; கூறுதுகூறியென்மனப்பெருங்கோயிலிற் குடிக்கொண்டவன்வரு
கவே, சும்பமுனி, தஞ்சமெனநம்புதெனி லஞ்சிவரு குமரநாயகன்
வருகவே, (௧௦)

செங்கையிலிவங்கியகுறுந்தொடிபுலம்பவொளிர் திகழும்வெபி
லிருள்பருகவே, செஞ்சரணபங்கயசிலம்பொலிமுகந்தடியர் சென்ன
சாகரமொழியவே; யங்கரைவடங்கொடுகொம்புமணியுங்குலவ
வருணமேகலைச்சையவே, யங்கதபுயங்களில்லி ளங்குபணிரண்டிரவிய
னையவார்சூழையசையவே; கங்குல்பகலின் நிமல்கண்கள் பணிரண்டு
மெழுகநனைவாரித்செறியவே, கங்கைமகஞஞ்சரியிலம்பையரசுந்தம
து கயல்கள் போல்விழிதூளிர்வே; கொங்குசுமந்தென்கபிலைமுன்றி
னில்நடந்துவரு குழவிவாரணம்வருகவே, சும்பமுனி, தஞ்சமெனநா
புதெனி லஞ்சிவரு குமரநாயகன்வருகவே. (௧௧)

வாராணைப்பருவம் முற்றும்.

அம்புலிப்பருவம்.

எண்ணிரண்டேந்துகலைவாய்ந்துமொருகார்த்தினை யிளம்பியோ
கரமுகந்து, மெம்பிரான்சடிவகோடிப்பெருங்கங்கை யாற்றிடைவ
ளர்ந்துமெங்கோன்; நிண்ணவம்பெருகுமொருகண்ணனைத்தந்துமிந்
திவரச்சுனைவியந்துஞ், சிகரவறையிடறியும்பூச்சுக்ரவாளச் சிலம்புசுந்
நிகத்திரிந்தும்; விண்ணவந்தருமலைவேலைநின்றோங்கமர் வேட்கவினை
தந்துமிவையோர், விகடகடமணிமகுடநிறைபழகுசுரணை விர்தனை
நிகர்த்தியந்தோ; வண்ணலஞ்சேவற்பதாகைப்பரதாபனுட னம்புலீயா
யாடவாவே, யந்தண்மருதஞ்செறியிலஞ்சிவடிவேவனுட னம்புலீயா
டவாவே, (௧)

ஒராயிரங்கோடிதோட்டுநெட்டோடைமட் மெழ்ப்புண்டீகமெ
ன்றோ, வும்பங்கடைபுந்திருப்பாற்குடற்றாழியி னுருட்டுதெள்ளு
மென்றோ; காராழிவிடமுண்டகண்டன்சடாடவி கட்டுமவரிண்டை

யென்றோ, கற்பகாடவிமகவிற்குத் தூரிதீட்டுகைக் கண்ணாடி யென்றெண்ணியோ; தாராகணக்கயலினிரைதேர்தரப்புக்க சக்ரவாகப்புள்ளென்றோ, தன்னன்னை தந்தபாற்கண்ணமென்றோ கொண்டு தம்மின்கள்தம்பின்களென்; முராயுமறைமுடிவி லாடுமிவனுமீனா னம்புலியாடவாவே யந்தண்மருதஞ்செறியி லஞ்சிவடிவேலனுட னம்புலியாடவாவே. (௨)

தேனுந்துவர்த்திடத்தித்திக்குமதுரவாய்த் தெய்வப்பிணைகள்கும்பச், செம்பொற்படாழுலேததும்பத், ததும்பச் செழுந்துணர்ப்பாரிசாதக்; காணுத்துபூர்தொடைகவின்பெறச்சூட்டிக் கலந்தணைத்தாங்கி நுப்பார், காத்தப்பராகம்வந்தலேமோதவந்தின் காட்சியொருகாட்சியன்றோ; மோனந்தரும்பெரியபரமானுபூதியின முலைமுதைததும்பனா ன, மொய்மணத்தார் சூட்டுமுத்திப்பெருந்திரு மோகமுறுசகசமான ஆனந்தவெள்ளமெனுமாறு முகநாதனுட னம்புலியாடவாவே, யந்தண்மருதஞ்செறியி லஞ்சிவடிவேலனுட னம்புலியாடவாவே. (௩)

விரங்கிடந்தவாட்குரபன்மன்னுதி மேவார்தமைக்குமைக்கு, மிக்கானவேள்விகளனைத்தினுந்தலைமைபெற் றான் வித்தியாபாண்டி, த்யபாரங்கதபாபட்டமுள்ளவன்கடவுளர் பழஞ்சிறைவிடுத்திறைவனைப் பட்டாரகபபெருமபட்டணங்கைக்கொளப் பட்டாபிடேகம்வைத்தான்; வாரங்கிடந்தகுறவன் விநாயகபூட்ட மட்டவிழ் குரார்தொடைக்கு, மாதரசிசேர்த்தியமடற்பாரிசாதமலைக்குமிடையேமதான; யாரங்கிடந்துலவுபன்னிருபுயாசலனொடம்புலியாடவாவே, யந்தண்மருதஞ்செறியி லஞ்சிவடிவேலனுட னம்புலியாடவாவே. (௪)

நாடகப்புறனிப்பசுந்தேருருட்டுமிள ஞாயிறுதயம்புரிந்து, நாட்கொண்டுபடரியகதிர்க்கெதிரெறித்தவயிரப்பொடிநகைப்பதேயப்பப்; பாடகத்துறைமிடற்றுக்கருவிமாக்களிசை பயில்மகதியாழ்மொழியுடன், பதினென்பெரும்பண்ணுமேழிசைவடித்திசைப் பரேறோப்பத்திசான்ற; நாடகமுருக்கிமணிவார்த்திவலதைவந்து வள்ளுகிர்வடிம்புவருடி, மகரயாழ்வாசிக்குமின்னிசையுடன் பழகி மழகதிரெறிக்குமணிவாய்த்; நாடகக்குழைகிடந்தாடும்விடிகாதனுட னம்புலியாடவாவே, யந்தண்மருதஞ்செறியி லஞ்சிவடிவேலனுட னம்புலியாடவாவே. (௫)

[வே. (௫)]

௨௨ திருவிலஞ்சி குமாரசுவாமிபிள்ளைத் தமிழ்.

மேவுதுங்கமபூமுண்டுதின் ஷீரவெம்பகைகளையலாம்

வேரிதங்குதிர்கூடமுண்டு மீனுடன் றனிதவழலாம்

பாபியென்றொருபேரொழிந்துசெய் பாதகங்களுமொழிபலாம்

பாணலங்கிரிவாவிதங்கிய பாய்தடம்புனல்படிபலாம்

மூவிரண்டுசரோருகங்களின் மூரல்கண்ணிளமகழலாம்

மோனமென்றுபதேசமுன்செயு மூலமந்திரமறியலாம்

ஆவினன்குடிமேவுகந்தனொடாட வம்புலிவருகவே

யாழிலஞ்சியில்வேளொடின்றினி தாடவம்புலிவருகவே. (சு)

கோடகப்படவெழுங்கொய்யுளைப்புரவித் கொடிஞ்சித்தடர்கே
ரின்மேற், குலவிவலம்வருமொருபன் னிருபரிதிமண்டல கோடிக
மெழுந்ததேபோற்; பாடலைக்குங்கதிர்க்கோமேதகத்திரள் பதித்து
வயி ரந்துறுத்தி, பத்மராகக்கோடிகோடானகோடிகிரை படவழுத்திக்
கொழுங்கான்; மாடெழுசுடர்க்கற்றைவயிரியத்தகடு வாரித்துவன்
றியிரவும், மரசத்தமமைத்துரகமணிநள்பதிதந்துபுய வரைமுக்கொய்
ப்பவலம்வந்; தாடகக்குழைகிடந்தாடுமவடிகாதனுட னம்புலியாட
வாவே, யந்தண்மருதஞ்செறியி லஞ்சிவடிவேலனுட னம்புலியாட
வாவே. (61)

குறுமுயலகன் பிடித்தாட்டாது தீர்ப்பனுன் கொடியகயநோய்
தணிப்பன், கோளராப்பகையுமுன்குரவனிலிடந்தகல் குரவுமிரவுந்
தவிர்ப்பன்; செறிபுனற்கடலிற்றடந்தோர்மிசைத்தோன்று சேட்டிளம்
பருதிபோல, சித்தந்தழைக்குமற்றுணையுமொருதன்மையிற் றீராது
செல்லவைப்பன்; புறவுமிப்படியுள்ளநன்மைகளெலாந்தரும் புன்மைக
ளெலாந்தவிர்க்கும், பொன்னடித்தாமரையளிக்குநலமொன்றன் று
போந்தவர்க்கேந்திழைநலார்; அறுவர்முலைபுண்டபால்மணமருவாய
னுட னம்புலியாடவாவே, அந்தண்மருதஞ்செறியி லஞ்சிவடிவேலனு
டனம்புலியாடவாவே. (அ)

செம்புவழிபிட்டனையதீழுடைக்காழ்மந்தி சென்றொருக்காலும
றியாச், சேண்கிளர்மரம்பயிலருங்கோட்டினிடைவைத்த செந்தே
னிருல்கிழித்து; வம்புவழிசாரலிலிதைப்புனங்காக்குமட மகளிருந்த
முதமுண்ண, வண்ணப்பசுந்தியினன்னிலாக்கொழுங்கதிர் வானதி
கொழித்து மருண்மாக்; கொம்புவழி குத்தியதற்கந்திடித்துக்

கொழந்தைக் கிலைப்படுத்திக், குழையளவும்வாங்கிக் குழைக்குந்தடச்
சிலைக் குன்றவர்திருத்திவிடுநெட்; டம்புவழிதேனருவிபாயுமலை நாட
னுட னம்புலியாடவாவே, யந்தண்மருதஞ்செறியி லஞ்சிவடிவேலனு
ட னம்புலியாடவாவே. (௯)

பருவரைப்படர்சினைப்பாரிசாதப்பொதும் பரினின் றுலாவுகட
வுள், பாகசாதனன்விழிசுறுந்துளியுரைத்துழி பாத்துநின் றிருவரறி
யா; வொருவரைப்பங்கிலுடையவன்பால்சுரந்தமுலை யுண்டசெங்க
னி வாய்மலர், தோடவிடுதூதுவருரைக்குந்திருக்குறிப் புணராத
சூரபடலங்; கருவரையறுத்துத்திரும்பினோனெங்கோன் கடைக்கணி
க்குங் குறிப்புக், கண்டுபணிகேளாதவர்க்கேதுதஞ்சமெதிர் காணாக்
கடைக்கண்சிவந்; தருவரைதுளங்குகின்றயில்வேலெறிந்தவனொ டம்
புலியாடவாவே, யந்தண்மருதஞ்செறியி லஞ்சிவடிவேலனுட னம்புலி
யாடவாவே. (௧௦)

அம்புலிப்பருவ முற்றும்.

சிற்றிற் பருவம்.

மருக்காற்புன்னைப்புதுநிழல்வெண் மணற்கால்மருங்குநிலவெ
ரிப்ப, மாடஞ்சமைத்துக்குடிபுகுந்து மணிக்காலிப்பியடுப்பேற்றிக்;
குருக்கால்செம்பொற்சி றுசுழுகாற் கொழிக்குந்தளந்தேனுலைப்பெய்
து, குடவால்வளைவெண் குழிசிபொங்கக் குழற்காலம்பல்நெருப்ப
மைத்து; முருக்கால்வெல்லமுடியாவாய் முகிழ்த்துக்கவிழ்த்துக்கிடந்
துதி, முகம்வோர்த்தனம்நீகுறும்பிழைத்தால் முற்றுந்தரமோழுக்கா
லுந்; திருக்கால்பிடித்துக்கும்பிட்டேஞ்சிறியேஞ்சிறிற்சிதையேலே
தேவேயிலஞ்சிச்சினவேலோய் சிறியேஞ்சிறிற்சிதையேலே. (௧)

அம்பொற்சி றுயிட்டணிகாண வன்னைவருவாள்பின்னையுமென்,
னையணையதோழியருண் டவரும்வருவாரன்னையரைக்; கும்பிட்டி
றைஞ்சித்தோழியரைக் கூடித்தழுவிக்கொண்டன்னை, கொணர்ந்தவரி
சையத்தையுங் கைக்கொண்டெமதுகுலமனையின்; சம்பத்தவர்க்குக்
காட்டியுள்ளந் தழைக்கும்படிக்குவிருந்தளித்துத், தமியேங்களுமு
ண்டினைப்பாறுங் தனையுஞ்சதியேல்சதியேலுன்; செம்பொற்றிருத்

தாள்சென்னிவைத்தேம் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே, தேவேயில
ஞ்சிச்சினவேலோய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே. (௨)

கங்கைத்திருத்தாய்திருத்தனமுங் கவுரிசுமுல்வாய்மொழித்தா
ய்தன், கதிர்ப்பூண்முலையுங்கார்த்திகைத்தாய் கனகாசலப்பயோத
ரமுந்; தங்கக்குடம்போல்மணிக்குடம்போற் தாளக்குடம்போற்குடி.
யாப்பால், ததும்பத்ததும்பப்பிதிரோடச் தாரோடசையுந்திருவா
ரைஞாண்; பொங்கச்செறித்தமணிசெழ்வந்து புலம்பப்புவம்பிற்சிறு
பண்டி, புலரப்புலரவினையாடப் புகுந்தாய்பயந்தார்பொருப்பாரோ;
திங்கட்சடையான்கண்மணியே சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே, தே
வேயிலஞ்சிச்சினவேலோய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே. (௩)

முந்திப்பிறந்தகள்ளங்களிற்று முகத்தெம்பெருமான்கணத்தினு
க்கு, முன்னேசிறுதேருடன்போந்து முதிரா முகண்மென்முலையெம்
பாற்; புத்திக்களிப்பால்வினையாடப்புருந்துபுழுதியாட்டயராப், பொன்
ளஞ்சிலம்பரடிமுடிபற் புனைந்தேமமுலைக்கிரங்குவரந்; தந்திப்பொழு
தெம்மறுகடைந்தான் தளங்கொண்டிளங்கோமகனீபுந், தண்டைத்
திருத்தாள்வணங்குமெம்பாற் நயவுபுரியுந்தன் மைத்தாற்; சிந்தித்திடி
லன்றொன்றறியேஞ் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே, தேவேயிலஞ
சிச்சினவேலோய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே. (௪)

நச்சுமரந்தானானாலும் நடட்டமரங்காண் டொன்றுதொட்டு

நாங்களடிமைநீங்கொளம்மை நடத்துந்தலைமைப்பெருமான்காண்
வைச்சுமரந்தண்ணிர்வார்த்து வளர்ப்போர்குறைக்ககிரின்பாராரோ

மற்றோர்குறைவந்துற்றாலு மாற்றிப்புரக்கவழக்கன்றோ
கச்சைமுனிந்துமுகங்கருத்துக் கனத்துச்சினத்துக்கடக்களிற்றின்

கதிர்வாண்மருப்பைமுனைமடக்கிக் கதிர்க்குங்கதிர்ப்பூண்முலைக்குற
செச்சைசெறிக்குந்திருமார்பா சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே [த்தி

தேவேயிலஞ்சிச்சினவேலோய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே (௫)

வேறு.

அறல்பாய்ந்திட்டமணலுடே யடியேங்கட்டுசிறுவீடே

குறைதீர்த்திட்டபணியோடே குடிபூர்த்திட்டகுறைபாடோ

யிறைவாங்கச்சம்மதியாய்நீ யிடைபோந்தெற்றியிடலாமோ

திறலோன்சித்தரசபைவேலோய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே

செறித்தேன்செச்சைசமகன்மார்பா சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே. (௬)

வரப்பட்டவரெண்மரில்நால்வர் மாற்றங்குறியாக்கொத்தடியார்
மற்றோர்நால்வரயாங்கள்புது மழலைத்திரத்தெம்வழியடியார்
தரப்பட்டவராதலினொருத்தர் தகையாரென்னும்வகைதேறித்
தடந்தேர்மறுகில்விளையாடச் சமைந்தேஞ்சமைத்தகிறுவிடு
பொரப்பட்டெழுந்தபோரவுணர் புழைமாளிகையஞ்சுரபன்மா
பொன்மாளிகையுங்கொடிமதிலும் பொலந்தேர்மறுகும்வீரமயேந்
திரப்பட்டணமுமன் றுகண்டாய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே
தேவையிலஞ்சிச்சினவேலோய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே. (எ)

எந்தையிடப்பாலி நந்துலகுக் கெம்பிராட்டியறம்புரக்கு
மிலங்குகயிலாயப்பொருப்பு மிளங்கோமகனீயினிதிருக்குங்
கந்தமாமாதனப்பொருப்புங் காண்கிற்புரமன் றதனாலீ
காலாலமைத்தபணியெல்லாம் கைபாற்செய்யக்கடவோம்பாம்
முந்தியிமவான் றிருப்புதல்வி முகல்விவருஞான் றிருபுடையும்
மொப்பூங்கவரிகாளாஞ்சி முதலாயேந்திப்புருந்தவழி
சிர்த்திரங்குலண்டாவோ சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே
தேவையிலஞ்சிச்சினவேலோய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே. (அ)

வார்க்குந் றிரண்டுசுமந்தொசியு மருங்குற்கருங்கோவலர்மகளிர்
மணிரீராடுஞ்சுணக்கயல்போய் மாமன்குறும்புவினைத்தான்முன்
கூர்க்கும்பல்க்கன் றமுன்றுசென்று குலமாதவத்துக்கன்னியர்பால்
குறும்புபுரிந்தான் றிருத்தாதைதகுணிக் குங்கருப்புச்சிலையுடன்சென்
றார்க்குந்திருமைத்தானொருவ னுசைக்கொழுந்தமைப்பிரிந்த
வணங்குள்பாற்குறும்பிழைப்பா னல்லும்பகலுமடிகளியாஞ்
சேர்க்குஞ்சிறுவண்டலிற் குறும்போ சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே
தேவையிலஞ்சிச்சினவேலோய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிகையேலே. (ஆ)

பையேந்தியான்மணிபல்குற் பட்டத்தரசிமாருடனீ
பரிக்குந்தவிசிற்பக்கின் று பணிசெய்கிற்பேம்பூங்கவரி
கையேந்திற்பேங்காளாஞ்சி கழற்காற்றிருப்பாதுகையெடுப்பேங்
காலங்கருத்திருவந்திக் காப்புமெடுப்பேங்கருத்தாலும் [த்த
பொய்யேம்பிரிதோர்கடவுளரைப் பொருளென்றுணரேமருள்புழு
பொன்னங்கிரியேயுன்னிரண்டு பொற்றாட்பணிக்குங்குற்றேவல்

உகா திருவிலஞ்சி குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

செய்யேங்கனெனக்குறியேல்நீ சிறியேஞ்சிற்றில்சிறையேலே
தேவேயிலஞ்சிச்சினவேலோய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிறையேலே. (1)

அலம்போந்துபலபிறவி யாழியிற்றழுந்துள்ளக்
கலம்பாழ்ப்பாடாது கரைகாட்டுமீகாமா
யிலம்பாடுதீர்ந்தொழிய வெம்மனோடே, துஞ்ஞ
சிலம்பாடிபுனைந்தேஞ் சிற்றில்சிறையேலே. (கக)

சிற்றிப்பநுவழும்.

சிறுபறைப்பநுவம்.

நங்கள் கொண்முவிநுமுகங்களி னுழைவித் தேர்திரத்தேர் குவே
லை, நளினக்குடங்கையிலடக்குமுரவோன்சந்த னுசலவரைப்பின்னி
த்தி; யெங்கள் பன்னிரு குரவருந்தனிவளர்த்திட வெழுத்துமுதலைர்
தியற்பே, ரியல்முதலுக்கொடிபடர்ந்துகொண்ணுற்றா றிசை
ப்பனுவல்பூத்துவரிஞர்; தங்களுக்குவா தபதகர்பாற்காய்தந்து சார
ங்குறித்துநல்குந், தலைவரவர்பாற்குனிந்துணர்நதவர்க்கருமருந் தாந்
நாற்பொருள்பயக்குஞ்; செங்குழமுத்தமிழ்முழங்கும்வளநாடனே
சிறுபறைமுழக்கியருளே, தென்னிலஞ்சிப்பதிப்பன்னிருகைமேக
மே சிறுபறைமுழக்கியருளே. (க)

குலைக்காந்தளங்கைக்குறுந்தொடிபுறங்கொளக் கொவ்வைமணி
வாய்துடிப்பக், கூர்வேற்கருங்கண் பொருந்திமைசிவபுறக் கொடிநெ
டம்புருவமேறத்; தலைக்காதல்வந்தநாளொத்தனைநிநுப்பமக் தனைவெ
றுப்புந்துலங்கித், தண்ணிலாவமுதொழு துசந்த்ரமண்டலமுதற் தபன
மண்டலசிகர்ப்ப; முலைக்காம்பில்முத்தங்கொடுத்தெரிபுமடநலார் மு
தியுலவிப்புலவியால், மொய்பாசறைக்கனத்தாடவரகப்பட்ட வெத
தனைமுத்துமமையச்; சிலைக்காமரங்கள்மு முக்குவயலுரனே சிறுப
றைமுழக்கியருளே, தென்னிலஞ்சிப்பதிப் பன்னிருகைமேகமே சிறு
பறைமுழக்கியருளே. (உ)

கந்தரமுழக்கமுங்கந்தரத்திடைபுக்க கண்டர்வப்பெருமுழக்குங், கதிரிளந்திங்களங்கண்ணியனைமுன்னிக் கடிந்தோரியற்றுமவேள்
னி; மந்தரமுழக்கமுஞ்சுனையாடுகன்னியர் வளங்கெழுமுழக்கங்களும்,
மடப்பிடிநடைச்சிறுகொடிச்சியர்குழாங்கூடி மன்றலங்குன்றமெதி
ர்கூந்; சுந்தரமுழக்கமும்வெறியாட்டுமுருகியந் துவைப்படுமுழக்கங்
களுந், தும்பிக்கைநீர்தூந்துருத்தியென்றருவித் தடாகந் துதைந்தரு
ளிருந்; சிந்தரமுழக்கமுந்தீராததமிழ்வெற்ப சிறுபறைமுழக்கியரு
ளே, தென்னிலஞ்சிப்பதிப் பன்னிருகைமேகமே சிறுபறைமுழக்கிய
ருளே. (௩)

சாவதாந்திரியப்பிறப்பதூந்தொடராது தண்ணழிசுரந்தபெரு
மான், சயிலத்தடஞ்சாரல்புக்குறின்றைக்கறுஞ் சமயத்திலவந்து
தோன்றி; யேவதுங்கொண்டுட்பு லம்புவதுநனிதீர்மி நென்னுங்குறி
ப்புமொழிதந், தேந்துங் துருந்தொடியரற்றவெற்றிப்பறை யெரிதன்
னினிச்சூரனைக்; காவதர்பலகோடியோடினுமொருப்பன் கருங்கழற்க
ச்சுயிக்கிக், கைவேலுமேந்தினன்காண்மின்களென்றுபலகடவுளர்பொ
ன்மலர்மழையொடுந்; தேவதுந்துர்பொருபுறத்தினின்முழக்கநீ சிறு
பறைமுழக்கியருளே, தென்னிலஞ்சிப்பதிப் பன்னிருகைமேகமே
சிறுபறைமுழக்கியருளே. (௪)

வெங்கண்சிவந்துடல்துலுக்கிவயிறெக்கிறெடு வெடிவால்முறுக்கி
நோக்கி, விண்ணுநிமனான்வெருக்கொளவெகுண்டண்ட கோளமும்
வெடிப்பவதுறிப்; பங்கர்படுக்குமதக்களிறலறியீழ்ந்துழப் பப்பாய்ந்
தடித்துடைத்துப், பருமத்தகம்பிளந்தீர்க்கோட்டுவெண்டரள பந்தி
சிந்தித்தெரிப்பப்; பொங்குங்கடற்குருதிபுழைபடுங்கைமடைப் புகர்
முசுத்துறைமடுக்கீதார், பொற்றையிற்சுற்றுங்குலிங்கங்குறிக்கொளப்
போந்தகடைவாய்தடவிவென்; சிங்கந்தியங்கும்வரைசெல்வமுதலா
ளியே சிறுபறைமுழக்கியருளே, தென்னிலஞ்சிப் பதிப்பன்னிருகை
மேகமே சிறுபறைமுழக்கியருளே. (௫)

முறுகிக்கதிர்க்குஞ்செருத்தற்பகட்டெருமை மோட்டுவெங்
கோட்டுதுதியால், முள்வேலிகோலிக்குறுங்காலந்நங்குவளை முருகு
சிதறப்பெயர்த்துக்; குறுகிக்கருப்பங்குருத்தைக்கரித்துக் குதட்டிக்

உஅ திருவிலஞ்சி ருமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

குதட்டிமேய்ந்து, கொழுமலர்த்தேனாறவிரவியருபுன் லுண்டு குறு
நடைபயின்றமறுகி; மறுகிற்புகுந்துபணைமருதநிழலிற்றாங்கி மாங்
கனிபடைப்பவாங்கி, வாங்கிச்சுழிப்புறத்துண்ணென்றெழுந்துதன்
மழக்கன்றினுக்கிரங்கிச்; சிறுகக்கனைத்துவருதென்னிரிநன்னாட சிறு
பறைமுழக்கியருளே, தென்னிலஞ்சிப் பதிபன்னிருகைமேகமேசிறு
பறைமுழக்கியருளே. (ந)

கைத்தலைவத்தவிருப்புடனற்பர் கடைத்தலைதொறுமுழல்வோர்
கற்றசரக்கைவிலைச்செயுமற்ப கனித்துவமிழிவெனவே
யிற்றலைபதம்பதத்தைவழுத்துமெனக்கருள்புரிசுவை
பெய்த்தவருக்குமிளைத்தவருக்குமிரக்கமதுடையவன்
நத்தலைசித்திர தித்தலைநிற்குமநடைப்பிடிதருமகன்
நச்சரவத்தினடித்தருள்பச்சைமுநிற்கொருமருமகன்
முத்தலையத்தானளித்தருள்புத்திரன் முழக்குகசிறுபறையே
முக்குமிக்கிரியிற்குமரப்பன் முழக்குகசிறுபறையே. (ந)

அகத்தினில்நினைப்பவர்பிறப்பையுமிறப்பையுமகற்றிடுமருண்
மலையே, அகத்தியன்வழுத்திடனிலக்கணவிலக்கியமமைத்தருள்குரு
பரணே; பகைத்திரமொடுக்கியென்ரனத்திடையருட்கதிர் பரப்பிய
படரொளியே, படைப்பவன்முடித்தலைபுடைத்துலகினைத்தனிபடை
த்திடுமிறையவனே; - நிகழ்த்தியபடிக்கொஞ்சுகத்தினிலெனத்தொழில்
நிரப்பியநிர்மலனே, நினைப்பொடுமறப்பனி கற்பனிகற்பமும் நிறுத்
திடுநியதியுளாய்; முகிழ்த்தபுனகைச்சிறுகநகிமொடிருப்பவன்
முழக்குகசிறுபறையே, முகற்பிறைநுதற்குழல்மொழிக்கொருமழக்
குக் முழக்குகசிறுபறையே. (அ)

இதயமணிமுத்தநிறைசத்தளமலர்த்தனிசினிடையொருகிழத்தி
பயில்வா, னெறிநடல்முசட்டிலெழுதினகரநிப்பிரபையிற்காட்கிறற்
ப்ரபையுமா; புதயகிரியத்தமனகிரிகளெனமிகுயருமுபயபுவெற்
பின்மிசைபோ, யொளிர்பணிலசக்கரநிலவொருபுடையெறிப்பவெயி
லொருபுடையெறிப்பமலர்மேல்; மகலையெழுமச்சுழியிலெழுபுனிப
டைப்பவருமரகதமணிக்குவகிபோல், வரியரவனைக்குள்விழிவனரு
மொருபச்சைமுநிலம்நருமகனொருத்திசுறமான்; நிகலையுலையிற்களப

மெழுகுதிருக்கைகொடு சிறுபறைமுழக்கியருளே, தீரீஞ்செய்வெற்பு
டையகுழல்மொழிதிருக்குமர சிறுபன்றிமுழக்கியருளே. (க)

இடைச்சியர்புனை துகிலெடுத்தொருதருவீனீ லிருப்பவன் மரு
மகனே, யிருத்திறையுமுமிளமுலைக்குமரியுமென விலக்கினில்வருபவ
னே; படைப்பவர்கொருதிகன் படைப்பவனெனும்பிறை பழிச்சியப
ழையவனே, பகுத்திபலகலைதொகுத்திநிலைபெறு பரப்ரமவொளி
யுருவே; யுடைச்செழுமுகசலமுலவட்டெழுகயமுக வொருத்தர்பின்
வருபவனே, யுருத்திரபசுபதியெனத்தொழுமறையவ ருளத்திலுமு
றைபவனே; முடித்தலையிமையவர்கெடித்தலமுரியவ முழக்குகசிறு
பறையே, முடப்பலவடியினில்முனைதவன் மழவீடை முழக்குகசிறு
மறையே. (க௦)

சிறுபறைப்பருவ முற்றும்.

சிறுதேர்ப்பருவம்

வெண்டேருருட்டிவருமவேதா ளமிட்டவடி பாதாளமுட்டவீர
வும, வீரசக்ராபுதப்பகழியும்புட்டிலும் வெவிர்கொண்டெருத்தலைப்
புமொண்டேருருட்டிவைத்தாலினையவரத்தன் முடிமுகடளாவிநிற்
குமுகண்டவேதண்டிகாதண்டகணபனா முடியராச்சிறுநாணிரிந்;
தொண்டேருருட்டிவருசேட்டினம்பரிதிமதி யுபயசக்கரங்க ளா க
வுபனிடபாரிபூட்டிமுடிபுரங்கனலிகூட் டெண்ணவான்றரணிவட்டத்
திண்டேருருட்டுமொருசேவகன்றிருமகலை சிறுதேருருட்டியருளே,
செந்தமிழி லஞ்சினகர் வந்தகந் தசுவாமி சிறுதேருருட்டியருளே.

மனறற்கருந் குழற்செய்வவாப்வெண்ணைக் வளர்க்குங்கலாபம
யில்லோல், மடப்பிடி நடைச்சியர்கொடிப்படைபீயடுப்பெடு வான்
மதிக்குடைகளிபா; அனறிந்நருங்காகளங்கரங்காநிற்ப வதிர்கடல்மு
ம்முரசமார்ப்பவலைபலகயுருதுயில்கொளுங்கங்குற்கடாபாணீ யழி
முதக்கலுழிகொப்பக; குன்றிற்பனைத்தகுவுவுத்தடந்தோன்மதன்
கோலஞ்சமைந் துகன்னந், கோதண்டமேந்திக்குறும்பெறிசன்றினி
க்கொய்யுளைபுரவியூட்டுந்; தென்றற்றடந்தேரு ருட்டும்ப ரங்கிரிய
சிறுதேருருட்டியருளே, செந்தமிழி லஞ்சினகர் வந்தகந் தசுவாமி
சிறுதேருருட்டியருளே. (உ)

௩௦ திருவிலஞ்சி குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

தூங்குங்கமஞ்சூற்கருங்கொண்டல்மஞ்சுகண் டஞ்சந்த டஞ்சா
லீர், சுழல்கின்றபைங்கட்கரும்பொரைச்செக்கர்வாய்ச் சூருகிர்ப்
போர்வேங்கையுந்; தூங்குஞ்சிவப்புண்ணிவெள்ளிக்குழற்படி சாரங்
கபந்தாளமுந், தங்களிற்பகைமைதீர்த்தொருதுறைப்புன லுண்டு சஞ்
சரிக்குந்தரிகூடப்; பூங்குங்குமக்குவட்டடவிக் கொடிச்சியர் புனத்தி
தழமைத்ததூரும்புதுவெள்ளமெறியச்செறித்தபால்முத்தனூர் புல
வியிற் கொழுநர்பதிபோற்; தேங்குதோறும்பரவுகித்ராநதிக்கிறைவ
சிறுதேருருட்டியருளே, செந்தமிழி லஞ்சிரகர் வந்தகந் தசுவாமி
சிறுதேருருட்டியருளே. (௩)

இருவ்ரலினீளத்திலொருவிரலினுழத்தி லிட்டவொருகளநிறை
த்த, விரம்பள்ளையாட்டின்மயிர்த்தொகைபல்லமென் றெண்ணுங்க
ணக்கின்வகைபோ; லொருபெருங்கனிமுமார்பெருந்தேரும்வெம்ப
டையுழவரைவருங்கவின்மா, வொருநான்குமாயபதாதிமுதன்மும்
மடித் தோங்குசேனாழகமுமேல்; மருவிடுங்கும்பியுந்கண்டமும்வாகி
னியு மன்னுயிர்த்தனையுமப்பால், வாய்த்தசமுதமுமனிக முங்கடந் தக்
ரோணி மாசேனைநெளியவிசையன்; செருவலித்திண்டேருருட்டும்
பிரான்மருக சிறுதேருருட்டியருளே, செந்தமிழி லஞ்சிரகர் வந்த
கந் தசுவாமி சிறுதேருருட்டியருளே. (௪)

எண்ணைக்குடங்கொன்றிருமாந்துலவட மேந்திளமுலைக்கடை
சிமா, ரெடுத்துக்குடத்தொடுமிடுத்தநவங்குறவை யிடுசெருக்கிற்க
விழ்த்த; பண்ணைச்செதும்பில்விளையாடுங்கருஞ்சிறார் பற்றும்வாற்செ
ங்கன்றுபோய்ப்பாய்ந்திழுட்பலவடிக்குடக்கனிசிறு படுபழச்சே
தகத்தின்; மொண்ணைக்கரும்பகடுஞ்சுருலவாழையின் முப்பழச்
சேரிழிந்து, மொய்யென்றுபடுசேற்றில்வாய்த்தசெஞ்சாலிசொரி முத்
தைவாரிக்குவித்த; திண்ணைக்குவெண்ணிலவெறிக்குபி ராணா சி
றுதேருருட்டியருளே, செந்தமிழி லஞ்சிரகர் வந்தகந் தசுவாமி சிறு
தேருருட்டியருளே. (௫)

இறைக்குஞ்சுரும்பறுக்குங்குமங்கோடிடறி யிபடுங்கோடுசா
டி, யில்லக்கொடிச்சியரினிதயப்புனத்தித ணைற்றிப்பளிக்கரையிலிட்
டரைக்குஞ்செழுஞ்சாங்கொடகில்முருருட்டிடுநட் டரவுமிழுமணி
வரன்றி, யண்டரண்டங்களுமளக்குருநெழுவங்கில்முத் தரியிட்டரித்

துவிரரிக்; கரைமிருகமதகலவைதுன்றசிலமதுக்கங்கை செண்ப
கக்காடுபொந்து, கடல்கடந்தருவித்தடாகங்கடந்திரு கரைக்குறும்,
பெரியவோதி, திரைக்குந்திரைப்புனற்சித்ராநதிக்கிறைவ சிறுதேரு
ருட்டியருளே, செந்தமிழி லஞ்சிரகர் வந்தகந் தசுவாமி சிறு
தேருருட்டியருளே. (௬)

கம்பவளவாரணக்கடல்வந்திரங்கக் கறங்குந்திரைக்கானல்வாய்க்
கரியசிறுமுட்கவிழ்மடக்கலைமுடக்கேத கைக்காவின்விழுதுபற்றி;
வம்பவிழும்வெண்மடற்றலைமிசைபடர்ந்தோடி மணற்குன்றுதன்னை
மூடி, மதுமலர்ப்புண்ணைககருங்கோடுலாயதன் மருங்கோடொருங்
கோடியே; தும்பவளமென்முலைக்கடைசியர்குழாம்பயில் கொழும்பனை
க்கதலிதுதலிக், கொல்லைக்குருந்தேறி முல்லையொடுபின்னிக் குறிஞ்
சிக்கவட்டினும்போய்ச்; செம்பவளவல்லிபடர்தென்குமரிவளநாட
சிறுதேருருட்டியருளே, செந்தமிழி லஞ்சிரகர் வந்தகந் தசுவாமி
சிறுதேருருட்டியருளே. (௭)

மகவான்மனைக்கிறைவி மகராசிபெற்றமகள் மயில்போலிருக்க
வயல்போய், மகலீவொருததிமிகுமுகடீளக்குபலை விளைகாவலுக்குவ
ருவாள்; முகலாளிதத்தரளமுகிண்மூரலுக்குருகி முனைவேலெடுத்து
வருவாய், முருகாமருத்துழவன்மருகாதிருத்தணியில் முதல்வாவொரு
த்திபுத்தல்வா; உகளாமுயற்பிறையை முடிழேன்முடிக்குமெமையுடை
யான்வலச்செலியிலே, புறைவா னுரைப்பரியவொருதாரகப்பிரம வுப
தேசம்வைததருருவே; சிகராசலத்திலுயர்திரிகூடவெற்பொரு சிறு
தேருருட்டியருளே, செந்தமிழி லஞ்சிரகர் வந்தகந் தசுவாமி சிறு
தேருருட்டியருளே. (௮)

பணிகொண்டதாரை கன்மணித்தேருமர்ச்சுனன் பாழித்தடந்
தேருமே, பருவமுஞ்செல்வதிலையொருபெருஞ்சேடனேபருச்சடி
கைநெற்றிமுற்றத; கணிகொண்டகல்லோலவரதமனோகரமே கலா
பாரமணிகெடுந்தே, ரன்றேநடக்குகிலநன்றாநைகசெய்வ தாழி
யொன்றாதவன்றேர்; கணிகொண்டவையமுங்காண்பதிற்கங்குலிற்
காமன்கரங்குபொற்றேர், காற்றேரலாதில்லைமேற்றேருறைப்பதென்
கவனவாம்புரணியின்மேற்; நிணிகொண்டசெல்வவுன்றேரலாதில்லை

௩௨ திருவிலஞ்சி குமாரகவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

யாற் சிறுதேருருட்டியருளே, செந்தமிழி லஞ்சிரகர் வந்தகற் தசவா
மி சிறுதேருருட்டியருளே. (கூ)

மருள் வந்தபிறவிக்கடற்படிந்துள்ளாசை மகரம்புடைத்தடிப்ப,
மாள்வின்றகிற்றுயிர்க்குற்றிடத்துதவிசெய வருமரக்கலமேமுதந்; த
ருள்வந்தமெய்யன்பரார்வந்தழைக்கின்ற வகநெக்குநெக்குருகினே,
ஐலுமுகனனவினுக்கெதிரிட்டிவட்டெரியு மாநநதமாப்பொருக்கே;
பொருள்வந்தகடவுட்பழம்பாடலேந்தமொரு பொன் மாளிகைக்குள்
வைத்த, புனைமணிவிளக்கமேஅனுபூதிதந்துபர போகம்விளகின்ற
விளவே; தெருள்வந்தமணிமன்றமுடையவன்செல்வமே சிறுதேரு
ருட்டியருளே, செந்தமிழி லஞ்சிரகர் வந்தகற் தசவாமி சிறுதேரு
ருட்டியருளே. (க௦)

சிறுதேர்ப்பாநலமுறும்.

இலஞ்சித்திருப்புநீழ்

சுரும்பனிகின்றநெடுங் குழல்கண்டு தொடர்ந்கெதிர்கின்ற விழி
வேலாற், முன்றுசமுன்றுதுவண்டு துவண்டு சுருண்டு சுருண்டு மட
வார்தோள்; விரும்பிவரம்புகடநதுநடத்து மெலிந்துதளர்ந்து நலியா
தே, விளங்குகடம்புபுனைந்தணிதண்டை விதங்கொள்கங்கை யடி
தாராய்; பொருந்தலர்மைந்தருங்கெடவன்று பொலன்சிறியொன்
றையெறினோனே, புகழ்ந்துபுகழ்த் துவணந்து துணங்கொள் புரந்தா
ன்வஞ்சி மணவாளா; இரும்புனமங்கைநெருங் துதநம்பை பிரண்டும
ணைந்த புயலோனே, யிலஞ்சியமென்று விரிஞ்சவனின்ற விலஞ்சியாமி
பொருமானே.

கொந்தளவோலைகுலுக்கிட-வாழி! சங்குதழைத்தென்றிட
மேகக் கொண்டைகனமாலை சந்திதிட-வாசர்ப்பணிவிட்டோர், தெங்
கைகள்மார்பு குழைந்திடப்-பாழித் கண்கயல்மேனி சிவந்திடக-கோ
வைக் கொஞ்சியவாயிரசங்கொடு-மோகக் கடலுண்டே; சந்திரவாரம
ழிந்திட-நாழிற் பங்குடைபாடை துவண்டிட-நேசற் சந்திடமா துரு
தும்பியும்-மூழ்துற் நிடுபோதுன், சந்திரமேனி முகங்களுந்-மேலச

